

Europees Parlement

2014 - 2019

REGLEMENT

Achtste zittingsperiode

Februari 2019

NL

In verscheidenheid verenigd

NL

Bericht aan de lezer:

Overeenkomstig de beslissingen van het Parlement aangaande genderneutraal taalgebruik in zijn documenten, is het Reglement aangepast om rekening te houden met de richtsnoeren die de Groep op hoog niveau inzake gendergelijkheid en diversiteit dienaangaande op 11 april 2018 heeft goedgekeurd.

De cursief gedrukte teksten zijn interpretaties (cf. artikel 226).

Een "Compendium van de belangrijkste rechtshandelingen betreffende het reglement" is beschikbaar en kan worden gedownload op de website van het Europees Parlement:

http://www.europarl.europa.eu/sipade/rules/compendium/Compendium_NL.pdf

INHOUD

TITEL I LEDEN, ORGANEN VAN HET PARLEMENT EN FRACTIES

HOOFDSTUK 1

LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Artikel 1	Europees Parlement
Artikel 2	Onafhankelijk mandaat
Artikel 3	Onderzoek van de geloofsbrieven
Artikel 4	Duur van het mandaat van de leden
Artikel 5	Voorrechten en immuniteiten
Artikel 6	Opheffing van de immuniteit
Artikel 7	Verdediging van de voorrechten en van de immuniteit
Artikel 8	Dringende maatregelen van de Voorzitter ter bevestiging van de immuniteit
Artikel 9	Immunitetsprocedures
Artikel 10	(Geschrapt)
Artikel 11	Gedragsregels
Artikel 11 bis	Financiële belangen van de leden en transparantieregister
Artikel 12	Door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) verrichte interne onderzoeken
Artikel 13	Waarnemers

HOOFDSTUK 2

AMBTSDRAGERS IN HET PARLEMENT

Artikel 14	Voorlopig voorzitterschap
Artikel 15	Voordracht van kandidaten en algemene bepalingen
Artikel 16	Verkiezing van de Voorzitter - Openingstoespraak
Artikel 17	Verkiezing van de ondervoorzitters
Artikel 18	Verkiezing van de quaestoren
Artikel 19	Ambtstermijn van ambtsdragers
Artikel 20	Vacatures
Artikel 21	Voortijdige ambtsbeëindiging

HOOFDSTUK 3

ORGANEN EN TAKEN

Artikel 22	Taken van de Voorzitter
Artikel 23	Taken van de ondervoorzitters
Artikel 24	Samenstelling van het Bureau
Artikel 25	Taken van het Bureau
Artikel 26	Samenstelling van de Conferentie van voorzitters
Artikel 27	Taken van de Conferentie van voorzitters
Artikel 28	Taken van de quaestoren
Artikel 29	Conferentie van commissievoorzitters
Artikel 30	Conferentie van delegatievoorzitters
Artikel 30 bis	Aanblijven tijdens de verkiezingsperiode
Artikel 31	Informatieplicht van het Bureau en de Conferentie van voorzitters

HOOFDSTUK 4

FRACTIES

Artikel 32	Oprichting en ontbinding van fracties
Artikel 33	Activiteiten en rechtspositie van de fracties
Artikel 34	Interfractiewerkgroepen

Artikel 35 Niet-fractiegebonden leden
Artikel 36 Toewijzing van plaatsen in de vergaderzaal

TITEL II WETGEVINGS-, BEGROTINGS-, KWIJTINGS- EN OVERIGE PROCEDURES

HOOFDSTUK 1 WETGEVINGSPROCEDURES - ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 37 Jaarlijkse programmering
Artikel 38 Eerbiediging van de grondrechten
Artikel 39 Controle van de rechtsgrond
Artikel 40 Delegatie van wetgevingsbevoegdheden en toekenning van uitvoeringsbevoegdheden
Artikel 41 Toetsing van de financiële verenigbaarheid
Artikel 42 Verificatie van de eerbiediging van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid
Artikel 43 Toegang van het Parlement tot documenten en informatieverstrekking aan het Parlement
Artikel 44 Vertegenwoordiging van het Parlement op zittingen van de Raad
Artikel 45 Recht van het Parlement om voorstellen in te dienen
Artikel 46 Verzoeken aan de Commissie om voorstellen in te dienen
Artikel 47 Behandeling van juridisch bindende handelingen
Artikel 47 bis Versnelling van wetgevingsprocedures
Artikel 48 Wetgevingsprocedures inzake initiatieven van andere instellingen dan de Commissie of van lidstaten

HOOFDSTUK 2 PROCEDURES IN DE COMMISSIES

Artikel 49 Wetgevingsverslagen
Artikel 50 Vereenvoudigde procedure
Artikel 51 Verslagen van niet-wetgevende aard
Artikel 52 Initiatiefverslagen
Artikel 52 bis Opstelling van verslagen
Artikel 53 Adviezen van commissies
Artikel 54 Procedure met medeverantwoordelijke commissies
Artikel 55 Gezamenlijke commissieprocedure
Artikel 56 (Geschrapt)

HOOFDSTUK 3 GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

AFDELING 1 - EERSTE LEZING

Artikel 57 (Geschrapt)
Artikel 58 (Geschrapt)
Artikel 59 Stemming ter plenaire vergadering – eerste lezing
Artikel 59 bis Terugverwijzing naar de bevoegde commissie
Artikel 60 (Geschrapt)
Artikel 61 (Geschrapt)
Artikel 62 (Geschrapt)
Artikel 63 Hernieuwde voorlegging aan het Parlement
Artikel 63 bis Akkoord in eerste lezing

AFDELING 2 - TWEEDE LEZING

Artikel 64 Mededeling van het standpunt van de Raad
Artikel 65 Verlenging van de termijnen

Artikel 66	Procedure in de bevoegde commissie
Artikel 67	Indiening bij het Parlement
Artikel 67 bis	Stemming in het Parlement – tweede lezing
Artikel 68	(Geschrapt)
Artikel 69	Ontvankelijkheid van amendementen op het standpunt van de Raad
Artikel 69 bis	Akkoord in tweede lezing

AFDELING 3 - INTERINSTITUTIONELE ONDERHANDELINGEN BIJ DE GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

Artikel 69 ter	Algemene bepalingen
Artikel 69 quater	Onderhandelingen voorafgaand aan de eerste lezing door het Parlement
Artikel 69 quinquies	Onderhandelingen voorafgaand aan de eerste lezing door de Raad
Artikel 69 sexies	Onderhandelingen voorafgaand aan de tweede lezing door het Parlement
Artikel 69 septies	Het voeren van onderhandelingen

AFDELING 4 - BEMIDDELING EN DERDE LEZING

Artikel 69 octies	Verlenging van de termijnen
Artikel 70	Bijeenroeping van het bemiddelingscomité
Artikel 71	Delegatie in het bemiddelingscomité
Artikel 72	Gezamenlijke tekst

AFDELING 5 - BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE

Artikel 73	(Geschrapt)
Artikel 74	(Geschrapt)
Artikel 75	(Geschrapt)
Artikel 76	(Geschrapt)
Artikel 77	(Geschrapt)
Artikel 78	Ondertekening en bekendmaking van vastgestelde handelingen

HOOFDSTUK 4 SPECIFIEKE BEPALINGEN VOOR DE RAADPLEGINGSPROCEDURE

Artikel 78 bis	Gewijzigd voorstel voor een juridisch bindende handeling
Artikel 78 ter	Standpunt van de Commissie ten aanzien van amendementen
Artikel 78 quater	Stemming ter plenaire vergadering
Artikel 78 quinquies	Follow-up van het standpunt van het Parlement
Artikel 78 sexies	Hernieuwde voorlegging aan het Parlement

HOOFDSTUK 5 CONSTITUTIONELE AANGELEGENHEDEN

Artikel 79	Gewone Verdragsherziening
Artikel 80	Vereenvoudigde Verdragsherziening
Artikel 81	Toetredingsverdragen
Artikel 82	Terugtrekking uit de Unie
Artikel 83	Schending van de fundamentele beginselen en waarden door een lidstaat
Artikel 84	Samenstelling van het Parlement
Artikel 85	Nauwere samenwerking tussen lidstaten

HOOFDSTUK 6 BEGROTINGSPROCEDURES

Artikel 86	Meerjarig financieel kader
Artikel 86 bis	Jaarlijkse begrotingsprocedure

Artikel 87	(Geschrapt)
Artikel 88	Standpunt van het Parlement over de ontwerpbegroting
Artikel 89	(Geschrapt)
Artikel 90	Begrotingsbemiddeling
Artikel 91	Definitieve vaststelling van de begroting
Artikel 92	Regeling van de voorlopige twaalfden
Artikel 92 bis	Uitvoering van de begroting
Artikel 93	Kwijting aan de Commissie voor de uitvoering van de begroting
Artikel 94	Overige kwijtingsprocedures
Artikel 94 bis	Interinstitutionele samenwerking
Artikel 95	(Geschrapt)

HOOFDSTUK 7

INTERNE BEGROTINGSPROCEDURES

Artikel 96	Raming van het Parlement
Artikel 97	Procedure voor de vaststelling van de raming van het Parlement
Artikel 98	Bevoegdheid tot het aangaan van betalingsverplichtingen en het verstrekken van betalingsopdrachten, het goedkeuren van rekeningen en het verlenen van kwijting

HOOFDSTUK 8

GOEDKEURINGSPROCEDURE

Artikel 99	Goedkeuringsprocedure
------------	-----------------------

HOOFDSTUK 9

OVERIGE PROCEDURES

Artikel 100	Procedure voor het uitbrengen van advies inzake derogaties voor de aanneming van de euro
Artikel 101	Procedures met betrekking tot de dialoog tussen de sociale partners
Artikel 102	Procedures in verband met onderzoek van beoogde vrijwillige overeenkomsten
Artikel 103	Codificatie
Artikel 104	Herschikking

HOOFDSTUK 10

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN

Artikel 105	Gedelegeerde handelingen
Artikel 106	Uitvoeringshandelingen en -maatregelen
Artikel 107	Behandeling volgens de procedure met medeverantwoordelijke commissies of de gezamenlijke commissieprocedure

TITEL III EXTERNE BETREKKINGEN

HOOFDSTUK 1

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

Artikel 108	Internationale overeenkomsten
Artikel 109	Voorlopige toepassing of schorsing van de toepassing van internationale overeenkomsten of bepaling van het standpunt dat namens de Unie wordt ingenomen in een bij een internationale overeenkomst opgericht orgaan.

HOOFDSTUK 2

EXTERNE VERTEGENWOORDIGING VAN DE UNIE EN GEMEENSCHAPPELIJK BUITENLANDS EN VEILIGHEIDSBELEID

Artikel 110	Speciale vertegenwoordigers
Artikel 111	Internationale vertegenwoordiging

Artikel 112	(Geschrapd)
HOOFDSTUK 3	AANBEVELINGEN INZAKE HET EXTERNE BELEID VAN DE UNIE
Artikel 113	Aanbevelingen inzake het externe beleid van de Unie
Artikel 113 bis	Raadpleging van en informatieverstrekking aan het Parlement in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid
Artikel 114	Schending van de mensenrechten
TITEL IV	TRANSPARANTIE VAN DE WERKZAAMHEDEN
Artikel 115	Transparantie van de werkzaamheden van het Parlement
Artikel 116	Toegang van het publiek tot documenten
Artikel 116 bis	Toegang tot het Parlement
TITEL V	BETREKKINGEN MET DE ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN
HOOFDSTUK 1	BENOEMINGEN
Artikel 117	Verkiezing van de voorzitter van de Commissie
Artikel 118	Verkiezing van de Commissie
Artikel 118 bis	Meerjarige programmering
Artikel 119	Motie van afkeuring jegens de Commissie
Artikel 120	Benoeming van rechters en advocaten-generaal bij het Hof van Justitie van de Europese Unie
Artikel 121	Benoeming van de leden van de Rekenkamer
Artikel 122	Benoeming van de directieleden van de Europese Centrale Bank
Artikel 122 bis	Benoemingen in de instanties voor economisch bestuur
HOOFDSTUK 2	VERKLARINGEN
Artikel 123	Verklaringen van Commissie, Raad en Europese Raad
Artikel 124	Verklaringen tot toelichting van Commissiebesluiten
Artikel 125	Verklaringen van de Rekenkamer
Artikel 126	Verklaringen van de Europese Centrale Bank
Artikel 127	(Geschrapd)
HOOFDSTUK 3	PARLEMENTAIRE VRAGEN
Artikel 128	Vragen met verzoek om mondeling antwoord gevolgd door een debat
Artikel 129	Vragenuur
Artikel 130	Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord
Artikel 130 bis	(schrappen)
Artikel 130 ter	Uitgebreide interpellaties met verzoek om schriftelijk antwoord
Artikel 131	Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord aan de Europese Centrale Bank
Artikel 131 bis	Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord betreffende het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme en het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme
HOOFDSTUK 4	VERSLAGEN VAN ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN
Artikel 132	Jaarverslagen en andersoortige verslagen van andere instellingen of organen

HOOFDSTUK 5	RESOLUTIES EN AANBEVELINGEN
Artikel 133	Ontwerpresoluties
Artikel 134	(Geschrapt)
Artikel 135	Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat
Artikel 136	(Geschrapt)
HOOFDSTUK 6	RAADPLEGING VAN ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN
Artikel 137	Raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Artikel 138	Raadpleging van het Comité van de Regio's
Artikel 139	Verzoeken aan Europese agentschappen
HOOFDSTUK 7	INTERINSTITUTIONELE AKKOORDEN
Artikel 140	Interinstitutionele akkoorden
HOOFDSTUK 8	AANHANGIGMAKING BIJ HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
Artikel 141	Procedures bij het Hof van Justitie van de Europese Unie
TITEL VI	BETREKKINGEN MET DE NATIONALE PARLEMENTEN
Artikel 142	Informatie-uitwisseling, wederzijdse contacten en faciliteiten
Artikel 143	Conferentie van de organen van de parlementen die gespecialiseerd zijn in de aangelegenheden van de Unie (COSAC)
Artikel 144	Conferenties van parlementen
TITEL VII	ZITTINGEN
HOOFDSTUK 1	ZITTINGEN VAN HET PARLEMENT
Artikel 145	Zittingsperioden, zittingen, vergaderperioden, plenaire vergaderingen
Artikel 146	Bijeenroeping van het Parlement
Artikel 147	Plaats van de vergaderingen
Artikel 148	Deelneming van leden aan vergaderingen
HOOFDSTUK 2	REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN VAN HET PARLEMENT
Artikel 149	Ontwerpagenda
Artikel 149 bis	Aanneming en wijziging van de agenda
Artikel 150	Procedure ter plenaire vergadering zonder amendementen en zonder debat
Artikel 151	Korte presentatie
Artikel 152	(Geschrapt)
Artikel 153	Buitengewoon debat
Artikel 153 bis	Actualiteitendebat op verzoek van een fractie
Artikel 154	Urgentieprocedure
Artikel 155	Gezamenlijk debat
Artikel 156	Termijnen
HOOFDSTUK 3	ALGEMENE REGELS VOOR HET VERLOOP VAN DE VERGADERINGEN
Artikel 157	Toegang tot de vergaderzaal
Artikel 158	Talen

Artikel 159	Overgangsregeling
Artikel 160	Ronddeling van documenten
Artikel 161	Elektronische verwerking van documenten
Artikel 162	Verdeling van de spreektijd en sprekerslijst
Artikel 163	Redevoeringen van één minuut
Artikel 164	Persoonlijke verklaringen
Artikel 164 bis	Voorkoming van verstoring van procedures
HOOFDSTUK 4	MAATREGELEN IN GEVAL VAN NIET-NALEVING VAN DE GEDRAGSREGELS
Artikel 165	Onmiddellijke maatregelen
Artikel 166	Sancties
Artikel 167	Interne beroepsprocedures
HOOFDSTUK 5	QUORUM, AMENDEMENTEN EN STEMMING
Artikel 168	Quorum
Artikel 168 bis	Drempels
Artikel 169	Indiening en presentatie van amendementen
Artikel 170	Ontvankelijkheid van amendementen
Artikel 171	Stemprocedure
Artikel 172	(Geschrap)
Artikel 173	(Geschrap)
Artikel 174	Volgorde van stemming over amendementen
Artikel 175	Filtering door de commissie van voor de plenaire vergadering ingediende amendementen
Artikel 176	Stemming in onderdelen
Artikel 177	Stemrecht
Artikel 178	Stemming
Artikel 179	Eindstemming
Artikel 179 bis	Staking van stemmen
Artikel 180	Hoofdelijke stemming
Artikel 180 bis	Geheime stemming
Artikel 181	Gebruik van de elektronische steminstallatie
Artikel 182	(Geschrap)
Artikel 182 bis	Betwisting van de stemming
Artikel 183	Stemverklaringen
Artikel 184	(Geschrap)
HOOFDSTUK 6	ORDEPUNTEN EN PROCEDURELE MOTIES
Artikel 184 bis	Ordepunten
Artikel 185	Procedurele moties
Artikel 186	(Geschrap)
Artikel 187	Moties tot niet-ontvankelijkverklaring van een onderwerp
Artikel 188	Terugverwijzing naar de commissie
Artikel 189	Sluiting van een debat
Artikel 190	Verdaging van een debat of van een stemming
Artikel 191	Schorsing of sluiting van de vergadering
HOOFDSTUK 7	OPENBAARHEID VAN DE WERKZAAMHEDEN
Artikel 192	Notulen
Artikel 193	Aangenomen teksten
Artikel 194	Volledige verslagen
Artikel 195	Audiovisueel verslag van de beraadslagingen

TITEL VIII COMMISSIES EN DELEGATIES

HOOFDSTUK 1

COMMISSIES

Artikel 196	Instelling van vaste commissies
Artikel 197	Bijzondere commissies
Artikel 198	Enquêtecommissies
Artikel 199	Samenstelling van de commissies
Artikel 200	Plaatsvervangers
Artikel 201	Taken van de commissies
Artikel 201 bis	Bevoegdheidskwesities
Artikel 202	(Geschrapt)
Artikel 203	Subcommissies
Artikel 204	Commissiebureau
Artikel 205	Commissiecoördinatoren
Artikel 205 bis	Schaduwrapporteurs
Artikel 206	Commissievergaderingen
Artikel 207	Notulen van de commissievergaderingen
Artikel 208	Stemming in de commissie
Artikel 209	Bepalingen betreffende de plenaire vergadering die ook van toepassing zijn op de commissievergaderingen
Artikel 210	Vragenuur in de commissies
Artikel 210 bis	Procedure voor de raadpleging door een commissie van vertrouwelijke informatie in een commissievergadering met gesloten deuren
Artikel 211	Openbare hoorzitting en plenair debat naar aanleiding van een burgerinitiatief

HOOFDSTUK 2

INTERPARLEMENTAIRE DELEGATIES

Artikel 212	Instelling en taken van interparlementaire delegaties
Artikel 213	(Geschrapt)
Artikel 214	Gemengde parlementaire commissies
Artikel 214 bis	Samenwerking met de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa

TITEL IX VERZOEKSCHRIFTEN

Artikel 215	Petitierecht
Artikel 216	Behandeling van verzoekschriften
Artikel 216 bis	Onderzoeksmisaties
Artikel 217	Bekendmaking van verzoekschriften
Artikel 218	Burgerinitiatief

TITEL X EUROPESE OMBUDSMAN

Artikel 219	Verkiezing van de Europese Ombudsman
Artikel 220	Werkzaamheden van de Ombudsman
Artikel 221	Ontheffing van de Ombudsman van het ambt

TITEL XI SECRETARIAAT-GENERAAL VAN HET PARLEMENT

Artikel 222	Secretariaat-generaal van het Parlement
-------------	---

TITEL XII BEVOEGDHEDEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN MET BETREKKING TOT EUROPESE POLITIEKE PARTIJEN EN EUROPESE POLITIEKE STICHTINGEN

Artikel 223	(Geschrapt)
Artikel 223 bis	Bevoegdheden en verantwoordelijkheden met betrekking tot

Artikel 224	Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen
Artikel 225	Bevoegdheden van het Bureau (Geschrapd)
	Bevoegdheden van de bevoegde commissie en van het Parlement in plenaire vergadering bijeen (Geschrapd)

TITEL XIII TOEPASSING EN WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Artikel 226	Toepassing van het Reglement
Artikel 227	Wijziging van het Reglement

TITEL XIV DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 228	De symbolen van de Unie
Rule 228 bis	Gendermainstreaming
Artikel 229	Onafgedane zaken
Artikel 230	(Geschrapd)
Artikel 231	Rectificaties

BIJLAGE I GEDRAGSCODE VOOR DE LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT INZAKE FINANCIËLE BELANGEN EN BELANGENCONFLICTEN

BIJLAGE I BIS CODE VOOR PASSEND GEDRAG VOOR LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT BIJ DE UITVOERING VAN HUN TAKEN

BIJLAGE II CRITERIA VOOR VRAGEN EN INTERPELLATIES MET VERZOEK OM SCHRIFTELIJK ANTWOORD OVEREENKOMSTIG DE ARTIKELEN 130, 131 EN 131 BIS

BIJLAGE III RICHTSNOEREN EN ALGEMENE CRITERIA VOOR DE KEUZE VAN DE ONDERWERPEN DIE MOETEN WORDEN GEPLAATST OP DE AGENDA VOOR HET DEBAT OVER GEVALLEN VAN SCHENDING VAN DE MENSENRECHTEN, DE DEMOCRATIE EN DE RECHTSSTAAT, ALS BEDOELD IN ARTIKEL 135

BIJLAGE IV PROCEDURE VOOR DE BEHANDELING EN AANNEMING VAN BESLUITEN INZAKE DE VERLENING VAN KWIJTING

BIJLAGE V BEVOEGDHEDEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE PARLEMENTAIRE COMMISSIES

BIJLAGE VI GOEDKEURING VAN DE COMMISSIE EN MONITORING VAN TIJDENS DE HOORZITTINGEN GEDANE TOEZEGGINGEN

BIJLAGE VII VEREISTEN VOOR DE FORMULERING VAN HANDELINGEN DIE WORDEN VASTGESTELD VOLGENS DE GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

AANHANGSEL VERSIE VAN ARTIKEL 11, LID 6, DE ARTIKELEN 196 TOT EN MET 200, ARTIKEL 204 EN ARTIKEL 212 DIE GELDT VANAF DE OPENING VAN DE VERGADERPERIODE VAN JULI 2019 (OVEREENKOMSTIG DE BESLUITEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT VAN 13 DECEMBER 2016 EN 31 JANUARI 2019)

TITEL I

LEDEN, ORGANEN VAN HET PARLEMENT EN FRACTIES

HOOFDSTUK 1

LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Artikel 1

Europees Parlement

1. Het Europees Parlement is de op grond van de Verdragen, de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen en de ter uitvoering van de Verdragen vastgestelde nationale wetgeving gekozen Vergadering.

2. De voor het Europees Parlement gekozen vertegenwoordigers worden aangeduid als

- “Членове на Европейския парламент” in het Bulgaars,
- “Diputados al Parlamento Europeo” in het Spaans,
- “Poslanci Evropského parlamentu” in het Tsjechisch,
- “Medlemmer af Europa-Parlamentet” in het Deens,
- “Mitglieder des Europäischen Parlaments” in het Duits,
- “Euroopa Parlamendi liikmed” in het Ests,
- “Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου” in het Grieks,
- “Members of the European Parliament” in het Engels,
- “Députés au Parlement européen” in het Frans,
- “Feisirí de Pharlaimint na hEorpa” in het Iers,
- “Zastupnici u Europskom parlamentu” in het Kroatisch,
- “Deputati al Parlamento europeo” in het Italiaans,
- “Eiropas Parlamenta deputāti” in het Lets,
- “Europos Parlamento nariai” in het Litouws,
- “Európai Parlamenti Képviselők” in het Hongaars,
- “Membri tal-Parlament Ewropew” in het Maltees,
- “Leden van het Europees Parlement” in het Nederlands,
- “Posłowie do Parlamentu Europejskiego” in het Pools,
- “Deputados ao Parlamento europeu” in het Portugees,

“Deputați în Parlamentul European” in het Roemeens,
 “Poslanci Európskeho parlamentu” in het Slowaaks,
 “Poslanci Evropskega parlamenta” in het Sloveens,
 “Euroopan parlamentin jäsenet” in het Fins,
 “Ledamöter av Europaparlamentet” in het Zweeds.

Artikel 2

Onafhankelijk mandaat

In overeenstemming met artikel 6, lid 1, van de Akte van 20 september 1976 en met artikel 2, lid 1, en artikel 3, lid 1, van het Statuut van de leden van het Europees Parlement oefenen de leden hun mandaat vrij en onafhankelijk uit en mogen zij niet gebonden zijn door instructies en geen bindend mandaat aanvaarden.

Artikel 3

Onderzoek van de geloofsbrieven

1. Na de algemene verkiezingen voor het Europees Parlement verzoekt de Voorzitter de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het Parlement onverwijld de namen van de gekozen leden mee te delen zodat alle leden vanaf de opening van de eerste vergadering na de verkiezingen daadwerkelijk in het Parlement zitting kunnen nemen.

Tegelijkertijd vestigt de Voorzitter de aandacht van deze autoriteiten op de desbetreffende bepalingen van de Akte van 20 september 1976 en verzoekt hen de nodige maatregelen te treffen teneinde elke vorm van onverenigbaarheid met de hoedanigheid van lid van het Europees Parlement te voorkomen.

2. De leden van wie de verkiezing aan het Parlement is meegedeeld, leggen, alvorens in het Parlement zitting te nemen, schriftelijk een verklaring af dat zij geen functie bekleden die onverenigbaar is met de hoedanigheid van lid van het Europees Parlement in de zin van artikel 7, lid 1 of lid 2, van de Akte van 20 september 1976. Na de algemene verkiezingen wordt deze verklaring zo mogelijk niet later dan zes dagen voor de eerste vergadering van de verkiezingen van het Parlement afgelegd. Zolang de geloofsbrieven van de leden nog niet zijn onderzocht of over ingebrachte bezwaren nog niet is beslist, nemen de betrokkenen met volledige rechten zitting in het Parlement en zijn organen, mits zij de bovengenoemde schriftelijke verklaring hebben ondertekend.

Wanneer aan de hand van uit publiek toegankelijke bronnen te verifiëren feiten wordt vastgesteld dat een lid een functie bekleedt die onverenigbaar is met de hoedanigheid van lid van het Europees Parlement in de zin van artikel 7, lid 1 of lid 2, van de Akte van 20 september 1976, constateert het Parlement op basis van de door zijn Voorzitter verstrekte informatie dat de zetel vacant is.

3. Op basis van een verslag van de bevoegde commissie gaat het Parlement onverwijld over tot onderzoek van de geloofsbrieven en beslist het over de geldigheid van het mandaat van elk der nieuwgekozen leden, alsmede over eventuele bezwaren, ingebracht op grond van de Akte van 20 september 1976, met uitsluiting van die welke krachtens deze akte uitsluitend vallen onder de nationale bepalingen waarnaar deze akte verwijst.

TITEL I Artikel 4

Het verslag van de bevoegde commissie is gebaseerd op de officiële bekendmaking door elke lidstaat van de volledige verkiezingsuitslag, onder vermelding van de namen van de gekozen kandidaten en van die van hun eventuele vervangers in de uit de verkiezingsuitslag blijkende volgorde.

Het mandaat van een lid kan slechts geldig worden verklaard als de door dit artikel alsmede bijlage I van het Reglement vereiste schriftelijke verklaringen zijn opgesteld.

4. Het Parlement gaat op grond van een voorstel van zijn bevoegde commissie onverwijld over tot onderzoek van de geloofsbrieven van individuele leden die uitgaande leden vervangen en kan zich op elk tijdstip uitspreken over eventuele bezwaren over de geldigheid van het mandaat van een lid.

5. Indien de benoeming van een lid voortvloeit uit de terugtrekking van kandidaten van dezelfde lijst, ziet de bevoegde commissie erop toe dat de betrokken terugtrekking plaatsvond in overeenstemming met de geest en de letter van de Akte van 20 september 1976 en met artikel 4, lid 2, van het Reglement.

6. De bevoegde commissie ziet erop toe dat alle voor de verkiesbaarheid van een lid of voor de verkiesbaarheid of volgorde van de vervangers relevante gegevens onverwijld door de autoriteiten van de lidstaten of de Unie ter kennis van het Parlement worden gebracht en dat in geval van een benoeming daarbij melding wordt gemaakt van de datum waarop de benoeming van kracht wordt.

Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaten ten aanzien van een lid een procedure openen op grond waarvan het mandaat van dit lid vervallen zou kunnen worden verklaard, verzoekt de Voorzitter deze autoriteiten hem regelmatig op de hoogte te stellen van de voortgang van de procedure. Hij verwijst de zaak naar de bevoegde commissie, op voorstel waarvan het Parlement zich over de zaak kan uitspreken.

Artikel 4

Duur van het mandaat van de leden

1. Het mandaat van een lid begint en eindigt op de wijzen die zijn neergelegd in de artikelen 5 en 13 van de Akte van 20 september 1976.

2. Een aftredend lid stelt de Voorzitter in kennis van zijn ontslagneming alsook van de datum van ingang daarvan, die binnen drie maanden na de kennisgeving moet vallen. Van deze kennisgeving wordt in aanwezigheid van de secretaris-generaal of zijn vertegenwoordiger een proces-verbaal opgemaakt, dat door deze alsmede door het betrokken lid wordt ondertekend en onmiddellijk wordt voorgelegd aan de bevoegde commissie, die het op de agenda voor haar eerste vergadering volgend op de ontvangst van dit document plaatst.

Indien de bevoegde commissie van oordeel is dat de ontslagneming strookt met de Akte van 20 september 1976, wordt de zetel vacant verklaard met ingang van de door het aftredende lid in het proces-verbaal vermelde datum en deelt de Voorzitter dat mee aan het Parlement.

Indien de bevoegde commissie van oordeel is dat de ontslagneming niet strookt met de Akte van 20 september 1976, stelt zij het Parlement voor om de zetel niet vacant te verklaren.

3. Indien er geen vergadering van de bevoegde commissie is gepland tot de eerstvolgende vergaderperiode, onderzoekt de rapporteur van de bevoegde commissie onmiddellijk elke ontslagneming waarvan naar behoren kennis is gegeven. Wanneer vertraging bij de beoordeling

van de kennisgeving schadelijk zou zijn, verwijst de rapporteur de zaak door naar de commissievoorzitter met het verzoek krachtens lid 2 om:

- de Voorzitter van het Parlement namens de commissie ervan in kennis te stellen dat een zetel vacant kan worden verklaard, of
- een buitengewone vergadering van de commissie bijeen te roepen teneinde de door de rapporteur vastgestelde moeilijkheden te onderzoeken.

4. Wanneer door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of van de Unie dan wel door het betrokken lid aan de Voorzitter mededeling wordt gedaan van een benoeming of verkiezing in een functie die in de zin van artikel 7, leden 1 en 2, van de Akte van 20 september 1976 onverenigbaar is met de hoedanigheid van lid van het Europees Parlement, deelt de Voorzitter dat mee aan het Parlement, dat de zetel vacant verklaart vanaf de datum van de onverenigbaarheid.

Wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de Voorzitter in kennis stellen van de beëindiging van het mandaat van een lid van het Europees Parlement wegens een in het recht van die lidstaat vastgestelde extra onverenigbaarheid in de zin van artikel 7, lid 3, van de Akte van 20 september 1976 dan wel wegens het vervallen van het mandaat overeenkomstig artikel 13, lid 3, van die Akte, deelt de Voorzitter het Parlement mee dat het mandaat van het betrokken lid is beëindigd op de door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat meegedeelde datum. Wanneer die datum niet wordt meegedeeld, eindigt het mandaat op de datum waarop de lidstaat de kennisgeving uitbracht.

5. Wanneer de autoriteiten van de lidstaten of van de Unie de Voorzitter in kennis stellen van een taak die zij een lid willen toevertrouwen, legt de Voorzitter de bevoegde commissie de vraag voor of de beoogde taak strookt met de Akte van 20 september 1976 en stelt hij het Parlement, het betrokken lid en de betrokken autoriteiten in kennis van de conclusies van die commissie.

6. Wanneer het Parlement constateert dat een zetel vacant is, brengt de Voorzitter de betrokken lidstaat daarvan op de hoogte en verzoekt deze de zetel onverwijld te doen bezetten.

7. Wanneer de aanvaarding of de beëindiging van het mandaat op feitelijke onjuistheden of een wilsgebrek blijkt te zijn gebaseerd, kan het Parlement het desbetreffende mandaat ongeldig verklaren dan wel weigeren te constateren dat de zetel vacant is.

Artikel 5

Voorrechten en immuniteiten

1. De leden genieten de voorrechten en immuniteiten bedoeld in Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie.

2. Bij de uitoefening van zijn bevoegdheden met betrekking tot voorrechten en immuniteiten zet het Parlement zich in voor de handhaving van zijn integriteit als democratische wetgevende vergadering en de waarborging van de onafhankelijkheid van zijn leden bij de uitvoering van hun taken. De parlementaire immuniteit is geen persoonlijk voorrecht van de leden, maar een garantie voor de onafhankelijkheid van het Parlement als geheel en van zijn leden.

3. Een laissez-passer van de Europese Unie waarmee een lid zich vrij kan bewegen in de lidstaten en in andere landen die het erkennen als een geldig reisdocument, wordt hem op zijn verzoek door de Europese Unie verstrekt, op voorwaarde dat de Voorzitter van het Parlement zijn toestemming verleent.

TITEL I Artikel 6

4. Voor de uitoefening van hun parlementaire taken beschikken de leden over het recht om, met inachtneming van dit Reglement, actief aan de werkzaamheden van de commissies en delegaties van het Parlement deel te nemen.

5. De leden hebben recht op inzage van alle stukken die in het bezit zijn van het Parlement of van een commissie. De inzage van persoonlijke stukken en afrekeningen is voorbehouden aan het betrokken lid. Uitzonderingen op dit beginsel met betrekking tot de omgang met documenten waarvan de toegang voor het publiek kan worden ontzegd op grond van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad^[1] liggen vervat in artikel 210 bis.¹ [1] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, 31.5.2001, blz. 43).

Met instemming van het Bureau kan een lid krachtens een met redenen omkleed besluit inzage in een document van het Parlement worden geweigerd indien het Bureau, na het lid te hebben gehoord, tot de conclusie komt dat een dergelijke inzage tot een onaanvaardbare aantasting van de institutionele belangen van het Parlement of van het openbaar belang zou leiden en door het lid wordt verlangd op grond van in de privésfeer gelegen en persoonlijke motieven. Het lid kan tegen een dergelijk besluit binnen een maand na de kennisgeving daarvan een bezwaarschrift indienen. Een bezwaar is alleen ontvankelijk indien dit met redenen is omkleed. Over dit bezwaar beslist het Parlement zonder debat in de vergaderperiode die volgt op de indiening ervan.

De toegang tot vertrouwelijke informatie is onderworpen aan de voorschriften die vervat liggen in interinstitutionele akkoorden die het Parlement heeft gesloten met betrekking tot de behandeling van vertrouwelijke informatie² en aan de door de bevoegde organen van het Parlement vastgestelde interne regels voor de tenuitvoerlegging daarvan³.

Artikel 6

Opheffing van de immuniteit

1. Een verzoek om opheffing van de immuniteit wordt beoordeeld overeenkomstig de artikelen 7, 8 en 9 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese

¹ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

² Interinstitutioneel akkoord van 20 november 2002 tussen het Europees Parlement en de Raad over de toegang van het Europees Parlement tot gevoelige gegevens van de Raad op het gebied van het veiligheids- en defensiebeleid (PB C 298 van 30.11.2002, blz. 1).

Kaderakkoord van 20 oktober 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie (PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47).

Interinstitutioneel Akkoord van 12 maart 2014 tussen het Europees Parlement en de Raad over het doorzenden aan en verwerken door het Europees Parlement van gerubriceerde informatie waarover de Raad beschikt met betrekking tot aangelegenheden die niet vallen onder het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (PB C 95 van 1.4.2014, blz. 1).

³ Besluit van het Europees Parlement van 23 oktober 2002 inzake de tenuitvoerlegging van het interinstitutioneel akkoord over de toegang van het Europees Parlement tot gevoelige gegevens van de Raad op het gebied van het veiligheids- en defensiebeleid (PB C 298 van 30.11.2002, blz. 4).

Besluit van het Bureau van 15 april 2013 over de regels voor de behandeling van vertrouwelijke informatie door het Europees Parlement (PB C 96 van 1.4.2014, blz. 1).

Unie en de beginselen in artikel 5, lid 2, van dit Reglement.

2. Wanneer een lid wordt verplicht als getuige of deskundige te verschijnen, is een verzoek om opheffing van de immuniteit niet noodzakelijk, mits

- het lid niet wordt verplicht om op een zodanig tijdstip te verschijnen dat de uitvoering van zijn parlementaire taken wordt belemmerd of bemoeilijkt, of mits het lid een verklaring schriftelijk of in een andere vorm kan afleggen, zodat de uitvoering van zijn parlementaire taken niet wordt bemoeilijkt, en
- het lid niet wordt verplicht verklaringen af te leggen over onderwerpen waarover hij bij de uitvoering van zijn parlementaire taken vertrouwelijke informatie heeft verkregen, die het meent niet openbaar te moeten maken.

Artikel 7

Verdediging van de voorrechten en van de immuniteit

1. Wanneer wordt gesteld dat de voorrechten en de immuniteit van een lid of een voormalig lid door de autoriteiten van een lidstaat zijn of dreigen te worden geschonden, kan overeenkomstig artikel 9, lid 1, worden verzocht om een besluit van het Parlement over de vraag of er een schending van deze voorrechten en immuniteiten heeft plaatsgevonden of waarschijnlijk zal plaatsvinden.

2. Een dergelijk verzoek om verdediging van de voorrechten en van de immuniteit kan met name worden ingediend wanneer wordt geoordeeld dat de omstandigheden zouden neerkomen op een bestuursrechtelijke of andersoortige beperking van de bewegingsvrijheid van de leden op hun reizen naar en van de plaats van bijeenkomst van het Parlement dan wel op een bestuursrechtelijke of andersoortige beperking van een mening die is geuit of een stem die is uitgebracht tijdens de uitoefening van hun taken, of dat de omstandigheden binnen het toepassingsgebied van artikel 9 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie zouden vallen.

3. Een verzoek om verdediging van de voorrechten en van de immuniteit van een lid is niet ontvankelijk wanneer reeds een verzoek om opheffing of verdediging van de immuniteit van dat lid in verband met dezelfde feiten is ontvangen, ongeacht of dat eerdere verzoek tot een beslissing heeft geleid.

4. Een verzoek om verdediging van de voorrechten en van de immuniteit van een lid wordt niet verder behandeld wanneer een verzoek om opheffing van de immuniteit van dit lid in verband met dezelfde feiten wordt ontvangen.

5. Wanneer een besluit is genomen om de voorrechten en de immuniteit van een lid niet te verdedigen, kan het lid bij wijze van uitzondering een verzoek indienen om het besluit te heroverwegen door nieuw bewijsmateriaal in te dienen overeenkomstig artikel 9, lid 1. Het verzoek om heroverweging is niet ontvankelijk wanneer overeenkomstig artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie tegen het besluit beroep is ingesteld of wanneer de Voorzitter van oordeel is dat het ingediende nieuwe bewijsmateriaal onvoldoende onderbouwd is om een heroverweging te rechtvaardigen.

Artikel 8

Dringende maatregelen van de Voorzitter ter bevestiging van de immuniteit

1. Indien een lid wordt aangehouden of van zijn bewegingsvrijheid wordt beroofd en daarbij sprake is van een vermoedelijke schending van zijn voorrechten en immuniteiten, kan de Voorzitter in dringende gevallen, na raadpleging van de voorzitter en rapporteur van de bevoegde commissie, het initiatief nemen om de voorrechten en immuniteiten van het betrokken lid te bevestigen. De Voorzitter stelt de commissie en het Parlement van zijn initiatief in kennis.
2. Indien de Voorzitter gebruikmaakt van zijn bevoegdheden krachtens lid 1, neemt de commissie kennis van het initiatief van de Voorzitter op de eerstvolgende vergadering. De commissie kan een aan het Parlement voor te leggen verslag opstellen indien zij dat noodzakelijk acht.

Artikel 9

Immunitetsprocedures

1. Elk tot de Voorzitter gericht verzoek door een daartoe bevoegde autoriteit van een lidstaat om de immuniteit van een lid op te heffen, of door een lid of een voormalig lid om de voorrechten en immuniteiten te verdedigen, wordt ter plenaire vergadering meegedeeld en verwezen naar de bevoegde commissie.
2. Met instemming van het betrokken lid of voormalig lid kan het verzoek worden gedaan door een ander lid, die het betrokken lid of voormalig lid in alle fasen van de procedure vertegenwoordigt.

Het lid dat het betrokken lid of voormalig lid vertegenwoordigt, wordt niet betrokken bij de door de commissie genomen besluiten.

3. De commissie behandelt de verzoeken om opheffing van de immuniteit of om verdediging van de voorrechten en immuniteiten onverwijld en met inachtneming van de relatieve complexiteit ervan.
4. De commissie stelt een met redenen omkleed ontwerpbesluit op waarin wordt aanbevolen het verzoek om opheffing van de immuniteit of om verdediging van de voorrechten en immuniteit in te willigen dan wel af te wijzen. Amendementen daarop zijn niet ontvankelijk. Bij verwerping van een ontwerpbesluit wordt het tegengestelde besluit geacht te zijn aangenomen.
5. De commissie kan de betrokken autoriteit om informatie of opheldering verzoeken die zij noodzakelijk acht om zich een oordeel te vormen over de vraag of de immuniteit moet worden opgeheven dan wel verdedigd.
6. Het betrokken lid krijgt de gelegenheid te worden gehoord en kan alle documenten of andere schriftelijke bewijsstukken overleggen die dat lid relevant acht.

Behalve bij de hoorzitting zelf is het betrokken lid niet aanwezig bij de debatten over het verzoek om opheffing of verdediging van zijn immuniteit.

De commissievoorzitter nodigt het betrokken lid uit om te worden gehoord op een nader aangegeven datum en tijdstip. Het betrokken lid kan afstand doen van zijn recht om te worden gehoord.

Verschijnt het betrokken lid niet op de hoorzitting conform de uitnodiging, dan wordt hij geacht

afstand te hebben gedaan van zijn recht om te worden gehoord, tenzij hij onder opgave van redenen verzoekt te worden verschoond van verschijning op de hoorzitting op de voorgestelde datum en tijd. De commissievoorzitter beslist of een dergelijk verschoningsverzoek in het licht van de opgegeven redenen wordt ingewilligd. Het betrokken lid kan geen beroep instellen tegen deze beslissing.

Indien de commissievoorzitter het verschoningsverzoek inwilligt, dan nodigt hij het betrokken lid uit om te worden gehoord op een nieuwe datum en een nieuw tijdstip. Gaat het betrokken lid niet in op de tweede uitnodiging om te worden gehoord, dan wordt de procedure voortgezet zonder dat het lid wordt gehoord. Er kunnen dan geen nieuwe verzoeken om verschoning of om te worden gehoord meer worden aanvaard.

7. Indien het verzoek om opheffing of verdediging van de immuniteit op verscheidene punten van beschuldiging berust, kan elk van deze punten in een apart besluit worden behandeld. Het verslag van de commissie kan bij wijze van uitzondering het voorstel bevatten dat de opheffing of verdediging van de immuniteit uitsluitend betrekking heeft op de strafrechtelijke vervolging, zonder dat het lid, zolang geen definitieve beslissing is geweest, kan worden aangehouden of gevangengenomen of tegen hem enige andere maatregel kan worden genomen die in de weg staat aan de uitoefening van zijn mandaat.

8. De commissie kan een met redenen omkleed advies uitbrengen over de bevoegdheid van de betrokken autoriteit en over de ontvankelijkheid van het verzoek, maar spreekt zich in geen geval uit over de vraag of het betrokken lid al dan niet schuldig is, noch over de wenselijkheid het betrokken lid wegens de hem toegeschreven meningen of handelingen strafrechtelijk te vervolgen, zelfs indien de commissie door de behandeling van het verzoek uitgebreide kennis van de zaak krijgt.

9. Het ontwerpbesluit van de commissie wordt geplaatst op de agenda van de eerstvolgende vergadering na de datum waarop het werd ingediend. Amendementen op het ontwerpbesluit zijn niet ontvankelijk.

Het debat heeft slechts betrekking op de argumenten vóór en tegen elk ontwerpbesluit tot opheffing of handhaving van de immuniteit dan wel tot verdediging van een voorrecht of de immuniteit.

Onverminderd artikel 164 mag het lid om wiens voorrechten of immuniteiten het gaat tijdens het debat het woord niet voeren.

De in het verslag vervatte ontwerpbesluiten worden bij de eerstvolgende stemming na het debat in stemming gebracht.

Na de behandeling door het Parlement vindt over elk van de in het verslag vervatte ontwerpbesluiten een aparte stemming plaats. Bij verwerping van een ontwerpbesluit wordt het tegengestelde besluit geacht te zijn aangenomen.

10. De Voorzitter stelt het betrokken lid en de bevoegde autoriteit van de lidstaat die hierbij betrokken is onmiddellijk van het besluit van het Parlement in kennis met het verzoek om de Voorzitter in kennis te stellen van alle ontwikkelingen en rechterlijke beslissingen in de betrokken procedure. Zodra de Voorzitter deze informatie ontvangt, deelt hij deze aan het Parlement mee in de door hem meest geschikt geachte vorm, zo nodig na raadpleging van de bevoegde commissie.

11. De commissie behandelt de zaak en de ontvangen documenten met de grootste vertrouwelijkheid. De behandeling door de commissie van verzoeken in verband met de

TITEL I Artikel 10

immunitetsprocedures vindt altijd met gesloten deuren plaats.

12. Het Parlement onderzoekt alleen verzoeken om opheffing van de immuniteit van een lid die zijn ingediend door de gerechtelijke autoriteiten of door de permanente vertegenwoordigingen van de lidstaten.

13. De commissie formuleert de beginselen voor de toepassing van dit artikel.

14. Elk door een bevoegde autoriteit ingediend verzoek om informatie over de reikwijdte van de voorrechten of immuniteiten van de leden wordt behandeld overeenkomstig bovenstaande bepalingen.

Artikel 10

(Geschrapt)

Artikel 11

Gedragsregels

1. Het gedrag van de leden wordt ingegeven door wederzijds respect en berust op de waarden en beginselen zoals vastgelegd in de Verdragen en met name in het Handvest van de grondrechten. De leden doen geen afbreuk aan de waardigheid van het Parlement en tasten zijn goede naam niet aan.

2. De leden doen geen afbreuk aan het goede verloop van de werkzaamheden van het Parlement, de handhaving van veiligheid en orde in de gebouwen van het Parlement en de werking van de apparatuur van het Parlement.

3. De leden verstoren de orde in de vergaderzaal niet en onthouden zich van ongepast gedrag. Zij tonen geen spandoeken.

4. Tijdens parlementaire debatten in de vergaderzaal onthouden de leden zich van beledigend taalgebruik.

Bij de beoordeling van de vraag of het door een lid gebezigd taalgebruik tijdens een parlementair debat al dan niet beledigend is, wordt onder meer rekening gehouden met de klaarblijkelijke intentie van de spreker, met de wijze waarop het publiek de uiting opvat, met de mate waarin de uiting schade toebrengt aan de waardigheid en de reputatie van het Parlement, en met de vrijheid van meningsuiting van het betrokken lid. Zo is er bij lasterlijk taalgebruik, "haatzaaiende uitingen" en het aanzetten tot discriminatie, met name op een van de in artikel 21 van het Handvest van de grondrechten genoemde gronden doorgaans sprake van "beledigend taalgebruik" in de zin van dit artikel.

5. De leden houden zich aan de voorschriften van het Parlement met betrekking tot de behandeling van vertrouwelijke informatie.

6. De leden onthouden zich van elke vorm van psychologische of seksuele intimidatie en nemen de als bijlage⁴ bij dit Reglement gevoegde code voor passend gedrag voor de leden van het Europees Parlement bij de uitoefening van hun mandaat in acht.

⁴ Zie Bijlage I bis

7. Indien een persoon die werkt voor een lid of een andere persoon die door een lid toegang tot de gebouwen of apparatuur van het Parlement is verschaft, zich niet houdt aan de in dit artikel uiteengezette gedragsregels, kan dit gedrag in voorkomend geval aan het betrokken lid worden toegerekend.

8. De toepassing van dit artikel doet anderszins geen afbreuk aan de levendigheid van de parlementaire debatten noch aan de vrijheid van meningsuiting.

9. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de organen, de commissies en de delegaties van het Parlement.

Artikel 11 bis

Financiële belangen van de leden en transparantieregister

1. Het Parlement stelt transparantieregels inzake de financiële belangen van zijn leden vast in de vorm van een als bijlage bij dit Reglement gevoegde gedragscode die door de meerderheid van zijn leden is goedgekeurd.⁵

Die regels mogen de leden niet anderszins belemmeren of beperken bij de uitoefening van hun mandaat en daarmee samenhangende politieke of andere activiteiten.

2. De leden dienen als vaste praktijk te hanteren dat zij slechts belangenvertegenwoordigers ontmoeten die zijn ingeschreven in het transparantieregister dat is ingevoerd bij het Akkoord tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over het transparantieregister⁶.

3. De leden dienen alle geplande bijeenkomsten met belangenvertegenwoordigers die onder de werkingssfeer van het transparantieregister vallen online te publiceren. Voor elk verslag zorgen rapporteurs, schaduwrapporteurs en commissievoorzitters voor online publicatie van alle geplande bijeenkomsten met belangenvertegenwoordigers die onder de werkingssfeer van het transparantieregister vallen, onverminderd artikel 4, lid 6, van bijlage I. Het Bureau voorziet in de noodzakelijke infrastructuur op de website van het Parlement.

4. Het Bureau voorziet in de noodzakelijke infrastructuur op de ledenpagina op de website van het Parlement indien leden wensen over te gaan tot publicatie van een vrijwillige controle of van een in de toepasselijke regeling van het statuut van de leden en de bepalingen ter uitvoering ervan voorziene bevestiging dat hun aanwending van de algemene kostenvergoeding in overeenstemming is met de toepasselijke regeling in het statuut van de leden en de bepalingen ter uitvoering ervan.

5. Deze regels mogen de leden niet anderszins belemmeren of beperken bij de uitoefening van hun mandaat en daarmee samenhangende politieke of andere activiteiten.

6. De gedragsregels, rechten en voorrechten van de voormalige leden worden vastgesteld bij besluit van het Bureau. Er wordt geen onderscheid gemaakt in de behandeling van voormalige leden.

⁵ Zie bijlage I.

⁶ Akkoord van 16 april 2014 tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over het transparantieregister voor organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid (PB L 277 van 19.9.2014, blz. 11).

Artikel 12

Door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) verrichte interne onderzoeken

De in het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)⁷ vervatte gemeenschappelijke regeling houdende maatregelen ter bevordering van een goed verloop van de onderzoeken van het Bureau is overeenkomstig het besluit van het Parlement van 18 november 1999⁸ binnen het Parlement van toepassing.

Artikel 13

Waarnemers

1. Wanneer er een verdrag betreffende de toetreding van een staat tot de Europese Unie is ondertekend, kan de Voorzitter na het verkrijgen van de toestemming van de Conferentie van voorzitters het parlement van de toetredende staat uitnodigen uit zijn midden een aantal waarnemers aan te wijzen dat gelijk is aan het aantal zetels in het Europees Parlement dat bij toetreding aan die staat moet worden toegewezen.
2. Die waarnemers nemen deel aan de werkzaamheden van het Parlement totdat het toetredingsverdrag in werking treedt, en hebben spreekrecht in commissies en fracties. Zij hebben geen stemrecht, zijn niet verkiesbaar voor functies in het Parlement en kunnen het Parlement niet naar buiten toe vertegenwoordigen. Hun deelname heeft geen rechtsgevolgen voor de werkzaamheden van het Parlement.
3. Zij krijgen dezelfde behandeling als een lid wat betreft het gebruik van de faciliteiten van het Parlement en de vergoeding van met hun werkzaamheden als waarnemer verband houdende reis- en verblijfskosten.

HOOFDSTUK 2

AMBTSDRAGERS IN HET PARLEMENT

Artikel 14

Voorlopig voorzitterschap⁹

1. In de in artikel 146, lid 2, bedoelde vergadering alsmede in elke andere vergadering die is gewijd aan de verkiezing van de Voorzitter en van het Bureau neemt de aftredende voorzitter, of bij zijn afwezigheid, een van de aftredende ondervoorzitters, bepaald in volgorde van hun rangorde, of bij hun afwezigheid, het langst zittende lid, het ambt van voorzitter waar totdat de Voorzitter voor gekozen is verklaard.
2. Alleen debatten die betrekking hebben op de verkiezing van de Voorzitter of het onderzoek van de geloofsbrieven overeenkomstig artikel 3, lid 2, tweede alinea, kunnen plaatsvinden onder voorzitterschap van het lid dat overeenkomstig lid 1 voorlopig het ambt van voorzitter uitoefent. Alle andere in verband met het onderzoek van de geloofsbrieven onder zijn voorzitterschap

⁷ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁸ Besluit van het Parlement van 18 november 1999 betreffende de voorwaarden voor en de wijze van uitvoering van interne onderzoeken op het gebied van de bestrijding van fraude, corruptie en elke andere onwettige activiteit die schadelijk is voor de belangen van de Gemeenschappen.

⁹ Artikel 14 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 204, lid 3).

opgeworpen aangelegenheden worden naar de bevoegde commissie verwezen.

Artikel 15

Voordracht van kandidaten en algemene bepalingen¹⁰

1. De Voorzitter, en vervolgens de ondervoorzitters en de quaestoren, worden overeenkomstig artikel 180 bis bij geheime stemming gekozen.

Voordrachten geschieden met instemming van de betrokkenen, en wel door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken. Voor elke stemming kunnen nieuwe voordrachten worden ingediend.

Wanneer het aantal voorgedragen kandidaten niet groter is dan het aantal te vervullen zetels, worden zij bij acclamatie gekozen, tenzij leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken om een geheime stemming verzoeken.

Indien bij een stemming meer dan één ambtsdrager moet worden gekozen, is het stembriefje slechts geldig wanneer meer dan de helft van de beschikbare stemmen is uitgebracht.

2. Bij de verkiezing van de Voorzitter, de ondervoorzitters en de quaestoren dient over het geheel genomen rekening te worden gehouden met de noodzaak van een billijke vertegenwoordiging van politieke stromingen alsook van een genderevenwicht en een geografisch evenwicht.

Artikel 16

Verkiezing van de Voorzitter - Openingstoespraak¹¹

1. De voordrachten voor het ambt van voorzitter moeten worden meegedeeld aan het lid dat overeenkomstig artikel 14 voorlopig het ambt van voorzitter uitoefent, dat daarvan kennis geeft aan het Parlement. Indien na drie stemrondes geen kandidaat de volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen heeft behaald, kunnen bij de vierde stemronde, in afwijking van artikel 15, lid 1, alleen de twee leden kandidaat zijn die bij de derde stemronde het grootste aantal stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen wordt de kandidaat met de hoogste leeftijd voor gekozen verklaard.

2. Zodra de Voorzitter is gekozen, draagt het lid dat overeenkomstig artikel 14 voorlopig het ambt van voorzitter uitoefent, het voorzitterschap over. Alleen de gekozen Voorzitter kan een openingstoespraak houden.

Artikel 17

Verkiezing van de ondervoorzitters

1. Vervolgens worden de ondervoorzitters door middel van één stemming verkozen. In de eerste stemronde worden, tot een maximum aantal van veertien en in de volgorde van het aantal behaalde stemmen, diegenen voor gekozen verklaard die de volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen hebben behaald. Indien het aantal aldus gekozen kandidaten kleiner is dan het aantal te vervullen zetels, wordt op dezelfde wijze overgegaan tot een tweede stemronde voor de resterende zetels. Indien een derde stemronde noodzakelijk is, volstaat een gewone meerderheid

¹⁰ Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 204, lid 3).

¹¹ Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 204, lid 3).

TITEL I Artikel 18

voor de nog te vervullen zetels. Bij staking van stemmen worden de kandidaten met de hoogste leeftijd voor gekozen verklaard.

2. Onder voorbehoud van artikel 20, lid 1, wordt de rangorde van de ondervoorzitters bepaald door de volgorde waarin zij zijn gekozen, en, bij staking van stemmen, door hun leeftijd.

Indien ondervoorzitters bij acclamatie worden verkozen, wordt hun rangorde vervolgens bij geheime stemming bepaald.

Artikel 18

Verkiezing van de quaestoren

Het Parlement kiest vijf quaestoren, volgens dezelfde procedure als voor de verkiezing van de ondervoorzitters.

Artikel 19

Ambtstermijn van ambtsdragers¹²

1. De ambtstermijn van de Voorzitter, ondervoorzitters en quaestoren bedraagt twee en een half jaar.

Een lid dat van fractie verandert, behoudt voor de resterende duur van zijn ambtstermijn van twee en een half jaar zijn zetel in het Bureau of zijn functie als quaestor.

2. Indien één van die ambten vóór het verstrijken van die ambtstermijn openvalt, vervult het hiervoor gekozen lid deze functie slechts voor de resterende duur van de ambtstermijn van zijn voorganger.

Artikel 20

Vacatures¹³

1. Indien het noodzakelijk wordt om de Voorzitter, een ondervoorzitter of een quaestor te vervangen, wordt overeenkomstig de respectieve regels voor verkiezingen van het betrokken ambt overgegaan tot de verkiezing van een opvolger.

De nieuwe ondervoorzitter neemt de rangorde van zijn voorganger over.

2. Indien het ambt van de Voorzitter openvalt, dan wordt het tot de verkiezing van de nieuwe Voorzitter waargenomen door een van de ondervoorzitters, in de volgorde van hun rangorde.

Artikel 21

Voortijdige ambtsbeëindiging

De Conferentie van voorzitters kan met een meerderheid van drie vijfde van de uitgebrachte stemmen die ten minste drie fracties vertegenwoordigt, het Parlement voorstellen de ambtstermijn te beëindigen van de Voorzitter van het Parlement, een ondervoorzitter van het Parlement, een quaestor, een voorzitter of ondervoorzitter van een commissie, een voorzitter of ondervoorzitter van een interparlementaire delegatie dan wel van enige andere in het Parlement verkozen

¹² Artikel 19 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 204, lid 3).

¹³ Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 204, lid 3).

ambtsdrager wanneer de Conferentie van voorzitters van oordeel is dat het betrokken lid zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig wangedrag. Het Parlement beslist over dit voorstel met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen die de meerderheid van de leden van het Parlement vertegenwoordigt.

Indien een rapporteur de als bijlage bij dit Reglement gevoegde gedragscode voor de leden van het Europees Parlement inzake financiële belangen en belangenconflicten¹⁴ schendt, kan de commissie die hem heeft benoemd hem op initiatief van de Voorzitter en op voorstel van de Conferentie van voorzitters uit zijn ambt ontheffen. De in de eerste alinea genoemde meerderheden zijn van overeenkomstige toepassing op elke fase van deze procedure.

HOOFDSTUK 3

ORGANEN EN TAKEN

Artikel 22

Taken van de Voorzitter

1. De Voorzitter leidt overeenkomstig dit Reglement alle werkzaamheden van het Parlement en zijn organen en beschikt over alle bevoegdheden die noodzakelijk zijn om de procedures van het Parlement te leiden en om voor het goede verloop daarvan te zorgen.
2. De Voorzitter opent, schorst en sluit de vergaderingen, beslist over de ontvankelijkheid van amendementen en andere in stemming te brengen teksten, alsook over de ontvankelijkheid van parlementaire vragen, ziet toe op de naleving van het Reglement, handhaaft de orde, verleent het woord, verklaart de debatten voor gesloten, brengt de voorstellen in stemming en maakt de uitslag van de stemmingen bekend, en doet de commissies de mededelingen die hen aangaan.
3. De Voorzitter mag bij een debat alleen het woord voeren om de stand van zaken vast te stellen en de spreker tot het onderwerp terug te brengen. Indien hij zelf aan een debat wil deelnemen, verlaat hij de voorzittersstoel en neemt deze pas weer in nadat het debat over het onderwerp is gesloten.
4. In de internationale betrekkingen, bij plechtigheden en bij administratieve, juridische en financiële handelingen wordt het Parlement vertegenwoordigd door de Voorzitter, die deze bevoegdheid kan delegeren.
5. De Voorzitter is verantwoordelijk voor de beveiliging en de onschendbaarheid van de gebouwen van het Europees Parlement.

Artikel 23

Taken van de ondervoorzitters

1. Bij afwezigheid of verhindering of indien hij overeenkomstig artikel 22, lid 3, aan een debat wil deelnemen, wordt de Voorzitter in de volgorde van hun rangorde door een van de ondervoorzitters vervangen.
2. Daarnaast vervullen de ondervoorzitters de hun overeenkomstig de artikelen 25, 27, leden 3 en 5, en 71, lid 3, toebedeelde taken.

¹⁴ Zie bijlage I.

TITEL I Artikel 24

3. De Voorzitter kan aan de ondervoorzitters taken delegeren zoals vertegenwoordiging van het Parlement bij bepaalde plechtigheden of handelingen. Meer bepaald kan de Voorzitter een ondervoorzitter aanwijzen ter vervulling van de in artikel 129 en artikel 130, lid 2, neergelegde taken van de Voorzitter.

Artikel 24

Samenstelling van het Bureau

1. Het Bureau bestaat uit de Voorzitter en de veertien ondervoorzitters van het Parlement.
2. De quaestoren zijn lid van het Bureau met raadgevende stem.
3. Bij staking van stemmen in het Bureau heeft de Voorzitter de doorslaggevende stem.

Artikel 25

Taken van het Bureau

1. Het Bureau vervult de hem overeenkomstig dit Reglement toegewezen taken.
2. Het Bureau neemt financiële, organisatorische en administratieve beslissingen over aangelegenheden die de interne organisatie van het Parlement, zijn secretariaat en zijn organen betreffen.
3. Het Bureau neemt op voorstel van de secretaris-generaal of een fractie financiële, organisatorische en administratieve beslissingen over aangelegenheden die de leden betreffen.
4. Het Bureau regelt het verloop van de vergaderingen.
5. Het Bureau stelt de in artikel 35 bedoelde bepalingen betreffende de niet-fractiegebonden leden vast.
6. Het Bureau stelt het organigram van het secretariaat-generaal vast, alsmede de regelingen betreffende de administratieve en financiële positie van de ambtenaren en andere personeelsleden.
7. Het Bureau stelt het voorontwerp van begrotingsraming van het Parlement op.
8. Het Bureau stelt de richtlijnen voor de quaestoren vast en kan hen verzoeken bepaalde taken te vervullen.
9. Het Bureau is de bevoegde autoriteit voor het verlenen van toestemming voor commissievergaderingen of -missies buiten de gewone vergaderplaatsen, hoorzittingen, alsook studie- en informatiereizen van rapporteurs.

Als voor dergelijke vergaderingen of missies toestemming is verleend, wordt de daarvoor geldende talenregeling vastgesteld op basis van de door het Bureau goedgekeurde Gedragscode meertaligheid. Dezelfde regel is van toepassing op delegaties.
10. Het Bureau benoemt de secretaris-generaal overeenkomstig artikel 222.
11. Het Bureau stelt de uitvoeringsbepalingen vast betreffende het statuut en de financiering van politieke partijen en stichtingen op Europees niveau.
12. Het Bureau stelt regels vast inzake de behandeling van vertrouwelijke informatie door het Parlement en zijn organen, functionarissen en andere leden, en houdt daarbij rekening met alle

interinstitutionele akkoorden die met betrekking tot dergelijke kwesties zijn gesloten. Deze regels worden gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

13. De Voorzitter en/of het Bureau kunnen aan een of meer leden van het Bureau algemene of specifieke taken opdragen die tot de bevoegdheden van de Voorzitter en/of het Bureau behoren. Tegelijkertijd wordt bepaald op welke wijze deze taken moeten worden uitgevoerd.

14. Het Bureau benoemt twee ondervoorzitters, die worden belast met het onderhouden van de betrekkingen met de nationale parlementen.

15. Het Bureau benoemt een ondervoorzitter, die wordt belast met het organiseren van een gestructureerde dialoog met het Europees maatschappelijk middenveld over hoofdpunten van beleid.

16. Het Bureau is bevoegd voor de toepassing van het Statuut van de leden en beslist over de hoogte van de toelagen op basis van de jaarlijkse begroting.

Artikel 26

Samenstelling van de Conferentie van voorzitters

1. De Conferentie van voorzitters bestaat uit de Voorzitter van het Parlement en de fractievoorzitters. Een fractievoorzitter kan zich laten vertegenwoordigen door een lid van zijn fractie.

2. Na niet-fractiegebonden leden de gelegenheid te hebben geboden om hun zienswijze naar voren te brengen, nodigt de Voorzitter van het Parlement een van hen uit om zonder stemrecht aan de vergaderingen van de Conferentie van voorzitters deel te nemen.

3. De Conferentie van voorzitters tracht consensus te bereiken in de aan haar voorgelegde zaken.

Wanneer geen consensus kan worden bereikt, vindt stemming plaats waarbij de stemmen worden gewogen op basis van het ledental van elke fractie.

Artikel 27

Taken van de Conferentie van voorzitters

1. De Conferentie van voorzitters verricht de taken die haar overeenkomstig dit Reglement zijn toegewezen.

2. De Conferentie van voorzitters beslist over de organisatie van de werkzaamheden van het Parlement en over vraagstukken betreffende het wetgevingsprogramma.

3. De Conferentie van voorzitters is verantwoordelijk voor aangelegenheden in verband met de betrekkingen van het Parlement met de andere instellingen en organen van de Europese Unie en met de nationale parlementen van de lidstaten. Beslissingen betreffende het mandaat en de samenstelling van de delegatie van het Parlement, dat moet deelnemen aan overleg binnen de Raad en in andere instellingen van de Europese Unie over fundamentele kwesties in verband met de ontwikkeling van de Europese Unie (het Sherpa-proces) worden genomen op basis van relevante standpunten van het Parlement en met inachtneming van de in het Parlement vertegenwoordigde verscheidenheid aan politieke opvattingen. De ondervoorzitters die zijn belast met het onderhouden van betrekkingen van het Parlement met de nationale parlementen brengen bij de Conferentie van voorzitters regelmatig verslag uit over hun werkzaamheden in dat verband.

TITEL I Artikel 28

4. De Conferentie van voorzitters is verantwoordelijk voor vraagstukken betreffende de betrekkingen met niet tot de Europese Unie behorende landen, instellingen en organisaties.
5. De Conferentie van voorzitters is verantwoordelijk voor het organiseren van een gestructureerde dialoog met het Europees maatschappelijk middenveld over belangrijke aangelegenheden. Deze dialoog kan de vorm aannemen van openbare debatten over onderwerpen van algemeen Europees belang, waaraan geïnteresseerde burgers kunnen deelnemen. De ondervoorzitter die belast is met de organisatie van deze dialoog brengt regelmatig verslag uit aan de Conferentie van voorzitters over zijn werkzaamheden in dat verband.
6. De Conferentie van voorzitters stelt de ontwerpagenda voor de vergaderperioden van het Parlement op.
7. De Conferentie van voorzitters doet het Parlement voorstellen voor de samenstelling en bevoegdheden van de commissies, enquêtecommissies, gemengde parlementaire commissies en vaste delegaties. De Conferentie van voorzitters is ook belast met de goedkeuring van tijdelijke delegaties.
8. De Conferentie van voorzitters beslist overeenkomstig artikel 36 over de toewijzing van de plaatsen in de vergaderzaal.
9. De Conferentie van voorzitters is bevoegd toestemming te verlenen voor het opstellen van initiatiefverslagen.
10. De Conferentie van voorzitters doet het Bureau voorstellen over administratieve en budgettaire aangelegenheden die de fracties aanbelangen.

Artikel 28

Taken van de quaestoren

De quaestoren zijn overeenkomstig door het Bureau vastgestelde richtlijnen verantwoordelijk voor administratieve en financiële aangelegenheden die de leden rechtstreeks aanbelangen, evenals voor andere hen toebedeelde taken.

Artikel 29

Conferentie van commissievoorzitters

1. De Conferentie van commissievoorzitters bestaat uit voorzitters van alle vaste en bijzondere commissies. Zij kiest haar voorzitter.
2. Bij afwezigheid van de voorzitter wordt de vergadering van de Conferentie voorgezeten door het oudste aanwezige lid.
3. De Conferentie van commissievoorzitters kan de Conferentie van voorzitters aanbevelingen doen inzake commissiewerkzaamheden en de agenda voor de vergaderperioden.
4. Het Bureau en de Conferentie van voorzitters kunnen bepaalde taken overdragen aan de Conferentie van commissievoorzitters.

Artikel 30**Conferentie van delegatievoorzitters**

1. De Conferentie van delegatievoorzitters bestaat uit de voorzitters van alle vaste interparlementaire delegaties. Zij kiest haar voorzitter.
2. Bij afwezigheid van de voorzitter wordt de vergadering van de Conferentie voorgezeten door het oudste lid.
3. De Conferentie van delegatievoorzitters kan de Conferentie van voorzitters aanbevelingen doen inzake delegatiewerkzaamheden.
4. Het Bureau en de Conferentie van voorzitters kunnen bepaalde taken overdragen aan de Conferentie van delegatievoorzitters.

Artikel 30 bis**Aanblijven tijdens de verkiezingsperiode**

Bij nieuwe verkiezingen voor het Parlement blijven alle organen en functionarissen van het aftredende Parlement aan tot de eerste vergadering van het nieuwgekozen Parlement.

Artikel 31**Informatieplicht van het Bureau en de Conferentie van voorzitters**

1. De notulen van het Bureau en de Conferentie van voorzitters worden in de officiële talen vertaald en aan alle leden toegezonden. Zij zijn voor het publiek toegankelijk, tenzij het Bureau of de Conferentie van voorzitters bij uitzondering, om redenen van vertrouwelijkheid, op grond van artikel 4, leden 1 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001, ten aanzien van bepaalde punten van de notulen anders beslist.
2. Ieder lid van het Parlement kan vragen stellen over de uitoefening van de respectieve taken van het Bureau, de Conferentie van voorzitters en de quaestoren. Dergelijke vragen moeten worden schriftelijk ingediend bij de Voorzitter, worden aan de leden meegedeeld en met de antwoorden binnen dertig dagen na indiening op de website van het Parlement gepubliceerd.

HOOFDSTUK 4**FRACTIES****Artikel 32****Oprichting en ontbinding van fracties**

1. De leden kunnen fracties oprichten naar politieke gezindheid.

Normaal gesproken behoeft het Parlement de politieke verwantschap van leden van een fractie niet te beoordelen. De leden die overeenkomstig dit artikel een fractie oprichten, accepteren per definitie dat er sprake is van onderlinge politieke verwantschap. Alleen wanneer de betrokken leden dat ontkennen, dient het Parlement na te gaan of de fractie is opgericht in overeenstemming met het Reglement.

2. Een fractie bestaat uit leden uit ten minste een vierde van de lidstaten. Het voor de

TITEL I Artikel 33

oprichting van een fractie vereiste aantal leden bedraagt ten minste vijftientig.

3. Indien een fractie niet meer een van de vereiste minimumaantallen telt, kan de Voorzitter met instemming van de Conferentie van voorzitters toestaan dat zij blijft voortbestaan tot de volgende constituerende vergadering van het Parlement, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de leden vertegenwoordigen nog steeds ten minste een vijfde van de lidstaten;
- de fractie bestaat reeds sinds meer dan een jaar.

De Voorzitter past die afwijking niet toe wanneer er voldoende redenen zijn om aan te nemen dat er misbruik van wordt gemaakt.

4. Een lid kan slechts tot één fractie behoren.

5. De oprichting van een fractie wordt in een verklaring aan de Voorzitter meegedeeld. Deze verklaring omvat:

- de naam van de fractie,
- een politieke verklaring, waarin de doelstelling van de fractie wordt vermeld, alsmede
- de namen van haar leden en de samenstelling van haar bureau.

Alle leden van de fractie verklaren schriftelijk in een bijlage bij de verklaring dat zij dezelfde politieke verwantschap hebben.

6. De verklaring wordt als bijlage gevoegd bij de notulen van de vergaderperiode waarin de oprichting van de fractie wordt bekendgemaakt.

7. De Voorzitter maakt de oprichting van fracties bekend in het Parlement. Deze bekendmaking heeft terugwerkende rechtskracht tot het moment dat de fractie de Voorzitter overeenkomstig dit artikel in kennis heeft gesteld van haar oprichting.

De Voorzitter maakt ook de ontbinding van fracties bekend in het Parlement. Deze bekendmaking heeft rechtskracht vanaf de dag volgend op die waarop de fractie niet langer aan de bestaansvoorwaarden voldeed.

Artikel 33

Activiteiten en rechtspositie van de fracties

1. De fracties oefenen hun functie uit in het kader van de activiteiten van de Unie, met inbegrip van de taken die door dit Reglement aan de fracties zijn toegewezen. De fracties beschikken over een secretariaat op basis van het organigram van het secretariaat-generaal van het Parlement, over administratieve faciliteiten en over kredieten die in de begroting van het Parlement zijn opgenomen.

2. Aan het begin van elke nieuwe zittingsperiode streeft de Conferentie van voorzitters ernaar overeenstemming te bereiken over procedures voor het tot uitdrukking brengen van de politieke verscheidenheid van het Parlement in de commissies en delegaties, alsook in de besluitvormingsorganen.

3. Het Bureau stelt, met inachtneming van een voorstel daartoe van de Conferentie van voorzitters, de voorschriften vast voor de terbeschikkingstelling en het gebruik van respectievelijk de controle op de in lid 1 bedoelde faciliteiten en kredieten, alsook voor de dienovereenkomstige overdrachten van bevoegdheden voor de uitvoering van de begroting en de gevolgen van niet-naleving van die voorschriften.

4. Die regelingen bepalen de administratieve en financiële gevolgen van de ontbinding van een fractie.

Artikel 34

Interfractiewerkgroepen

1. Afzonderlijke leden mogen interfractiewerkgroepen of andere niet-officiële groeperingen van leden vormen om informeel van gedachten te wisselen over specifieke onderwerpen over de scheidslijnen tussen fracties en commissies heen en om het contact tussen leden en maatschappij te bevorderen.

2. Interfractiewerkgroepen alsook andere niet-officiële groeperingen zijn volledig transparant in hun werkzaamheden en mogen geen activiteiten ontplooiën die kunnen leiden tot verwarring met de officiële activiteiten van het Parlement en van zijn organen. Zij mogen geen evenementen in derde landen organiseren die samenvallen met een taak van een officieel orgaan van het Parlement, waaronder een officiële verkiezingswaarnemingsdelegatie.

3. Mits is voldaan aan de voorwaarden die zijn neergelegd in de interne regeling van het Parlement inzake de oprichting van dergelijke groeperingen, mag een fractie de activiteiten ervan faciliteren door verlening van logistieke steun.

4. Interfractiewerkgroepen zijn gehouden jaarlijks opgave te doen van elke vorm van steun, in geld of in natura (zoals secretariaatsondersteuning), die uit hoofde van bijlage I zou moeten worden opgegeven indien zij aan de leden persoonlijk zou zijn verleend.

Overige niet-officiële groeperingen zijn tevens gehouden om vóór het einde van de daaropvolgende maand opgave te doen van elke vorm van steun, in geld of in natura, waarvan de leden geen afzonderlijke opgave hebben gedaan overeenkomstig hun verplichtingen uit hoofde van bijlage I.

5. Enkel in het transparantieregister geregistreerde belangenvertegenwoordigers mogen deelnemen aan interfractiewerkgroepen of aan andere op locatie van het Parlement georganiseerde activiteiten van niet-officiële groeperingen, bijvoorbeeld door vergaderingen of evenementen van de interfractiewerkgroep of de andere niet-officiële groepering bij te wonen, door aan te bieden deze te steunen of door in samenwerking met anderen evenementen ervan te organiseren.

6. De quaestoren houden een register van de in lid 4 bedoelde opgaven bij. De quaestoren stellen nadere regels vast voor die opgaven en voor de publicatie ervan op de website van het Parlement.

7. De quaestoren zorgen voor de effectieve toepassing van dit artikel.

Artikel 35

Niet-fractiegebonden leden

1. Niet tot een fractie behorende leden krijgen een secretariaat ter beschikking. De nadere

TITEL I Artikel 36

regels met betrekking tot die terbeschikkingstelling van secretariaten worden op voorstel van de secretaris-generaal door het Bureau vastgesteld.

2. Het Bureau regelt de rechtspositie en de parlementaire rechten van niet-fractiegebonden leden.

3. Het Bureau stelt de regelingen vast inzake de terbeschikkingstelling en het gebruik van respectievelijk de controle op in de begroting van het Parlement opgenomen kredieten ter dekking van de secretariaatsuitgaven en administratieve faciliteiten voor niet-fractiegebonden leden.

Artikel 36

Toewijzing van plaatsen in de vergaderzaal

De Conferentie van voorzitters beslist over de toewijzing van de plaatsen in de vergaderzaal aan de fracties, de niet-fractiegebonden leden en de instellingen van de Unie.

TITEL II

WETGEVINGS-, BEGROTINGS-, KWIJTINGS- EN OVERIGE PROCEDURES

HOOFDSTUK 1

WETGEVINGSPROCEDURES - ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 37**Jaarlijkse programmering**

1. Het Parlement stelt samen met de Commissie en de Raad de wetgevingsplanning van de Unie vast.

Het Parlement en de Commissie werken samen bij de voorbereiding van het werkprogramma van de Commissie – dat de bijdrage van de Commissie vormt aan de jaar- en meerjarenprogramma's van de Unie – volgens een tijdschema en regels die door de beide instellingen zijn overeengekomen¹⁵.

2. Na de vaststelling van het werkprogramma van de Commissie houden het Parlement, de Raad en de Commissie, overeenkomstig artikel 7 van het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven¹⁶, een gedachtewisseling en bereiken zij overeenstemming over een gezamenlijke verklaring betreffende de jaarlijkse interinstitutionele programmering waarin de algemene doelstellingen en prioriteiten worden uiteengezet.

Alvorens de onderhandelingen met de Raad en de Commissie over de gezamenlijke verklaring te beginnen, houdt de Voorzitter een gedachtewisseling met de Conferentie van voorzitters en de Conferentie van commissievoorzitters over de algemene doelstellingen en prioriteiten van het Parlement.

Voordat hij de gezamenlijke verklaring ondertekent, verkrijgt de Voorzitter goedkeuring van de Conferentie van voorzitters.

3. De Voorzitter doet door het Parlement aangenomen resoluties over wetgevingsplanning en -prioriteiten toekomen aan de andere instellingen die deelnemen aan de wetgevingsprocedure van de Unie, alsmede aan de parlementen van de lidstaten.

4. Indien de Commissie voornemens is een voorstel in te trekken, wordt de bevoegde commissaris door de bevoegde commissie uitgenodigd op een bijeenkomst om dat voornemen te bespreken. Ook het Voorzitterschap van de Raad kan op die bijeenkomst worden uitgenodigd. Indien de bevoegde commissie het niet eens is met de voorgenomen intrekking, kan zij de Commissie verzoeken om een verklaring af te leggen in het Parlement. Artikel 123 is van toepassing.

¹⁵ Kaderakkoord van 20 oktober 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie (PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47).

¹⁶ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

Artikel 38

Eerbiediging van de grondrechten

1. Bij al zijn werkzaamheden eerbiedigt het Parlement ten volle de rechten, vrijheden en beginselen die worden erkend door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de in artikel 2 van dit Verdrag verankerde waarden.
2. Indien de ter zake bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken van oordeel zijn dat een voorstel voor een wetgevingshandeling geheel of gedeeltelijk in strijd is met de grondrechten van de Europese Unie, wordt de zaak op hun verzoek verwezen naar de commissie die bevoegd is voor de bescherming van de grondrechten.
3. Dit verzoek wordt ingediend binnen vier werkweken na de bekendmaking in het Parlement van de verwijzing naar de ter zake bevoegde commissie.
4. Het advies van de commissie die bevoegd is voor de bescherming van de grondrechten wordt als bijlage bij het verslag van de ter zake bevoegde commissie gevoegd.

Artikel 39

Controle van de rechtsgrond

1. Wanneer een voorstel voor een juridisch bindende handeling naar de ter zake bevoegde commissie wordt verwezen, controleert deze commissie eerst de rechtsgrond daarvan.
2. Indien die commissie de geldigheid of de juistheid van de rechtsgrond betwist, ook bij de verificatie of artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is nageleefd, verzoekt zij de voor juridische zaken bevoegde commissie om advies.
3. Voorts kan de voor juridische zaken bevoegde commissie op eigen initiatief en in elke fase van de wetgevingsprocedure vraagstukken betreffende de rechtsgrond in behandeling nemen. In dergelijke gevallen stelt zij de ter zake bevoegde commissie daarvan naar behoren in kennis.
4. Indien de voor juridische zaken bevoegde commissie, in voorkomend geval na overleg met de Raad en de Commissie volgens de op interinstitutioneel niveau gemaakte afspraken¹⁷, besluit de geldigheid of de juistheid van de rechtsgrond te betwisten, stelt zij het Parlement in kennis van haar conclusies. Onverminderd artikel 63, stemt het Parlement hierover alvorens over te gaan tot stemming over de inhoud van het voorstel zelf.
5. Indien de ter zake bevoegde commissie of de voor juridische zaken bevoegde commissie de geldigheid of juistheid van de rechtsgrond niet hebben betwist, zijn ter plenaire vergadering ingediende amendementen tot wijziging van de rechtsgrond niet ontvankelijk.

Artikel 40

Delegatie van wetgevingsbevoegdheden en toekenning van uitvoeringsbevoegdheden

1. Bij de behandeling van een voorstel voor een wetgevingshandeling waarbij overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bevoegdheden aan de Commissie worden gedelegeerd, let het Parlement met name op de doelstellingen, de inhoud, de reikwijdte en de duur van de delegatie, alsook op de hieraan verbonden voorwaarden.

¹⁷ Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven, punt 25.

2. Bij de behandeling van een voorstel voor een wetgevingshandeling waarbij overeenkomstig artikel 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend, let het Parlement met name erop dat de Commissie bij de uitoefening van een uitvoeringsbevoegdheid de basiswetgevingshandeling noch kan wijzigen noch kan aanvullen, zelfs wat niet-essentiële onderdelen betreft.
3. De ter zake bevoegde commissie kan te allen tijde het advies inwinnen van de commissie die bevoegd is voor de interpretatie en toepassing van het Unierecht.
4. Voorts kan de voor de interpretatie en toepassing van het Unierecht bevoegde commissie op eigen initiatief aangelegenheden betreffende de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de toekenning van uitvoeringsbevoegdheden in behandeling nemen. In dat geval stelt zij de ter zake bevoegde commissie daarvan naar behoren in kennis.

Artikel 41

Toetsing van de financiële verenigbaarheid

1. Indien een voorstel voor een juridisch bindende handeling financiële gevolgen heeft, gaat het Parlement na of in voldoende financiële middelen is voorzien.
2. Elk voorstel voor een juridisch bindende handeling wordt door de ter zake bevoegde commissie getoetst op financiële verenigbaarheid met de verordening betreffende het meerjarig financieel kader.
3. Wanneer de ter zake bevoegde commissie het bedrag van de voor de desbetreffende handeling toegewezen middelen wijzigt, verzoekt zij de voor begrotingszaken bevoegde commissie om advies.
4. Voorts kan de voor begrotingszaken bevoegde commissie vraagstukken met betrekking tot de financiële verenigbaarheid van voorstellen voor juridisch bindende handelingen in behandeling nemen. In dergelijke gevallen stelt zij de ter zake bevoegde commissie daarvan naar behoren in kennis.
5. Indien de voor begrotingszaken bevoegde commissie besluit de financiële verenigbaarheid van het voorstel te betwisten, deelt zij haar conclusies mee aan het Parlement voordat het Parlement overgaat tot stemming over het voorstel.

Artikel 42

Verificatie van de eerbiediging van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid

1. Bij de behandeling van een voorstel voor een wetgevingshandeling besteedt het Parlement met name aandacht aan de vraag of dat voorstel de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid in acht neemt.
2. Alleen de commissie die bevoegd is voor de eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel kan aanbevelingen doen aan de commissie die bevoegd is voor het voorstel voor een wetgevingshandeling.
3. Uitgezonderd in spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 4 van Protocol nr. 1 betreffende de rol van de nationale parlementen, gaat de ter zake bevoegde commissie niet over tot haar definitieve stemming vóór het verstrijken van de in artikel 6 van Protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid bedoelde termijn van acht weken.

TITEL II Artikel 43

4. Indien een nationaal parlement de Voorzitter overeenkomstig artikel 3 van Protocol nr. 1 een gemotiveerd advies toezendt, wordt dat document naar de ter zake bevoegde commissie verwezen en ter informatie toegezonden aan de commissie die bevoegd is voor de eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel.

5. Indien gemotiveerde adviezen waarin wordt gesteld dat een voorstel voor een wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel ten minste een derde vertegenwoordigen van alle overeenkomstig artikel 7, lid 1, tweede alinea, van Protocol nr. 2 aan de nationale parlementen toebedeelde stemmen dan wel een vierde indien het van een op grond van artikel 76 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ingediend voorstel voor een wetgevingshandeling betreft, neemt het Parlement geen besluit alvorens de indiener van het ontwerp te kennen heeft gegeven hoe hij verder te werk wil gaan.

6. Indien in het kader van de gewone wetgevingsprocedure gemotiveerde adviezen waarin wordt gesteld dat een voorstel voor een wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel, ten minste een gewone meerderheid vertegenwoordigen van alle overeenkomstig artikel 7, lid 1, tweede alinea, van Protocol nr. 2 aan de nationale parlementen toebedeelde stemmen, kan de ter zake bevoegde commissie, na inoverwegingneming van de gemotiveerde adviezen van de nationale parlementen en de Commissie en na raadpleging van de commissie die bevoegd is voor de eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel, het Parlement aanbevelen het voorstel wegens schending van het subsidiariteitsbeginsel te verwerpen dan wel een andere aanbeveling doen, die voorstellen tot amendering in verband met de eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel kan inhouden. Het advies van de commissie die bevoegd is voor de eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel wordt aan een eventuele aanbeveling tot verwerping gehecht.

De aanbeveling wordt in het Parlement in een debat behandeld en in stemming gebracht. Indien een aanbeveling tot verwerping met een meerderheid van de uitgebrachte stemmen wordt aangenomen, verklaart de Voorzitter de procedure voor beëindigd. Wanneer het Parlement het ontwerp niet verwerpt, wordt de procedure voortgezet met inachtneming van de door het Parlement aangenomen aanbevelingen.

Artikel 43

Toegang van het Parlement tot documenten en informatieverstrekking aan het Parlement

1. Gedurende de gehele wetgevingsprocedure verlangen het Parlement en zijn commissies onder dezelfde voorwaarden als de Raad en zijn werkgroepen toegang tot alle documenten die verband houden met voorstellen voor wetgevingshandelingen.

2. Tijdens de behandeling van een voorstel voor een wetgevingshandeling verzoekt de bevoegde commissie de Commissie en de Raad haar op de hoogte te houden van de voortgang bij de behandeling van dit voorstel in de Raad en zijn werkgroepen, in het bijzonder van eventuele compromissen waardoor het oorspronkelijke voorstel ingrijpend zou worden gewijzigd, of van het voornemen van de indiener het voorstel in te trekken.

Artikel 44

Vertegenwoordiging van het Parlement op zittingen van de Raad

Wanneer de Raad het Parlement uitnodigt om aan een zitting van de Raad deel te nemen, verzoekt de Voorzitter de voorzitter of rapporteur van de ter zake bevoegde commissie of een ander door die commissie aangewezen lid het Parlement aldaar te vertegenwoordigen.

Artikel 45**Recht van het Parlement om voorstellen in te dienen**

In gevallen waarin het Parlement krachtens de Verdragen het recht van initiatief is toegekend, kan de bevoegde commissie besluiten een initiatiefverslag overeenkomstig artikel 52 op te stellen.

Het verslag omvat:

- (a) een ontwerpresolutie;
- (b) een ontwerpvoorstel;
- (c) een toelichting, in voorkomend geval vergezeld van een financieel memorandum.

Indien voor de vaststelling van een handeling door het Parlement de goedkeuring of de instemming van de Raad en het advies of de instemming van de Commissie is vereist, kan het Parlement na de stemming over de voorgestelde handeling, en op voorstel van de rapporteur, besluiten de stemming over de ontwerpresolutie uit te stellen totdat de Raad zijn of de Commissie haar standpunt kenbaar heeft gemaakt.

Artikel 46**Verzoeken aan de Commissie om voorstellen in te dienen**

1. Overeenkomstig artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie kan het Parlement door het aannemen van een resolutie op basis van een overeenkomstig artikel 52 opgesteld initiatiefverslag van de bevoegde commissie de Commissie verzoeken het Parlement een passend voorstel tot vaststelling van een nieuwe handeling of tot wijziging van een bestaande handeling voor te leggen. De resolutie wordt bij de eindstemming aangenomen bij meerderheid van de leden van het Parlement. Tegelijkertijd kan het Parlement een termijn vaststellen voor de indiening van een dergelijk voorstel.

2. Ieder lid kan een voorstel voor een Uniehandeling indienen uit hoofde van het in artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan het Parlement toegekende initiatiefrecht.

Een dergelijk voorstel kan door maximaal tien leden gezamenlijk worden ingediend. Het voorstel vermeldt de rechtsgrond waarop het berust en kan vergezeld gaan van een toelichting van maximaal 150 woorden.

Het voorstel wordt ingediend bij de Voorzitter, die controleert of de toepasselijke wettelijke vereisten zijn nageleefd. Hij kan het voorstel met het oog op een advies over de juistheid van de rechtsgrond naar de voor die controle bevoegde commissie verwijzen. Indien de Voorzitter het voorstel ontvankelijk verklaart, maakt hij dat tijdens de plenaire vergadering bekend en verwijst hij het voorstel naar de ter zake bevoegde commissie.

Voorafgaand aan die verwijzing naar de ter zake bevoegde commissie wordt het voorstel vertaald in de officiële talen die de voorzitter van die commissie voor een summiere behandeling noodzakelijk acht.

De ter zake bevoegde commissie neemt binnen drie maanden na de verwijzing en na de indieners van het voorstel de gelegenheid te hebben geboden zich tot de commissie te richten, een besluit over het verdere verloop van de procedure.

TITEL II Artikel 47

De indieners van het voorstel worden in de titel van het verslag genoemd.

3. De resolutie van het Parlement vermeldt de passende rechtsgrond en gaat vergezeld van aanbevelingen betreffende de inhoud van het verlangde voorstel.
4. Indien een voorstel financiële gevolgen heeft, geeft het Parlement aan hoe voldoende financiële middelen kunnen worden gevonden.
5. De ter zake bevoegde commissie ziet toe op de voortgang van de voorbereiding van elke voorgestelde Unierechtshandeling die op specifiek verzoek van het Parlement wordt uitgewerkt.
6. De Conferentie van commissievoorzitters ziet regelmatig toe op de naleving door de Commissie van punt 10 van het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven, dat bepaalt dat de Commissie binnen drie maanden moet antwoorden op verzoeken om de indiening van voorstellen door in een specifieke mededeling aan te geven welk gevolg zij aan die verzoeken wenst te geven. De Conferentie van commissievoorzitters brengt over de resultaten van dit toezicht regelmatig verslag uit aan de Conferentie van voorzitters.

Artikel 47

Behandeling van juridisch bindende handelingen

1. De Voorzitter verwijst van andere instellingen of lidstaten ontvangen voorstellen voor juridisch bindende handelingen ter behandeling naar de bevoegde commissie.
2. Bij twijfel kan de Voorzitter, vóór de bekendmaking in het Parlement van een verwijzing naar de bevoegde commissie, een bevoegdheidskwestie voorleggen aan de Conferentie van voorzitters. De Conferentie van voorzitters neemt een besluit op basis van een aanbeveling van de Conferentie van commissievoorzitters, of de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters, in overeenstemming met artikel 201 bis, tweede alinea.
3. De bevoegde commissie kan te allen tijde besluiten tot benoeming van een rapporteur om de voorbereidende fase van een voorstel te volgen. Zij overweegt dit met name wanneer het voorstel wordt vermeld in het werkprogramma van de Commissie.
4. In geval van tegenstrijdigheid tussen een bepaling van het Reglement inzake de tweede en derde lezing en enige andere bepaling van het Reglement heeft de bepaling inzake de tweede en derde lezing voorrang.

Artikel 47 bis

Versnelling van wetgevingsprocedures

In coördinatie met de Raad en de Commissie kan door de bevoegde commissie of commissies worden besloten tot versnelling van wetgevingsprocedures voor specifieke voorstellen, met name voorstellen die in de gezamenlijke verklaring betreffende de jaarlijkse interinstitutionele programmering krachtens artikel 37, lid 2, als prioriteit zijn vastgesteld.

Artikel 48

Wetgevingsprocedures inzake initiatieven van andere instellingen dan de Commissie of van lidstaten

1. Bij de behandeling van initiatieven die uitgaan van andere instellingen dan de Commissie of van lidstaten kan de bevoegde commissie vertegenwoordigers van de instellingen of die

initiatiefnemende lidstaten uitnodigen om hun initiatief voor de commissie toe te lichten. De vertegenwoordigers van de initiatiefnemende lidstaten kunnen vergezeld worden door de voorzitter van de Raad.

2. Alvorens de bevoegde commissie tot stemming overgaat, vraagt zij de Commissie of zij een advies inzake het initiatief voorbereidt of voornemens is op korte termijn een alternatief voorstel in te dienen. Indien uit het antwoord blijkt dat dit het geval is, keurt de commissie haar verslag niet goed voordat zij dat advies of alternatieve voorstel heeft ontvangen.

3. Wanneer twee of meer voorstellen van de Commissie en/of een andere instelling en/of de lidstaten met eenzelfde wetgevingsoogmerk gelijktijdig of binnen een kort tijdsbestek aan het Parlement worden voorgelegd, behandelt het Parlement deze teksten in een enkel verslag. In haar verslag geeft de bevoegde commissie aan op welke tekst zij amendementen heeft ingediend en in de wetgevingsresolutie verwijst zij naar alle andere teksten.

HOOFDSTUK 2

PROCEDURES IN DE COMMISSIES

Artikel 49

Wetgevingsverslagen

1. De voorzitter van de commissie waarnaar een voorstel voor een juridisch bindende handeling is verwezen, doet aan zijn commissie een voorstel over de te volgen procedure.

2. Nadat een besluit over de te volgen procedure is genomen en indien de vereenvoudigde procedure van artikel 50 niet van toepassing is, benoemt de commissie een van haar leden of een van de vaste plaatsvervangers tot rapporteur voor het voorstel voor een juridisch bindende handeling, voor zover dit nog niet is gebeurd op grond van artikel 47, lid 3.

3. Het verslag van de commissie omvat:

- (a) eventuele amendementen op het voorstel, die indien passend vergezeld gaan van korte motiveringen, die onder de verantwoordelijkheid van de indiener vallen en die niet in stemming worden gebracht;
- (b) een ontwerp-wetgevingsresolutie overeenkomstig artikel 59, lid 5;
- (c) indien passend een toelichting, zo nodig met inbegrip van een financieel memorandum, waarin de omvang van de eventuele financiële gevolgen van het verslag en de verenigbaarheid ervan met het meerjarig financieel kader worden aangegeven;
- (d) indien beschikbaar, een verwijzing naar de effectbeoordeling door het Parlement.

Artikel 50

Vereenvoudigde procedure

1. Na een eerste bespreking van een voorstel voor een juridisch bindende handeling kan de voorzitter voorstellen het voorstel zonder amendementen goed te keuren. Tenzij leden of een politieke fractie of politieke fracties die in de commissie ten minste de middelhoge drempel bereiken daartegen bezwaar maken, wordt de voorgestelde procedure geacht te zijn goedgekeurd. De voorzitter of de rapporteur, indien er een rapporteur is benoemd, legt het Parlement een verslag

TITEL II Artikel 51

voor ter goedkeuring van het voorstel. Artikel 150, lid 1, tweede alinea, en leden 2 en 4, is van toepassing.

2. Als alternatief kan de voorzitter voorstellen dat hij of de rapporteur een aantal amendementen formuleert waarin de bespreking in de commissie tot uitdrukking komt. Tenzij leden of een politieke fractie of politieke fracties die in de commissie ten minste de middelhoge drempel bereiken daartegen bezwaar maken, wordt de voorgestelde procedure geacht te zijn goedgekeurd en worden de amendementen aan de leden van de commissie toegezonden.

Tenzij binnen een termijn van ten minste tien werkdagen na de datum van verzending leden of een politieke fractie of politieke fracties die in de commissie ten minste de middelhoge drempel bereiken bezwaar maken tegen de amendementen, wordt het verslag geacht door de commissie te zijn goedgekeurd. In dat geval worden de ontwerp-wetgevingsresolutie en de amendementen overeenkomstig artikel 150, lid 1, tweede alinea, en leden 2 en 4, aan het Parlement voorgelegd voor behandeling zonder debat.

Indien door leden of een politieke fractie of politieke fracties die in de commissie ten minste de middelhoge drempel bereiken bezwaar wordt gemaakt tegen de amendementen, worden deze op de volgende commissievergadering in stemming gebracht.

3. Met uitzondering van de bepalingen inzake de indiening bij het Parlement, is dit artikel van overeenkomstige toepassing op adviezen van de commissies in de zin van artikel 53.

Artikel 51

Verslagen van niet-wetgevende aard

1. Als een commissie een verslag van niet-wetgevende aard opstelt, benoemt zij een van haar leden of een van de vaste plaatsvervangers tot rapporteur.

2. Het verslag van de commissie omvat:

- (a) een ontwerp-resolutie;
- (b) een toelichting, indien nodig met inbegrip van een financieel memorandum, waarin de omvang van de eventuele financiële gevolgen van het verslag en de verenigbaarheid ervan met het meerjarig financieel kader worden aangegeven;
- (c) de tekst van eventuele ontwerp-resoluties die hierin overeenkomstig artikel 133, lid 7, moeten worden opgenomen.

Artikel 52

Initiatiefverslagen

1. Wanneer een commissie voornemens is over een onder haar bevoegdheid vallend onderwerp waarvoor geen verwijzing heeft plaatsgevonden een verslag van niet-wetgevende aard of een verslag overeenkomstig artikel 45 of artikel 46 uit te brengen, heeft zij daarvoor de toestemming van de Conferentie van voorzitters nodig.

De Conferentie van voorzitters neemt een besluit over de verzoeken om toestemming voor het opstellen van een verslag in de zin van lid 1, overeenkomstig door haarzelf vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

2. Indien de Conferentie van voorzitters een dergelijke toestemming weigert, doet zij opgave

van haar redenen daarvoor.

Indien het onderwerp van het verslag onder het in artikel 45 bedoelde initiatiefrecht van het Parlement valt, kan de Conferentie van voorzitters een dergelijke toestemming enkel weigeren indien niet is voldaan aan de in de Verdragen uiteengezette voorwaarden.

3. In de in de artikelen 45 en 46 bedoelde gevallen neemt de Conferentie van voorzitters binnen twee maanden een besluit.

4. Bij het Parlement ingediende ontwerpresoluties worden behandeld volgens de kortepresentatieprocedure als uiteengezet in artikel 151. Amendementen op deze ontwerpresoluties en verzoeken om stemming in onderdelen of hoofdelijke stemming zijn slechts ontvankelijk voor behandeling ter plenaire vergadering indien zij worden ingediend door de rapporteur om rekening te houden met nieuwe informatie, of door ten minste een tiende van de leden. Fracties kunnen overeenkomstig artikel 170, lid 3, alternatieve ontwerpresoluties indienen. Artikel 180 is van toepassing op de ontwerpresolutie van de commissie en amendementen daarop. Artikel 180 is ook van toepassing op de enkele stemming over alternatieve ontwerpresoluties.

5. Lid 4 is niet van toepassing wanneer het onderwerp van het verslag in het kader van een debat van prioritair belang ter plenaire vergadering wordt behandeld, wanneer het verslag overeenkomstig het in artikel 45 of 46 bedoelde initiatiefrecht wordt opgesteld, of wanneer voor het verslag als strategisch verslag toestemming is verleend¹⁸.

Artikel 52 bis

Opstelling van verslagen

1. De rapporteur is verantwoordelijk voor het opstellen van het verslag van de commissie en voor het namens die commissie aan het Parlement voor te leggen.

2. De toelichting wordt onder de verantwoordelijkheid van de rapporteur opgesteld en wordt niet in stemming gebracht. Wel moet de toelichting in overeenstemming zijn met de vastgestelde ontwerpresolutie en met de eventueel door de commissie voorgestelde amendementen. Indien dit niet het geval is, kan de commissievoorzitter de toelichting schrappen.

3. Het verslag vermeldt de uitslag van de stemming over het verslag in zijn geheel en geeft overeenkomstig artikel 208, lid 3, aan hoe ieder lid heeft gestemd.

4. Minderheidsstandpunten kunnen bij de stemming over de gehele tekst kenbaar worden gemaakt en kunnen op verzoek van de auteurs worden verwoord in een schriftelijke verklaring van ten hoogste 200 woorden, die bij de toelichting wordt gevoegd.

De voorzitter beslecht de geschillen waartoe de toepassing van dit lid zou kunnen leiden.

5. Op voorstel van haar voorzitter kan de commissie een termijn vaststellen waarbinnen haar rapporteur zijn ontwerpverslag aan haar dient voor te leggen. Deze termijn kan worden verlengd of er kan een nieuwe rapporteur worden benoemd.

6. Wanneer de termijn is verstreken, kan de commissie haar voorzitter gelasten om te verzoeken om de aangelegenheid met de behandeling waarvan zij is belast op de agenda van een van de volgende vergaderingen van het Parlement in te schrijven. In dat geval kan aan de hand van een mondeling verslag van de betrokken commissie worden beraadslaagd en gestemd.

¹⁸ Zie het desbetreffende besluit van de Conferentie van voorzitters.

Artikel 53

Adviezen van commissies

1. Indien de in eerste instantie met de behandeling van een aangelegenheid belaste commissie het advies van een andere commissie wenst in te winnen of indien een andere commissie uit eigen beweging haar advies wenst uit te brengen aan de in eerste instantie met de behandeling van een aangelegenheid belaste commissie, kunnen deze commissies de Voorzitter van het Parlement verzoeken overeenkomstig artikel 201, lid 2, de ene commissie als de bevoegde commissie en de andere als adviserende commissie aan te wijzen.

De adviserende commissie kan een rapporteur voor advies aanwijzen uit haar leden of vaste plaatsvervangers of haar advies toezenden in de vorm van een brief van haar voorzitter.

2. Wanneer het advies betrekking heeft op een voorstel voor een juridisch bindende handeling, bevat het amendementen op de aan de commissie voorgelegde tekst, die waar passend vergezeld gaan van korte motiveringen. Deze motiveringen vallen onder de verantwoordelijkheid van de indiener en worden niet in stemming gebracht. Zo nodig kan de adviserende commissie het advies als geheel in het kort schriftelijk motiveren. Die beknopte motivering valt onder de verantwoordelijkheid van de rapporteur voor het advies.

Wanneer het advies geen betrekking heeft op een voorstel voor een juridisch bindende handeling, bevat het suggesties voor delen van de ontwerp-resolutie van de bevoegde commissie.

De bevoegde commissie brengt die amendementen of suggesties in stemming.

De adviezen behandelen uitsluitend aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de adviserende commissie vallen.

3. De bevoegde commissie stelt een termijn vast waarbinnen de adviserende commissie advies moet uitbrengen, wil het door de bevoegde commissie in aanmerking worden genomen. Alle wijzigingen op het aangekondigde tijdschema worden onmiddellijk door de bevoegde commissie aan de adviserende commissie(s) meegedeeld. De bevoegde commissie trekt haar definitieve conclusies pas wanneer deze termijn is verstreken.

4. Als alternatief kan de adviserende commissie besluiten haar standpunt te presenteren in de vorm van amendementen die na de goedkeuring ervan rechtstreeks in de bevoegde commissie worden ingediend. Deze amendementen worden door de voorzitter of de rapporteur ingediend namens de adviserende commissie.

5. De adviserende commissie dient de in lid 4 bedoelde amendementen in binnen de door de bevoegde commissie vastgestelde termijn voor amendementen.

6. Alle door de adviserende commissie goedgekeurde adviezen en amendementen worden als bijlage bij het verslag van de bevoegde commissie gevoegd.

7. Adviserende commissies in de zin van dit artikel kunnen geen amendementen indienen voor behandeling ter plenaire vergadering.

8. De voorzitter en de rapporteur van de adviserende commissie worden uitgenodigd met raadgevende stem deel te nemen aan de vergaderingen van de bevoegde commissie, voor zover zij betrekking hebben op de gemeenschappelijke aangelegenheid.

Artikel 54**Procedure met medeverantwoordelijke commissies**

1. Indien bij de Conferentie van voorzitters een bevoegdheidsconflict aanhangig is gemaakt overeenkomstig artikel 201 bis en de Conferentie van voorzitters op grond van bijlage V van mening is dat de aangelegenheid bijna in gelijke mate onder de bevoegdheid van twee of meer commissies valt of dat verschillende gedeelten van de aangelegenheid onder de bevoegdheid van twee of meer commissies vallen, is artikel 53 van toepassing met de volgende aanvullende bepalingen:

- de betrokken commissies stellen het tijdschema gezamenlijk vast;
- de rapporteurs houden elkaar op de hoogte en trachten het onderling eens te worden over de aan hun commissies voor te stellen teksten en over hun standpunt over amendementen;
- de betrokken voorzitters en rapporteurs zijn gebonden door het beginsel van goede en loyale samenwerking; zij bepalen gezamenlijk welke onderdelen van de tekst onder hun exclusieve of gedeelde bevoegdheid vallen en bereiken overeenstemming over de precieze voorwaarden van hun samenwerking; bij onenigheid over de afbakening van de bevoegdheden wordt de zaak op verzoek van een van de betrokken commissies voorgelegd aan de Conferentie van voorzitters; de Conferentie van voorzitters kan beslissen over de respectieve bevoegdheden of kan beslissen dat de gezamenlijke commissieprocedure van artikel 55 moet worden toegepast; zij beslist overeenkomstig de procedure en binnen de termijn als uiteengezet in artikel 201 bis;
- de bevoegde commissie neemt de amendementen van een medeverantwoordelijke commissie zonder stemming over wanneer zij betrekking hebben op aangelegenheden die onder de exclusieve bevoegdheid van die medeverantwoordelijke commissie vallen; indien de bevoegde commissie de exclusieve bevoegdheid van de medeverantwoordelijke commissie niet eerbiedigt, kan die medeverantwoordelijke commissie amendementen rechtstreeks voor behandeling ter plenaire vergadering indienen; indien amendementen die betrekking hebben op aangelegenheden die onder de gedeelde bevoegdheid van de bevoegde commissie en de medeverantwoordelijke commissie vallen niet worden goedgekeurd door de bevoegde commissie, dan kan de medeverantwoordelijke commissie die amendementen ter plenaire vergadering indienen;
- ingeval er een bemiddelingsprocedure voor het voorstel komt, maakt de rapporteur van elke medeverantwoordelijke commissie deel uit van de delegatie van het Parlement.

Een beslissing van de Conferentie van voorzitters om de procedure met medeverantwoordelijke commissies toe te passen, geldt voor alle stadia van de betrokken procedure.

De rechten die verbonden zijn aan de status van "bevoegde commissie" worden uitgeoefend door de hoofdcommissie. Bij de uitoefening van deze rechten moet de hoofdcommissie naar behoren rekening houden met de prerogatieven van de medeverantwoordelijke commissie. Meer bepaald moet de hoofdcommissie voldoen aan de verplichting om loyaal samen te werken bij het opstellen van het tijdschema en het recht van de medeverantwoordelijke commissie om te bepalen welke amendementen die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen aan het Parlement worden

TITEL II Artikel 55

voorgelegd.

2. De in dit artikel vastgestelde procedure is niet van toepassing voor aanbevelingen die door de bevoegde commissie moeten worden vastgesteld uit hoofde van artikel 99.

Artikel 55

Gezamenlijke commissieprocedure

1. Wanneer uit hoofde van artikel 201 bis een bevoegdheidskwestie aan de Conferentie van voorzitters wordt voorgelegd, kan zij besluiten dat de procedure met gezamenlijke commissievergaderingen en gezamenlijke stemming van toepassing is, indien:

- de aangelegenheid volgens bijlage V onlosmakelijk onder de bevoegdheid van meerdere commissies valt, en
- zij de aangelegenheid bijzonder belangrijk acht.

2. In dat geval stellen de respectieve rapporteurs een enkel ontwerpverslag op dat door de betrokken commissies op gezamenlijke vergaderingen onder het gezamenlijk voorzitterschap van de commissievoorzitters wordt behandeld en in stemming wordt gebracht.

In alle stadia van de procedure kunnen de betrokken commissies alleen door gezamenlijk op te treden de rechten uitoefenen die verbonden zijn aan de status van bevoegde commissie. De betrokken commissies kunnen werkgroepen instellen om de vergaderingen en stemmingen voor te bereiden.

3. In de tweede lezing van de gewone wetgevingsprocedure wordt het standpunt van de Raad behandeld op een gezamenlijke vergadering van de betrokken commissies, die – bij ontstentenis van overeenstemming tussen de voorzitters van die commissies – plaatsvindt op de woensdag van de eerste voor de vergadering van parlementaire organen bestemde week nadat de Raad zijn standpunt aan het Parlement heeft meegedeeld. Indien geen overeenstemming wordt bereikt over de bijeenroeping van een volgende vergadering, wordt deze bijeengeroepen door de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters. Over de aanbeveling voor de tweede lezing wordt op een gezamenlijke vergadering gestemd op basis van een door de respectieve rapporteurs van de betrokken commissies opgestelde gezamenlijke tekst of, bij gebreke van een gezamenlijke tekst, op basis van de in de betrokken commissies ingediende amendementen.

In de derde lezing van de gewone wetgevingsprocedure zijn de voorzitters en rapporteurs van de betrokken commissies ambtshalve lid van de delegatie in het bemiddelingscomité.

Artikel 56

(Geschrapt)

HOOFDSTUK 3

GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

AFDELING 1 - EERSTE LEZING

Artikel 57

(Geschrapt)

Artikel 58

(Geschrapt)

Artikel 59

Stemming ter plenaire vergadering – eerste lezing

1. Het Parlement kan het ontwerp van wetgevingshandeling goedkeuren, wijzigen of verwerpen.
2. Het Parlement stemt eerst over een door de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken schriftelijk ingediend voorstel tot onmiddellijke verwerping van het ontwerp van wetgevingshandeling.

Indien dat voorstel tot verwerping wordt aangenomen, verzoekt de Voorzitter de initiatiefnemende instelling om het ontwerp van wetgevingshandeling in te trekken.

Indien de initiatiefnemende instelling haar ontwerp intrekt, verklaart de Voorzitter de procedure voor beëindigd.

Indien de initiatiefnemende instelling het ontwerp van wetgevingshandeling niet intrekt, deelt de Voorzitter mee dat de eerste lezing door het Parlement is beëindigd, tenzij het Parlement op voorstel van de voorzitter of de rapporteur van de bevoegde commissie of een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken besluit de zaak voor heroverweging terug te verwijzen naar de bevoegde commissie.

Indien dat voorstel tot verwerping niet wordt aangenomen, gaat het Parlement te werk overeenkomstig de leden 3, 4 en 5.

3. Een door de bevoegde commissie overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, voorgelegd voorlopig akkoord krijgt prioriteit en wordt aan een enkele stemming onderworpen, tenzij het Parlement – op verzoek van een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken – besluit om in plaats daarvan onmiddellijk over te gaan tot de stemming over de amendementen overeenkomstig lid 4. In dat geval besluit het Parlement ook of de stemming over de amendementen onmiddellijk plaatsvindt. Zo niet, stelt het Parlement een nieuwe termijn vast voor het indienen van amendementen en vindt de stemming plaats tijdens een volgende vergadering.

Wordt het voorlopig akkoord in die enkele stemming goedgekeurd, dan deelt de Voorzitter mee dat de eerste lezing door het Parlement is beëindigd.

TITEL II Artikel 59 bis

Wordt tijdens die enkele stemming voor het voorlopig akkoord niet de meerderheid van de uitgebrachte stemmen verkregen, dan stelt de Voorzitter een nieuwe termijn vast voor het indienen van amendementen op het ontwerp van wetgevingshandeling. Deze amendementen worden tijdens een volgende vergadering in stemming gebracht om het Parlement in staat te stellen zijn eerste lezing te beëindigen.

4. Behoudens wanneer een voorstel tot verwerping is aangenomen overeenkomstig lid 2 of een voorlopig akkoord is goedgekeurd overeenkomstig lid 3, worden amendementen op het ontwerp van wetgevingshandeling vervolgens in stemming gebracht, met inbegrip van – indien van toepassing – afzonderlijke onderdelen van het voorlopig akkoord indien er is verzocht om stemming in onderdelen of om afzonderlijke stemmingsingen of indien er met elkaar concurrerende amendementen zijn ingediend.

Alvorens het Parlement over de amendementen stemt, kan de Voorzitter de Commissie verzoeken haar standpunt kenbaar te maken en kan hij de Raad om commentaar verzoeken.

Nadat het over die amendementen heeft gestemd, stemt het Parlement over het hele al dan niet geamendeerde ontwerp van wetgevingshandeling.

Indien het hele al dan niet geamendeerde ontwerp van wetgevingshandeling wordt goedgekeurd, deelt de Voorzitter mee dat de eerste lezing is beëindigd, tenzij het Parlement op voorstel van de voorzitter of de rapporteur van de bevoegde commissie of een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken besluit de zaak terug te verwijzen naar de bevoegde commissie voor interinstitutionele onderhandelingen overeenkomstig de artikelen 59 bis en 69 septies.

Indien voor het hele al dan niet geamendeerde ontwerp van wetgevingshandeling niet de meerderheid van de uitgebrachte stemmen wordt verkregen, deelt de Voorzitter mee dat de eerste lezing is beëindigd, tenzij het Parlement op voorstel van de voorzitter of de rapporteur van de bevoegde commissie of een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, besluit de zaak voor heroverweging terug te verwijzen naar de bevoegde commissie.

5. Na de stemming overeenkomstig de leden 2, 3 en 4 en in voorkomend geval de daaropvolgende stemming over met procedurele verzoeken verband houdende amendementen op het ontwerp van wetgevingsresolutie, wordt de wetgevingsresolutie geacht te zijn aangenomen. Indien nodig wordt de wetgevingsresolutie overeenkomstig artikel 193, lid 2, aangepast aan het resultaat van de stemming overeenkomstig de leden 2, 3 en 4.

De tekst van de wetgevingsresolutie en van het standpunt van het Parlement wordt door de Voorzitter aan de Raad en de Commissie toegezonden, alsook – indien het ontwerp van wetgevingshandeling van hen afkomstig is – aan de initiatiefnemende groep van lidstaten, het Hof van Justitie of de Europese Centrale Bank.

Artikel 59 bis

Terugverwijzing naar de bevoegde commissie

Indien een zaak overeenkomstig artikel 59 wordt terugverwezen naar de bevoegde commissie voor heroverweging of voor interinstitutionele onderhandelingen overeenkomstig artikel 69 septies, brengt de bevoegde commissie binnen een termijn van vier maanden mondeling of schriftelijk verslag uit aan het Parlement. Deze periode kan worden verlengd door de Conferentie van voorzitters.

Na een terugverwijzing naar de commissie moet de hoofdcommissie, alvorens haar besluit te

nemen over de te volgen procedure, een medeverantwoordelijke commissie overeenkomstig artikel 54 een keuze laten maken voor wat betreft de amendementen die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, en haar met name laten bepalen welke amendementen opnieuw aan het Parlement moeten worden voorgelegd.

Het Parlement kan steeds beslissen zo nodig een afsluitend debat te houden na het verslag van de bevoegde commissie waarnaar de zaak is terugverwezen.

Artikel 60

(Geschrapt)

Artikel 61

(Geschrapt)

Artikel 62

(Geschrapt)

Artikel 63

Hernieuwde voorlegging aan het Parlement

1. Op verzoek van de bevoegde commissie verzoekt de Voorzitter de Commissie haar ontwerp opnieuw aan het Parlement voor te leggen indien:

- de Commissie haar oorspronkelijke voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens het ingrijpend te wijzigen nadat het Parlement zijn standpunt heeft vastgesteld, behalve wanneer dat gebeurt om met het standpunt van het Parlement rekening te houden;
- de aard van het probleem waarop het voorstel betrekking heeft door tijdsverloop of gewijzigde omstandigheden ingrijpend is veranderd, of
- nieuwe verkiezingen van het Parlement hebben plaatsgevonden sinds het Parlement zijn standpunt heeft vastgesteld en indien de Conferentie van voorzitters dat wenselijk acht.

2. Indien een wijziging van de rechtsgrond van een voorstel wordt overwogen, die ertoe zou leiden dat de gewone wetgevingsprocedure niet langer op dat voorstel van toepassing zou zijn, wisselen het Parlement, de Raad en de Commissie overeenkomstig paragraaf 25 van het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven hierover van gedachten via hun respectieve voorzitters of hun vertegenwoordigers.

3. Na de in lid 2 bedoelde gedachtewisseling verzoekt de Voorzitter, op verzoek van de bevoegde commissie, de Raad om het ontwerp van juridisch bindende handeling opnieuw aan het Parlement voor te leggen indien de Commissie of de Raad voornemens is de in het standpunt van het Parlement in eerste lezing vastgestelde rechtsgrond te wijzigen met als gevolg dat de gewone

TITEL II Artikel 63 bis

wetgevingsprocedure niet langer van toepassing zou zijn.

Artikel 63 bis

Akkoord in eerste lezing

Indien de Raad overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie het Parlement ervan in kennis heeft gesteld dat hij het standpunt van het Parlement heeft goedgekeurd, deelt de Voorzitter – nadat overeenkomstig artikel 193 de laatste hand is gelegd aan de definitieve tekst – ter plenaire vergadering mee dat de wetgevingshandeling zoals geformuleerd in het standpunt van het Parlement is aangenomen.

AFDELING 2 - TWEEDE LEZING

Artikel 64

Mededeling van het standpunt van de Raad

1. De mededeling van het standpunt van de Raad in de zin van artikel 294 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vindt plaats wanneer de Voorzitter dit standpunt ter plenaire vergadering bekendmaakt. De Voorzitter doet deze bekendmaking na ontvangst van de stukken met het standpunt zelf, alle verklaringen die bij de vaststelling van het standpunt in de notulen van de Raad zijn opgenomen, een uiteenzetting van de redenen die de Raad hebben geleid tot het vaststellen van dit standpunt, alsook het standpunt van de Commissie, een en ander naar behoren vertaald in de officiële talen van de Europese Unie. De Voorzitter doet deze bekendmaking tijdens de vergaderperiode die volgt op de ontvangst van die documenten.

Alvorens tot de bekendmaking over te gaan, vergewist de Voorzitter zich ervan, in overleg met de voorzitter van de bevoegde commissie, of de rapporteur of beiden, dat de hem toegezonden tekst inderdaad het karakter draagt van een standpunt van de Raad in eerste lezing en dat niet langer sprake is van de in artikel 63 genoemde omstandigheden. In het tegenovergestelde geval zoekt de Voorzitter, in overleg met de bevoegde commissie en zo mogelijk in overeenstemming met de Raad, een passende oplossing.

2. Op de dag van de mededeling aan het Parlement wordt het standpunt van de Raad geacht automatisch te zijn verwezen naar de in eerste lezing bevoegde commissie.

3. Een lijst van deze mededelingen wordt met vermelding van de bevoegde commissies in de notulen van de vergadering gepubliceerd.

Artikel 65

Verlenging van de termijnen

1. Op verzoek van de voorzitter van de bevoegde commissie verlengt de Voorzitter de voor de tweede lezing geldende termijnen overeenkomstig artikel 294, lid 14, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

2. De Voorzitter doet het Parlement mededeling van een eventuele verlenging van de termijnen waartoe overeenkomstig artikel 294, lid 14, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op initiatief van het Parlement dan wel van de Raad is besloten.

Artikel 66**Procedure in de bevoegde commissie**

1. Het standpunt van de Raad wordt als prioriteit geplaatst op de agenda van de eerste vergadering van de bevoegde commissie na de datum van de mededeling. De Raad kan worden verzocht zijn standpunt toe te lichten.
2. Tenzij de bevoegde commissie anders beslist, is de rapporteur voor de eerste lezing tevens rapporteur voor de tweede lezing.
3. De in artikel 69, leden 2 en 3, vervatte bepalingen inzake de ontvankelijkheid van de amendementen op het standpunt van de Raad zijn van toepassing op de behandeling in de bevoegde commissie; alleen gewone leden van die commissie of hun vaste plaatsvervaarders kunnen voorstellen tot verwerping en amendementen indienen. De commissie besluit bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen.
4. De bevoegde commissie legt een aanbeveling voor de tweede lezing voor tot goedkeuring, wijziging of verwerping van het door de Raad vastgestelde standpunt. Deze aanbeveling bevat een korte motivering van het voorgestelde besluit.
5. De artikelen 49, 50, 53 en 188 zijn niet van toepassing tijdens de tweede lezing.

Artikel 67**Indiening bij het Parlement**

Het standpunt van de Raad en de eventuele aanbeveling voor de tweede lezing van de bevoegde commissie worden automatisch ingeschreven op de ontwerpagenda van de vergaderperiode waarvan de woensdag voorafgaat aan en het dichtst ligt bij de datum waarop de termijn van drie of, in geval van verlenging overeenkomstig artikel 65, vier maanden verstrijkt, tenzij de aangelegenheid reeds in een eerdere vergaderperiode is behandeld.

Artikel 67 bis**Stemming in het Parlement – tweede lezing**

1. Het Parlement stemt eerst over een door de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken schriftelijk ingediend voorstel tot onmiddellijke verwerping van het standpunt van de Raad. Een dergelijk voorstel tot verwerping kan slechts worden aangenomen bij meerderheid van de leden van het Parlement.

Indien dat voorstel tot verwerping wordt aangenomen, dan is het standpunt van de Raad verworpen en maakt de Voorzitter ter plenaire vergadering bekend dat de wetgevingsprocedure is beëindigd.

Indien dat voorstel tot verwerping niet wordt aangenomen, dan gaat het Parlement te werk overeenkomstig de leden 2 tot en met 5.

2. Een door de bevoegde commissie overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, voorgelegd voorlopig akkoord krijgt prioriteit en wordt aan een enkele stemming onderworpen, tenzij het Parlement – op verzoek van een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken – besluit om in plaats daarvan onmiddellijk over te gaan tot de stemming over de amendementen overeenkomstig lid 3.

Wordt tijdens een enkele stemming voor het voorlopig akkoord de meerderheid van de stemmen

TITEL II Artikel 68

van de leden van het Parlement verkregen, dan deelt de Voorzitter in het Parlement mee dat de tweede lezing door het Parlement is beëindigd.

Wordt tijdens een enkele stemming voor het voorlopig akkoord niet de meerderheid van de stemmen van de leden van het Parlement verkregen, dan gaat het Parlement te werk overeenkomstig de leden 3, 4 en 5.

3. Behoudens wanneer een voorstel tot verwerping is aangenomen overeenkomstig lid 1 of een voorlopig akkoord is goedgekeurd overeenkomstig lid 2, worden amendementen op het standpunt van de Raad – met inbegrip van die welke vervat liggen in het overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, door de bevoegde commissie voorgelegde voorlopig akkoord – vervolgens in stemming gebracht. Een amendement op het standpunt van de Raad kan slechts worden aangenomen bij meerderheid van de leden van het Parlement.

Alvorens tot stemming over de amendementen over te gaan, kan de Voorzitter de Commissie verzoeken haar standpunt kenbaar te maken en de Raad om commentaar verzoeken.

4. Het Parlement kan, ook al heeft het tegen het oorspronkelijke voorstel om het standpunt van de Raad te verwerpen overeenkomstig lid 1 gestemd, op voorstel van de voorzitter of de rapporteur van de bevoegde commissie of een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een nieuw voorstel tot verwerping in behandeling nemen na te hebben gestemd over de amendementen overeenkomstig lid 2 of lid 3. Een dergelijk voorstel kan slechts worden aangenomen bij meerderheid van de leden van het Parlement.

Indien het standpunt van de Raad wordt verworpen, maakt de Voorzitter ter plenaire vergadering bekend dat de wetgevingsprocedure is beëindigd.

5. Na de stemming overeenkomstig de leden 1 tot en met 4 en de daaropvolgende stemming over amendementen op met procedurele verzoeken verband houdende amendementen op het ontwerp van wetgevingsresolutie, deelt de Voorzitter mee dat de tweede lezing door het Parlement is beëindigd en wordt de wetgevingsresolutie geacht te zijn aangenomen. Indien nodig wordt de wetgevingsresolutie overeenkomstig artikel 193, lid 2, aangepast aan het resultaat van de stemming overeenkomstig de leden 1 tot en met 4 of de toepassing van artikel 69 bis.

De tekst van de wetgevingsresolutie en van het standpunt van het Parlement, indien van toepassing, wordt door de Voorzitter aan de Raad en aan de Commissie toegezonden.

Indien geen voorstel tot verwerping of wijziging van het standpunt van de Raad is ingediend, wordt het standpunt geacht te zijn goedgekeurd.

Artikel 68

(Geschrapt)

Artikel 69

Ontvankelijkheid van amendementen op het standpunt van de Raad

1. De bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen op het standpunt van de Raad amendementen indienen ter behandeling ter plenaire vergadering.

2. Een amendement op het standpunt van de Raad is slechts ontvankelijk als het voldoet aan de artikelen 169 en 170 en beoogt:

- (a) het door het Parlement in eerste lezing aangenomen standpunt geheel of gedeeltelijk te herstellen, of
- (b) een compromis tussen de Raad en het Parlement tot stand te brengen, of
- (c) een tekstgedeelte van het standpunt van de Raad te wijzigen, dat in het voor de eerste lezing ingediende voorstel niet of met andere inhoud voorkwam, of
- (d) rekening te houden met een nieuw feit dat, respectievelijk een nieuwe juridische situatie die zich sinds de vaststelling van het standpunt van het Parlement in eerste lezing heeft voorgedaan.

Tegen het besluit van de Voorzitter om een amendement al dan niet ontvankelijk te verklaren is geen beroep mogelijk.

3. Indien er sinds de eerste lezing nieuwe verkiezingen hebben plaatsgevonden, maar er geen beroep is gedaan op artikel 63, kan de Voorzitter besluiten dat de in lid 2 neergelegde beperkingen inzake ontvankelijkheid niet van toepassing zijn.

Artikel 69 bis

Akkoord in tweede lezing

Wanneer binnen de voor indiening van en stemming over amendementen of over voorstellen tot verwerping vastgestelde termijnen geen voorstel tot verwerping van het standpunt van de Raad noch amendementen op dit standpunt overeenkomstig de artikelen 67 bis en 69 zijn ingediend, dan deelt de Voorzitter ter plenaire vergadering mee dat de voorgestelde handeling is aangenomen.

AFDELING 3 - INTERINSTITUTIONELE ONDERHANDELINGEN BIJ DE GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

Artikel 69 ter

Algemene bepalingen

Onderhandelingen met andere instellingen die ertoe strekken om in de loop van een wetgevingsprocedure een akkoord te bereiken, kunnen pas worden gestart na een besluit daartoe overeenkomstig de artikelen 69 quater tot en met 69 sexies of na een door het Parlement gedane terugverwijzing voor interinstitutionele onderhandelingen. Deze onderhandelingen worden gevoerd met inachtneming van de door de Conferentie van voorzitters vastgestelde gedragscode¹⁹.

Artikel 69 quater

Onderhandelingen voorafgaand aan de eerste lezing door het Parlement

1. Wanneer een commissie een wetgevingsverslag overeenkomstig artikel 49 heeft goedgekeurd, kan zij bij meerderheid van haar leden besluiten om op basis van dat verslag onderhandelingen te beginnen.

2. Besluiten om onderhandelingen te beginnen, worden meegedeeld aan het begin van de

¹⁹ Gedragscode voor onderhandelingen over dossiers volgens de gewone wetgevingsprocedure.

TITEL II Artikel 69 quinquies

eerstvolgende vergaderperiode na de goedkeuring in de commissie. Voor het einde van de dag volgend op de mededeling ter plenaire vergadering kunnen leden of een fractie of fracties die ten minste de middelhoge drempel bereiken, schriftelijk verzoeken om een commissiebesluit om onderhandelingen te beginnen in stemming te brengen. Het Parlement gaat dan over tot deze stemming tijdens dezelfde vergaderperiode.

Indien er voor het verstrijken van de in de eerste alinea bedoelde termijn geen dergelijk verzoek is ontvangen, dan stelt de Voorzitter het Parlement daarvan in kennis. Indien er een verzoek wordt ingediend, dan kan de Voorzitter onmiddellijk vóór de stemming het woord verlenen aan één spreker die voorstander is van het commissiebesluit om onderhandelingen te beginnen en aan één spreker die tegenstander is van dat besluit. Iedere spreker kan een verklaring afleggen die niet langer dan twee minuten mag duren.

3. Verwerpt het Parlement het besluit van de commissie om onderhandelingen te beginnen, dan worden het ontwerp van wetgevingshandeling en het verslag van de bevoegde commissie op de agenda van de eerstvolgende vergaderperiode geplaatst en stelt de Voorzitter een termijn vast voor het indienen van amendementen. Artikel 59, lid 4, is van toepassing.

4. De onderhandelingen kunnen van start gaan op elk tijdstip na het verstrijken van de in lid 2, eerste alinea, bedoelde termijn indien er geen verzoek is ingediend om ter plenaire vergadering te stemmen over het besluit om onderhandelingen te beginnen. Indien er wel een dergelijk verzoek is ingediend, dan kunnen de onderhandelingen van start gaan op elk tijdstip nadat het commissiebesluit om onderhandelingen te beginnen ter plenaire vergadering is aangenomen.

Artikel 69 quinquies

Onderhandelingen voorafgaand aan de eerste lezing door de Raad

Wanneer het Parlement zijn standpunt in eerste lezing heeft vastgesteld, vormt dit standpunt het mandaat voor onderhandelingen met andere instellingen. De bevoegde commissie kan bij meerderheid van haar leden besluiten om op enig tijdstip daarna onderhandelingen te beginnen. Dergelijke besluiten worden meegedeeld ter plenaire vergadering tijdens de vergaderperiode volgend op de stemming in de commissie en in de notulen wordt ernaar verwezen.

Artikel 69 sexies

Onderhandelingen voorafgaand aan de tweede lezing door het Parlement

Wanneer het standpunt van de Raad in eerste lezing naar de bevoegde commissie is verwezen, vormt het standpunt van het Parlement in eerste lezing, onder voorbehoud van artikel 69, het mandaat voor onderhandelingen met andere instellingen. De bevoegde commissie kan op elk tijdstip daarna besluiten om onderhandelingen te beginnen.

Wanneer het standpunt van de Raad in eerste lezing elementen bevat die niet voorkomen in het ontwerp van wetgevingshandeling of in het standpunt van het Parlement in eerste lezing, dan kan de commissie onder meer in de vorm van amendementen op het standpunt van de Raad richtsnoeren voor het onderhandelingsteam vaststellen.

Artikel 69 septies

Het voeren van onderhandelingen

1. Het onderhandelingsteam van het Parlement wordt geleid door de rapporteur en wordt

voorgezeten door de voorzitter van de bevoegde commissie of een door die voorzitter aangewezen ondervoorzitter. Ook de schaduwrapporteurs van elke fractie die wenst deel te nemen, maken er in elk geval deel van uit.

2. Alle stukken die tijdens een bijeenkomst met de Raad en de Commissie ("trialoog") zullen worden besproken, worden ten minste 48 uur of, in dringende gevallen, ten minste 24 uur vóór die trialoog aan het onderhandelingsteam toegezonden.

3. Na elke trialoog brengen de voorzitter van het onderhandelingsteam en de rapporteur namens het onderhandelingsteam verslag uit tijdens de eerstvolgende vergadering van de bevoegde commissie.

Indien het niet haalbaar is binnen een redelijke termijn een vergadering van de commissie te beleggen, dan brengen de voorzitter van het onderhandelingsteam en de rapporteur namens het onderhandelingsteam verslag uit aan een vergadering van de coördinatoren van de commissie.

4. Indien in het kader van de onderhandelingen een voorlopig akkoord wordt bereikt, dan wordt de bevoegde commissie onverwijld daarvan in kennis gesteld. Alle stukken die het resultaat van de slottrialoog weergeven, worden aan de bevoegde commissie ter beschikking gesteld en openbaar gemaakt. Het voorlopig akkoord wordt voorgelegd aan de bevoegde commissie, die in een enkele stemming bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen beslist om het al dan niet goed te keuren. Indien het voorlopig akkoord wordt goedgekeurd, wordt het voor behandeling ter plenaire vergadering ingediend in een presentatie die de amendementen op het ontwerp van wetgevingshandeling duidelijk aangeeft.

5. In geval van onenigheid tussen de betrokken commissies als bedoeld in de artikelen 54 en 55, bepaalt de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters de nadere regels voor het openen en voeren van onderhandelingen overeenkomstig de in die artikelen uiteengezette beginselen.

AFDELING 4 - BEMIDDELING EN DERDE LEZING

Artikel 69 octies

Verlenging van de termijnen

1. Op verzoek van de delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité verlengt de Voorzitter de voor de derde lezing geldende termijnen overeenkomstig artikel 294, lid 14, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

2. De Voorzitter stelt het Parlement in kennis van een eventuele verlenging van de termijnen waartoe overeenkomstig artikel 294, lid 14, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op initiatief van het Parlement dan wel van de Raad is besloten.

Artikel 70

Bijeenroeping van het bemiddelingscomité

Indien de Raad aan het Parlement meedeelt niet akkoord te kunnen gaan met alle amendementen van het Parlement op het standpunt van de Raad, komt de Voorzitter met de Raad een tijdstip en een plaats overeen voor een eerste bijeenkomst van het bemiddelingscomité. De in artikel 294, lid 10, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgestelde uiterste termijn van zes weken, respectievelijk acht weken ingeval van verlenging, gaat in vanaf de datum van de eerste bijeenkomst van het comité.

Artikel 71

Delegatie in het bemiddelingscomité

1. De delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité bestaat uit eenzelfde aantal leden als de delegatie van de Raad.
2. De politieke samenstelling van de delegatie is in overeenstemming met de verdeling van de leden van het Parlement over de verschillende fracties. De Conferentie van voorzitters bepaalt het exacte aantal leden van elke fractie die deel moeten uitmaken van de delegatie van het Parlement.
3. De leden van de delegatie worden voor elke afzonderlijke bemiddelingskwestie benoemd door de fracties, bij voorkeur uit de leden van de bevoegde commissie, naast de drie leden die voor een periode van twaalf maanden als vaste leden van de opeenvolgende delegaties worden benoemd. De drie vaste leden worden door de fracties uit de ondervoorzitters gekozen en vertegenwoordigen ten minste twee verschillende fracties. De voorzitter en de rapporteur in tweede lezing van de bevoegde commissie en de rapporteurs van medeverantwoordelijke commissies maken in elk geval deel uit van de delegatie.
4. De in de delegatie vertegenwoordigde fracties wijzen plaatsvervangers aan.
5. De niet in de delegatie vertegenwoordigde fracties kunnen elk één vertegenwoordiger sturen naar elke interne voorbereidende vergadering van de delegatie. Indien de delegatie geen niet-fractiegebonden lid omvat, kan één niet-fractiegebonden lid elke interne voorbereidende vergaderingen van de delegatie bijwonen.
6. De delegatie wordt voorgezeten door de Voorzitter of door een van de drie vaste leden.
7. De delegatie besluit met meerderheid van haar leden. Haar beraadslagingen zijn niet openbaar.

De Conferentie van voorzitters voorziet in nadere procedurele richtlijnen voor de werkzaamheden van de delegatie in het bemiddelingscomité.

8. De delegatie brengt het Parlement verslag uit over de resultaten van de bemiddeling.

Artikel 72

Gezamenlijke tekst

1. Wanneer in het bemiddelingscomité overeenstemming is bereikt over een gezamenlijke tekst, wordt dit punt ingeschreven op de agenda van een binnen zes weken of, bij verlenging, acht weken na de datum van goedkeuring van deze tekst door het bemiddelingscomité te houden plenaire vergadering.
2. De voorzitter of een ander daartoe aangewezen lid van de delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité legt een verklaring af over de gezamenlijke tekst, die vergezeld gaat van een verslag.
3. Op de gezamenlijke tekst kunnen geen amendementen worden ingediend.
4. De gezamenlijke tekst wordt als geheel bij een enkele stemming in stemming gebracht. De gezamenlijke tekst wordt goedgekeurd bij een meerderheid van de uitgebrachte stemmen.
5. Indien in het bemiddelingscomité geen overeenstemming over de gezamenlijke tekst wordt

bereikt, legt de voorzitter of een ander daartoe aangewezen lid van de delegatie in het bemiddelingscomité een verklaring af. Die verklaring wordt gevolgd door een debat.

6. Tijdens de procedure van bemiddeling tussen Parlement en Raad na de tweede lezing vindt geen terugverwijzing naar de commissie plaats.

7. De artikelen 49, 50 en 53 zijn niet van toepassing tijdens de derde lezing.

AFDELING 5 - BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE

Artikel 73

(Geschrapt)

Artikel 74

(Geschrapt)

Artikel 75

(Geschrapt)

Artikel 76

(Geschrapt)

Artikel 77

(Geschrapt)

Artikel 78

Ondertekening en bekendmaking van vastgestelde handelingen

Nadat overeenkomstig artikel 193 en bijlage VII de laatste hand is gelegd aan de aangenomen tekst en is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn afgesloten, worden de volgens de gewone wetgevingsprocedure vastgestelde handelingen door de Voorzitter en de secretaris-generaal ondertekend.

Na de ondertekening van de handeling zorgen de secretarissen-generaal van het Parlement en van de Raad voor de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

HOOFDSTUK 4

SPECIFIEKE BEPALINGEN VOOR DE RAADPLEGINGSPROCEDURE

Artikel 78 bis

Gewijzigd voorstel voor een juridisch bindende handeling

Indien de Commissie voornemens is haar voorstel voor een juridisch bindende handeling te vervangen of te wijzigen, kan de bevoegde commissie de behandeling van de zaak uitstellen totdat zij het nieuwe voorstel of de door de Commissie aangebrachte wijzigingen heeft ontvangen.

Artikel 78 ter

Standpunt van de Commissie ten aanzien van amendementen

Alvorens tot eindstemming over een voorstel van een juridisch bindende handeling over te gaan, kan de bevoegde commissie de Commissie verzoeken haar standpunt ten aanzien van alle door de commissie goedgekeurde amendementen op dat voorstel kenbaar te maken.

Dat standpunt wordt in voorkomend geval in het verslag opgenomen.

Artikel 78 quater

Stemming ter plenaire vergadering

Artikel 59, leden 1, 2, 4 en 5, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 78 quinquies

Follow-up van het standpunt van het Parlement

1. In de periode na de vaststelling door het Parlement van zijn standpunt inzake een ontwerp van een juridisch bindende handeling volgen de voorzitter en de rapporteur van de bevoegde commissie het verloop van de procedure die leidt tot de goedkeuring van die ontwerphandeling door de Raad, teneinde er met name op toe te zien dat de toezeggingen die de Raad of de Commissie aan het Parlement met betrekking tot zijn standpunt heeft gedaan, daadwerkelijk worden nagekomen. De voorzitter en de rapporteur van de bevoegde commissie brengen op regelmatige basis verslag uit aan de commissie.

2. De bevoegde commissie kan de Commissie en de Raad verzoeken de zaak met haar te bespreken.

3. De bevoegde commissie kan, indien zij dat noodzakelijk acht, op elk moment van de follow-upprocedure een ontwerpresolutie indienen waarin het Parlement wordt aanbevolen:

- de Commissie te verzoeken haar voorstel in te trekken,
- de Commissie of de Raad te verzoeken het voorstel overeenkomstig artikel 78 sexies opnieuw aan het Parlement voor te leggen dan wel de Commissie te verzoeken een nieuw voorstel in te dienen, of
- te besluiten elke andere maatregel te nemen die het noodzakelijk acht.

Een dergelijke ontwerpresolutie wordt ingeschreven op de ontwerpagenda van de vergaderperiode

die volgt op de goedkeuring van de ontwerpresolutie door de commissie.

Artikel 78 sexies

Hernieuwde voorlegging aan het Parlement

1. Op verzoek van de bevoegde commissie verzoekt de Voorzitter de Raad het Parlement opnieuw te raadplegen in dezelfde omstandigheden en onder dezelfde voorwaarden als die welke zijn uiteengezet in artikel 63, lid 1. Op verzoek van de bevoegde commissie verzoekt de Voorzitter de Raad eveneens om het Parlement opnieuw te raadplegen indien de Raad ingrijpende wijzigingen aanbrengt of voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het ontwerp van een juridisch bindende handeling waarover het Parlement zijn standpunt oorspronkelijk heeft vastgesteld, behalve wanneer dit gebeurt om hierin de amendementen van het Parlement op te nemen.

2. De Voorzitter verzoekt tevens om een ontwerp van juridisch bindende handeling opnieuw aan het Parlement voor te leggen in de in dit artikel omschreven gevallen wanneer het Parlement hiertoe besluit op voorstel van een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken.

HOOFDSTUK 5

CONSTITUTIONELE AANGELEGENHEDEN

Artikel 79

Gewone Verdragsherziening

1. Overeenkomstig de artikelen 45 en 52 kan de bevoegde commissie het Parlement een verslag voorleggen met tot de Raad gerichte voorstellen tot herziening van de Verdragen.

2. Wordt het Parlement overeenkomstig artikel 48, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie geraadpleegd over een voorstel voor een besluit van de Europese Raad om over wijzigingen van de Verdragen te beraadslagen, dan wordt de aangelegenheid aan de ter zake bevoegde commissie voorgelegd. De commissie stelt daarover een verslag op bestaande uit:

- een ontwerpresolutie waarin wordt aangegeven of het Parlement het voorgestelde besluit goedkeurt dan wel verwerpt, eventueel met voorstellen ten behoeve van de Conventie of de Conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten;
- zo nodig een toelichting.

3. Indien de Europese Raad besluit een conventie bijeen te roepen, wijst het Parlement zijn vertegenwoordigers voor die conventie aan op voordracht van de Conferentie van voorzitters.

De delegatie van het Parlement kiest de delegatieleider en zijn kandidaten voor lidmaatschap van een eventueel door de Conventie in te stellen stuurgroep of presidium.

4. Indien de Europese Raad het Parlement verzoekt in te stemmen met een besluit om geen conventie bijeen te roepen voor de behandeling van voorgestelde wijzigingen van de Verdragen, wordt dit verzoek overeenkomstig artikel 99 naar de bevoegde commissie verwezen.

Artikel 80

Vereenvoudigde Verdragsherziening

1. Overeenkomstig de artikelen 45 en 52 kan de bevoegde commissie het Parlement overeenkomstig de procedure van artikel 48, lid 6, van het Verdrag betreffende de Europese Unie een verslag voorleggen met aan de Europese Raad gerichte voorstellen tot gehele of gedeeltelijke herziening van de bepalingen van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
2. Wordt het Parlement overeenkomstig artikel 48, lid 6, van het Verdrag betreffende de Europese Unie geraadpleegd over een voorstel voor een besluit van de Europese Raad tot wijziging van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan is artikel 79, lid 2, van dit Reglement van overeenkomstige toepassing. In dat geval mag de ontwerpresolutie uitsluitend voorstellen bevatten tot wijziging van bepalingen van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 81

Toetredingsverdragen

1. Elk verzoek van een Europese staat om lid te worden van de Europese Unie overeenkomstig artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt voor behandeling naar de bevoegde commissie verwezen.
2. Het Parlement kan op voorstel van de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, besluiten de Commissie en de Raad te verzoeken aan een debat deel te nemen alvorens toetredingsonderhandelingen met de verzoekende staat aanvangen.
3. De bevoegde commissie verzoekt de Commissie en de Raad om haar regelmatig en volledig, zo nodig op vertrouwelijke basis, op de hoogte te brengen van de voortgang van de toetredingsonderhandelingen.
4. In elk stadium van de toetredingsonderhandelingen kan het Parlement op basis van een verslag van zijn bevoegde commissie aanbevelingen aannemen met het verzoek om deze aanbevelingen in acht te nemen vóór de sluiting van een verdrag inzake de toetreding van een verzoekende staat tot de Europese Unie.
5. Na afsluiting van de toetredingsonderhandelingen, maar nog vóór de ondertekening van de overeenkomst, wordt de ontwerpovereenkomst overeenkomstig artikel 99 ter goedkeuring aan het Parlement voorgelegd. Overeenkomstig artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is voor goedkeuring de meerderheid van de leden van het Parlement vereist.

Artikel 82

Terugtrekking uit de Unie

Indien een lidstaat overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie besluit om zich uit de Unie terug te trekken, wordt de zaak naar de bevoegde commissie verwezen. Artikel 81 van dit Reglement is van overeenkomstige toepassing. Het Parlement besluit bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen om een akkoord inzake de terugtrekking al dan niet goed te keuren.

Artikel 83**Schending van de fundamentele beginselen en waarden door een lidstaat**

1. Op basis van een overeenkomstig de artikelen 45 en 52 opgesteld specifiek verslag van de bevoegde commissie kan het Parlement:

- (a) stemmen over een met redenen omkleed voorstel waarin de Raad wordt verzocht om overeenkomstig artikel 7, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie op te treden;
- (b) stemmen over een voorstel waarin de Commissie of de lidstaten wordt verzocht om overeenkomstig artikel 7, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie een voorstel in te dienen;
- (c) stemmen over een voorstel waarin de Raad wordt verzocht om overeenkomstig artikel 7, lid 3, dan wel naderhand overeenkomstig artikel 7, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie op te treden.

2. Elk verzoek van de Raad om goedkeuring van een krachtens artikel 7, leden 1 en 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie ingediend voorstel wordt samen met de door de betrokken lidstaat ingediende opmerkingen aan het Parlement meegedeeld en overeenkomstig artikel 99 naar de bevoegde commissie verwezen. Het Parlement besluit op voorstel van de bevoegde commissie, behalve in dringende en gerechtvaardigde omstandigheden.

3. Overeenkomstig artikel 354 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vereist de goedkeuring door het Parlement van besluiten over de in de leden 1 en 2 van onderhavig artikel bedoelde voorstellen een tweederdemeerderheid van de uitgebrachte stemmen die de meerderheid van zijn leden vertegenwoordigt.

4. Mits de Conferentie van voorzitters daar toestemming voor geeft, kan de bevoegde commissie een begeleidende ontwerpresolutie indienen. In deze ontwerpresolutie wordt het standpunt van het Parlement inzake een ernstige schending door een lidstaat, inzake te nemen passende maatregelen en inzake wijziging of intrekking van die maatregelen uiteengezet.

5. De bevoegde commissie ziet erop toe dat het Parlement volledig op de hoogte wordt gehouden van en zo nodig wordt geraadpleegd over alle vervolgmaatregelen naar aanleiding van zijn overeenkomstig lid 3 verleende goedkeuring. De Raad wordt verzocht eventuele ontwikkelingen toe te lichten. Aan de hand van een met toestemming van de Conferentie van voorzitters te formuleren voorstel van de bevoegde commissie kan het Parlement aanbevelingen aan de Raad aannemen.

Artikel 84**Samenstelling van het Parlement**

Tijdig voor het einde van een zittingsperiode kan het Parlement op basis van een overeenkomstig artikel 14, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en overeenkomstig de artikelen 45 en 52 van dit Reglement door de bevoegde commissie opgesteld verslag een voorstel tot wijziging van zijn samenstelling doen. Het ontwerpbesluit van de Europese Raad betreffende de samenstelling van het Parlement wordt overeenkomstig artikel 99 van dit Reglement door het Parlement behandeld.

Artikel 85

Nauwere samenwerking tussen lidstaten

1. Verzoeken om nauwere samenwerking tussen lidstaten overeenkomstig artikel 20 van het Verdrag betreffende de Europese Unie worden door de Voorzitter ter behandeling naar de bevoegde commissie verwezen. Artikel 99 van het Reglement is van toepassing.
2. De bevoegde commissie gaat na of artikel 20 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 326 tot en met 334 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in acht worden genomen.
3. Handelingen die nadien in het kader van nauwere samenwerking – zodra deze is aangegaan – worden voorgesteld, worden door het Parlement volgens dezelfde procedures behandeld als die welke van toepassing zouden zijn geweest indien er geen sprake was van nauwere samenwerking. Artikel 47 is van toepassing.

HOOFDSTUK 6

BEGROTINGSPROCEDURES

Artikel 86

Meerjarig financieel kader

Wanneer de Raad het Parlement verzoekt het voorstel voor een verordening tot bepaling van het meerjarig financieel kader goed te keuren, wordt de zaak behandeld overeenkomstig artikel 99. Overeenkomstig artikel 312, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voor goedkeuring de meerderheid van de leden van het Parlement vereist.

Artikel 86 bis

Jaarlijkse begrotingsprocedure

De bevoegde commissie kan besluiten tot het opstellen van elk verslag dat zij passend acht in verband met de begroting, met inachtneming van de bijlage bij het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer²⁰.

Elke andere commissie kan advies uitbrengen binnen de door de bevoegde commissie vastgestelde termijn.

Artikel 87

(Geschrapt)

Artikel 88

Standpunt van het Parlement over de ontwerpbegroting

1. Individuele leden kunnen amendementen op het standpunt van de Raad over de

²⁰ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

ontwerpbegroting indienen in de bevoegde commissie.

Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken of een commissie kunnen amendementen op het standpunt van de Raad over de ontwerpbegroting indienen ter plenaire vergadering.

2. Amendementen worden schriftelijk ingediend en met redenen omkleed, zijn ondertekend door de indieners ervan en preciseren de begrotingslijn waarop zij betrekking hebben.

3. De Voorzitter stelt de termijn voor de indiening van de amendementen vast.

4. De bevoegde commissie stemt over de amendementen alvorens deze ter plenaire vergadering worden behandeld.

5. Ter plenaire vergadering ingediende amendementen die in de bevoegde commissie zijn verworpen, kunnen alleen ter plenaire vergadering in stemming worden gebracht wanneer een commissie of een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken binnen een door de Voorzitter vastgestelde termijn schriftelijk daarom hebben verzocht. Deze termijn mag in geen geval minder zijn dan 24 uur vóór de opening van de stemming.

6. Ingeval van amendementen op de raming van het Parlement die eenzelfde strekking hebben als die welke het Parlement reeds bij het vaststellen van deze raming heeft verworpen, neemt het Parlement die amendementen alleen in behandeling indien de bevoegde commissie een gunstig advies heeft gegeven.

7. Het Parlement stemt achtereenvolgens:

- over de amendementen op het standpunt van de Raad over de ontwerpbegroting, afdeling per afdeling,
- over een ontwerpresolutie betreffende deze ontwerpbegroting.

Artikel 174, leden 4 tot en met 10, is evenwel van toepassing.

8. De artikelen, hoofdstukken, titels en afdelingen van de ontwerpbegroting waarop geen amendementen zijn ingediend, worden geacht te zijn aangenomen.

9. Overeenkomstig artikel 314, lid 4, onder c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voor de aanneming van amendementen de meerderheid van de leden van het Parlement vereist.

10. Indien het Parlement het standpunt van de Raad over de ontwerpbegroting heeft geamendeerd, wordt het geamendeerde standpunt, vergezeld van de motiveringen en de notulen van de vergadering waarop de amendementen zijn aangenomen, aan de Raad en de Commissie toegezonden.

Artikel 89

(Geschrapt)

Artikel 90

Begrotingsbemiddeling

1. De Voorzitter roept het bemiddelingscomité bijeen overeenkomstig artikel 314, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
2. De delegatie die het Parlement op de vergaderingen van het bemiddelingscomité in het kader van de begrotingsprocedure vertegenwoordigt, bestaat uit eenzelfde aantal leden als de delegatie van de Raad.
3. Elk jaar benoemen de fracties, vóór de stemming van het Parlement over het standpunt van de Raad, leden van de delegatie van het Parlement bij het bemiddelingscomité bij voorkeur uit de leden van de voor begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie en van de andere betrokken commissies. De delegatie wordt voorgezeten door de Voorzitter van het Parlement. De Voorzitter kan deze taak delegeren aan een ondervoorzitter met ervaring in begrotingsaangelegenheden of aan de voorzitter van de voor begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie.
4. Artikel 71, leden 2, 4, 5, 7 en 8, is van toepassing.
5. Indien in het bemiddelingscomité overeenstemming wordt bereikt over een gemeenschappelijk ontwerp, wordt deze kwestie ingeschreven op de agenda van een binnen 14 dagen te houden plenaire vergadering van het Parlement, te rekenen vanaf de datum waarop overeenstemming is bereikt. Het gemeenschappelijk ontwerp wordt ter beschikking gesteld van alle leden. Artikel 72, leden 2 en 3, is van toepassing.
6. Het gemeenschappelijk ontwerp wordt als geheel bij een enkele stemming in stemming gebracht. Er wordt hoofdelijk gestemd. Het gemeenschappelijk ontwerp wordt geacht te zijn goedgekeurd, tenzij het Parlement het met een meerderheid van zijn leden afwijst.
7. Indien het Parlement het gemeenschappelijk ontwerp goedkeurt, terwijl de Raad het afwijst, kan de bevoegde commissie alle of een aantal amendementen van het Parlement op het standpunt van de Raad overeenkomstig artikel 314, lid 7, onder d), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ter bevestiging aan het Parlement voorleggen.

De stemming ter bevestiging wordt ingeschreven op de agenda van een binnen 14 dagen te houden plenaire vergadering van het Parlement, te rekenen vanaf de datum waarop de Raad mededeling heeft gedaan van zijn afwijzing van het gemeenschappelijk ontwerp.

De amendementen worden geacht te zijn bevestigd wanneer zij door het Parlement worden aangenomen bij meerderheid van zijn leden en met een meerderheid van drie vijfde van de uitgebrachte stemmen.

Artikel 91

Definitieve vaststelling van de begroting

Indien de Voorzitter van mening is dat de begroting overeenkomstig de bepalingen van artikel 314 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is goedgekeurd, verklaart hij ter plenaire vergadering dat de begroting definitief is vastgesteld. Hij zorgt voor de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 92**Regeling van de voorlopige twaalfden**

1. Besluiten van de Raad houdende toestemming voor uitgaven die het voorlopige twaalfde van de begrotingskredieten voor het vorige begrotingsjaar overschrijden, worden aan de bevoegde commissie voorgelegd.
2. De bevoegde commissie kan een ontwerpbesluit indienen tot verlaging van de in lid 1 bedoelde uitgaven. Het Parlement neemt een besluit binnen dertig dagen na de vaststelling van het besluit van de Raad.
3. Het Parlement besluit bij meerderheid van zijn leden.

Artikel 92 bis**Uitvoering van de begroting**

1. Het Parlement controleert de uitvoering van de lopende begroting. Het wijst deze taak toe aan de ter zake van begroting en begrotingscontrole bevoegde commissies en aan de andere betrokken commissies.
2. Het Parlement behandelt elk jaar, vóór zijn lezing van de ontwerpbegroting voor het volgende begrotingsjaar, de problemen in verband met de uitvoering van de lopende begroting, in voorkomend geval aan de hand van een door de bevoegde commissie ingediende ontwerpresolutie.

Artikel 93**Kwijting aan de Commissie voor de uitvoering van de begroting**

De bepalingen inzake de procedure voor de verlening van kwijting aan de Commissie voor de uitvoering van de begroting, overeenkomstig de financiële bepalingen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad²¹ ("het Financieel Reglement"), zijn als bijlage²² bij dit Reglement gevoegd.

Artikel 94**Overige kwijtingsprocedures**

De bepalingen inzake de procedure voor de verlening van kwijting aan de Commissie voor de uitvoering van de begroting, overeenkomstig artikel 319 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn eveneens van toepassing op de procedure voor de verlening van kwijting aan:

- de Voorzitter van het Europees Parlement voor de uitvoering van de begroting van het Europees Parlement;
- de personen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de begrotingen van de overige instellingen en organen van de Europese Unie, zoals de Raad, het Hof van Justitie van de

²¹ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

²² Zie bijlage IV.

TITEL II Artikel 94 bis

Europese Unie, de Rekenkamer, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's;

- de Commissie voor de uitvoering van de begroting van het Europees Ontwikkelingsfonds;
- de voor het financieel beheer verantwoordelijke organen van juridisch zelfstandige entiteiten die taken van de Unie uitvoeren, voor zover hun werkzaamheden onderworpen zijn aan wettelijke bepalingen die kwijting door het Parlement vereisen.

Artikel 94 bis

Interinstitutionele samenwerking

Overeenkomstig artikel 324 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie neemt de Voorzitter deel aan de bijeenkomsten van de voorzitters van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie die regelmatig op initiatief van de Commissie in het kader van de in titel II van het zesde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde begrotingsprocedures worden bijeengeroepen. De Voorzitter neemt alle maatregelen die noodzakelijk zijn om het overleg te bevorderen en de standpunten van de instellingen dichter bij elkaar te brengen, teneinde de uitvoering van voornoemde procedures te vergemakkelijken.

De Voorzitter van het Parlement kan deze taak delegeren aan een ondervoorzitter met ervaring in begrotingsaangelegenheden of aan de voorzitter van de voor begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie.

Artikel 95

(Geschrapt)

HOOFDSTUK 7

INTERNE BEGROTINGSPROCEDURES

Artikel 96

Raming van het Parlement

1. Het Bureau stelt het voorontwerp van raming op aan de hand van een door de secretaris-generaal voorbereid verslag.
2. De Voorzitter zendt dit voorontwerp toe aan de bevoegde commissie, die de ontwerpraming opstelt en aan het Parlement verslag uitbrengt.
3. De Voorzitter stelt een termijn vast voor de indiening van amendementen op de ontwerpraming.

De bevoegde commissie brengt over deze amendementen advies uit.

4. Het Parlement stelt de raming vast.
5. De Voorzitter zendt de raming toe aan de Commissie en de Raad.
6. De vorige bepalingen zijn ook van toepassing op ramingen voor gewijzigde begrotingen.

Artikel 97**Procedure voor de vaststelling van de raming van het Parlement**

1. Ten aanzien van de begroting van het Parlement beslissen het Bureau en de voor de begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie achtereenvolgens over:

- (a) het organigram;
- (b) het voorontwerp en het ontwerp van raming.

2. De besluiten over het organigram worden overeenkomstig de volgende procedure genomen:

- (a) het Bureau stelt het organigram voor elk begrotingsjaar op;
- (b) tussen het Bureau en de voor begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie vindt overleg plaats wanneer het advies van die commissie afwijkt van de aanvankelijke besluiten van het Bureau;
- (c) aan het einde van de procedure neemt het Bureau het definitieve besluit over de raming van het organigram overeenkomstig artikel 222, lid 3, van het Reglement, onverminderd de besluiten uit hoofde van artikel 314 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

3. Wat de eigenlijke raming betreft begint de voorbereidingsprocedure zodra het Bureau een definitief besluit over het organigram heeft genomen. De verschillende fasen van deze procedure zijn die als beschreven in artikel 96. Een overlegfase wordt ingelast wanneer de standpunten van de voor de begrotingsaangelegenheden bevoegde commissie en het Bureau ver uiteenlopen.

Artikel 98**Bevoegdheid tot het aangaan van betalingsverplichtingen en het verstrekken van betalingsopdrachten, het goedkeuren van rekeningen en het verlenen van kwijting**

1. Overeenkomstig het intern financieel reglement, dat door het Bureau in overleg met de bevoegde commissie wordt vastgesteld, worden door de Voorzitter of in zijn opdracht betalingsverplichtingen aangegaan en uitgaven betaalbaar gesteld.

2. De Voorzitter zendt het ontwerp voor de afsluiting van de rekeningen toe aan de bevoegde commissie.

3. Het Parlement stelt na kennisneming van het verslag van zijn bevoegde commissie de rekeningen vast en beslist over de kwijting.

HOOFDSTUK 8**GOEDKEURINGSPROCEDURE****Artikel 99****Goedkeuringsprocedure**

1. Wanneer het Parlement wordt verzocht een juridisch bindende handeling goed te keuren, legt de bevoegde commissie het Parlement een aanbeveling strekkende tot goedkeuring of

TITEL II Artikel 100

verwerping van de voorgestelde handeling voor.

De aanbeveling bevat visa maar geen overwegingen. Amendementen in de commissie zijn alleen ontvankelijk wanneer ermee wordt beoogd de door de rapporteur voorgestelde aanbeveling een tegenovergestelde strekking te geven.

De aanbeveling mag vergezeld gaan van een korte toelichting. Deze toelichting valt onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de rapporteur en wordt niet in stemming gebracht. Artikel 52 bis, lid 2, is van overeenkomstige toepassing.

2. De bevoegde commissie kan ook, indien nodig, een verslag met een voorstel voor een niet-wetgevingsresolutie indienen waarin de redenen worden uiteengezet waarom het Parlement al dan niet goedkeuring zou moeten verlenen en indien passend aanbevelingen worden gedaan voor de uitvoering van de voorgestelde handeling.

3. De bevoegde commissie behandelt het verzoek om goedkeuring onverwijld. Wanneer de bevoegde commissie uiterlijk zes maanden na ontvangst van het verzoek om goedkeuring haar aanbeveling nog niet heeft geformuleerd, kan de Conferentie van voorzitters dit onderwerp voor behandeling op de agenda van een volgende vergaderperiode plaatsen dan wel in naar behoren gemotiveerde gevallen besluiten de termijn van zes maanden te verlengen.

4. Het Parlement spreekt zich middels een enkele stemming ter verlening van de goedkeuring, waarbij geen amendementen mogen worden ingediend, uit over de voorgestelde handeling, ongeacht of de aanbeveling van de bevoegde commissie tot goedkeuring dan wel tot verwerping strekt. Indien de vereiste meerderheid niet wordt gehaald, wordt de voorgestelde handeling geacht te zijn verworpen.

5. Wanneer de goedkeuring van het Parlement is vereist, kan de bevoegde commissie het Parlement te allen tijde een interimverslag voorleggen met een ontwerpresolutie met aanbevelingen tot wijziging of tenuitvoerlegging van de voorgestelde handeling.

HOOFDSTUK 9

OVERIGE PROCEDURES

Artikel 100

Procedure voor het uitbrengen van advies inzake derogaties voor de aanneming van de euro

1. Wanneer het Parlement overeenkomstig artikel 140, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt geraadpleegd, dan legt de bevoegde commissie een tot aanneming of verwerping van de voorgestelde handeling strekkend verslag voor aan het Parlement op basis waarvan het Parlement zal beraadslagen.

2. Het Parlement stemt bij een enkele stemming over de voorgestelde handeling, waarop er geen amendementen kunnen worden ingediend.

Artikel 101

Procedures met betrekking tot de dialoog tussen de sociale partners

1. De Voorzitter verwijst de door de Commissie overeenkomstig artikel 154 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie opgestelde documenten of de door de sociale partners overeenkomstig artikel 155, lid 1, van dat Verdrag gesloten overeenkomsten, alsook de

door de Commissie overeenkomstig artikel 155, lid 2, van dat Verdrag ingediende voorstellen ter behandeling naar de bevoegde commissie.

2. Wanneer de sociale partners de Commissie in kennis stellen van hun wens het in artikel 155 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde proces in te leiden, kan de bevoegde commissie een verslag opstellen over de inhoudelijke kant van de zaak.

3. Wanneer de sociale partners een overeenkomst hebben bereikt en gezamenlijk hebben verzocht de overeenkomst ten uitvoer te leggen bij besluit van de Raad op voorstel van de Commissie overeenkomstig artikel 155, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dient de bevoegde commissie een ontwerpresolutie in met de aanbeveling het verzoek goed te keuren dan wel te verwerpen.

Artikel 102

Procedures in verband met onderzoek van beoogde vrijwillige overeenkomsten

1. Indien de Commissie het Parlement in kennis stelt van haar voornemen te onderzoeken of als alternatief voor de vaststelling van wetgeving vrijwillige overeenkomsten kunnen worden gesloten, dan kan de bevoegde commissie overeenkomstig artikel 52 een verslag opstellen over de inhoudelijke kant van de zaak.

2. Indien de Commissie aankondigt voornemens te zijn een vrijwillige overeenkomst te sluiten, dan kan de bevoegde commissie een ontwerpresolutie indienen, waarin het Parlement wordt aanbevolen het voorstel aan te nemen dan wel te verwerpen en waarin de desbetreffende voorwaarden worden uiteengezet.

Artikel 103

Codificatie

1. Wanneer een voorstel tot codificatie van Uniewetgeving aan het Parlement wordt voorgelegd, wordt het verwezen naar de voor juridische zaken bevoegde commissie. Deze commissie onderzoekt het voorstel overeenkomstig de op interinstitutioneel niveau²³ overeengekomen regelingen teneinde zich ervan te vergewissen dat het voorstel een eigenlijke codificatie zonder inhoudelijke wijzigingen betreft.

2. De commissie die bevoegd was voor de te codificeren handelingen kan op eigen verzoek of op verzoek van de voor juridische zaken bevoegde commissie advies uitbrengen over de wenselijkheid van de codificatie.

3. Amendementen op de tekst van het voorstel zijn niet ontvankelijk.

Op verzoek van de rapporteur kan de voorzitter van de voor juridische zaken bevoegde commissie evenwel aan deze commissie technische aanpassingen ter goedkeuring voorleggen, mits deze aanpassingen geen enkele inhoudelijke wijziging in het voorstel aanbrengen en noodzakelijk zijn om het voorstel in overeenstemming te brengen met de codificatieregels.

4. Indien de voor juridische zaken bevoegde commissie van oordeel is dat het voorstel geen inhoudelijke wijziging van Uniewetgeving bevat, legt zij het voorstel ter goedkeuring aan het Parlement voor.

²³ Punt 4 van het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 voor een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten (PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2).

TITEL II Artikel 104

Indien de voor juridische zaken bevoegde commissie van oordeel is dat het voorstel een inhoudelijke wijziging inhoudt, stelt zij het Parlement voor het voorstel te verwerpen.

In beide gevallen neemt het Parlement een beslissing bij een enkele stemming, zonder amendementen en zonder debat.

Artikel 104

Herschikking

1. Indien een voorstel tot herschikking van Uniewetgeving aan het Parlement wordt voorgelegd, wordt het naar de voor juridische zaken bevoegde commissie en naar de ter zake bevoegde commissie verwezen.

2. Overeenkomstig de op interinstitutioneel niveau²⁴ overeengekomen regelingen gaat de voor juridische zaken bevoegde commissie na of het voorstel geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel zijn aangegeven.

In het kader van dit onderzoek zijn amendementen op de tekst van het voorstel niet ontvankelijk. Artikel 103, lid 3, tweede alinea, is evenwel van toepassing op de bepalingen die in het herschikkingsvoorstel ongewijzigd zijn gebleven.

3. Indien de voor juridische zaken bevoegde commissie van oordeel is dat het voorstel geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel zijn aangegeven, stelt zij de ter zake bevoegde commissie hiervan in kennis.

In dat geval en onverminderd de in de artikelen 169 en 170 vastgestelde voorwaarden zijn amendementen in de ter zake bevoegde commissie alleen ontvankelijk als zij betrekking hebben op onderdelen van het voorstel die wijzigingen bevatten.

Amendementen op ongewijzigd gebleven onderdelen van het voorstel kunnen evenwel in uitzonderlijke en individuele gevallen door de voorzitter van de ter zake bevoegde commissie worden aanvaard indien hij van oordeel is dat dit noodzakelijk is om dwingende redenen die verband houden met de interne logica van de tekst of omdat de amendementen onlosmakelijk verbonden zijn met andere ontvankelijke amendementen. Deze redenen dienen in een schriftelijke motivering bij de amendementen te worden vermeld.

4. Indien de voor juridische zaken bevoegde commissie van oordeel is dat het voorstel andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel zijn aangegeven, stelt zij het Parlement voor het voorstel te verwerpen en stelt zij de ter zake bevoegde commissie hiervan in kennis.

In dat geval verzoekt de Voorzitter de Commissie het voorstel in te trekken. Indien de Commissie het voorstel intrekt, dan verklaart de Voorzitter dat de procedure in het Parlement zinledig is geworden en stelt hij de Raad hiervan in kennis. Indien de Commissie het voorstel niet intrekt, verwijst het Parlement het naar de ter zake bevoegde commissie, die het volgens de gebruikelijke procedure behandelt.

²⁴ Punt 9 van het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten (PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1).

HOOFDSTUK 10

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN

Artikel 105**Gedelegeerde handelingen**

1. Wanneer de Commissie het Parlement een gedelegeerde handeling toezendt, verwijst de Voorzitter deze naar de voor de basiswetgevingshandeling bevoegde commissie, die een van haar leden voor de behandeling van een of meerdere gedelegeerde handelingen kan aanwijzen.

2. Tijdens de eerstvolgende vergaderperiode na de ontvangst ervan, doet de Voorzitter het Parlement mededeling van de datum van ontvangst van de gedelegeerde handeling in alle officiële talen alsook van de termijn voor eventuele bezwaren. Deze termijn gaat in op de datum van ontvangst.

De mededeling wordt gepubliceerd in de notulen van de vergadering onder vermelding van de bevoegde commissie.

3. De bevoegde commissie kan het Parlement overeenkomstig de basiswetgevingshandeling en indien zij dat passend acht, na raadpleging van alle andere betrokken commissies, een met redenen omklede ontwerpresolutie voorleggen waarin bezwaar wordt gemaakt tegen de gedelegeerde handeling. Indien de bevoegde commissie tien werkdagen voor het begin van de vergaderperiode waarvan de woensdag voorafgaat aan en het dichtst ligt bij de datum waarop de in lid 5 bedoelde termijn verstrijkt niet een dergelijke ontwerpresolutie heeft ingediend, kunnen een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een ontwerpresolutie indienen om het onderwerp op de agenda van voornoemde vergaderperiode te plaatsen.

4. Elke overeenkomstig lid 3 ingediende ontwerpresolutie vermeldt de gronden voor de bezwaren van het Parlement en kan de Commissie verzoeken om indiening van een nieuwe gedelegeerde handeling, die rekening houdt met de aanbevelingen van het Parlement.

5. Het Parlement neemt ingediende ontwerpresoluties aan binnen de in de basiswetgevingshandeling gestelde termijn, bij meerderheid van zijn leden overeenkomstig artikel 290, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Indien de bevoegde commissie het passend acht om overeenkomstig de basiswetgevingshandeling de termijn voor bezwaar tegen de gedelegeerde handeling te verlengen, stelt de voorzitter van de bevoegde commissie namens het Parlement de Raad en de Commissie van deze verlenging in kennis.

6. Indien de bevoegde commissie het Parlement voor het verstrijken van de in de basiswetgevingshandeling gestelde termijn aanbeveelt geen bezwaar tegen de gedelegeerde handeling te maken:

- stelt de bevoegde commissie de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters bij een met redenen omkleed schrijven daarvan op de hoogte en dient zij een aanbeveling in die zin in;
- brengt de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters, wanneer in de daaropvolgende vergadering van de Conferentie van commissievoorzitters dan wel, in dringende gevallen, middels een schriftelijke procedure hiertegen geen bezwaar wordt gemaakt, dit ter kennis van de Voorzitter van het Parlement, die de

TITEL II Artikel 106

plenaire vergadering zo spoedig mogelijk hiervan op de hoogte stelt;

- wordt de aanbeveling, wanneer een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken binnen vierentwintig uur na de mededeling in het Parlement ertegen bezwaar maken, in stemming gebracht;
- wordt de voorgestelde aanbeveling geacht te zijn goedgekeurd indien binnen diezelfde termijn geen bezwaar is gemaakt;
- zijn de na de goedkeuring van die aanbeveling ingediende voorstellen tot bezwaar tegen de gedelegeerde handeling niet ontvankelijk.

7. Overeenkomstig de basiswetgevingshandeling kan de bevoegde commissie het Parlement een ontwerpresolutie voorleggen waarmee die bevoegdheidsdelegatie geheel of ten dele wordt ingetrokken of bezwaar wordt gemaakt tegen de stilzwijgende verlenging van die bevoegdheidsdelegatie.

Overeenkomstig artikel 290, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voor intrekking van de bevoegdheidsdelegatie de meerderheid van de leden van het Parlement vereist.

8. De Voorzitter stelt de Raad en de Commissie in kennis van de overeenkomstig dit artikel ingenomen standpunten.

Artikel 106

Uitvoeringshandelingen en -maatregelen

1. Wanneer de Commissie het Parlement een ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel voorlegt, verwijst de Voorzitter dit ontwerp naar de voor de basiswetgevingshandeling bevoegde commissie, die een van haar leden voor de behandeling van een of meerdere ontwerpen van uitvoeringshandelingen of -maatregelen kan aanwijzen.

2. De bevoegde commissie kan het Parlement een met redenen omklede ontwerpresolutie voorleggen waarin wordt verklaard dat het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel de bij de basiswetgevingshandeling verleende uitvoeringsbevoegdheden overschrijdt of anderszins onverenigbaar is met het Unierecht.

3. In de ontwerpresolutie kan de Commissie worden verzocht het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel in te trekken, dit met inachtneming van de door het Parlement geformuleerde bezwaren te wijzigen of een nieuw wetgevingsvoorstel in te dienen. De Voorzitter stelt de Raad en de Commissie in kennis van het standpunt van het Parlement.

4. Indien de door de Commissie beoogde uitvoeringsmaatregelen onder de in Besluit 1999/468/EG²⁵ vastgestelde regelgevingsprocedure met toetsing vallen, zijn daarnaast de volgende bepalingen van toepassing:

- (a) de termijn voor toetsing gaat in zodra het ontwerp van uitvoeringsmaatregel in alle officiële talen aan het Parlement is voorgelegd. Wanneer ingekorte termijnen voor toetsing gelden in de zin van artikel 5 bis, lid 5, onder b), van Besluit 1999/468/EG

²⁵ Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23).

en in dringende gevallen in de zin van artikel 5 bis, lid 6, van dat besluit gaat de termijn voor toetsing in op de datum van ontvangst door het Parlement van het definitieve ontwerp van uitvoeringsmaatregel in de taalversies waarin het aan de leden van het overeenkomstig dat besluit opgerichte comité is voorgelegd, tenzij de voorzitter van de bevoegde commissie hiertegen bezwaar maakt. Artikel 158 is in de in de vorige zin vermelde gevallen niet van toepassing;

- (b) indien het ontwerp van de uitvoeringsmaatregel gebaseerd is op lid 5 of lid 6 van artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG, dat voorziet in ingekorte termijnen voor het Parlement om bezwaar te maken, kan een ontwerp-resolutie waarin bezwaar wordt gemaakt tegen de aanneming van het ontwerp van de maatregel door de voorzitter van de bevoegde commissie ingediend worden, wanneer de commissie zelf in de beschikbare tijd niet bijeen kon komen;
- (c) het Parlement kan, met een meerderheid van zijn leden, een resolutie aannemen waarbij bezwaar wordt gemaakt tegen de aanneming van het ontwerp van een uitvoeringsmaatregel en naar voren brengen dat het ontwerp de bij de basishandeling verleende uitvoeringsbevoegdheden overschrijdt, niet verenigbaar is met het doel of de inhoud van de basishandeling of niet strookt met het subsidiariteits- of evenredigheidsbeginsel;

Indien de bevoegde commissie tien werkdagen voor het begin van de vergaderperiode waarvan de woensdag voorafgaat aan en het dichtst ligt bij de datum waarop de termijn voor bezwaar tegen de aanneming van het ontwerp van een uitvoeringsmaatregel verstrijkt geen ontwerp voor een dergelijke resolutie heeft ingediend, kunnen een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een ontwerp-resolutie indienen om het onderwerp op de agenda van voornoemde vergaderperiode te plaatsen.

- (d) wanneer de bevoegde commissie de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters bij een met redenen omkleed schrijven aanbeveelt dat het Parlement voor het verstrijken van de in artikel 5 bis, lid 3, onder c) en/of artikel 5 bis, lid 4, onder e) van Besluit 1999/468/EG voorgeschreven normale termijn verklaart geen bezwaar te maken tegen de voorgestelde maatregel is de procedure van artikel 105, lid 6, van dit Reglement van toepassing.²⁶

Artikel 107

Behandeling volgens de procedure met medeverantwoordelijke commissies of de gezamenlijke commissieprocedure

1. Indien de basiswetgevingshandeling door het Parlement is vastgesteld volgens de procedure van artikel 54, zijn voor de behandeling van de gedelegeerde handelingen of ontwerpen van uitvoeringshandelingen of -maatregelen daarnaast de volgende bepalingen van toepassing:

- de gedelegeerde handeling of het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel wordt verwezen naar de bevoegde commissie en de medeverantwoordelijke commissie;
- de voorzitter van de bevoegde commissie stelt de termijn vast waarbinnen de

²⁶ Artikel 106, lid 4 wordt uit het Reglement geschrapt zodra de regelgevingsprocedure met toetsing volledig uit de bestaande wetgeving is verwijderd.

TITEL II Artikel 107

medeverantwoordelijke commissie voorstellen kan formuleren voor aangelegenheden die onder haar exclusieve bevoegdheid dan wel onder de gezamenlijke bevoegdheid van beide commissies vallen;

- indien de gedelegeerde handeling of het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel voornamelijk onder de exclusieve bevoegdheid van de medeverantwoordelijke commissie valt, dan neemt de bevoegde commissie de voorstellen van die commissie zonder stemming over; indien de bevoegde commissie dit voorschrift niet in acht neemt, dan kan de Voorzitter de medeverantwoordelijke commissie toestemming verlenen om het Parlement een ontwerpresolutie voor te leggen.

2. Indien de basiswetgevingshandeling door het Parlement is vastgesteld volgens de procedure van artikel 55, zijn voor de behandeling van gedelegeerde handelingen en ontwerpen van uitvoeringshandelingen of -maatregelen daarnaast de volgende bepalingen van toepassing:

- onmiddellijk na ontvangst van de gedelegeerde handeling of het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel bepaalt de Voorzitter, met inachtneming van de in artikel 55 vastgelegde criteria en van eventuele afspraken tussen de voorzitters van de betrokken commissies, welke commissie bevoegd is dan wel welke commissies gezamenlijk bevoegd zijn voor de behandeling ervan;
- indien een gedelegeerde handeling of het ontwerp van uitvoeringshandeling of -maatregel voor behandeling volgens de gezamenlijke commissieprocedure is verwezen, kan elke commissie om bijeenroeping van een gezamenlijke vergadering voor de behandeling van een ontwerpresolutie verzoeken. Indien de betrokken commissievoorzitters geen overeenstemming bereiken, dan wordt de gezamenlijke vergadering door de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters bijeengeroepen.

TITEL III

EXTERNE BETREKKINGEN

HOOFDSTUK 1

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

Artikel 108**Internationale overeenkomsten**

1. Wanneer het voornemen bestaat onderhandelingen te openen over de sluiting, hernieuwing of wijziging van een internationale overeenkomst, kan de bevoegde commissie beslissen een verslag op te stellen of de voorbereidende fase anderszins te volgen. De bevoegde commissie stelt de Conferentie van voorzitters in kennis van haar beslissing.

2. De bevoegde commissie wendt zich zo spoedig mogelijk tot de Commissie om zich op de hoogte te stellen van de voor de sluiting van de in lid 1 bedoelde internationale overeenkomst gekozen rechtsgrond. De bevoegde commissie controleert die gekozen rechtsgrond overeenkomstig artikel 39.

3. Het Parlement kan op voorstel van de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken de Raad verzoeken geen toestemming te verlenen voor het openen van de onderhandelingen zolang het Parlement zich niet op basis van een verslag van de bevoegde commissie over het voorgestelde onderhandelingsmandaat heeft uitgesproken.

4. In elk stadium van de onderhandelingen en vanaf de beëindiging van de onderhandelingen tot aan de sluiting van de internationale overeenkomst kan het Parlement op basis van een op eigen initiatief opgesteld verslag van de bevoegde commissie of na behandeling van elk door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken ingediend voorstel ter zake, aanbevelingen aan de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid aannemen met het verzoek deze vóór de sluiting van die overeenkomst op te volgen.

5. Verzoeken van de Raad om goedkeuring of advies van het Parlement worden door de Voorzitter overeenkomstig artikel 99 of artikel 47, lid 1, voor behandeling naar de bevoegde commissie verwezen.

6. De bevoegde commissie of ten minste een tiende van de leden van het Parlement kan het Parlement op enig moment voordat het Parlement over een verzoek tot goedkeuring of advies stemt, voorstellen het advies van het Hof van Justitie over de verenigbaarheid van de internationale overeenkomst met de Verdragen in te winnen.

Vooraleer het Parlement overgaat tot de stemming over dat voorstel, kan de Voorzitter advies vragen aan de bevoegde commissie voor juridische zaken, die haar conclusies meedeelt aan het Parlement.

Indien het Parlement het voorstel aanneemt om het advies van het Hof van Justitie in te winnen, wordt de stemming over een verzoek om goedkeuring of advies uitgesteld totdat het Hof advies heeft uitgebracht.

7. Indien de Raad het Parlement verzoekt om goedkeuring te verlenen voor de sluiting,

TITEL III Artikel 109

hernieuwing of wijziging van een internationale overeenkomst, besluit het Parlement bij een enkele stemming overeenkomstig artikel 99.

Verleent het Parlement geen goedkeuring, dan stelt de Voorzitter de Raad ervan op de hoogte dat de betrokken overeenkomst niet kan worden gesloten, hernieuwd of gewijzigd.

Onverminderd artikel 99, lid 3, kan het Parlement op basis van een aanbeveling van de bevoegde commissie besluiten de goedkeuringsprocedure voor ten hoogste een jaar te schorsen.

8. Indien de Raad het Parlement verzoekt om advies uit te brengen over de sluiting, hernieuwing of wijziging van een internationale overeenkomst, zijn amendementen op de tekst van de overeenkomst niet ontvankelijk. Onverminderd artikel 170, lid 1, zijn amendementen op het ontwerpbesluit van de Raad ontvankelijk.

Indien dat advies van het Parlement negatief is, verzoekt de Voorzitter de Raad de betrokken overeenkomst niet te sluiten.

9. De voorzitters en rapporteurs van de bevoegde commissie en van eventuele medeverantwoordelijke commissies zien er gezamenlijk op toe dat de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid het Parlement overeenkomstig artikel 218, lid 10, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gedurende alle fasen van de voorbereiding en uitvoering van de onderhandelingen over en de sluiting van internationale overeenkomsten zo nodig op vertrouwelijke basis onmiddellijk en regelmatig volledige informatie verschaffen, waaronder informatie over het ontwerp en de uiteindelijk vastgestelde tekst van onderhandelingsrichtsnoeren, alsmede over de tenuitvoerlegging van die overeenkomsten.

Artikel 109

Voorlopige toepassing of schorsing van de toepassing van internationale overeenkomsten of bepaling van het standpunt dat namens de Unie wordt ingenomen in een bij een internationale overeenkomst opgericht orgaan.

Wanneer de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid het Parlement en de Raad op de hoogte stelt van haar of zijn voornemen om de voorlopige toepassing of schorsing van een internationale overeenkomst voor te stellen, kan het Parlement de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger uitnodigen om een verklaring af te leggen, waarna een debat wordt gehouden. Het Parlement kan aanbevelingen doen op basis van een verslag van de bevoegde commissie of overeenkomstig artikel 113 van het Reglement, met inbegrip van met name een verzoek aan de Raad om een overeenkomst voorlopig niet toe te passen totdat het Parlement goedkeuring heeft verleend.

Die procedure is ook van toepassing wanneer de Commissie of de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger standpunten voorstelt die namens de Unie moeten worden ingenomen in een bij een internationale overeenkomst opgericht orgaan.

HOOFDSTUK 2

EXTERNE VERTEGENWOORDIGING VAN DE UNIE EN GEMEENSCHAPPELIJK BUITENLANDS EN VEILIGHEIDSBELEID

Artikel 110**Speciale vertegenwoordigers**

1. Indien de Raad voornemens is een speciale vertegenwoordiger overeenkomstig artikel 33 van het Verdrag betreffende de Europese Unie te benoemen, verzoekt de Voorzitter op verzoek van de bevoegde commissie de Raad een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden over het mandaat, de doelstellingen en andere relevante zaken die verband houden met de taken en rol van de speciale vertegenwoordiger.
2. Nadat de speciale vertegenwoordiger is benoemd, maar voordat hij zijn ambt gaat uitoefenen, kan hij worden verzocht voor de bevoegde commissie een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden.
3. Binnen twee maanden na de hoorzitting kan de bevoegde commissie aan de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid aanbevelingen doen die rechtstreeks betrekking hebben op de benoeming.
4. De speciale vertegenwoordiger wordt verzocht het Parlement volledig en regelmatig op de hoogte te houden van de praktische uitvoering van zijn mandaat.

Artikel 111**Internationale vertegenwoordiging**

1. Voor zijn benoeming kan de kandidaat voor een functie als hoofd van een externe delegatie van de Unie worden verzocht te verschijnen voor de bevoegde commissie om een verklaring af te leggen en om vragen te beantwoorden.
2. Binnen twee maanden na de in lid 1 bedoelde hoorzitting kan de bevoegde commissie een resolutie aannemen dan wel een aanbeveling doen die rechtstreeks betrekking heeft op de benoeming.

Artikel 112**(Geschrapt)**

HOOFDSTUK 3

AANBEVELINGEN INZAKE HET EXTERNE BELEID VAN DE UNIE

Artikel 113**Aanbevelingen inzake het externe beleid van de Unie**

1. De bevoegde commissie kan ontwerp-aanbevelingen doen aan de Raad, aan de Commissie of aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse

TITEL III Artikel 113 bis

zaken en veiligheidsbeleid inzake onderwerpen uit hoofde van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie (het externe optreden van de Unie) of wanneer een binnen het toepassingsgebied van artikel 108 vallende internationale overeenkomst niet is verwezen naar het Parlement of het Parlement niet daarover is geïnformeerd overeenkomstig artikel 109.

2. In dringende gevallen kan de Voorzitter toestemming verlenen voor een spoedvergadering van de betrokken commissie.

3. Tijdens de procedure voor de goedkeuring van die ontwerp-aanbevelingen in de commissiefase moet een schriftelijke tekst in stemming worden gebracht.

4. In dringende gevallen als bedoeld in lid 2 is artikel 158 niet van toepassing in de commissiefase en zijn mondelinge amendementen ontvankelijk. De leden kunnen geen bezwaar maken tegen het in stemming brengen van mondelinge amendementen in de commissie.

5. De ontwerp-aanbevelingen van de commissie worden ingeschreven op de agenda van de eerste vergaderperiode volgend op de indiening ervan. In dringende gevallen kunnen bij besluit van de Voorzitter aanbevelingen op de agenda van een lopende vergaderperiode worden ingeschreven.

6. Aanbevelingen worden geacht te zijn aangenomen tenzij, voor het begin van de vergaderperiode, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken schriftelijk bezwaar maken. Indien een dergelijk bezwaar wordt gemaakt, worden de ontwerp-aanbevelingen van de commissie op de agenda van dezelfde vergaderperiode ingeschreven. Over die aanbevelingen wordt een debat gehouden en door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken ingediende amendementen worden in stemming gebracht.

Artikel 113 bis

Raadpleging van en informatieverstrekking aan het Parlement in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid

1. Wanneer het Parlement overeenkomstig artikel 36 van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt geraadpleegd, wordt de zaak verwezen naar de bevoegde commissie, die overeenkomstig artikel 113 van het Reglement ontwerp-aanbevelingen kan opstellen.

2. De betrokken commissies stellen alles in het werk om ervoor te zorgen dat de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid hen regelmatig en tijdig informatie verschaft over de ontwikkeling en de uitvoering van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie, van de geraamde kosten telkens wanneer een besluit met financiële gevolgen op dat beleid wordt genomen, en van andere financiële overwegingen die verband houden met de uitvoering van acties op dat beleidsgebied. Op verzoek van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger kan een commissie bij wijze van uitzondering besluiten met gesloten deuren te beraadslagen.

3. Tweemaal per jaar vindt een debat plaats over het door de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger opgestelde document met de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen op het gebied van het GBVB, met inbegrip van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid en de financiële gevolgen ervan voor de begroting van de Europese Unie. De procedures van artikel 123 zijn van toepassing.

4. De vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger wordt uitgenodigd voor elk plenair debat over aspecten van het buitenlands, veiligheids- en defensiebeleid.

Artikel 114

Schending van de mensenrechten

In elke vergaderperiode kunnen de bevoegde commissies zonder voorafgaande toestemming volgens dezelfde procedure als die welke vervat ligt in artikel 113, leden 5 en 6, elk een ontwerp-resolutie over gevallen van schending van de mensenrechten indienen.

TITEL IV

TRANSPARANTIE VAN DE WERKZAAMHEDEN

Artikel 115

Transparantie van de werkzaamheden van het Parlement

1. Het Parlement zorgt voor een optimale transparantie van zijn werkzaamheden, overeenkomstig artikel 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 15 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
2. De debatten in het Parlement zijn openbaar.
3. De vergaderingen van de commissies zijn in de regel openbaar. Uiterlijk bij de aanneming van de agenda voor een bepaalde vergadering kunnen zij echter besluiten die agenda op te splitsen in agendapunten voor openbare en agendapunten voor niet-openbare behandeling. Wanneer een vergadering met gesloten deuren plaatsvindt, kan de commissie echter besluiten de documenten van de vergadering toegankelijk te maken voor het publiek.

Artikel 116

Toegang van het publiek tot documenten

1. Iedere burger van de Unie en iedere natuurlijke of rechtspersoon met verblijfplaats of statutaire zetel in een lidstaat heeft overeenkomstig artikel 15 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie recht van toegang tot documenten van het Parlement. Dergelijke toegang tot documenten van het Parlement is onderworpen aan de beginselen en voorwaarden en beperkingen als vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1049/2001.

Aan andere natuurlijke of rechtspersonen wordt voor zover mogelijk op dezelfde wijze toegang tot documenten van het Parlement verleend.

2. Met het oog op de toegang tot documenten wordt onder "documenten van het Parlement" verstaan iedere inhoud in de zin van artikel 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1049/2001 die door ambtsdragers van het Parlement in de zin van titel I, hoofdstuk 2, respectievelijk door organen van het Parlement, commissies, interparlementaire delegaties en het secretariaat van het Parlement is opgesteld of ontvangen.

Overeenkomstig artikel 4 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement gelden, met het oog op de toegang tot documenten, door individuele leden of fracties opgestelde documenten alleen als documenten van het Parlement indien zij overeenkomstig het Reglement zijn ingediend.

Het Bureau stelt regels vast om ervoor te zorgen dat alle documenten van het Parlement worden geregistreerd.

3. Het Parlement zet een website op voor het openbaar register van de documenten van het Parlement. Wetgevingsdocumenten en bepaalde andere categorieën documenten worden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 rechtstreeks toegankelijk gemaakt via de website van het openbaar register van het Parlement. Verwijzingen naar andere documenten van het Parlement worden voor zover mogelijk op de website van het openbaar register van het Parlement geplaatst.

De categorieën documenten die via de website van het openbaar register van het Parlement rechtstreeks toegankelijk zijn, worden opgenomen in een lijst die door het Bureau wordt aangenomen en op de website van het openbaar register van het Parlement wordt gepubliceerd. Deze lijst houdt geen inperking in op het recht van toegang tot documenten die niet onder de opgesomde categorieën vallen; die documenten kunnen op schriftelijk verzoek beschikbaar worden gesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001.

Het Bureau voorziet in regels voor de toegang tot documenten krachtens Verordening (EG) nr. 1049/2001, die in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt.

4. Het Bureau wijst de diensten aan die worden belast met de behandeling van initiële verzoeken (artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1049/2001) en met het nemen van besluiten over confirmatieve verzoeken (artikel 8 van die verordening) en verzoeken om toegang tot gevoelige documenten (artikel 9 van die verordening).

5. Een van de ondervoorzitters is verantwoordelijk voor het toezicht op de behandeling van verzoeken om toegang tot documenten.

6. Het Bureau stelt het jaarverslag als bedoeld in artikel 17, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast.

7. De bevoegde commissie van het Parlement onderzoekt regelmatig de transparantie van de werkzaamheden van het Parlement en legt een verslag met haar conclusies en aanbevelingen voor aan de plenaire vergadering.

De bevoegde commissie kan voorts de door de overige instellingen en agentschappen overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 opgestelde verslagen behandelen en evalueren.

8. De Conferentie van voorzitters benoemt de vertegenwoordigers van het Parlement in het overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 op te richten interinstitutioneel comité.

Artikel 116 bis

Toegang tot het Parlement

1. Toegangspasjes voor leden, assistenten van leden en derden worden verstrekt op grond van de door het Bureau vastgestelde voorschriften. Die voorschriften regelen ook het gebruik en de intrekking van toegangspasjes.

2. Toegangspasjes worden niet verstrekt aan personen uit de omgeving van een lid die vallen binnen het toepassingsgebied van het Akkoord tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over het transparantieregister.

3. In het transparantieregister ingeschreven entiteiten en hun vertegenwoordigers die toegangspasjes met een lange geldigheidsduur voor het Europees Parlement hebben ontvangen, moeten het volgende naleven:

- de als bijlage bij het akkoord gevoegde gedragscode voor inschrijvers;
- de in het akkoord vastgelegde procedures en andere verplichtingen, en
- de bepalingen ter uitvoering van dit artikel.

TITEL IV Artikel 116 bis

Onverminderd de toepasselijkheid van de algemene voorschriften inzake de intrekking of tijdelijke deactivering van toegangspasjes met een lange geldigheidsduur, en tenzij daar steekhoudende argumenten tegen bestaan, trekt de secretaris-generaal een toegangspasje met een lange geldigheidsduur in of deactiveert hij dit, met toestemming van de quaestoren, wanneer de houder ervan uit het transparantieregister is verwijderd wegens een schending van de gedragscode voor inschrijvers, omdat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan een ernstige schending van de in dit lid vastgelegde verplichtingen of omdat hij zonder afdoende rechtvaardiging te verstrekken geweigerd heeft gevolg te geven aan een officiële uitnodiging voor een hoorzitting of commissievergadering of medewerking te verlenen aan een enquêtecommissie.

4. De quaestoren kunnen bepalen in hoeverre de in lid 3 bedoelde gedragscode van toepassing is op personen die weliswaar over een toegangspasje met een lange geldigheidsduur beschikken, maar niet binnen het toepassingsgebied van het akkoord vallen.

5. Het Bureau stelt, op voorstel van de secretaris-generaal, de nodige maatregelen vast voor de tenuitvoerlegging van het transparantieregister, overeenkomstig de bepalingen van het akkoord over de invoering van dit register.

TITEL V

BETREKKINGEN MET DE ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN

HOOFDSTUK 1

BENOEMINGEN

Artikel 117**Verkiezing van de voorzitter van de Commissie**

1. Wanneer de Europese Raad een kandidaat voor het voorzitterschap van de Commissie voordraagt, verzoekt de Voorzitter de kandidaat een verklaring af te leggen en zijn beleidslijnen uiteen te zetten voor het Parlement. De verklaring wordt gevolgd door een debat.

De Europese Raad wordt uitgenodigd aan het debat deel te nemen.

2. Overeenkomstig artikel 17, lid 7, van het Verdrag betreffende de Europese Unie kiest het Parlement de voorzitter van de Commissie bij meerderheid van zijn leden.

De stemming is geheim.

3. Wanneer de kandidaat wordt gekozen, deelt de Voorzitter dit mee aan de voorzitter van de Europese Raad en verzoekt hij deze alsmede de gekozen voorzitter van de Commissie om in onderling overleg de kandidaten voor de verschillende commissarisposten voor te dragen.

4. Indien de kandidaat niet de vereiste meerderheid behaalt, verzoekt de Voorzitter de Europese Raad binnen een maand een nieuwe kandidaat voor verkiezing volgens dezelfde procedure voor te dragen.

Artikel 118**Verkiezing van de Commissie**

1. De Voorzitter nodigt de gekozen voorzitter van de Commissie uit om het Parlement in te lichten over de verdeling van de verantwoordelijkheden (portefeuilles) in het voorgedragen college van commissarissen overeenkomstig de beleidslijnen van de gekozen voorzitter.

2. De Voorzitter verzoekt, na overleg met de gekozen voorzitter van de Commissie, de door de gekozen voorzitter van de Commissie en de Raad voor de verschillende commissarisposten voorgedragen commissarissen te verschijnen voor de voor hun vermoedelijke werkgebied bevoegde commissies of organen.

3. De hoorzittingen worden gehouden door de commissies. Bij wijze van uitzondering kan een hoorzitting echter een ander formaat hebben wanneer een kandidaat-commissaris hoofdzakelijk horizontale verantwoordelijkheden heeft, voor zover de bevoegde commissies betrokken zijn bij een dergelijke hoorzitting.

De hoorzittingen zijn openbaar.

4. De bevoegde commissies verzoeken de voorgedragen commissaris een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden. De hoorzittingen worden georganiseerd op zodanige wijze dat de voorgedragen commissarissen het Parlement alle relevante informatie kunnen verstrekken. De

TITEL V Artikel 118 bis

bepalingen betreffende de organisatie van dergelijke hoorzittingen zijn vastgelegd in een bijlage bij het Reglement²⁷.

5. De gekozen voorzitter wordt uitgenodigd om het college van commissarissen voor te stellen en het Commissieprogramma toe te lichten tijdens een vergadering van het Parlement. De voorzitter van de Europese Raad en de voorzitter van de Raad zijn uitgenodigd. De verklaring wordt gevolgd door een debat.

6. Ter afsluiting van dat debat kunnen een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een ontwerp-resolutie indienen. Artikel 123, leden 3 tot en met 8, is van toepassing.

7. Na de stemming over de ontwerp-resolutie hecht het Parlement bij meerderheid van de bij hoofdelijke stemming uitgebrachte stemmen al dan niet zijn goedkeuring aan de Commissie. Het Parlement kan de stemming tot de volgende vergadering uitstellen.

8. De Voorzitter stelt de Raad in kennis van de verkiezing dan wel afwijzing van de Commissie.

9. In geval van een ingrijpende herschikking van de portefeuilles in de Commissie of een verandering in de samenstelling van de Commissie gedurende haar ambtstermijn, worden de betrokken commissarissen of andere kandidaat-commissarissen verzocht om aan een overeenkomstig de leden 3 en 4 te houden hoorzitting deel te nemen.

10. In geval van een wijziging in de portefeuille of in de financiële belangen van een commissaris tijdens zijn ambtstermijn wordt deze situatie overeenkomstig bijlage VI onderworpen aan toetsing door het Parlement.

Indien er tijdens de ambtstermijn van een commissaris een belangenconflict wordt vastgesteld en de voorzitter van de Commissie verzuimt de aanbevelingen van het Parlement voor het verhelpen van dat belangenconflict uit te voeren, kan het Parlement de voorzitter van de Commissie vragen het vertrouwen in de betrokken commissaris op te zeggen, overeenkomstig punt 5 van het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie, en waar passend maatregelen te treffen om de betrokken commissaris zijn recht op pensioen of andere, daarvoor in de plaats tredende voordelen te ontnemen overeenkomstig artikel 245, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 118 bis

Meerjarige programmering

Na de benoeming van een nieuwe Commissie houden het Parlement, de Raad en de Commissie overeenkomstig punt 5 van het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven een gedachtewisseling en bereiken zij overeenstemming over gezamenlijke conclusies inzake de meerjarige programmering.

Daartoe houdt de Voorzitter, alvorens met de Raad en de Commissie te onderhandelen over de gezamenlijke conclusies inzake de meerjarige programmering, een gedachtewisseling met de Conferentie van voorzitters betreffende de voornaamste beleidsdoelstellingen en prioriteiten voor de nieuwe zittingsperiode. Bij deze gedachtewisseling wordt onder meer ingegaan op de door de gekozen Commissievoorzitter toegelichte prioriteiten en op de antwoorden van de kandidaat-commissarissen tijdens de hoorzittingen als bedoeld in artikel 118.

²⁷ Zie Bijlage VI.

Voordat hij de gezamenlijke conclusies ondertekent, verkrijgt de Voorzitter goedkeuring van de Conferentie van voorzitters.

Artikel 119

Motie van afkeuring jegens de Commissie

1. Een tiende van de leden van het Parlement kan bij de Voorzitter een motie van afkeuring jegens de Commissie indienen. Indien in de voorgaande twee maanden een stemming is gehouden over een motie van afkeuring, dan is elke nieuwe motie van afkeuring die is ingediend door minder dan een vijfde van de leden van het Parlement niet ontvankelijk.
2. De motie van afkeuring moet het opschrift “motie van afkeuring” dragen en met redenen omkleed zijn. Zij wordt toegezonden aan de Commissie.
3. De Voorzitter stelt de leden onmiddellijk in kennis van de indiening van de motie.
4. Het debat over de motie van afkeuring vindt ten vroegste 24 uur na kennisgeving van de indiening van een motie van afkeuring aan de leden plaats.
5. De stemming over de motie gebeurt hoofdelijk en vindt ten vroegste 48 uur na de opening van het debat plaats.
6. Onverminderd de leden 4 en 5, vinden het debat en de stemming uiterlijk plaats in de vergaderperiode die volgt op de indiening van de motie.
7. Overeenkomstig artikel 234 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt de motie aangenomen met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen en bij meerderheid van de leden van het Parlement. De uitslag van de stemming wordt ter kennis gebracht van de voorzitter van de Raad en van de voorzitter van de Commissie.

Artikel 120

Benoeming van rechters en advocaten-generaal bij het Hof van Justitie van de Europese Unie

Op voorstel van de bevoegde commissie draagt het Parlement een kandidaat voor voor het comité van zeven personen dat de geschiktheid van de kandidaten voor de functie van rechter of advocaat-generaal bij het Hof van Justitie en het Gerecht toetst. De bevoegde commissie kiest de voor te dragen kandidaat bij stemming met eenvoudige meerderheid. Daartoe stellen de coördinatoren van die commissie een lijst van kandidaten op.

Artikel 121

Benoeming van de leden van de Rekenkamer

1. De voor benoeming tot lid van de Rekenkamer voorgedragen kandidaten worden verzocht voor de bevoegde commissie een verklaring af te leggen en vragen van de leden van die commissie te beantwoorden. De stemming in de commissie over elke voordracht afzonderlijk is geheim.
2. De bevoegde commissie doet het Parlement een aanbeveling inzake de goedkeuring dan wel afwijzing van de voorgedragen kandidaat.
3. De stemming ter plenaire vergadering vindt plaats binnen twee maanden na ontvangst van

TITEL V Artikel 122

de voordracht, tenzij het Parlement op verzoek van de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken anders besluit. Het Parlement stemt over elke voordracht bij geheime stemming.

4. Indien het Parlement een negatief advies over een bepaalde voordracht uitbrengt, verzoekt de Voorzitter de Raad de voordracht in te trekken en het Parlement een nieuwe voordracht voor te leggen.

Artikel 122

Benoeming van de directieleden van de Europese Centrale Bank

1. De voor benoeming tot president, vicepresident of lid van de directie van de Europese Centrale Bank voorgedragen kandidaat wordt verzocht voor de bevoegde commissie een verklaring af te leggen en vragen van de leden van die commissie te beantwoorden.

2. De bevoegde commissie doet het Parlement een aanbeveling inzake de goedkeuring dan wel afwijzing van de voorgedragen kandidaat.

3. De stemming vindt plaats binnen twee maanden na ontvangst van de voordracht, tenzij het Parlement op verzoek van de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken anders besluit. Het Parlement stemt over elke voordracht bij geheime stemming.

4. Indien het Parlement een negatief advies over een voordracht uitbrengt, verzoekt de Voorzitter om intrekking van de voordracht en de voorlegging aan het Parlement van een nieuwe voordracht.

Artikel 122 bis

Benoemingen in de instanties voor economisch bestuur

1. Dit artikel is van toepassing op de benoeming van:

- de voorzitter en de vicevoorzitter van de raad van toezicht van het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme;
- de voorzitter, de vicevoorzitter en de voltijdse leden van de afwikkelingsraad van het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme;
- de voorzitters en uitvoerend directeuren van de Europese toezichthoudende autoriteiten (Europese Bankautoriteit, Europese Autoriteit voor effecten en markten, Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), en
- de algemeen directeur en de adjunct-algemeen directeur van het Europees Fonds voor strategische investeringen.

2. Elke kandidaat wordt verzocht om voor de bevoegde commissie een verklaring af te leggen en vragen van de leden van die commissie te beantwoorden.

3. De bevoegde commissie doet het Parlement een aanbeveling voor elke voordracht.

4. De stemming vindt plaats binnen twee maanden na ontvangst van de voordracht, tenzij het Parlement op verzoek van de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken anders besluit. Het Parlement besluit over elke benoeming bij geheime stemming.

5. Indien het Parlement een negatief advies over een voordracht uitbrengt, verzoekt de Voorzitter om intrekking van de voordracht en de voorlegging aan het Parlement van een nieuwe voordracht.

HOOFDSTUK 2

VERKLARINGEN

Artikel 123

Verklaringen van Commissie, Raad en Europese Raad

1. De leden van de Commissie, de Raad en de Europese Raad kunnen de Voorzitter van het Parlement te allen tijde verzoeken hun het woord te verlenen voor een verklaring. De voorzitter van de Europese Raad legt na elke bijeenkomst van de Europese Raad een verklaring af. De Voorzitter van het Parlement besluit wanneer deze verklaring kan worden afgelegd en of een dergelijke verklaring wordt gevolgd door een uitvoerig debat, dan wel of de leden gedurende dertig minuten beknopte en nauwkeurig geformuleerde vragen mogen stellen.

2. Wanneer een verklaring met debat op de agenda wordt ingeschreven, besluit het Parlement of het een resolutie tot afsluiting van het debat zal aannemen. Een dergelijk besluit is evenwel niet mogelijk indien in dezelfde of de volgende vergaderperiode een verslag over hetzelfde onderwerp wordt behandeld, tenzij de Voorzitter om uitzonderlijke redenen een ander voorstel doet. Indien het Parlement besluit een resolutie tot afsluiting van het debat aan te nemen, kunnen een commissie, fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een ontwerp-resolutie indienen.

3. De ontwerp-resoluties worden bij de eerstvolgende stemming in stemming gebracht. Over eventuele uitzonderingen op deze regel beslist de Voorzitter. Stemverklaringen zijn toegestaan.

4. Een gezamenlijke ontwerp-resolutie vervangt de eerder door de ondertekenaars ingediende ontwerp-resoluties, maar niet die welke door andere commissies, fracties of leden zijn ingediend.

5. Indien een gezamenlijke ontwerp-resolutie wordt ingediend door fracties die een duidelijke meerderheid vertegenwoordigen, dan kan de Voorzitter die ontwerp-resolutie als eerste in stemming brengen.

6. Wanneer een ontwerp-resolutie is aangenomen, kunnen geen andere ontwerp-resoluties meer in stemming worden gebracht, tenzij de Voorzitter in uitzonderlijke omstandigheden anders beslist.

7. Een overeenkomstig lid 2 of artikel 135, lid 2, ingediende ontwerp-resolutie kan door de indiener(s) vóór de eindstemming worden ingetrokken.

8. Een ingetrokken ontwerp-resolutie kan door een fractie, een commissie dan wel hetzelfde aantal leden dat voor de indiening ervan is vereist, worden overgenomen en onmiddellijk opnieuw worden ingediend. Dit lid en lid 7 zijn ook van toepassing op resoluties die overeenkomstig de artikelen 105 en 106 zijn ingediend.

Artikel 124

Verklaringen tot toelichting van Commissiebesluiten

De Voorzitter verzoekt de voorzitter van de Commissie, de voor de betrekkingen met het Parlement verantwoordelijke commissaris, of, na overleg, een andere commissaris, na elke

TITEL V Artikel 125

vergadering van de Commissie voor het Parlement een verklaring af te leggen waarin de belangrijkste besluiten worden toegelicht, tenzij de Conferentie van voorzitters om redenen van tijdsplanning of vanwege de relatieve politieke relevantie van het onderwerp besluit dat dit niet nodig is. Een dergelijke verklaring wordt gevolgd door een debat van ten minste dertig minuten, waarin de leden beknopte en nauwkeurig geformuleerde vragen mogen stellen.

Artikel 125

Verklaringen van de Rekenkamer

1. In het kader van de kwijtingsprocedure of van activiteiten van het Parlement in verband met de begrotingscontrole kan de voorzitter van de Rekenkamer worden verzocht aan het Parlement een verklaring af te leggen om de opmerkingen in het jaarverslag, in speciale verslagen of in adviezen van de Rekenkamer voor te leggen of het werkprogramma van de Rekenkamer toe te lichten.

2. Het Parlement kan beslissen om over elke in zulke verklaringen aan de orde gestelde kwestie een apart debat te houden, waaraan wordt deelgenomen door de Commissie en de Raad, in het bijzonder wanneer onregelmatigheden bij het financiële beheer zijn geconstateerd.

Artikel 126

Verklaringen van de Europese Centrale Bank

1. De president van de Europese Centrale Bank wordt verzocht het jaarverslag van de ECB over de werkzaamheden van het Europees Stelsel van Centrale Banken en het monetair beleid in het afgelopen en lopende jaar in het Parlement toe te lichten.

2. Deze toelichting wordt gevolgd door een algemeen debat.

3. De president van de Europese Centrale Bank wordt verzocht ten minste viermaal per jaar vergaderingen van de bevoegde commissie bij te wonen om een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden.

4. De president, vicepresident en overige leden van de directie van de Europese Centrale Bank wonen op verzoek van het Parlement of op eigen verzoek ook andere vergaderingen bij.

5. Van de vergaderingen als bedoeld in de leden 3 en 4 wordt een volledig verslag opgesteld.

Artikel 127

(Geschrapt)

HOOFDSTUK 3

PARLEMENTAIRE VRAGEN

Artikel 128

Vragen met verzoek om mondeling antwoord gevolgd door een debat

1. Een commissie, fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor

buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid vragen stellen met het verzoek deze op de agenda van het Parlement in te schrijven.

Dergelijke vragen worden schriftelijk ingediend bij de Voorzitter. De Voorzitter legt deze onmiddellijk voor aan de Conferentie van voorzitters.

De Conferentie van voorzitters beslist om die vragen al dan niet op de ontwerpagenda in te schrijven overeenkomstig de procedure van artikel 149. Vragen die binnen drie maanden na indiening niet op de ontwerpagenda van het Parlement zijn ingeschreven, komen te vervallen.

2. Vragen aan de Commissie of aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid moeten ten minste één week, en vragen aan de Raad moeten ten minste drie weken vóór de vergadering waarin zij moeten worden behandeld, aan de adressaat zijn toegezonden.

3. Wanneer de vragen betrekking hebben op het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid, zijn de in lid 2 vermelde termijnen niet van toepassing en moet het antwoord worden gegeven binnen de termijn die nodig is om het Parlement op passende wijze op de hoogte te houden.

4. Een van tevoren door de vraagstellers aangewezen lid licht de vraag toe. Is dit lid niet aanwezig, dan komt de vraag te vervallen. De adressaat geeft antwoord.

5. Artikel 123, leden 2 tot en met 8, betreffende de indiening van en stemming over ontwerpresoluties is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 129

Vragenuur

1. Tijdens elke vergaderperiode kan gedurende 90 minuten een vragenuur met de Commissie worden gehouden over een of meer specifieke horizontale thema's die een maand van tevoren door de Conferentie van voorzitters worden vastgesteld.

2. De commissarissen die door de Conferentie van voorzitters worden uitgenodigd, beheren een portefeuille die verband houdt met het specifieke horizontale thema of de specifieke horizontale thema's waarover vragen kunnen worden gesteld. Het aantal uit te nodigen commissarissen wordt beperkt tot twee per vergaderperiode. Niettemin is het mogelijk een derde commissaris uit te nodigen, afhankelijk van het specifieke horizontale thema of de specifieke horizontale thema's van het vragenuur.

3. Overeenkomstig de door de Conferentie van voorzitters vastgestelde richtsnoeren kunnen specifieke vragenuren met de Raad, de voorzitter van de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de voorzitter van de Eurogroep worden gehouden.

4. Het vragenuur wordt niet specifiek op voorhand ingedeeld. De Voorzitter zorgt er voor zover mogelijk voor dat leden met verschillende politieke opvattingen en uit verschillende lidstaten in de gelegenheid worden gesteld om beurtelings een vraag te stellen.

5. Het lid krijgt een minuut de tijd om de vraag te formuleren en de commissaris krijgt twee minuten om deze te beantwoorden. Het lid mag een aanvullende vraag van maximum 30 seconden stellen die rechtstreeks verband houdt met de hoofdvraag. De commissaris krijgt vervolgens twee minuten de tijd voor een aanvullend antwoord.

De vragen en aanvullende vragen dienen rechtstreeks verband te houden met het specifieke horizontale thema dat overeenkomstig lid 1 is vastgesteld. De Voorzitter kan uitspraak doen over de ontvankelijkheid ervan.

Artikel 130

Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord

1. Ieder lid en iedere fractie of commissie kan overeenkomstig de in een bijlage bij dit Reglement neergelegde criteria²⁸ de voorzitter van de Europese Raad, de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid vragen stellen met verzoek om schriftelijk antwoord. Enkel de vraagstellers zijn verantwoordelijk voor de inhoud van de vragen.
2. De vragen worden in elektronische vorm ingediend bij de Voorzitter. Over kwesties met betrekking tot de ontvankelijkheid van een vraag wordt beslist door de Voorzitter. De beslissing van de Voorzitter wordt niet alleen op grond van de bepalingen van de in lid 1 bedoelde bijlage, maar op grond van de bepalingen van het Reglement in het algemeen genomen. De vraagsteller wordt in kennis gesteld van de gemotiveerde beslissing van de Voorzitter.
3. Ieder lid en iedere fractie of commissie mag ten hoogste twintig vragen per voortschrijdende periode van drie maanden stellen. In de regel worden de vragen binnen zes weken na toezending aan de adressaat door hem beantwoord. Ieder lid en iedere fractie of commissie kan evenwel elke maand een vraag aanmerken als "vraag met voorrang" die de adressaat binnen drie weken na toezending dient te beantwoorden.
4. Een vraag kan worden ondersteund door andere leden dan de vraagsteller. Dergelijke vragen worden alleen meegerekend voor het in lid 3 bedoelde maximale aantal vragen van de vraagsteller en niet voor dat van de leden die deze ondersteunen.
5. Wordt een vraag niet binnen de in lid 3 voorziene uiterste termijn door de adressaat beantwoord, dan kan de bevoegde commissie besluiten de vraag op de agenda van haar volgende vergadering te plaatsen.
6. Vragen worden met antwoorden, met inbegrip van daarbij behorende bijlagen, op de website van het Parlement gepubliceerd.

Artikel 130 bis

(schrappen)

Artikel 130 ter

Uitgebreide interpellaties met verzoek om schriftelijk antwoord

1. Een uitgebreide interpellatie bestaat uit vragen met verzoek om schriftelijk antwoord, door een fractie voor te leggen aan de Raad, de Commissie of de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid.
2. De uitgebreide interpellatie is van algemeen belang en wordt schriftelijk ingediend bij de

²⁸ Zie Bijlage II.

Voorzitter. De uitgebreide interpellatie is niet langer dan 500 woorden. De Voorzitter legt de uitgebreide interpellatie – mits deze in overeenstemming is met de bepalingen van het Reglement in het algemeen – onmiddellijk voor aan de adressaat met een verzoek om schriftelijk antwoord.

3. Er worden jaarlijks ten hoogste 30 uitgebreide interpellaties voorgelegd. De Conferentie van voorzitters ziet erop toe dat deze interpellaties gelijkelijk over de fracties worden verdeeld, waarbij geen enkele fractie meer dan een interpellatie per maand mag indienen.

4. Indien de adressaat verzuimt de uitgebreide interpellatie binnen zes weken na doorsturing te beantwoorden, wordt de interpellatie op verzoek van de opsteller op de definitieve ontwerpagenda van het Parlement geplaatst overeenkomstig de in artikel 149 voorziene procedure en met inachtneming van lid 6.

5. Na ontvangst van het schriftelijk antwoord, en indien leden, een fractie of meerdere fracties die ten minste de lage drempel bereiken hierom verzoeken, wordt de uitgebreide interpellatie op de definitieve ontwerpagenda van het Parlement geplaatst overeenkomstig de procedure van artikel 149 en met inachtneming van lid 6.

6. Gedurende een vergaderperiode wordt over ten hoogste drie uitgebreide interpellaties gedebatteerd. Wordt gedurende eenzelfde vergaderperiode naar aanleiding van meer dan drie uitgebreide interpellaties verzocht om een debat, dan neemt de Conferentie van voorzitters de verzoeken om een debat in de ontwerpagenda op in de volgorde waarin zij deze heeft ontvangen.

7. Een lid dat daartoe van tevoren is aangewezen door de opsteller of door degenen die overeenkomstig lid 5 verzoeken om het debat, licht de uitgebreide interpellatie toe. Is dit lid niet aanwezig, dan komt de uitgebreide interpellatie te vervallen. De adressaat geeft antwoord.

Artikel 123, leden 2 tot en met 8, betreffende de indiening van en stemming over ontwerpresoluties, is van overeenkomstige toepassing.

8. Dergelijke interpellaties worden met de antwoorden daarop op de website van het Parlement gepubliceerd.

Artikel 131

Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord aan de Europese Centrale Bank

1. Ieder lid kan overeenkomstig de in een bijlage bij dit Reglement neergelegde criteria per maand ten hoogste zes vragen met verzoek om schriftelijk antwoord aan de Europese Centrale Bank stellen²⁹. Enkel de vraagstellers zijn verantwoordelijk voor de inhoud van de vragen.

2. Dergelijke vragen worden schriftelijk ingediend bij de voorzitter van de bevoegde commissie. Bij ontvangst van dergelijke vragen stelt de voorzitter van de bevoegde commissie de Europese Centrale Bank daarvan in kennis. Over kwesties met betrekking tot de ontvankelijkheid van een vraag wordt beslist door de voorzitter van de bevoegde commissie. De vraagsteller wordt in kennis gesteld van dergelijke beslissingen.

3. Dergelijke vragen worden met de antwoorden op de website van het Parlement gepubliceerd.

4. Indien een vraag met verzoek om schriftelijk antwoord niet binnen zes weken is beantwoord, dan kan zij op verzoek van de vraagsteller worden geplaatst op de agenda van de

²⁹ Zie Bijlage II.

TITEL V Artikel 131 bis

volgende vergadering van de bevoegde commissie met de president van de Europese Centrale Bank.

Artikel 131 bis

Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord betreffende het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme en het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme

1. Artikel 131, leden 1, 2 en 3, is van overeenkomstige toepassing op vragen met verzoek om schriftelijk antwoord betreffende het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme en het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme. Het aantal dergelijke vragen wordt in mindering gebracht op het in artikel 131, lid 1, bedoelde maximum van zes vragen.

2. Indien een vraag met verzoek om schriftelijk antwoord niet binnen vijf weken is beantwoord, dan kan zij op verzoek van de vraagsteller worden geplaatst op de agenda van de volgende vergadering van de bevoegde commissie met de voorzitter van de raad van de adressaat.

HOOFDSTUK 4

VERSLAGEN VAN ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN

Artikel 132

Jaarverslagen en andersoortige verslagen van andere instellingen of organen

1. Jaarverslagen en andersoortige verslagen van andere instellingen of organen ten aanzien waarvan de Verdragen in raadpleging van het Europees Parlement voorzien of ten aanzien waarvan op grond van andere wettelijke bepalingen een advies van het Parlement vereist is, worden behandeld op basis van een verslag dat wordt voorgelegd aan de plenaire vergadering.

2. Niet onder lid 1 vallende jaarverslagen en andersoortige verslagen van andere instellingen of organen worden naar de bevoegde commissie verwezen, die deze behandelt en vervolgens een korte ontwerpresolutie aan de plenaire vergadering kan voorleggen of kan voorstellen een verslag overeenkomstig artikel 52 op te stellen indien zij van mening is dat het Parlement een standpunt dient in te nemen over een belangrijk onderwerp dat in het verslag aan bod komt.

HOOFDSTUK 5

RESOLUTIES EN AANBEVELINGEN

Artikel 133

Ontwerpresoluties

1. Ieder lid kan een ontwerpresolutie indienen over een onderwerp dat binnen het kader van de werkzaamheden van de Europese Unie valt.

Die ontwerpresolutie mag niet langer zijn dan 200 woorden.

2. Een dergelijke ontwerpresolutie mag:

- geen besluit omvatten inzake aangelegenheden waarvoor andere specifieke procedures en bevoegdheden zijn neergelegd in dit Reglement, met name artikel 46, of

- niet ingaan op aangelegenheden die onder lopende procedures in het Parlement vallen.
3. Ieder lid mag niet meer dan één dergelijke ontwerpresolutie per maand indienen.
 4. De ontwerpresolutie wordt voorgelegd aan de Voorzitter, die nagaat of de resolutie de van toepassing zijnde criteria vervult. Indien de Voorzitter de ontwerpresolutie ontvankelijk verklaart, maakt hij dat ter plenaire vergadering bekend en verwijst hij de ontwerpresolutie naar de bevoegde commissie.
 5. De bevoegde commissie besluit over de te volgen procedure, waaronder in voorkomend geval de combinatie van de ontwerpresolutie met andere ontwerpresoluties of met verslagen, de goedkeuring van een advies, eventueel in briefvorm, of de opstelling van een verslag overeenkomstig artikel 52. Ook kan de bevoegde commissie besluiten geen opvolging te geven aan de ontwerpresolutie.
 6. De indieners van een ontwerpresolutie worden in kennis gesteld van de besluiten van de Voorzitter, de commissie en de Conferentie van voorzitters.
 7. De ontwerpresolutie wordt opgenomen in het in lid 5 genoemde verslag.
 8. Tot andere instellingen van de Europese Unie gerichte adviezen in de vorm van een brief als bedoeld in lid 5 worden door de Voorzitter naar die instellingen verzonden.
 9. Een overeenkomstig lid 1 ingediende ontwerpresolutie kan door de indiener of indieners of door de eerste ondertekenaar ervan worden ingetrokken alvorens de bevoegde commissie overeenkomstig lid 5 besluit hierover een verslag op te stellen.

Zodra die ontwerpresolutie als zodanig door de bevoegde commissie is overgenomen, is die commissie de enige die deze nog kan intrekken. De bevoegde commissie behoudt dat intrekingsrecht totdat de eindstemming in de plenaire vergadering begint.

Artikel 134

(Geschrapt)

Artikel 135

Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat

1. Een commissie, een interparlementaire delegatie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen de Voorzitter schriftelijk verzoeken over een dringend geval van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat een debat te houden.
2. De Conferentie van voorzitters stelt, op basis van de in lid 1 bedoelde verzoeken en overeenkomstig de bepalingen in bijlage III, een lijst van onderwerpen voor de definitieve ontwerpagenda op met het oog op het eerstvolgende debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat. Er mogen in totaal niet meer dan drie onderwerpen of rubrieken op de agenda worden ingeschreven.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 149 bis kan het Parlement besluiten een voor het debat op genoemde lijst opgenomen onderwerp te schrappen en te vervangen door een niet opgenomen

TITEL V Artikel 135

onderwerp. Ontwerpresoluties over de gekozen onderwerpen kunnen uiterlijk op de avond van de dag van aanneming van de agenda worden ingediend door een commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken. De Voorzitter stelt de precieze termijn voor de indiening van dergelijke ontwerpresoluties vast.

3. In het licht van een totale duur van ten hoogste zestig minuten per vergaderperiode voor deze debatten, wordt de totale spreektijd voor de fracties en de niet-fractiegebonden leden overeenkomstig artikel 162, leden 4 en 5, verdeeld.

De spreektijd die overblijft nadat de voor de toelichting van de ontwerpresoluties benodigde tijd en de eventueel voor de Commissie en de Raad overeengekomen spreektijd is afgetrokken, wordt over de fracties en de niet-fractiegebonden leden verdeeld.

4. Aan het einde van het debat wordt onmiddellijk gestemd. Artikel 183 betreffende stemverklaringen vindt daarbij geen toepassing.

Stemmingen die overeenkomstig dit artikel plaatsvinden, kunnen onder de verantwoordelijkheid van de Voorzitter en de Conferentie van voorzitters worden gebundeld.

5. Indien over hetzelfde onderwerp twee of meer ontwerpresoluties zijn ingediend, wordt de in artikel 123, leden 4 en 5, bedoelde procedure toegepast.

6. De Voorzitter en de fractievoorzitters kunnen besluiten dat zonder debat over een ontwerpresolutie moet worden gestemd. Voor een dergelijk besluit is eenstemmigheid van alle fractievoorzitters vereist.

De artikelen 187 en 188 zijn niet van toepassing op ontwerpresoluties die ingeschreven staan op de agenda voor een debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat.

De ontwerpresoluties voor een debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat worden pas ingediend nadat de lijst van onderwerpen is aangenomen. Ontwerpresoluties die niet in het voor dit debat uitgetrokken tijdsbestek kunnen worden behandeld, komen te vervallen. Hetzelfde geldt voor de ontwerpresoluties ten aanzien waarvan ingevolge een verzoek overeenkomstig artikel 168, lid 3, werd vastgesteld dat het quorum niet was bereikt. De indieners hebben het recht deze ontwerpresoluties opnieuw in te dienen om overeenkomstig artikel 133 voor behandeling naar een commissie te worden verwezen dan wel om op de agenda voor het debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat van de volgende vergaderperiode te worden ingeschreven.

Een onderwerp kan niet worden ingeschreven op de agenda van het debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat indien het reeds op de agenda van die vergaderperiode staat.

Het Reglement voorziet niet in de mogelijkheid om een overeenkomstig lid 2, tweede alinea, ingediende ontwerpresolutie en een commissieverslag over hetzelfde onderwerp, gecombineerd te behandelen.

Wanneer overeenkomstig artikel 168, lid 3, om vaststelling van het quorum wordt verzocht, geldt dat verzoek slechts voor de in stemming te brengen ontwerpresolutie en niet voor de volgende ontwerpresoluties.

Artikel 136
(Geschrapt)

HOOFDSTUK 6

RAADPLEGING VAN ANDERE INSTELLINGEN EN ORGANEN

Artikel 137**Raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité**

1. Indien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie voorziet in de raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité, brengt de Voorzitter de raadplegingsprocedure op gang en stelt hij het Parlement daarvan op de hoogte.
2. Een commissie kan verzoeken om raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité over zaken van algemene aard of over specifieke onderwerpen.

De commissie geeft in haar verzoek aan binnen welke termijn van het Europees Economisch en Sociaal Comité advies wordt verwacht.

Een verzoek om raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité wordt aan het Parlement meegedeeld tijdens de eerstvolgende vergaderperiode en wordt geacht te zijn goedgekeurd, tenzij door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken binnen 24 uur na de mededeling een verzoek wordt ingediend om het verzoek in stemming te brengen.

3. Door het Europees Economisch en Sociaal Comité uitgebrachte adviezen worden doorgezonden aan de bevoegde commissie.

Artikel 138**Raadpleging van het Comité van de Regio's**

1. Indien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie voorziet in de raadpleging van het Comité van de Regio's, brengt de Voorzitter de raadplegingsprocedure op gang en stelt hij het Parlement daarvan op de hoogte.
2. Een commissie kan verzoeken om raadpleging van het Comité van de Regio's over zaken van algemene aard of over specifieke onderwerpen.

De commissie geeft in haar verzoek aan binnen welke termijn van het Comité van de Regio's advies wordt verwacht.

Een verzoek om raadpleging van het Comité van de Regio's wordt aan het Parlement meegedeeld tijdens de eerstvolgende vergaderperiode en wordt geacht te zijn goedgekeurd, tenzij door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken binnen 24 uur na de mededeling een verzoek wordt ingediend om een verzoek in stemming te brengen.

3. Door het Comité van de Regio's uitgebrachte adviezen worden doorgezonden aan de bevoegde commissie.

Artikel 139

Verzoeken aan Europese agentschappen

1. Indien het Parlement het recht heeft een verzoek tot een Europees agentschap te richten, kan ieder lid een dergelijk verzoek schriftelijk bij de Voorzitter van het Parlement indienen. Dergelijke verzoeken moeten betrekking hebben op aangelegenheden die onder de bevoegdheid van het betrokken agentschap vallen en moeten vergezeld gaan van achtergrondinformatie over het aan de orde gestelde probleem en het belang ervan voor de Unie.
2. Na raadpleging van de bevoegde commissie zendt de Voorzitter het verzoek door aan het agentschap of neemt hij andere passende maatregelen. Het lid dat het verzoek heeft ingediend, wordt daarvan onmiddellijk in kennis gesteld. In elk door de Voorzitter aan een agentschap toegezonden verzoek wordt aangegeven binnen welke termijn van het agentschap een reactie wordt verwacht.
3. Indien het agentschap van oordeel is dat het geen gevolg kan geven aan het verzoek zoals het is geformuleerd of een andere formulering ervan wenst, brengt het dit onverwijld ter kennis van de Voorzitter, die – zo nodig na raadpleging van de bevoegde commissie – passende maatregelen neemt.

HOOFDSTUK 7

INTERINSTITUTIONELE AKKOORDEN

Artikel 140

Interinstitutionele akkoorden

1. Het Parlement kan in verband met de toepassing van de Verdragen of ter verbetering en verduidelijking van procedures akkoorden met andere instellingen sluiten.

Dergelijke akkoorden kunnen worden gesloten in de vorm van gemeenschappelijke verklaringen, briefwisselingen, gedragscodes of andere passende instrumenten. Na behandeling door de voor constitutionele zaken bevoegde commissie en na goedkeuring door het Parlement worden zij ondertekend door de Voorzitter.
2. Mochten dergelijke akkoorden een wijziging van bestaande procedurele rechten of verplichtingen inhouden of nieuwe procedurele rechten of verplichtingen voor de leden of organen van het Parlement met zich brengen dan wel anderszins een wijziging of interpretatie van het Reglement impliceren, dan wordt de zaak overeenkomstig artikel 226, leden 2 tot en met 6, voor behandeling naar de ter zake bevoegde commissie verwezen alvorens het akkoord wordt ondertekend.

HOOFDSTUK 8

AANHANGIGMAKING BIJ HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Artikel 141

Procedures bij het Hof van Justitie van de Europese Unie

1. Binnen de in de Verdragen en het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie

gestelde termijnen voor beroep door de instellingen van de Unie of door natuurlijke of rechtspersonen, onderwerpt het Parlement de Uniewetgeving en de uitvoering ervan aan een onderzoek om zich ervan te vergewissen dat de Verdragen, met name voor wat de rechten van het Parlement betreft, volledig zijn geëerbiedigd.

2. De voor juridische zaken bevoegde commissie brengt het Parlement, zo nodig mondeling, verslag uit indien zij vermoedt dat sprake is van een inbreuk op het Unierecht. Indien nodig kan de voor juridische zaken bevoegde commissie de ter zake bevoegde commissie horen.

3. De Voorzitter stelt overeenkomstig de aanbeveling van de voor juridische zaken bevoegde commissie bij het Hof van Justitie namens het Parlement beroep in.

Aan het begin van de eerstvolgende vergaderperiode kan de Voorzitter het besluit over handhaving van het beroep aan het Parlement voorleggen. Het Parlement trekt het beroep in indien het zich met een meerderheid van de uitgebrachte stemmen tegen het beroep uitspreekt.

Indien de Voorzitter tegen de aanbeveling van de voor juridische zaken bevoegde commissie in beroep instelt, dan legt hij aan het begin van de eerstvolgende vergaderperiode het besluit over handhaving van het beroep aan het Parlement voor.

4. De Voorzitter zendt, na raadpleging van de voor juridische zaken bevoegde commissie, in gerechtelijke procedures namens het Parlement opmerkingen toe of intervenueert namens het Parlement.

Indien de Voorzitter voornemens is van de aanbevelingen van de voor juridische zaken bevoegde commissie af te wijken, dan stelt hij de commissie hiervan in kennis en verwijst hij de zaak naar de Conferentie van voorzitters, onder vermelding van zijn beweegredenen.

Indien de Conferentie van voorzitters van oordeel is dat het Parlement bij wijze van uitzondering geen opmerkingen moet toezenden noch moet intervenueeren in een zaak voor het Hof van Justitie van de Europese Unie waarin de rechtsgeldigheid van een door het Parlement vastgestelde handeling wordt betwist, dan wordt de kwestie onverwijld aan het Parlement voorgelegd.

Niets in het Reglement weerhoudt de voor juridische zaken bevoegde commissie ervan in dringende gevallen tot passende procedures voor de tijdige overlegging van haar aanbevelingen te besluiten.

Indien het noodzakelijk is te beslissen of het Parlement zijn rechten moet uitoefenen ten opzichte van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de betrokken handeling niet onder artikel 141 van dit Reglement valt, is de procedure van dat artikel van overeenkomstige toepassing.

5. In dringende gevallen kan de Voorzitter, zo mogelijk na overleg met de voorzitter en de rapporteur van de voor juridische zaken bevoegde commissie, voorlopige maatregelen nemen om te voldoen aan de geldende termijnen. In zulke gevallen wordt, naargelang het geval, de in lid 3 of lid 4 neergelegde procedures zo spoedig mogelijk ingeleid.

6. De voor juridische zaken bevoegde commissie formuleert de beginselen die zij hanteert bij de toepassing van dit artikel.

TITEL VI

BETREKKINGEN MET DE NATIONALE PARLEMENTEN

Artikel 142

Informatie-uitwisseling, wederzijdse contacten en faciliteiten

1. Het Europees Parlement informeert de nationale parlementen van de lidstaten regelmatig over zijn activiteiten.

2. De onderhandelingen over de wijze waarop overeenkomstig artikel 9 van het Protocol nr. 1 betreffende de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie een efficiënte en regelmatige samenwerking tussen de verschillende parlementen binnen de Unie kan worden georganiseerd en gestimuleerd, worden gevoerd op basis van een door de Conferentie van voorzitters, na raadpleging van de Conferentie van commissievoorzitters, verleend mandaat.

Het Parlement hecht zijn goedkeuring aan eventuele akkoorden dienaangaande overeenkomstig de in artikel 140 uiteengezette procedure.

3. Een commissie kan rechtstreeks op commissieniveau in dialoog gaan met de nationale parlementen binnen de grenzen van de daarvoor uitgetrokken begrotingskredieten. Dit kan passende vormen van pre- en postwetgevingsamenwerking omvatten.

4. Documenten die betrekking hebben op een wetgevingsprocedure op Unieniveau en officieel door een nationaal parlement aan het Europees Parlement zijn toegezonden, worden doorgestuurd naar de ter zake bevoegde commissie.

5. De Conferentie van voorzitters kan de Voorzitter opdracht geven om op basis van wederkerigheid te onderhandelen over faciliteiten voor de nationale parlementen van de lidstaten, en andere maatregelen voor te stellen om de contacten met die nationale parlementen te vergemakkelijken.

Artikel 143

Conferentie van de organen van de parlementen die gespecialiseerd zijn in de aangelegenheden van de Unie (COSAC)

1. Op voorstel van de Voorzitter benoemt de Conferentie van voorzitters de leden van de delegatie van het Parlement in de COSAC en kan zij deze een mandaat verlenen. De delegatie wordt geleid door een voor het onderhouden van de betrekkingen met de nationale parlementen verantwoordelijke ondervoorzitter van het Europees Parlement en door de voorzitter van de voor constitutionele zaken bevoegde commissie.

2. De overige leden van de delegatie worden gekozen naargelang de op de COSAC-bijeenkomst te behandelen onderwerpen en zijn voor zover mogelijk vertegenwoordigers van de voor die onderwerpen bevoegde commissies.

3. Bij het kiezen van leden van de delegatie wordt naar behoren rekening gehouden met het algehele politieke evenwicht binnen het Parlement.

4. Na elke COSAC-bijeenkomst brengt de delegatie verslag uit aan de Conferentie van voorzitters.

Artikel 144

Conferenties van parlementen

De Conferentie van voorzitters benoemt de leden van de delegatie van het Parlement in conferenties of soortgelijke organen waarin vertegenwoordigers van parlementen zitting hebben, en verleent deze delegatie een mandaat dat strookt met de relevante resoluties van het Parlement. De delegatie kiest haar voorzitter en eventueel een of meer ondervoorzitters.

TITEL VII Artikel 145

TITEL VII

ZITTINGEN

HOOFDSTUK 1

ZITTINGEN VAN HET PARLEMENT

Artikel 145

Zittingsperioden, zittingen, vergaderperioden, plenaire vergaderingen

1. De zittingsperiode is de in de Akte van 20 september 1976 vastgestelde duur van het mandaat van de leden.
2. De zitting is de jaarlijkse periode, zoals die in voornoemde Akte en de Verdragen is vastgelegd.
3. De vergaderperiode is de in de regel maandelijks plaatsvindende bijeenkomst van het Parlement, die uit afzonderlijke vergaderdagen bestaat.

De op één en dezelfde dag plaatsvindende plenaire vergaderingen van het Parlement worden als één vergadering beschouwd.

Artikel 146

Bijeenroeping van het Parlement

1. Overeenkomstig artikel 229, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie komt het Parlement van rechtswege bijeen op de tweede dinsdag in maart van elk jaar. Het beslist zelfstandig over de duur van de onderbrekingen van de zitting.
2. Voorts komt het Parlement van rechtswege bijeen op de eerste dinsdag na het verstrijken van een termijn van één maand na het einde van de in artikel 10, lid 1 van de Akte van 20 september 1976 bedoelde periode.
3. De Conferentie van voorzitters kan de duur van de overeenkomstig lid 1 vastgestelde onderbrekingen van de zitting wijzigen bij een met redenen omkleed besluit, dat ten minste twee weken vóór de aanvankelijk door het Parlement voor de hervatting van de zitting vastgestelde datum wordt genomen. De datum van hervatting van de zitting mag evenwel niet meer dan twee weken worden verschoven.
4. Op verzoek van de meerderheid van zijn leden of op verzoek van de Commissie of van de Raad roept de Voorzitter, na overleg met de Conferentie van voorzitters, het Parlement bij wijze van uitzondering bijeen.

De Voorzitter heeft het recht om het Parlement, met de toestemming van de Conferentie van voorzitters, in dringende gevallen bij wijze van uitzondering bijeen te roepen.

Artikel 147

Plaats van de vergaderingen

1. Het Parlement houdt zijn plenaire vergaderingen en commissievergaderingen in overeenstemming met de Verdragen.

Voor de aanneming van voorstellen voor bijkomende vergaderperioden in Brussel en eventuele wijzigingen daarop is de meerderheid van de uitgebrachte stemmen vereist.

2. Elke commissie kan verzoeken om een of meer vergaderingen elders te mogen houden. Een dergelijk verzoek, dat met redenen moet worden omkleed, wordt toegezonden aan de Voorzitter, die het voorlegt aan het Bureau.

In dringende gevallen kan de Voorzitter zelf de beslissing nemen. Indien het verzoek wordt afgewezen door het Bureau of de Voorzitter, wordt deze afwijzing met redenen omkleed.

Artikel 148

Deelneming van leden aan vergaderingen

1. In elke vergadering wordt een presentielijst ter ondertekening door de leden neergelegd.
2. De namen van de leden die op de presentielijst als aanwezig zijn geregistreerd, worden in de notulen van de betrokken vergadering als "aanwezig" vermeld. De namen van de leden van wie de verontschuldiging door de Voorzitter is aanvaard, worden in de notulen van de betrokken vergadering als "verontschuldigd" vermeld.

HOOFDSTUK 2

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN VAN HET PARLEMENT

Artikel 149

Ontwerpagenda

1. Vóór elke vergaderperiode wordt de ontwerpagenda door de Conferentie van voorzitters opgesteld op basis van de aanbevelingen van de Conferentie van commissievoorzitters.

De Commissie en de Raad kunnen op uitnodiging van de Voorzitter de beraadslagingen van de Conferentie van voorzitters over de ontwerpagenda bijwonen.

2. De ontwerpagenda kan het tijdstip van de stemming aangeven voor bepaalde te behandelen punten.

3. De definitieve ontwerpagenda wordt uiterlijk drie uur vóór het begin van de vergaderperiode aan de leden beschikbaar gesteld.

Artikel 149 bis

Aanneming en wijziging van de agenda

1. Aan het begin van elke vergaderperiode neemt het Parlement zijn agenda aan. Voorstellen tot wijziging van de definitieve ontwerpagenda kunnen worden ingediend door een commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken. Dergelijke voorstellen moeten uiterlijk één uur voor de opening van de vergaderperiode in het bezit van de Voorzitter zijn. Voor elk voorstel kan de Voorzitter de indiener ervan en een tegenstander elk voor hooguit één minuut het woord verlenen.

2. De agenda kan niet meer worden gewijzigd nadat zij is aangenomen, tenzij krachtens de artikelen 154, 187, 188, 189, 190 of 191 of op voorstel van de Voorzitter.

TITEL VII Artikel 150

Een procedurele motie tot wijziging van de agenda die wordt verworpen, kan tijdens dezelfde vergaderperiode niet nogmaals worden ingediend.

3. Alvorens de vergadering te sluiten, deelt de Voorzitter het Parlement de datum, het tijdstip en de agenda van de volgende vergadering mee.

Artikel 150

Procedure ter plenaire vergadering zonder amendementen en zonder debat

1. Indien een verslag werd goedgekeurd in de commissie met minder dan een tiende van de stemmen tegen, dan wordt het op de ontwerpagenda van het Parlement ingeschreven om zonder amendementen in stemming te worden gebracht.

Hierover vindt een enkele stemming plaats, tenzij vóór de opstelling van de definitieve ontwerpagenda door leden of een fractie of fracties die ten minste de middelhoge drempel bereiken een schriftelijk verzoek is ingediend om amendementen te mogen indienen, in welk geval de Voorzitter een termijn vaststelt voor de indiening van amendementen.

2. Punten die op de definitieve ontwerpagenda worden ingeschreven om zonder amendementen in stemming te worden gebracht, worden ook zonder debat in stemming gebracht, tenzij het Parlement bij de aanneming van de agenda aan het begin van de vergaderperiode op voorstel van de Conferentie van voorzitters of op verzoek van een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, anders beslist.

3. Bij de opstelling van de definitieve ontwerpagenda van een vergaderperiode kan de Conferentie van voorzitters voorstellen andere punten zonder amendementen of zonder debat in stemming te brengen. Het Parlement mag bij de aanneming van de agenda niet op een daartoe strekkend voorstel ingaan indien een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken uiterlijk één uur voor de opening van de vergaderperiode schriftelijk bezwaar daartegen hebben gemaakt.

4. Wanneer een agendapunt zonder debat wordt behandeld, kan de rapporteur of de voorzitter van de bevoegde commissie onmiddellijk vóór de stemming een verklaring van ten hoogste twee minuten afleggen.

Artikel 151

Korte presentatie

Op verzoek van de rapporteur of op voorstel van de Conferentie van voorzitter kan het Parlement ook besluiten een punt waarvoor geen uitvoerig debat nodig is, middels een korte presentatie door de rapporteur ter plenaire vergadering te behandelen. In dat geval krijgt de Commissie de gelegenheid te reageren, waarna een debat van ten hoogste tien minuten volgt waarin de Voorzitter de leden volgens de “catch the eye”-procedure elk voor hooguit één minuut het woord kan verlenen.

Artikel 152

(Geschrapt)

Artikel 153**Buitengewoon debat**

1. Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen verzoeken om inschrijving op de agenda van het Parlement van een buitengewoon debat over een met het beleid van de Europese Unie verband houdend onderwerp van bijzonder belang. Per vergaderperiode wordt in de regel niet meer dan één buitengewoon debat gehouden.
2. Het verzoek wordt ten minste drie uur vóór het begin van de vergaderperiode waarin het buitengewoon debat zou moeten plaatsvinden, schriftelijk bij de Voorzitter ingediend. Over dit verzoek wordt aan het begin van de vergaderperiode gestemd, wanneer het Parlement zijn agenda aanneemt.
3. In reactie op gebeurtenissen die zich na de aanneming van de agenda van de vergaderperiode voordoen, kan de Voorzitter na overleg met de fractievoorzitters voorstellen een buitengewoon debat te houden. Over een dergelijk voorstel wordt aan het begin van een vergadering of op een voor stemmingen vastgesteld tijdstip gestemd. De leden worden ten minste één uur vóór de stemming in kennis gesteld van een dergelijk voorstel voor een buitengewoon debat.
4. De Voorzitter bepaalt wanneer het debat plaatsvindt. Het debat mag niet meer dan zestig minuten duren. De spreektijd van de fracties en de niet-fractiegebonden leden wordt overeenkomstig artikel 162, leden 4 en 5, verdeeld.
5. Het debat wordt gesloten zonder aanneming van een resolutie.

Artikel 153 bis**Actualiteitendebat op verzoek van een fractie**

1. Op de ontwerpagenda van elke vergaderperiode worden een of twee perioden met elk een totale duur van ten minste zestig minuten uitgetrokken voor debatten over een actueel onderwerp met grote relevantie voor het beleid van de Europese Unie.
2. Elke fractie heeft het recht om een actueel onderwerp naar keuze voor te stellen voor ten minste één actualiteitendebat per jaar. De Conferentie van voorzitters ziet erop toe dat dit recht op jaarbasis gelijkelijk over de fracties wordt verdeeld.
3. De fracties delen de Voorzitter het actuele onderwerp van hun keuze schriftelijk mee vooraleer de definitieve ontwerpagenda door de Conferentie van voorzitters wordt opgesteld. Artikel 38, lid 1, betreffende de rechten, vrijheden en beginselen die worden erkend door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de in artikel 2 van dit Verdrag neergelegde waarden worden ten volle geëerbiedigd.
4. De Conferentie van voorzitters bepaalt wanneer een dergelijk debat plaatsvindt. Zij kan met een meerderheid van vier vijfde van de leden van het Parlement besluiten om een door een fractie voorgesteld onderwerp te verwerpen.
5. Het debat wordt ingeleid door een vertegenwoordiger van de fractie die het actuele onderwerp heeft voorgesteld. De spreektijd na de inleiding wordt overeenkomstig artikel 162, leden 4 en 5 verdeeld .
6. Het debat wordt gesloten zonder aanneming van een resolutie.

Artikel 154

Urgentieprocedure

1. De Voorzitter, een commissie, een fractie, leden die ten minste de lage drempel bereiken, de Commissie of de Raad kunnen bij het Parlement een verzoek indienen om een debat over een overeenkomstig artikel 47, lid 1, aan het Parlement voorgelegd voorstel urgent te behandelen. Dergelijke verzoeken worden schriftelijk ingediend en met redenen omkleed.
2. Zodra een verzoek om een urgent debat bij de Voorzitter is ingediend, wordt dit meegedeeld in het Parlement. Over het verzoek wordt gestemd aan het begin van de vergadering die volgt op die waarin het verzoek is bekendgemaakt, mits het voorstel waarop het verzoek betrekking heeft in de officiële talen aan de leden is rondgedeeld. Indien er verschillende verzoeken om een urgent debat over hetzelfde onderwerp zijn ingediend, geldt de toewijzing of afwijzing van het verzoek om een urgent debat voor alle verzoeken die op dat onderwerp betrekking hebben.
3. Vóór de stemming mogen uitsluitend de indiener van het verzoek en een tegenstander worden gehoord, alsmede de voorzitter en/of de rapporteur van de bevoegde commissie. Geen van die sprekers mag het woord voeren voor langer dan drie minuten.
4. Volgens de urgentieprocedure te behandelen kwesties worden met voorrang op de agenda ingeschreven. De Voorzitter bepaalt het tijdstip van het debat en de stemming.
5. Een urgentieprocedure kan zonder verslag of, bij uitzondering, op basis van een mondeling verslag van de bevoegde commissie worden gevolgd.

Wanneer een urgentieprocedure wordt gevolgd en er interinstitutionele onderhandelingen plaatsvinden, zijn de artikelen 69 ter en 69 quater niet van toepassing. Artikel 69 septies is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 155

Gezamenlijk debat

Te allen tijde kan worden beslist om een gezamenlijk debat te voeren over soortgelijke of feitelijk samenhangende onderwerpen.

Artikel 156

Termijnen

Behoudens in dringende gevallen als bedoeld in de artikelen 135 en 154, kunnen geen debat en stemming over een tekst plaatsvinden, wanneer deze niet ten minste 24 uur op voorhand ter beschikking van de leden is gesteld.

HOOFDSTUK 3

ALGEMENE REGELS VOOR HET VERLOOP VAN DE VERGADERINGEN

Artikel 157

Toegang tot de vergaderzaal

1. Buiten de leden van het Parlement, de leden van de Commissie en de Raad, de secretaris-

generaal van het Parlement, de aldaar vereiste personeelsleden en door de Voorzitter uitgenodigde personen, mag niemand de vergaderzaal betreden.

2. Alleen houders van een naar behoren door de Voorzitter of de secretaris-generaal van het Parlement afgegeven toegangkaart worden tot de tribune toegelaten.

3. Het publiek dat tot de tribune is toegelaten, moet blijven zitten en zwijgen. Eenieder die tekenen van goed- of afkeuring geeft, wordt onmiddellijk door de bodes verwijderd.

Artikel 158

Talen

1. Alle stukken van het Parlement worden in de officiële talen gesteld.

2. Alle leden hebben het recht in de officiële taal van hun keuze in het Parlement het woord te voeren. De redevoeringen in een van de officiële talen worden simultaan vertolkt in elk van de andere officiële talen en in elke andere taal die het Bureau noodzakelijk acht.

3. Voor commissie- en delegatievergaderingen wordt voorzien in vertolking uit en in de door de leden en plaatsvervangers van die commissie of delegatie gebruikte en verlangde officiële talen.

4. Voor commissie- of delegatievergaderingen buiten de gewone vergaderplaatsen wordt voorzien in vertolking uit en in de talen van de leden die hun deelname aan de vergadering hebben bevestigd. Deze regeling kan bij wijze van uitzondering worden versoepeld. Het Bureau stelt de noodzakelijke bepalingen vast.

5. Na de bekendmaking van de uitslag van een stemming beslist de Voorzitter over verzoeken in verband met vermeende discrepanties tussen de verschillende taalversies.

Artikel 159

Overgangsregeling

1. Gedurende een tot het einde van de achtste zittingsperiode lopende overgangsfase³⁰ mag worden afgeweken van artikel 158, indien en voor zover er voor een officiële taal, ondanks genomen adequate maatregelen, niet voldoende tolken en vertalers beschikbaar zijn.

2. Het Bureau stelt, op voorstel van de secretaris-generaal en met inachtneming van de in lid 3 bedoelde regelingen, voor elke officiële taal vast of er sprake is van de in lid 1 bedoelde omstandigheden. Op basis van een voortgangsverslag van de secretaris-generaal evalueert het Bureau zijn besluit om een afwijking toe te staan elke zes maanden. Het Bureau stelt de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.

3. De door de Raad op grond van de Verdragen vastgestelde tijdelijke uitzonderingsregelingen met betrekking tot de redactie van rechtshandelingen zijn van toepassing.

4. Op basis van een met redenen omklede aanbeveling van het Bureau kan het Parlement op elk moment beslissen dit artikel eerder te schrappen dan wel na afloop van de in lid 1 genoemde termijn te verlengen.

³⁰ Verlengd bij besluit van het Parlement van 26 februari 2014.

Artikel 160

Ronddeling van documenten

De documenten die ten grondslag liggen aan de debatten en beslissingen van het Parlement, worden beschikbaar gesteld aan de leden.

Onverminderd de eerste alinea hebben de leden en fracties rechtstreeks toegang tot het interne computersysteem van het Parlement voor het raadplegen van alle niet-vertrouwelijke voorbereidende documenten (ontwerpverslagen, ontwerpaanbevelingen, ontwerpadvies, werkdocumenten, in commissies ingediende amendementen).

Artikel 161

Elektronische verwerking van documenten

Parlementaire documenten kunnen in elektronische vorm worden opgesteld, ondertekend en verspreid. Het Bureau beslist over de technische specificaties en de presentatie van de elektronische vorm.

Artikel 162

Verdeling van de spreektijd en sprekerslijst³¹

1. De Conferentie van voorzitters kan met het oog op het verloop van een debat voorstellen de spreektijd te verdelen. Het Parlement beslist zonder debat over dit voorstel.
2. Leden mogen alleen het woord voeren wanneer de Voorzitter hun het woord geeft. De sprekers voeren het woord vanaf hun plaats en richten zich tot de Voorzitter. Indien sprekers van het onderwerp van het debat afdwalen, dan brengt de Voorzitter hen terug tot dat onderwerp.
3. De Voorzitter kan voor het eerste gedeelte van een specifiek debat een sprekerslijst opstellen met een of meer ronden van sprekers van elke fractie die het woord willen voeren, in volgorde van de relatieve grootte van de fractie.
4. De spreektijd voor dit gedeelte van het debat wordt op grond van de volgende criteria verdeeld:
 - (a) een eerste gedeelte van de spreektijd wordt gelijkelijk over alle fracties verdeeld;
 - (b) een tweede gedeelte van de spreektijd wordt over de fracties naargelang hun totale ledenaantal verdeeld;
 - (c) de niet-fractiegebonden leden krijgen een collectieve spreektijd toegewezen die is gebaseerd op de overeenkomstig a) en b) aan elk van de fracties toegewezen gedeeltes;
 - (d) bij de verdeling van de spreektijd in de plenaire vergadering wordt er rekening mee gehouden dat leden met een beperking eventueel meer tijd nodig hebben.
5. Wordt voor verschillende agendapunten een collectieve spreektijd toegewezen, dan delen de fracties de Voorzitter mee hoe hun respectieve spreektijd over elk van deze agendapunten wordt verdeeld. De Voorzitter ziet erop toe dat deze spreektijd in acht wordt genomen.

³¹ Artikel 162, lid 2, is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 206, lid 4).

6. De resterende tijd voor het debat wordt niet op voorhand toegewezen. De Voorzitter kan leden die het woord willen voeren als algemene regel ten hoogste één minuut het woord geven. De Voorzitter ziet er voor zover mogelijk op toe dat sprekers met verschillende politieke opvattingen en uit verschillende lidstaten aan het woord komen.

7. Op verzoek kan de Voorzitter bij voorrang het woord verlenen aan de voorzitter en de rapporteur van de bevoegde commissie, alsook aan de fractievoorzitters die namens hun fractie het woord willen voeren of aan hun plaatsvervangers.

8. De Voorzitter kan het woord verlenen aan leden die door opsteken van een blauwe kaart te kennen geven dat zij het woordvoerende lid een vraag van ten hoogste een halve minuut willen stellen die betrekking heeft op wat dat lid heeft gezegd. De Voorzitter doet dit alleen indien de spreker instemt met de vraag en de Voorzitter ervan overtuigd is dat het debat daardoor niet wordt verstoord en er door het stellen van opeenvolgende vragen door middel van opgestoken blauwe kaarten geen ernstige wanverhouding ontstaat tussen de fracties waartoe de aan dat debat deelnemende leden behoren.

9. De spreektijd is beperkt tot één minuut voor opmerkingen over de volgende onderwerpen: de notulen van de vergadering, procedurele moties en wijzigingen van de definitieve ontwerpagenda of van de agenda.

10. In het debat over een verslag krijgen de Commissie en de Raad in de regel onmiddellijk het woord na de presentatie van het verslag door de rapporteur. De Commissie, de Raad en de rapporteur kunnen opnieuw het woord krijgen, met name om te reageren op de opmerkingen van de leden.

11. Leden die in een debat niet het woord hebben gevoerd, mogen ten hoogste éénmaal per vergaderperiode een schriftelijke verklaring van maximaal 200 woorden indienen, die bij het volledig verslag van de vergadering wordt gevoegd.

12. Met behoorlijke inachtneming van artikel 230 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie tracht de Voorzitter met de Commissie, de Raad en de voorzitter van de Europese Raad overeenstemming te bereiken over een passende verdeling van de spreektijd voor deze instellingen.

Artikel 163

Redevoeringen van één minuut

In de eerste vergadering van elke vergaderperiode verleent de Voorzitter voor een duur van ten hoogste dertig minuten het woord aan leden die de aandacht van het Parlement willen vestigen op een kwestie van politiek belang. De spreektijd bedraagt ten hoogste één minuut per lid. De Voorzitter kan in de loop van dezelfde vergaderperiode voor nogmaals dezelfde duur spreektijd van één minuut verlenen.

Artikel 164

Persoonlijke verklaringen

1. Leden die om het woord verzoeken voor een persoonlijke verklaring, wordt het woord verleend na afloop van het debat over het aan de orde zijnde agendapunt of op het moment van de goedkeuring van de notulen van de vergadering waarop het verzoek om het woord te mogen voeren betrekking heeft.

TITEL VII Artikel 164 bis

De betrokken leden mogen niet over het behandelde onderwerp spreken, maar beperken zich ertoe in het debat tegen hen gerichte uitlatingen of hun ten onrechte toegeschreven meningen te weerleggen dan wel eigen uitspraken recht te zetten.

2. Behoudens andersluidende beslissing van het Parlement is de spreektijd voor een persoonlijke verklaring beperkt tot drie minuten.

Artikel 164 bis

Voorkoming van verstoring van procedures³²

De Voorzitter heeft de bevoegdheid om een einde te maken aan de excessieve indiening van moties, zoals ordepunten, procedurele moties of stemverklaringen, of van verzoeken om aparte stemming, stemming in onderdelen of hoofdelijke stemming, wanneer hij ervan overtuigd is dat deze moties of verzoeken duidelijk tot doel hebben en tot gevolg zouden hebben de procedures in het Parlement langdurig en ernstig te verstoren of afbreuk te doen aan de rechten van andere leden.

HOOFDSTUK 4

MAATREGELEN IN GEVAL VAN NIET-NALEVING VAN DE GEDRAGSREGELS

Artikel 165

Onmiddellijke maatregelen

1. De Voorzitter roept een lid dat de in artikel 11, lid 3 of lid 4, vastgestelde gedragsregels schendt, tot de orde.

2. Bij herhaling van de inbreuk roept de Voorzitter het lid een tweede keer tot de orde en in dat geval wordt hiervan melding gemaakt in de notulen.

3. Indien de inbreuk aanhoudt of bij een nieuwe herhaling van de inbreuk kan de Voorzitter het lid het woord ontnemen en voor de verdere duur van de vergadering de toegang tot de vergaderzaal ontzeggen. In gevallen van uitzonderlijke ernst kan de Voorzitter het betrokken lid ook onmiddellijk de toegang tot de vergaderzaal ontzeggen voor de resterende duur van de vergadering, zonder het lid nogmaals tot de orde te roepen. De secretaris-generaal ziet onverwijld erop toe dat dergelijke tuchtmaatregelen met de hulp van de parlementaire bodes en zo nodig de veiligheidsdienst van het Parlement worden toegepast.

4. Wordt de orde zodanig verstoord dat voortzetting van de werkzaamheden in gevaar wordt gebracht, dan schorst de Voorzitter de vergadering voor bepaalde tijd om de orde te herstellen of sluit hij de vergadering. Kan de Voorzitter zich geen gehoor meer verschaffen, dan verlaat hij de voorzittersstoel en wordt de vergadering daardoor geschorst. De Voorzitter roept op tot hervatting van de vergadering.

5. De Voorzitter kan beslissen de rechtstreekse uitzending van de vergadering te onderbreken in geval van inbreuk op artikel 11, lid 3 of lid 4.

6. De Voorzitter kan gelasten onderdelen van een toespraak door een lid die een inbreuk vormen op artikel 11, lid 3 of lid 4, te verwijderen uit het audiovisuele verslag van de vergadering.

³² Artikel 164 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

Die beslissing wordt onmiddellijk van kracht. Zij moet evenwel uiterlijk vier weken nadat zij is genomen of, indien het Bureau in die periode niet bijeenkomt, tijdens zijn eerstvolgende vergadering door het Bureau worden bekrachtigd.

7. De in de leden 1 tot en met 6 genoemde bevoegdheden worden op overeenkomstige wijze verleend aan degenen die vergaderingen van in het Reglement vastgestelde organen, commissies en delegaties, voorzitten.

8. Met inachtneming van de ernst van de overtreding van de gedragsregels voor de leden kan het lid dat een vergaderperiode, orgaan, commissie of delegatie voorziet uiterlijk tot de volgende vergaderperiode of de volgende vergadering van het betrokken orgaan, de betrokken commissie of de betrokken delegatie zo nodig de Voorzitter verzoeken om artikel 166 toe te passen.

Artikel 166

Sancties

1. In ernstige gevallen van schending van artikel 11, leden 2 tot en met 9, legt de Voorzitter het betrokken lid overeenkomstig dit artikel bij een met redenen omkleed besluit de passende sanctie op.

De Voorzitter kan uit hoofde van artikel 11, lid 3 of lid 4 een met redenen omkleed besluit nemen, ongeacht de vraag of aan het betreffende lid al dan niet reeds eerder een onmiddellijke maatregel in de zin van artikel 165 is opgelegd.

De Voorzitter kan uitsluitend een met redenen omkleed besluit uit hoofde van artikel 11, lid 6, nemen nadat overeenkomstig de toepasselijke interne administratieve procedure inzake intimidatie en de preventie ervan is vastgesteld dat sprake is van intimidatie.

In gevallen waarin dit Reglement of een door het Bureau op grond van artikel 25 vastgesteld besluit voorziet in toepassing van dit artikel, kan de Voorzitter een lid een sanctie opleggen.

2. Het betrokken lid wordt door de Voorzitter verzocht om schriftelijke opmerkingen in te dienen vooraleer het besluit wordt vastgesteld. De Voorzitter kan besluiten in plaats daarvan een mondelinge hoorzitting bijeen te roepen telkens wanneer dit passender is.

Het besluit tot oplegging van de sanctie wordt bij aangetekende brief of, in dringende gevallen, via de bodes, ter kennis gebracht van het betrokken lid.

Nadat dat besluit ter kennis is gebracht van het betrokken lid, worden alle aan het lid opgelegde sancties door de Voorzitter meegedeeld ter plenaire vergadering. De voorzitters van de organen, commissies en delegaties waarvan de betrokkene lid is, worden op de hoogte gebracht.

Nadat de sanctie definitief is geworden, wordt deze gepubliceerd op een prominente plaats op de website van het Parlement gedurende de resterende zittingsperiode.

3. Bij de beoordeling van het waargenomen gedrag wordt rekening gehouden met het uitzonderlijke, recurrente dan wel permanente karakter en de ernst ervan. Tevens wordt, indien van toepassing, rekening gehouden met eventuele aantasting van de waardigheid en de reputatie van het Parlement.

4. De sanctie kan uit een of meer van de volgende maatregelen bestaan:

- (a) een berisping;

TITEL VII Artikel 167

- (b) het verlies van het recht op de verblijfsvergoeding voor een duur van twee tot dertig dagen;
- (c) onverminderd de uitoefening van het stemrecht ter plenaire vergadering, en in dit geval onder voorbehoud van strikte naleving van de gedragsregels, tijdelijke uitsluiting van deelname aan alle of een deel van de werkzaamheden van het Parlement gedurende een periode van twee tot dertig vergaderdagen van het Parlement of een van zijn organen, commissies of delegaties;
- (d) een voor maximaal een jaar geldend verbod voor het lid om het Parlement te vertegenwoordigen in een interparlementaire delegatie, een interparlementaire conferentie of een interparlementair forum.
- (e) in geval van een schending van de vertrouwelijkheid, een voor maximaal een jaar geldende beperking van het recht van toegang tot vertrouwelijke of gerubriceerde informatie.

5. De in lid 4, onder b) tot en met e), bedoelde maatregelen kunnen worden verdubbeld bij herhaalde inbreuken of wanneer het lid weigert te voldoen aan een overeenkomstig artikel 165, lid 3, genomen maatregel.

6. Voorts kan de Voorzitter de Conferentie van voorzitters voorstellen het lid te schorsen of uit het door hem beklede ambt of een of meer door hem beklede ambten te ontheffen overeenkomstig de in artikel 21 neergelegde procedure.

Artikel 167

Interne beroepsprocedures

Het betrokken lid kan binnen twee weken na kennisgeving van de door de Voorzitter krachtens artikel 166, leden 1 tot en met 5, opgelegde sanctie bij het Bureau intern beroep instellen. Dit beroep schorst de toepassing van die sanctie. Het Bureau kan, onverminderd het recht van betrokkene om extern beroep in te stellen, uiterlijk vier weken na de datum van instelling van het beroep of, indien het Bureau binnen die termijn niet bijeenkomt, tijdens zijn eerstvolgende vergadering, de opgelegde sanctie vernietigen, bevestigen of wijzigen. Indien het Bureau binnen de vastgestelde termijn geen beslissing neemt, wordt de sanctie nietig geacht.

HOOFDSTUK 5

QUORUM, AMENDEMENTEN EN STEMMING

Artikel 168

Quorum

1. Het Parlement kan ongeacht het aantal aanwezige leden beraadslagen, zijn agenda vaststellen en zijn notulen goedkeuren.
2. Het quorum is bereikt wanneer een derde van de leden van het Parlement aanwezig is in de vergaderzaal.
3. Elke stemming is geldig, ongeacht het aantal stemmers, tenzij de Voorzitter op een voor het begin van de stemming door ten minste veertig leden ingediend verzoek vaststelt dat het quorum niet is bereikt. Is het voor het quorum vereiste aantal leden niet aanwezig, dan verklaart de

Voorzitter dat het quorum niet is bereikt en wordt de stemming op de agenda van de volgende vergadering geplaatst.

De elektronische steminstallatie mag worden gebruikt om na te gaan of de drempel van veertig leden is gehaald, maar niet om te controleren of het quorum is bereikt. De deuren van de vergaderzaal mogen niet worden gesloten.

4. De leden die om vaststelling van het quorum verzoeken, moeten in de plenaire vergaderzaal aanwezig zijn wanneer het verzoek wordt ingediend, en worden bij het tellen van de aanwezigen als bedoeld in de leden 2 en 3 meegerekend, zelfs indien zij de vergaderzaal vervolgens verlaten.

5. Wanneer er minder dan veertig leden aanwezig zijn, kan de Voorzitter vaststellen dat het quorum niet is bereikt.

Artikel 168 bis

Drempels³³

1. Tenzij anders is bepaald, wordt voor de toepassing van dit Reglement verstaan onder:

- (a) "lage drempel": een twintigste van de leden van het Parlement of een fractie;
- (b) "middelhoge drempel": een tiende van de leden van het Parlement, bestaande uit een of meer fracties of individuele leden, of een combinatie van beide;
- (c) "hoge drempel": een vijfde van de leden van het Parlement, bestaande uit een of meer fracties of individuele leden, of een combinatie van beide.

2. Indien de handtekening van een lid nodig is om vast te stellen of een toepasselijke drempel is bereikt, kan deze handgeschreven of in elektronische vorm door middel van het systeem voor elektronische handtekeningen van het Parlement worden verstrekt. Een lid mag zijn handtekening binnen de gestelde termijnen intrekken, maar daarna niet opnieuw zetten.

3. Indien de steun van een fractie nodig is voor het bereiken van een drempel, handelt de fractie namens haar voorzitter of een persoon die hij daartoe naar behoren heeft aangewezen.

4. Voor de toepassing van de middelhoge en de hoge drempel wordt de steun van een fractie als volgt berekend:

- wanneer in de loop van een vergadering een beroep wordt gedaan op een artikel dat voorziet in een dergelijke drempel: alle leden die tot de ondersteunende fractie behoren en fysiek aanwezig zijn;
- in alle andere gevallen: alle leden die tot de ondersteunende fractie behoren.

Artikel 169

Indiening en presentatie van amendementen³⁴

1. Amendementen voor behandeling ter plenaire vergadering kunnen worden ingediend door de bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken. De namen

³³ Artikel 168 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

³⁴ Artikel 169 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

TITEL VII Artikel 170

van alle medeondertekenaars worden bekendgemaakt.

Amendementen moeten schriftelijk worden ingediend en door de indieners zijn ondertekend.

Amendementen op voorstellen voor juridisch bindende handelingen mogen vergezeld gaan van korte motiveringen. Deze motiveringen vallen onder de verantwoordelijkheid van de indiener en worden niet in stemming gebracht.

2. Onder voorbehoud van de in artikel 170 gestelde beperkingen kan een amendement beoogen eender welk deel van een tekst te wijzigen. Het kan ertoe strekken woorden of getallen te schrappen, toe te voegen of te vervangen.

Onder “tekst” wordt in dit artikel en in artikel 170 de volledige tekst van een ontwerp-resolutie/ontwerp-wetgevings-resolutie, van een voorstel voor een beslissing of van een voorstel voor een juridisch bindende handeling verstaan.

3. De Voorzitter stelt een termijn vast voor de indiening van amendementen.

4. Een amendement kan tijdens het debat worden gepresenteerd door de indiener of door enig ander lid dat door de indiener is aangewezen om hem te vervangen.

5. Wanneer een amendement door de indiener wordt ingetrokken, komt het te vervallen, tenzij het onmiddellijk door een ander lid wordt overgenomen.

6. Over amendementen kan alleen worden gestemd nadat zij in alle officiële talen beschikbaar zijn gesteld, tenzij het Parlement anderszins beslist. Het Parlement kan enkel anderszins beslissen wanneer ten minste veertig leden daartegen bezwaar maken. Het Parlement vermijdt beslissingen die leden die zich van een bepaalde taal bedienen in onaanvaardbare mate zouden benadelen.

Wanneer er minder dan honderd leden aanwezig zijn, mag het Parlement niet anderszins beslissen wanneer ten minste een tiende van de aanwezige leden daartegen bezwaar maakt.

Op voorstel van de Voorzitter wordt een mondelinge amendement of een andere mondelinge wijziging gelijkgesteld met een niet in alle officiële talen beschikbaar gesteld amendement. Indien de Voorzitter het mondelinge amendement of de mondelinge wijziging ontvankelijk verklaart uit hoofde van artikel 170, lid 2, en tenzij er overeenkomstig artikel 169, lid 6, bezwaar wordt gemaakt, wordt het amendement of de wijziging in stemming gebracht volgens de vastgelegde volgorde van stemming.

Het aantal stemmen dat vereist is om tegen een dergelijk amendement of een dergelijke wijziging bezwaar te maken in de commissie wordt op grond van artikel 209 vastgelegd in verhouding tot het aantal dat geldt voor de plenaire vergadering, in voorkomend geval naar boven afgerond.

Artikel 170

Ontvankelijkheid van amendementen³⁵

1. Onverminderd de in artikel 52, lid 4, neergelegde aanvullende voorwaarden betreffende initiatiefverslagen en de in artikel 69, lid 2, neergelegde aanvullende voorwaarden betreffende amendementen op het standpunt van de Raad, is een amendement niet ontvankelijk wanneer:

- (a) de inhoud ervan niet rechtstreeks verband houdt met de tekst die het beoogt te

³⁵ Artikel 170 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

wijzigen;

- (b) het beoogt de tekst in zijn geheel te schrappen of te vervangen;
- (c) het strekt tot wijziging van meer dan een van de artikelen of paragrafen van de tekst waarop het betrekking heft, met uitzondering van compromisamendementen en amendementen die beogen identieke wijzigingen in een bepaalde formulering in de gehele tekst aan te brengen;
- (d) het strekt tot wijziging van een voorstel tot codificering van Uniewetgeving; artikel 103, lid 3, tweede alinea, is evenwel van overeenkomstige toepassing;
- (e) het strekt tot wijziging van de ongewijzigde delen van een voorstel tot herschikking van Uniewetgeving; artikel 104, lid 2, tweede alinea, en artikel 104, lid 3, derde alinea, zijn evenwel van overeenkomstige toepassing;
- (f) het uitsluitend beoogt de taalkundige juistheid en terminologische consistentie van de tekst te waarborgen in de taal waarin het amendement is ingediend; in dat geval tracht de Voorzitter in overleg met de betrokkenen een passende taalkundige oplossing te vinden.

2. De Voorzitter beslist over de ontvankelijkheid van amendementen.

De door de Voorzitter op grond van lid 2 genomen beslissing betreffende de ontvankelijkheid van amendementen is niet enkel gebaseerd op lid 1, maar ook op de bepalingen van het Reglement in het algemeen.

3. Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen een alternatieve ontwerpresolutie indienen ter vervanging van een in een commissieverslag opgenomen voorstel voor een niet-wetgevingsresolutie.

In dat geval mogen de fractie of de betrokken leden geen amendementen indienen op de ontwerpresolutie van de bevoegde commissie. De alternatieve ontwerpresolutie mag niet langer zijn dan de ontwerpresolutie van de commissie. Deze wordt bij een enkele stemming zonder amendementen ter plenaire vergadering in stemming gebracht.

Artikel 123, lid 4 en lid 5, betreffende gezamenlijke ontwerpresoluties is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij wijze van uitzondering mogen amendementen met instemming van de Voorzitter na het verstrijken van de termijn voor de indiening van amendementen worden ingediend wanneer het compromisamendementen betreft of wanneer er technische problemen zijn gerezen. De Voorzitter beslist over de ontvankelijkheid van dergelijke amendementen. De Voorzitter legt het in stemming brengen van dergelijke amendementen vooraf ter goedkeuring voor aan het Parlement.

Voor de ontvankelijkheid van compromisamendementen mogen de volgende algemene criteria worden gehanteerd:

- *in de regel hebben compromisamendementen betrekking op onderdelen van de tekst waarop vóór het verstrijken van de termijn voor de indiening van amendementen amendementen zijn ingediend;*
- *in de regel worden compromisamendementen ingediend door fracties die een meerderheid in het Parlement vertegenwoordigen, de voorzitters of rapporteurs van*

TITEL VII Artikel 171

de betrokken commissies of de indieners van andere amendementen;

- *in de regel leiden compromisamendementen tot intrekking van andere amendementen op dezelfde passage.*

Alleen de Voorzitter kan voorstellen compromisamendementen in aanmerking te nemen. Voor het in stemming brengen van een compromisamendement heeft de Voorzitter instemming nodig van het Parlement, door te vragen of er bezwaren zijn tegen een dergelijke stemming. Wordt een bezwaar gemaakt, dan beslist het Parlement bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen.

Artikel 171

Stemprocedure³⁶

1. Behoudens andersluidende bepaling in dit Reglement, geldt de volgende stemprocedure voor aan het Parlement voorgelegde teksten:

- (a) eerst, indien van toepassing, stemming over eventuele amendementen op het voorstel van een juridisch bindende handeling,
- (b) daarna, indien van toepassing, stemming over dat eventueel gewijzigde voorstel als geheel,
- (c) vervolgens stemming over eventuele amendementen op de ontwerpresolutie of ontwerpwetgevingsresolutie,
- (d) tot slot stemming over de ontwerpresolutie als geheel (eindstemming).

Het Parlement stemt niet over in verslagen vervatte toelichtingen.

2. Bij stemming over voorstellen van juridisch bindende handelingen en voorstellen voor niet-wetgevingsresoluties worden eerst het regelgevende gedeelte en daarna de visa en de overwegingen in stemming gebracht.

3. Een amendement komt te vervallen indien het onverenigbaar is met eerdere, in de loop van dezelfde stemming met betrekking tot dezelfde tekst genomen besluiten.

4. Tijdens de stemming mag alleen de rapporteur of, namens deze, de commissievoorzitter, het woord voeren. Hij heeft de gelegenheid een korte toelichting te geven op het standpunt van de bevoegde commissie ten aanzien van de in stemming gebrachte amendementen.

Artikel 172

(Geschrapt)

Artikel 173

(Geschrapt)

³⁶ Artikel 171 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

Artikel 174**Volgorde van stemming over amendementen³⁷**

1. Amendementen hebben voorrang op de tekst waarop zij betrekking hebben en worden vóór deze tekst in stemming gebracht.

2. Indien twee of meer elkaar uitsluitende amendementen op hetzelfde gedeelte van de tekst betrekking hebben, heeft het meest van de oorspronkelijke tekst afwijkende amendement voorrang en wordt het eerst in stemming gebracht. Indien het wordt aangenomen, dan worden de andere amendementen geacht te zijn verworpen. Indien het wordt verworpen, dan wordt het amendement dat dan voorrang heeft in stemming gebracht en deze procedure wordt herhaald voor alle overige amendementen. Bij twijfel over de voorrang beslist de Voorzitter. Indien alle amendementen worden verworpen, dan wordt de oorspronkelijke tekst geacht te zijn aangenomen, tenzij binnen de gestelde termijn om aparte stemming is verzocht.

3. Indien de Voorzitter evenwel van oordeel is dat dit de stemming zal vergemakkelijken, kan hij de oorspronkelijke tekst eerst in stemming brengen of een minder van de oorspronkelijke tekst afwijkend amendement vóór het meest van de oorspronkelijke tekst afwijkend amendement in stemming brengen.

Wordt een van die teksten met een meerderheid aangenomen, dan komen alle andere amendementen op hetzelfde gedeelte van de tekst te vervallen.

4. Wanneer compromisamendementen in stemming worden gebracht, wordt daar bij voorrang over gestemd.

5. Bij stemming over een compromisamendement is stemming in onderdelen niet toegelaten.

6. Heeft de bevoegde commissie een reeks amendementen ingediend op de tekst waarop het verslag betrekking heeft, dan brengt de Voorzitter deze en bloc in stemming, behalve wanneer een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken op specifieke punten om aparte stemming of stemming in onderdelen hebben verzocht of wanneer nog andere, concurrerende amendementen zijn ingediend.

7. De Voorzitter mag andere amendementen die elkaar aanvullen en bloc in stemming brengen, tenzij een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken om aparte stemming of stemming in onderdelen hebben verzocht. De indieners van amendementen mogen ook dergelijke stemmingsen en bloc over hun amendementen voorstellen.

8. De Voorzitter mag na de aanneming of verwerping van een bepaald amendement beslissen meerdere andere amendementen met vergelijkbare strekking of vergelijkbare doelstellingen en bloc in stemming te brengen. De Voorzitter mag het Parlement om instemming verzoeken alvorens daartoe over te gaan.

Een dergelijke reeks amendementen mag op verschillende delen van de oorspronkelijke tekst betrekking hebben.

9. Twee of meer identieke amendementen die door verschillende leden zijn ingediend, worden als één amendement in stemming gebracht.

10. Over amendementen waarvoor om hoofdelijke stemming is verzocht, wordt afzonderlijk

³⁷ Artikel 174 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

TITEL VII Artikel 175

van andere amendementen gestemd.

Artikel 175

Filtering door de commissie van voor de plenaire vergadering ingediende amendementen

Wanneer op een door een commissie ingediende tekst meer dan vijftig amendementen of verzoeken om stemming in onderdelen of aparte stemming voor behandeling ter plenaire vergadering zijn ingediend, dan mag de Voorzitter die commissie na raadpleging van de voorzitter ervan verzoeken een vergadering bijeen te roepen om over elk van deze amendementen of verzoeken te stemmen. Amendementen of verzoeken om stemming in onderdelen of aparte stemming die in dit stadium niet door ten minste een derde van de commissieleden worden gesteund, worden niet ter plenaire vergadering in stemming gebracht.

Artikel 176

Stemming in onderdelen³⁸

1. Wanneer de in stemming te brengen tekst verschillende bepalingen bevat, betrekking heeft op verschillende onderwerpen of opsplitsbaar is in verschillende delen met een eigen betekenis en/of normatieve waarde, kan door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken om stemming in onderdelen worden verzocht.
2. Dat verzoek wordt uiterlijk de avond vóór de stemming ingediend, tenzij de Voorzitter een andere termijn vaststelt. De Voorzitter beslist over het verzoek.

Artikel 177

Stemrecht³⁹

Het stemrecht is een persoonlijk recht.

De leden brengen hun stem individueel en persoonlijk uit.

Elke schending van dit artikel wordt als een ernstige inbreuk op artikel 11, lid 3, beschouwd.

Artikel 178

Stemming⁴⁰

1. Het Parlement stemt in de regel bij handopsteken.

De Voorzitter kan echter te allen tijde besluiten gebruik te maken van de elektronische steminstallatie.

2. Bij elke stemming verklaart de Voorzitter deze voor geopend en voor gesloten.

Zodra de Voorzitter een stemming voor geopend heeft verklaard, mag behalve de Voorzitter niemand meer het woord voeren totdat de stemming voor gesloten is verklaard.

3. Voor de aanneming dan wel verwerping van een tekst tellen alleen de uitgebrachte voor- en

³⁸ Artikel 176, lid 1, is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

³⁹ Artikel 177 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

⁴⁰ Artikel 178 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

tegenstemmen voor de uitslag, tenzij in de gevallen waarvoor de Verdragen in een specifieke meerderheid voorzien.

4. Indien de Voorzitter beslist dat de uitslag van de stemming bij handopsteken twijfelachtig is, dan wordt opnieuw, en wel elektronisch gestemd; mocht de elektronische steminstallatie niet werken, dan wordt bij zitten en opstaan gestemd.
5. De Voorzitter stelt de uitslag van de stemming vast en maakt deze bekend.
6. De uitslag van de stemming wordt geregistreerd.

Artikel 179

Eindstemming

Bij het nemen van een besluit op basis van een verslag wordt bij een enkele stemming en/of bij de eindstemming hoofdelijk gestemd overeenkomstig artikel 180, lid 3.

De bepalingen van artikel 179 over de hoofdelijke stemming gelden niet voor de verslagen die zijn bedoeld in artikel 8, lid 2, en artikel 9, leden 4, 7 en 9, in het kader van procedures aangaande de immuniteit van een lid.

Artikel 179 bis

Staking van stemmen⁴¹

1. Bij staking van stemmen bij een stemming overeenkomstig artikel 171, lid 1, onder b) of d), wordt de tekst in zijn geheel terugverwezen naar de commissie. Dit geldt ook voor stemmingen overeenkomstig de artikelen 3 en 9.
2. Bij staking van stemmen bij een stemming over een tekst die overeenkomstig artikel 176 in onderdelen in stemming is gebracht, wordt de tekst geacht te zijn aangenomen.
3. In alle andere gevallen van staking van stemmen wordt de in stemming gebrachte tekst of het in stemming gebrachte voorstel, onverminderd de artikelen die een gekwalificeerde meerderheid vereisen, geacht te zijn verworpen.

Artikel 179 bis, lid 3, moet aldus worden uitgelegd dat bij staking van stemmen bij een stemming over een overeenkomstig artikel 141, lid 4, gedane ontwerpaanbeveling om niet te interveniëren in een procedure bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, die staking niet neerkomt op de vaststelling van een aanbeveling voor het Parlement om in die procedure te interveniëren. In een dergelijk geval wordt de bevoegde commissie geacht zich niet te hebben uitgesproken.

De Voorzitter kan stemmen, maar heeft geen doorslaggevende stem.

Artikel 180

Hoofdelijke stemming⁴²

1. Behalve in de in dit Reglement bedoelde gevallen wordt hoofdelijk gestemd, wanneer een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken uiterlijk de avond vóór de stemming schriftelijk hierom verzoeken, tenzij de Voorzitter een andere termijn vaststelt.

⁴¹ Artikel 179 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

⁴² Artikel 180, leden 3 en 4, is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

TITEL VII Artikel 180 bis

De bepalingen van artikel 180 over hoofdelijke stemming gelden niet voor de verslagen die zijn bedoeld in artikel 8, lid 2, en artikel 9, leden 4, 7 en 9, in het kader van procedures aangaande de immuniteit van een lid.

2. Elke fractie mag per vergaderperiode niet meer dan honderd verzoeken om hoofdelijke stemming indienen.

3. Hoofdelijke stemming vindt plaats met gebruikmaking van de elektronische steminstallatie.

Indien de elektronische steminstallatie om technische redenen niet kan worden gebruikt, kan de hoofdelijke stemming plaatsvinden in alfabetische volgorde, te beginnen bij de naam van een door het lot aangewezen lid. De Voorzitter wordt als laatste opgeroepen om te stemmen. Het stemmen geschiedt mondeling door het zeggen van de woorden "voor", "tegen" of "onthouding".

4. De uitslag van de stemming wordt in de notulen van de vergadering vastgelegd, waarbij de namen van de leden per fractie in alfabetische volgorde worden vermeld en tevens wordt aangegeven hoe ieder lid heeft gestemd.

Artikel 180 bis

Geheime stemming⁴³

1. Onverminderd artikel 15, lid 1, en artikel 204, lid 2, eerste alinea, is de stemming geheim bij benoemingen.

Alleen de stembriefjes met de namen van de kandidaten tellen mee bij de vaststelling van de uitgebrachte stemmen.

2. De stemming is ook geheim wanneer leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken daarom verzoeken. Een dergelijk verzoek moet vóór de opening van de stemming worden ingediend.

3. Een verzoek om geheime stemming heeft voorrang op een verzoek om hoofdelijke stemming.

4. Bij geheime stemmingen worden de stemmen geteld door twee tot acht bij loting onder de leden aangewezen stemopnemers, tenzij elektronisch wordt gestemd.

Bij stemmingen overeenkomstig lid 1 mogen de kandidaten niet als stemopnemer optreden.

De namen van de leden die aan een geheime stemming hebben deelgenomen, worden vermeld in de notulen van de vergadering waarin de stemming heeft plaatsgevonden.

Artikel 181

Gebruik van de elektronische steminstallatie⁴⁴

1. De technische instructies voor het gebruik van de elektronische steminstallatie worden door het Bureau vastgesteld.

2. Tenzij het een hoofdelijke stemming betreft, wordt bij elektronische stemming alleen de numerieke uitslag van de stemming geregistreerd.

⁴³ Artikel 180 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

⁴⁴ Artikel 181 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

3. De Voorzitter kan te allen tijde besluiten de elektronische steminstallatie te gebruiken om een drempel te controleren.

Artikel 182

(Geschrapt)

Artikel 182 bis

Betwisting van de stemming⁴⁵

1. Ordepunten betreffende de geldigheid van een stemming kunnen pas worden ingebracht nadat de Voorzitter de stemming voor gesloten heeft verklaard.
2. Na bekendmaking van de uitslag van een stemming bij handopsteken kan een lid verzoeken om die uitslag aan de hand van de elektronische steminstallatie te controleren.
3. De Voorzitter beslist over de geldigheid van de bekendgemaakte uitslag. Zijn beslissing is onherroepelijk.

Artikel 183

Stemverklaringen

1. Na sluiting van de stemming mag ieder lid na de enkele stemming en/of de eindstemming over een onderwerp dat aan het Parlement is voorgelegd een mondelinge verklaring van ten hoogste één minuut afleggen. Ieder lid mag per vergaderperiode ten hoogste drie mondelinge stemverklaringen afleggen.

Ieder lid mag over een dergelijke stemming een schriftelijke stemverklaring van maximaal 200 woorden afleggen, die wordt opgenomen op de ledenpagina van de website van het Parlement.

Een fractie mag een stemverklaring van ten hoogste twee minuten afleggen.

Nieuwe verzoeken om een stemverklaring af te leggen, kunnen niet meer worden ingewilligd wanneer met de eerste stemverklaring over het eerste punt is begonnen.

Stemverklaringen zijn toegestaan na de enkele stemming en/of de eindstemming over elk punt dat aan het Parlement is voorgelegd. Voor de toepassing van dit artikel zegt de term "eindstemming" niets over het type stemming, maar staat die term voor de laatste stemming over een onderwerp.

2. Stemverklaringen zijn niet toegestaan bij geheime stemmen of stemmen over procedurele aangelegenheden.
3. Staat een punt zonder amendementen of debat op de agenda van het Parlement, dan mogen de leden uitsluitend schriftelijke stemverklaringen overeenkomstig lid 1 afleggen.

Mondelinge of schriftelijke stemverklaringen moeten rechtstreeks verband houden met het punt dat aan het Parlement is voorgelegd.

⁴⁵ Artikel 182 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

Artikel 184

(Geschrapt)

HOOFDSTUK 6

ORDEPUNTEN EN PROCEDURELE MOTIES

Artikel 184 bis

Ordepunten⁴⁶

1. Aan leden kan het woord worden verleend om de Voorzitter erop te attenderen dat het Reglement niet in acht is genomen. Daarbij geven de leden allereerst aan naar welk artikel zij verwijzen.
2. Een verzoek om een ordepunt op te werpen, heeft voorrang boven alle andere verzoeken om het woord te voeren en boven procedurele moties.
3. De spreektijd bedraagt ten hoogste één minuut.
4. De Voorzitter beslist overeenkomstig het Reglement onmiddellijk over ordepunten en geeft kennis van zijn beslissing onmiddellijk nadat het ordepunt is opgeworpen. Over de beslissing van de Voorzitter wordt niet gestemd.
5. Bij wijze van uitzondering kan de Voorzitter verklaren dat hij de beslissing op een later tijdstip, zij het niet later dan 24 uur nadat het ordepunt is opgeworpen, zal meedelen. Uitstel van de beslissing mag niet tot verdaging van het debat leiden. De Voorzitter kan de zaak naar de bevoegde commissie verwijzen.

Een verzoek om een ordepunt op te werpen, moet betrekking hebben op het aan de orde zijnde agendapunt. De Voorzitter kan op een passend tijdstip, bijvoorbeeld na de bespreking van het betrokken agendapunt of vóór de schorsing van de vergadering, een ordepunt over een ander onderwerp toestaan.

Artikel 185

Procedurele moties

1. Verzoeken om indiening van een procedurele motie over:
 - (a) de niet-ontvankelijkheid van een onderwerp (artikel 187),
 - (b) de terugverwijzing naar de commissie (artikel 188),
 - (c) de sluiting van een debat (artikel 189),
 - (d) de verdaging van een debat of van een stemming (artikel 190), of
 - (e) de schorsing of sluiting van de vergadering (artikel 191)

hebben voorrang boven andere verzoeken om het woord te voeren.

⁴⁶ Artikel 184 bis is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

Behalve de indiener mogen over die moties alleen de volgende leden worden gehoord: een tegenstander en de voorzitter of de rapporteur van de bevoegde commissie.

2. De spreektijd bedraagt ten hoogste één minuut.

Artikel 186

(Geschrapt)

Artikel 187

Moties tot niet-ontvankelijkverklaring van een onderwerp

1. Bij het begin van een debat over een bepaald agendapunt kunnen een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een motie tot niet-ontvankelijkverklaring van het onderwerp indienen. Een dergelijke motie wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

Het voornemen om een motie van niet-ontvankelijkheid in te dienen, wordt ten minste 24 uur op voorhand ter kennis gebracht van de Voorzitter, die het Parlement hiervan onmiddellijk op de hoogte brengt.

2. Indien een dergelijke motie wordt aangenomen, dan gaat het Parlement onmiddellijk over tot het volgende agendapunt.

Artikel 188

Terugverwijzing naar de commissie

1. Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen bij de vaststelling van de agenda of voor de aanvang van het debat verzoeken om een zaak naar de commissie terug te verwijzen.

Het voornemen om een motie tot terugverwijzing naar de commissie in te dienen, wordt ten minste 24 uur op voorhand ter kennis gebracht van de Voorzitter, die het Parlement hiervan onmiddellijk op de hoogte brengt.

2. Ook vóór of tijdens een stemming kan door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een motie tot terugverwijzing naar de commissie worden ingediend. Een dergelijke motie wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

3. Een dergelijke motie kan in elk van de in de leden 1 en 2 bedoelde procedurele fasen slechts eenmaal worden ingediend.

4. Door de terugverwijzing naar de commissie wordt de behandeling van het betrokken onderwerp opgeschort.

5. Het Parlement kan een termijn vaststellen waarbinnen de commissie haar bevindingen moeten voorleggen.

Artikel 189

Sluiting van een debat

1. Op voorstel van de Voorzitter of op verzoek van een fractie of leden die ten minste de lage

TITEL VII Artikel 190

drempel bereiken, kan een debat worden gesloten voordat alle sprekers op de sprekerslijst het woord hebben gevoerd. Tijdens een debat of een stemming kan de vergadering worden geschorst of gesloten. Een dergelijk voorstel of verzoek wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

2. Indien het voorstel wordt aangenomen of het verzoek wordt ingewilligd, dan mag nog slechts één lid van elke fractie die bij dat debat tot dan toe nog niet het woord heeft gehad, het woord voeren.

3. Nadat zij overeenkomstig lid 2 het woord hebben gevoerd, wordt het debat gesloten en gaat het Parlement over tot stemming over het onderwerp in kwestie, tenzij er al een ander tijdstip voor de stemming was vastgesteld.

4. Indien het voorstel wordt verworpen of het verzoek wordt afgewezen, dan kan het tijdens hetzelfde debat niet nogmaals worden ingediend, behalve door de Voorzitter.

Artikel 190

Verdaging van een debat of van een stemming⁴⁷

1. Bij het begin van een debat over een bepaald agendapunt kunnen een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een motie tot verdaging van het debat tot een specifieke datum en een specifiek tijdstip indienen. Een dergelijke motie wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

Het voornemen om een motie tot verdaging in te dienen, wordt ten minste 24 uur op voorhand ter kennis gebracht van de Voorzitter. De Voorzitter brengt het Parlement daarvan onmiddellijk op de hoogte.

2. Indien de motie wordt aangenomen, dan gaat het Parlement over tot het volgende agendapunt. Het verdaagde debat wordt hervat op de vastgestelde datum en het vastgestelde tijdstip.

3. Indien de motie wordt verworpen, dan kan het tijdens dezelfde vergaderperiode niet nogmaals worden ingediend.

4. Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen voor of tijdens een stemming een motie tot verdaging van de stemming indienen. Een dergelijke motie wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

Artikel 191

Schorsing of sluiting van de vergadering⁴⁸

Tijdens een debat of een stemming kan de vergadering worden geschorst of gesloten indien het Parlement daartoe beslist op voorstel van de Voorzitter of op verzoek van leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken. Een dergelijk voorstel of verzoek wordt onmiddellijk in stemming gebracht.

Indien wordt verzocht om schorsing of sluiting van de vergadering, dan wordt de procedure om hierover te stemmen zonder onnodige vertraging in gang gezet. Om de stemming aan te kondigen, wordt gebruikgemaakt van de gebruikelijke middelen, en overeenkomstig de gangbare praktijk

⁴⁷ Artikel 190 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

⁴⁸ Artikel 191 is van overeenkomstige toepassing op de commissies (zie artikel 209).

krijgen de leden voldoende tijd om zich naar de plenaire vergaderzaal te begeven.

Naar analogie met artikel 149 bis, lid 2, tweede alinea, kan een dergelijk verzoek, wanneer dit is verworpen, niet nogmaals op dezelfde dag worden ingediend. Overeenkomstig artikel 164 bis heeft de Voorzitter de bevoegdheid om een halt toe te roepen aan de excessieve indiening van verzoeken uit hoofde van dit artikel.

HOOFDSTUK 7

OPENBAARHEID VAN DE WERKZAAMHEDEN

Artikel 192

Notulen

1. De notulen van elke vergadering, waarin verslag wordt gedaan van het verloop van de vergadering, de namen van de sprekers en de beslissingen van het Parlement, met inbegrip van de uitslagen van stemmingen over amendementen, worden ten minste een half uur voor de hervatting van de volgende vergadering na de middagonderbreking beschikbaar gesteld.
2. Een lijst van documenten die ten grondslag liggen aan de debatten en de beslissingen van het Parlement wordt gepubliceerd in de notulen.
3. Bij de hervatting van de vergadering na de middagonderbreking legt de Voorzitter de notulen van de vorige vergadering aan het Parlement ter goedkeuring voor.
4. Indien tegen de notulen bezwaar wordt gemaakt, dan beslist het Parlement zo nodig over de vraag of de gewenste wijzigingen in aanmerking moeten worden genomen. Leden mogen hierover hooguit één minuut het woord voeren.
5. De notulen worden ondertekend door de Voorzitter en de secretaris-generaal en bewaard in het archief van het Parlement. Zij worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 193

Aangenomen teksten

1. De door het Parlement aangenomen teksten worden onmiddellijk na de stemming gepubliceerd. Ze worden samen met de notulen van de desbetreffende vergadering aan het Parlement voorgelegd en worden in het archief van het Parlement bewaard.
2. Onder verantwoordelijkheid van de Voorzitter wordt in juridisch-taalkundig opzicht de laatste hand gelegd aan de door het Parlement aangenomen teksten. Indien een tekst op basis van een akkoord tussen het Parlement en de Raad wordt aangenomen, dan leggen die beide instellingen in nauwe samenwerking en in onderling overleg de laatste hand aan die tekst.
3. De procedure van artikel 231 is van toepassing wanneer, ter waarborging van de samenhang en de kwaliteit van de tekst overeenkomstig de wensen van het Parlement, aanpassingen vereist zijn die verder gaan dan correcties van typefouten en correcties die noodzakelijk zijn voor de overeenstemming tussen alle taalversies, alsook voor hun taalkundige juistheid en terminologische consistentie.
4. De volgens de gewone wetgevingsprocedure aangenomen standpunten hebben de vorm van

TITEL VII Artikel 194

een geconsolideerde tekst. Indien de stemming in het Parlement niet op basis van een akkoord met de Raad plaatsvindt, dan worden in de geconsolideerde tekst alle aangenomen amendementen aangegeven.

5. Nadat de laatste hand is gelegd aan de aangenomen teksten, worden deze ondertekend door de Voorzitter en de secretaris-generaal en bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 194

Volledige verslagen⁴⁹

1. Van de beraadslagingen van elke vergadering wordt een volledig verslag opgesteld in de vorm van een meertalig document waarin alle mondelinge bijdragen in de oorspronkelijke officiële taal worden weergegeven.

2. Onverminderd zijn andere disciplinaire bevoegdheden, kan de Voorzitter redevoueringen van leden die het woord niet hadden gekregen of die na afloop van de hun toegewezen spreektijd blijven spreken, uit het volledig verslag laten schrappen.

3. Binnen vijf werkdagen kunnen sprekers correcties aanbrengeen op de tekst van hun mondelinge bijdragen. Correcties moeten binnen die termijn aan het secretariaat worden toegezonden.

4. Het meertalig volledig verslag wordt bekendgemaakt als bijlage bij het *Publicatieblad van de Europese Unie* en wordt bewaard in het archief van het Parlement.

5. Een uittreksel uit het volledig verslag wordt op verzoek van een lid in een officiële taal vertaald. Zo nodig wordt voor vertaling op korte termijn gezorgd.

Artikel 195

Audiovisueel verslag van de beraadslagingen

1. De beraadslagingen van het Parlement worden rechtstreeks op zijn website uitgezonden in de talen waarin zij worden gehouden, samen met de meertalige geluidsopnames van alle werkende tolkencabines.

2. Onmiddellijk na afloop van de vergadering wordt een geïndexeerd audiovisueel verslag van de beraadslagingen in de talen waarin zij werden gehouden, samen met de meertalige geluidsopnames van alle werkende tolkencabines, gemaakt en op de website van het Parlement geplaatst gedurende de resterende zittingsperiode en de daaropvolgende zittingsperiode, waarna het in het archief van het Parlement wordt bewaard. Het audiovisueel verslag wordt gekoppeld aan het meertalig volledig verslag van de beraadslagingen, zodra dit beschikbaar is.

⁴⁹ Artikel 194, leden 2, 3 en 5, is van overeenkomstige toepassing op de commissies waar een volledig verslag is opgesteld (zie artikel 206, lid 5).

TITEL VIII

COMMISSIES EN DELEGATIES

HOOFDSTUK 1

COMMISSIES

Artikel 196**Instelling van vaste commissies⁵⁰**

Op voorstel van de Conferentie van voorzitters stelt het Parlement vaste commissies in. Hun bevoegdheden worden omschreven in een bijlage bij dit Reglement⁵¹. Deze bijlage wordt vastgesteld bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen. Hun leden worden benoemd in de eerste vergaderperiode van het nieuwgekozen Parlement en vervolgens nogmaals na verloop van twee en een half jaar.

De bevoegdheden van de vaste commissies kunnen ook op een ander tijdstip dan de datum van instelling worden omschreven.

Artikel 197**Bijzondere commissies⁵²**

1. Op voorstel van de Conferentie van voorzitters kan het Parlement te allen tijde bijzondere commissies instellen, waarvan de bevoegdheden, de samenstelling en de ambtstermijn tegelijk met het besluit tot instelling worden vastgesteld.
2. De ambtstermijn van bijzondere commissies is maximaal twaalf maanden, tenzij het Parlement deze periode voor het verstrijken ervan verlengt. Tenzij in het besluit van het Parlement tot instelling van een bijzondere commissie anders is beslist, gaat de ambtstermijn van de bijzondere commissie in op de datum van haar constituerende vergadering.
3. Bijzondere commissies zijn niet gerechtigd adviezen uit te brengen aan andere commissies.

Artikel 198**Enquêtecommissies⁵³**

1. Overeenkomstig artikel 226 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 2 van Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 19 april 1995 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het enquêterecht van het Europees Parlement kan het Parlement op verzoek van een vierde van zijn leden een enquêtecommissie instellen dat onderzoek moet doen naar vermeende inbreuken op of gevallen

⁵⁰ De versie van artikel 196 die van kracht zal zijn bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019 is weergegeven in het Aangangsel bij deze versie van het Reglement.

⁵¹ Zie Bijlage V.

⁵² De versie van artikel 197 die van kracht zal zijn bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019 is weergegeven in het Aangangsel bij deze versie van het Reglement.

⁵³ De versie van artikel 198 die van kracht zal zijn bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019 is weergegeven in het Aangangsel bij deze versie van het Reglement.

TITEL VIII Artikel 198

van wanbeheer bij de toepassing van het Unierecht die zouden zijn toe te schrijven aan een instelling of een orgaan van de Europese Unie, aan een overheidsdienst van een lidstaat, of aan personen die krachtens het Unierecht gemachtigd zijn dit recht toe te passen.⁵⁴

Noch op het voorwerp van de enquête als omschreven door een vierde van de leden van het Parlement noch op de in lid 11 vastgestelde termijn kunnen amendementen worden ingediend.

2. Het besluit tot instelling van een enquêtecommissie wordt binnen een maand bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

3. Voor de werkwijze van een enquêtecommissie gelden de bepalingen van dit Reglement die betrekking hebben op de commissies, onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen zoals vermeld in dit artikel en in Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS.

4. Het verzoek om instelling van een enquêtecommissie moet het voorwerp van de enquête nauwkeurig vermelden en de gronden voor die enquête uitvoerig uiteenzetten. Het Parlement beslist op voorstel van de Conferentie van voorzitters over het al dan niet instellen van de commissie en indien het tot instelling daarvan beslist, over de samenstelling ervan overeenkomstig artikel 199.

5. Enquêtecommissies zijn niet gerechtigd adviezen uit te brengen aan andere commissies.

6. In alle stadia van haar werkzaamheden hebben in een enquêtecommissie alleen gewone leden of, indien deze afwezig zijn, hun plaatsvervangers stemrecht.

7. De enquêtecommissie kiest haar voorzitter en ondervoorzitters en benoemt één of meer rapporteurs. De commissie kan voorts haar leden met opdrachten en specifieke taken belasten of bevoegdheden aan hen overdragen, die daarover nadien uitvoerig verslag uitbrengen.

8. In de periode tussen de vergaderingen worden de bevoegdheden van de commissie in dringende of noodzakelijke gevallen uitgeoefend door de commissiecoördinatoren, onder voorbehoud van bekrachtiging door die commissie op haar eerstvolgende vergadering.

9. Voor het gebruik van de talen houdt de enquêtecommissie zich aan artikel 158. Het bureau van de commissie kan evenwel:

- de vertolking beperken tot de officiële talen van de commissieleden die bij de beraadslagingen betrokken zijn, indien het dit om redenen van vertrouwelijkheid noodzakelijk acht;
- voor de vertaling van de ingekomen stukken zodanige beslissingen nemen dat de beraadslagingen snel en doelmatig kunnen verlopen en de noodzakelijke geheimhouding en vertrouwelijkheid wordt betracht.

10. Wanneer vermeende inbreuken op het Unierecht of vermeend wanbeheer bij de toepassing van het Unierecht zouden kunnen toe te schrijven zijn aan een instelling of een overheidsdienst van een lidstaat, dan kan de enquêtecommissie het parlement van de betrokken lidstaat verzoeken om aan het onderzoek mee te werken.

11. Een enquêtecommissie sluit haar werkzaamheden af door het Parlement binnen twaalf

⁵⁴ Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 19 april 1995 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het enquêterecht van het Europees Parlement (PB L 113 van 19.5.1995, blz. 1).

maanden na haar constituerende vergadering verslag uit te brengen over de resultaten van haar werkzaamheden. Het Parlement kan tweemaal beslissen deze termijn met drie maanden te verlengen. In voorkomend geval kan het verslag minderheidsstandpunten bevatten overeenkomstig de in artikel 52 bis gestelde voorwaarden. Dit verslag wordt gepubliceerd.

Op verzoek van de enquêtecommissie behandelt het Parlement dit verslag in de eerstvolgende vergaderperiode na de indiening ervan.

12. De enquêtecommissie kan het Parlement ook een tot de instellingen of organen van de Europese Unie of van de lidstaten gerichte ontwerpaanbeveling voorleggen.

13. De Voorzitter van het Parlement gelast de op grond van bijlage V bevoegde commissie toe te zien op het gevolg dat aan de bevindingen van de enquêtecommissie wordt gegeven en hierover zo nodig verslag uit te brengen. De Voorzitter neemt alle verdere maatregelen die hij voor de concrete tenuitvoerlegging van de conclusies van de enquêtes dienstig acht.

Artikel 199

Samenstelling van de commissies⁵⁵

1. De leden van de commissies en enquêtecommissies worden gekozen nadat de fracties en de niet-fractiegebonden leden hun voordrachten hebben ingediend. De Conferentie van voorzitters legt het Parlement voorstellen dienaangaande voor. De samenstelling van de commissies weerspiegelt voor zover mogelijk de samenstelling van het Parlement.

Een lid dat van fractie verandert, behoudt voor de resterende duur van zijn ambtstermijn van twee-en-een-half jaar zijn zetels in de commissies. Heeft het feit dat een lid van fractie verandert echter tot gevolg dat de billijke vertegenwoordiging van de politieke stromingen in een commissie wordt verstoord, dan doet de Conferentie van voorzitters overeenkomstig de in lid 1, tweede zin neergelegde procedure nieuwe voorstellen voor de samenstelling van de commissie, waarbij de individuele rechten van het betrokken lid moeten worden gewaarborgd.

Voor de getalsverhouding inzake de zetelverdeling tussen de fracties in de commissies mag niet van het dichtstbijzijnde in aanmerking komende gehele getal worden afgeweken. Indien een fractie afziet van lidmaatschap van een bepaalde commissie, blijven de betrokken zetels vacant en wordt het ledental van de commissie dienovereenkomstig verlaagd. Ruilen van commissielidmaatschappen tussen fracties is niet toegestaan.

2. Amendementen op de voorstellen van de Conferentie van voorzitters zijn slechts ontvankelijk indien zij worden ingediend door ten minste veertig leden. Over deze amendementen besluit het Parlement bij geheime stemming.

3. Worden geacht te zijn gekozen de leden die vermeld staan in de voorstellen van de Conferentie van voorzitters, eventueel in de overeenkomstig lid 2 gewijzigde versie.

4. Indien een fractie nalaat binnen een door de Conferentie van voorzitters vastgestelde termijn overeenkomstig lid 1 voordrachten voor een enquêtecommissie in te dienen, dan legt de Conferentie van voorzitters alleen de binnen deze termijn ontvangen voordrachten aan het Parlement voor.

5. De Conferentie van voorzitters kan, met instemming van de te benoemen leden en met

⁵⁵ De versie van artikel 199 die van kracht zal zijn bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019 is weergegeven in het Aanhangsel bij deze versie van het Reglement.

TITEL VIII Artikel 200

inachtneming van lid 1, een voorlopig besluit nemen inzake de vervulling van vacatures in commissies.

6. Dergelijke wijzigingen worden in de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging aan het Parlement voorgelegd.

Artikel 200

Plaatsvervangers⁵⁶

1. De fracties en niet-fractiegebonden leden kunnen voor elke commissie een aantal vaste plaatsvervangers aanwijzen dat overeenkomt met het aantal gewone leden dat de verschillende fracties en de niet-fractiegebonden leden in de betrokken commissies vertegenwoordigt. De Voorzitter wordt daarvan in kennis gesteld. Deze vaste plaatsvervangers hebben het recht aan de commissievergaderingen deel te nemen, aldaar het woord te voeren en, bij afwezigheid van het gewone lid, aan de stemming deel te nemen.

Ingeval de zetel van een gewoon lid van een commissie vacant is, heeft een vaste plaatsvervanger van dezelfde fractie het recht om deel te nemen aan de stemming in plaats van het gewone lid, op tijdelijke basis tot de voorlopige vervulling van de vacature van het gewone lid overeenkomstig artikel 199, lid 5, of, bij gebrek aan een dergelijke voorlopige vervulling, tot de benoeming van een nieuw gewoon lid. Die machtiging stoelt op het besluit van het Parlement over het aantal leden van de commissie en beoogt te waarborgen dat hetzelfde aantal leden van de betrokken fractie aan de stemming kan deelnemen als het aantal dat gold voor het vacant zijn van de zetel.

2. Indien er geen vaste plaatsvervangers zijn aangewezen of indien de vaste plaatsvervangers afwezig zijn, kan het gewone lid van de commissie zich bij afwezigheid op vergaderingen laten vertegenwoordigen door een ander lid van dezelfde fractie dat dan stemrecht heeft. De naam van deze plaatsvervanger moet voor het begin van de stemming aan de commissievoorzitter worden meegedeeld.

Lid 2 is van overeenkomstige toepassing op de niet-fractiegebonden leden.

De in lid 2, laatste zin, bedoelde voorafgaande mededeling moet worden gedaan voor het einde van het debat of voor de opening van de stemming over het agendapunt of de agendapunten waarvoor het gewone lid zich laat vervangen.

* * *

Dit artikel stoelt op twee duidelijk in deze tekst vastgestelde gedachten:

- *een fractie mag in een commissie niet meer vaste plaatsvervangers hebben dan gewone leden;*
- *alleen de fracties kunnen vaste plaatsvervangers aanwijzen, op de enkele voorwaarde dat zij dit ter kennis brengen van de Voorzitter.*

Dit impliceert het volgende:

⁵⁶ Artikel 200 wordt geschrapt bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019. Bepaalde aangelegenheden die momenteel door artikel 200 worden behandeld, zullen worden behandeld door artikel 199, die op dat moment van kracht wordt en die is weergegeven in het Aanhangsel bij deze versie van het Reglement.

- *de hoedanigheid van vaste plaatsvervanger is uitsluitend gekoppeld aan het lidmaatschap van een bepaalde fractie;*
- *wanneer het aantal gewone leden van een fractie in een commissie wordt gewijzigd, wordt het maximum aantal vaste plaatsvervangers dat zij mag aanwijzen dienovereenkomstig gewijzigd;*
- *leden die van fractie veranderen, kunnen het mandaat van vaste plaatsvervanger dat zij in hun oorspronkelijke fractie hadden niet behouden;*
- *een lid van een commissie kan in geen geval plaatsvervanger zijn van een collega die tot een andere fractie behoort.*

Artikel 201

Taken van de commissies

1. De vaste commissies behandelen de vraagstukken die het Parlement of, gedurende een onderbreking van de zitting, de Voorzitter namens de Conferentie van voorzitters naar hen heeft verwezen.

2. Indien twee of meer vaste commissies bevoegd zijn voor de behandeling van een vraagstuk, wordt een daarvan als de bevoegde commissie aangewezen en worden de andere als adviserende commissies aangewezen.

Een vraagstuk mag evenwel niet naar meer dan drie commissies tegelijk worden verwezen, tenzij wordt beslist om onder de in lid 1 gestelde voorwaarden van deze regel af te wijken.

3. Twee of meer commissies of subcommissies kunnen onder hun bevoegdheid vallende aangelegenheden gezamenlijk behandelen, maar kunnen geen gezamenlijke beslissing nemen, tenzij artikel 55 van toepassing is.

4. Een commissie kan, met instemming van de bevoegde organen van het Parlement, een of meer van haar leden belasten met een studie of onderzoeksmis­sie.

Artikel 201 bis

Bevoegdheidskwesties

1. Indien een vaste commissie zich onbevoegd verklaart om een punt te behandelen of zich tussen twee of meer vaste commissies een bevoegdheidsconflict voordoet, wordt de bevoegdheidskwestie binnen vier weken na kennisgeving ter plenaire vergadering van de verwijzing naar de commissie aan de Conferentie van voorzitters voorgelegd.

2. De Conferentie van voorzitters neemt binnen zes weken na indiening van de kwestie een besluit op basis van een aanbeveling van de Conferentie van commissievoorzitters dan wel, bij ontstentenis van een dergelijke aanbeveling, op basis van een aanbeveling van de voorzitter daarvan. Indien de Conferentie van voorzitters binnen deze termijn geen besluit heeft genomen, wordt de aanbeveling geacht te zijn goedgekeurd.

3. Commissievoorzitters kunnen in onderlinge overeenstemming een punt naar een bepaalde commissie verwijzen, waar nodig onder voorbehoud van de toestemming voor een procedure met medeverantwoordelijke commissies overeenkomstig artikel 54.

Artikel 202

(Geschrapt)

Artikel 203

Subcommissies

1. Subcommissies kunnen worden ingesteld overeenkomstig artikel 196. Iedere vaste of bijzondere commissie kan in het belang van haar werkzaamheden en met voorafgaande toestemming van de Conferentie van voorzitters binnen de commissie een of meer subcommissies instellen, waarbij zij de samenstelling van de subcommissie overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van artikel 199 bepaalt, alsook de bevoegdheden ervan, die liggen binnen de bevoegdheden van de moedercommissie. Subcommissies brengen verslag uit aan hun moedercommissie.
2. Tenzij in dit Reglement anders is bepaald, geldt de voor de commissies geldende procedure ook voor de subcommissies.
3. Gewone leden van een subcommissie worden gekozen uit de leden van de moedercommissie.
4. De voorwaarden voor toelating van plaatsvervangers tot vergaderingen van subcommissies zijn dezelfde als bij commissievergaderingen.
5. De voorzitter van de moedercommissie kan de voorzitters van de subcommissies bij de werkzaamheden van de coördinatoren betrekken of hun de mogelijkheid bieden debatten in de moedercommissie over specifiek tot het werkterrein van de betrokken subcommissie behorende agendapunten voor te zitten, mits het commissiebureau van deze werkwijze in kennis wordt gesteld en daarmee instemt.

Artikel 204

Commissiebureau

1. In de eerstvolgende commissievergadering na de benoeming van de leden van de commissie overeenkomstig artikel 199 kiest de commissie uit haar gewone leden een voorzitter en, bij aparte stemmingen, ondervoorzitters, die het commissiebureau vormen. Het aantal te kiezen ondervoorzitters wordt op voorstel van de Conferentie van voorzitters door het Parlement vastgesteld. De samenstelling van de commissiebureaus moet een afspiegeling vormen van de diversiteit van het Parlement; een commissiebureau mag niet bestaan uit uitsluitend mannelijke of uitsluitend vrouwelijke leden en de ondervoorzitters mogen niet allen uit dezelfde lidstaat afkomstig zijn.
2. Komt het aantal kandidaten overeen met het aantal te vervullen zetels, dan vindt verkiezing bij acclamatie plaats. Zijn er bij een gegeven stemming echter meerdere kandidaten of verzoeken leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken in de commissie om een stemming, dan vindt de verkiezing bij geheime stemming plaats.

Is er slechts één kandidaat, dan vindt de verkiezing plaats bij volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen, voor en tegen.

Zijn er meerdere kandidaten, dan is de kandidaat gekozen die de volstrekte meerderheid van de bij de eerste stemronde uitgebrachte stemmen behaalt. Bij de tweede stemronde is de kandidaat gekozen die de meeste stemmen behaalt. Bij staking van stemmen is de kandidaat met de hoogste leeftijd gekozen.

3. De volgende artikelen betreffende ambtsdragers in het Parlement zijn van overeenkomstige toepassing op commissies: artikel 14 (Voorlopig voorzitterschap), artikel 15 (Voordracht van kandidaten en algemene bepalingen), artikel 16 (Verkiezing van de Voorzitter - openingstoespraak), artikel 19 (Ambtstermijn) en artikel 20 (Vacatures).

Artikel 205

Commissiecoördinatoren

1. De fracties kunnen in elke commissie een van hun leden als coördinator aanwijzen.
2. Een vergadering van commissiecoördinatoren wordt zo nodig door de commissievoorzitter bijeengeroepen ter voorbereiding van door de commissie te nemen besluiten, met name inzake de te volgen procedure en inzake de benoeming van rapporteurs. De commissie kan de bevoegdheid tot het nemen van bepaalde besluiten, uitgezonderd besluiten tot goedkeuring van verslagen, ontwerpresoluties, adviezen en amendementen, aan de coördinatoren delegeren.

De ondervoorzitters kunnen worden uitgenodigd om als raadgevers aan vergaderingen van commissiecoördinatoren deel te nemen.

Indien geen overeenstemming kan worden bereikt, kunnen de coördinatoren slechts een besluit nemen met een meerderheid die, gezien de respectieve ledentallen van de verschillende fracties, duidelijk een ruime meerderheid van de commissie vertegenwoordigt.

De voorzitter doet in de commissie mededeling van alle besluiten en aanbevelingen van de coördinatoren, die worden geacht te zijn goedgekeurd indien zij niet worden betwist. Zij worden naar behoren in de notulen van de commissievergadering vermeld.

De niet-fractiegebonden leden vormen geen fractie in de zin van artikel 32 en kunnen dan ook niet overgaan tot aanwijzing van coördinatoren, die als enige leden van rechtswege kunnen deelnemen aan de coördinatorenvergaderingen.

In alle gevallen moet het recht van niet-fractiegebonden leden op toegang tot informatie overeenkomstig het beginsel van gelijke behandeling worden gewaarborgd middels het doorgeven van informatie en de aanwezigheid van een lid van het secretariaat van de niet-fractiegebonden leden bij de coördinatorenvergaderingen.

Artikel 205 bis

Schaduwrapporteurs

De fracties kunnen voor elk verslag een schaduwrapporteur aanwijzen om de voortgang van het betrokken verslag te volgen en namens de fractie tot compromissen te komen. Hun namen worden meegedeeld aan de commissievoorzitter.

Artikel 206

Commissievergaderingen

1. Een commissie komt bijeen wanneer zij daartoe is opgeroepen door haar voorzitter, of op verzoek van de Voorzitter van het Parlement.

Bij het bijeenroepen van de vergadering legt de voorzitter een ontwerpagenda voor. De commissie neemt aan het begin van de vergadering een besluit over de agenda.

2. De Commissie, de Raad en andere instellingen van de Unie kunnen het woord voeren in commissievergaderingen, indien zij daartoe namens de commissie door haar voorzitter worden uitgenodigd.

Bij besluit van een commissie kunnen andere personen worden uitgenodigd om een vergadering bij te wonen en daarin het woord te voeren.

De bevoegde commissie kan met toestemming van het Bureau een hoorzitting met deskundigen beleggen wanneer zij dat noodzakelijk acht voor het goede verloop van de werkzaamheden over een bepaald onderwerp.

3. Onverminderd artikel 53, lid 8, en tenzij de betrokken commissie anders beslist, kunnen de leden van het Parlement die de vergaderingen van de commissies waarvan zij geen deel uitmaken bijwonen niet aan de beraadslagingen ervan deelnemen.

Zij kunnen door de commissie echter worden gemachtigd met raadgevende stem aan haar vergaderingen deel te nemen.

4. Artikel 162, lid 2, inzake de verdeling van spreektijd is van overeenkomstige toepassing op commissies.

5. Wanneer een volledig verslag wordt opgesteld, is artikel 194, leden 2, 3 en 5, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 207

Notulen van de commissievergaderingen

De notulen van elke vergadering van een commissie worden aan al haar leden beschikbaar gesteld en ter goedkeuring aan die commissie voorgelegd.

Artikel 208

Stemming in de commissie

1. Onverminderd artikel 66, lid 3, inzake de tweede lezing, worden ter behandeling in de commissie ingediende amendementen of ontwerpvoorstellen tot verwerping altijd door een gewoon lid of een plaatsvervangend lid van de betrokken commissie ondertekend dan wel door ten minste een dergelijk lid medeondertekend.

2. Een commissie kan geldig stemmen wanneer een vierde van haar leden daadwerkelijk aanwezig is. Indien evenwel leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken in de commissie hierom vóór het begin van een stemming verzoeken, is deze stemming slechts geldig wanneer de meerderheid van haar leden aan de stemming heeft deelgenomen.

3. Bij een enkele stemming en/of bij de eindstemming in de commissie over een verslag of een advies wordt hoofdelijk gestemd overeenkomstig artikel 180, leden 3 en 4. De stemming over amendementen en andere stemmingen vinden plaats bij handopsteken, tenzij de voorzitter besluit tot een elektronische stemming of leden of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken in de commissie om hoofdelijke stemming verzoeken.

De bepalingen van artikel 208, lid 3, over de hoofdelijke stemming gelden niet voor de verslagen die zijn bedoeld in artikel 8, lid 2, en artikel 9, leden 4, 7 en 9, in het kader van procedures aangaande de immuniteit van een lid.

4. In het licht van de ingediende amendementen kan de commissie, in plaats van tot stemming over te gaan, de rapporteur verzoeken een nieuw ontwerp voor te leggen dat zoveel mogelijk rekening houdt met deze amendementen. Voor de indiening van amendementen wordt dan een nieuwe termijn vastgesteld.

Artikel 209

Bepalingen betreffende de plenaire vergadering die ook van toepassing zijn op de commissievergaderingen

De volgende artikelen betreffende stemmingen, ordepunten en procedurele moties zijn van overeenkomstige toepassing op commissies: artikel 164 bis (Voorkoming van verstoring van procedures), artikel 168 bis (Drempels), artikel 169 (Indiening en presentatie van amendementen), artikel 170 (Ontvankelijkheid van amendementen), artikel 171 (Stemprocedure), artikel 174 (Volgorde van stemming over amendementen), artikel 176, lid 1 (Stemming in onderdelen), artikel 177 (Stemrecht), artikel 178 (Stemming), artikel 179 bis (Staking van stemmen), artikel 180, leden 3 en 4 (Hoofdelijke stemming), artikel 180 bis (Geheime stemming), artikel 181 (Gebruik van de elektronische steminstallatie), artikel 182 bis (Betwisting van de stemming), artikel 184 bis (Ordepunten), artikel 190 (Verdaging van een debat of van een stemming) en artikel 191 (Schorsing of sluiting van de vergadering).

Artikel 210

Vragenuur in de commissies

Een commissie kan besluiten een vragenuur te houden. Elke commissie stelt zelf de regels voor het verloop van dit vragenuur vast.

Artikel 210 bis

Procedure voor de raadpleging door een commissie van vertrouwelijke informatie in een commissievergadering met gesloten deuren

1. Wanneer het Parlement rechtens verplicht is ontvangen informatie vertrouwelijk te behandelen, past de voorzitter van de bevoegde commissie automatisch de in lid 3 neergelegde vertrouwelijkheidsprocedure toe.

2. Onverminderd lid 1, en bij ontstentenis van een juridische verplichting om de ontvangen informatie vertrouwelijk te behandelen, kan elke commissie op eigen initiatief de in lid 3 neergelegde vertrouwelijkheidsprocedure toepassen op een in een schriftelijk of mondeling verzoek door een van haar leden aangewezen inlichting of stuk. Voor de goedkeuring van een besluit tot toepassing van de vertrouwelijkheidsprocedure is in een dergelijk geval een meerderheid van twee derde van het aantal aanwezige leden vereist.

3. Zodra de commissievoorzitter heeft verklaard dat de vertrouwelijkheidsprocedure wordt gevolgd, vindt de vergadering met gesloten deuren plaats en mag deze alleen nog worden bijgewoond door de commissieleden, met inbegrip van de plaatsvervangende leden. De commissie kan overeenkomstig het toepasselijke interinstitutionele rechtskader besluiten dat andere leden op grond van artikel 206, lid 3 de vergadering kunnen bijwonen. De vergadering kan tevens worden bijgewoond door personen die op voorhand door de voorzitter zijn aangewezen omdat zij voor de uitoefening van hun taken op de hoogte moeten zijn, met inachtneming van eventuele beperkingen die voortvloeien uit de toepasselijke regels inzake de behandeling van vertrouwelijke informatie door het Parlement. Wat betreft de raadpleging van informatie met rubricering CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL of hoger, of in geval van specifieke uit het interinstitutioneel rechtskader voortvloeiende toegangsbeperkingen, kunnen bijkomende beperkingen van toepassing zijn.

De stukken worden aan het begin van de vergadering rondgedeeld en na afloop weer opgehaald. De stukken zijn genummerd. Er mogen geen aantekeningen of kopieën worden gemaakt.

In de notulen van de vergadering wordt geen enkel detail van de behandeling van het volgens de vertrouwelijkheidsprocedure behandelde agendapunt vermeld. Enkel het besluit mag in de notulen worden vermeld, zo er een besluit genomen is.

4. Onverminderd de toepasselijke regels inzake schending van de geheimhoudingsplicht in het algemeen, kunnen leden of een fractie of fracties die ten minste de middelhoge drempel bereiken in een commissie die de vertrouwelijkheidsprocedure heeft toegepast, verzoeken om een schending van de geheimhoudingsplicht te behandelen. Dit verzoek kan op de agenda van de eerstvolgende commissievergadering worden geplaatst. De commissie kan bij meerderheid van haar leden besluiten de zaak aan de Voorzitter voor te leggen voor verdere behandeling overeenkomstig de artikelen 11 en 166.

Dit artikel is van toepassing voor zover het toepasselijke rechtskader met betrekking tot de behandeling van vertrouwelijke informatie voorziet in de mogelijkheid om de vertrouwelijke informatie te raadplegen in een vergadering achter gesloten deuren buiten de beveiligde ruimten.

Artikel 211

Openbare hoorzitting en plenair debat naar aanleiding van een burgerinitiatief

1. Wanneer de Commissie een burgerinitiatief in het desbetreffende register heeft gepubliceerd overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁵⁷, gaat de Voorzitter van het Europees Parlement op voorstel van de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters als volgt te werk:

- (a) hij belast de overeenkomstig bijlage V ter zake bevoegde commissie met de taak de in artikel 11 van Verordening (EU) nr. 211/2011 bedoelde openbare hoorzitting te organiseren; de voor verzoekschriften bevoegde commissie treedt automatisch overeenkomstig artikel 54 van het Reglement op als medeverantwoordelijke commissie;
- (b) hij kan, wanneer er twee of meer burgerinitiatieven over een vergelijkbaar onderwerp overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 211/2011 in het desbetreffende register zijn gepubliceerd, na overleg met de

⁵⁷ Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief (PB L 65 van 11.3.2011, blz. 1).

organisatoren besluiten een gezamenlijke openbare hoorzitting te organiseren waarin alle betrokken burgerinitiatieven op voet van gelijkheid worden behandeld.

2. De ter zake bevoegde commissie:

- (a) gaat na of de Commissie de organisatoren overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 211/2011 op passend niveau heeft ontvangen;
- (b) ziet er zo nodig met de steun van de Conferentie van commissievoorzitters op toe dat de Commissie naar behoren bij de organisatie van de openbare hoorzitting wordt betrokken en dat zij bij de hoorzitting op passend niveau wordt vertegenwoordigd.

3. De voorzitter van de ter zake bevoegde commissie belegt de openbare hoorzitting op een geschikte datum binnen drie maanden na de indiening van het burgerinitiatief bij de Commissie overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) nr. 211/2011.

4. De ter zake bevoegde commissie organiseert de openbare hoorzitting in het Parlement, eventueel samen met andere instellingen en organen van de Unie die eraan wensen deel te nemen. Zij kan andere belanghebbenden uitnodigen om de hoorzitting bij te wonen.

De ter zake bevoegde commissie nodigt een representatieve groep organisatoren, onder wie ten minste een van de in artikel 3, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 211/2011 bedoelde contactpersonen, uit om het initiatief tijdens de openbare hoorzitting toe te lichten.

5. Het Bureau keurt overeenkomstig met de Commissie overeengekomen regelingen regels goed voor de terugbetaling van gemaakte kosten.

6. De Voorzitter van het Parlement en de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters kunnen hun bevoegdheden uit hoofde van dit artikel aan een ondervoorzitter respectievelijk aan een andere commissievoorzitter delegeren.

7. Indien aan de voorwaarden van artikel 54 of artikel 55 is voldaan, zijn deze bepalingen dienovereenkomstig van toepassing op andere commissies. De artikelen 201 en 201 bis zijn eveneens van toepassing.

Artikel 25, lid 9, is niet van toepassing op openbare hoorzittingen naar aanleiding van burgerinitiatieven.

8. Het Parlement houdt tijdens een vergaderperiode aansluitend op de hoorzitting een debat over een burgerinitiatief dat overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 211/2011 in het desbetreffende register is gepubliceerd, en besluit bij plaatsing van het debat op de agenda of het debat al dan niet met een resolutie wordt afgesloten. Het Parlement neemt tot afsluiting van het debat geen resolutie aan indien tijdens dezelfde of de volgende vergaderperiode een identiek of gelijksoortig onderwerp wordt behandeld, tenzij de Voorzitter om uitzonderlijke redenen een ander voorstel doet. Indien het Parlement besluit een resolutie tot afsluiting van het debat aan te nemen, kunnen de ter zake bevoegde commissie, een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken een ontwerpresolutie indienen. Artikel 123, leden 3 tot en met 8, betreffende de indiening van en stemming over ontwerpresoluties is van overeenkomstige toepassing.

9. Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie waarin zij haar juridische en politieke conclusies uiteenzet over een specifiek burgerinitiatief, beoordeelt het Parlement de maatregelen die de Commissie op grond van deze mededeling neemt. Ingeval de Commissie geen

passend voorstel met betrekking tot een burgerinitiatief indient, kan de ter zake bevoegde commissie in overleg met de organisatoren van het burgerinitiatief een hoorzitting organiseren. Voorts kan het Parlement besluiten of het een plenair debat houdt en of dit debat met een resolutie wordt afgesloten. De procedure van lid 8 is van overeenkomstige toepassing. Het Parlement kan ook besluiten de door artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie toegekende bevoegdheid uit te oefenen, en daarmee de procedure van artikel 46 in gang te zetten.

HOOFDSTUK 2

INTERPARLEMENTAIRE DELEGATIES

Artikel 212

Instelling en taken van interparlementaire delegaties⁵⁸

1. Op voorstel van de Conferentie van voorzitters stelt het Parlement vaste interparlementaire delegaties in en beslist het in het licht van hun taken over over hun aard en hun aantal leden. Het aantal leden van elke delegatie wordt vastgesteld naargelang de taken van de delegatie. De verkiezing van de leden van de delegaties vindt plaats tijdens de eerste of de tweede vergaderperiode van het nieuwgekozen Parlement en geldt voor de duur van de zittingsperiode.
2. De leden van de delegaties worden gekozen nadat de fracties en de niet-fractiegebonden leden hun voordrachten bij de Conferentie van voorzitters hebben ingediend. De Conferentie van voorzitters doet het Parlement voorstellen die zoveel mogelijk rekening houden met een billijke vertegenwoordiging van de lidstaten en van de politieke stromingen. Artikel 199, leden 2, 3, 5 en 6 is van toepassing.
3. De bureaus van de delegaties worden samengesteld volgens de in artikel 204 voor de vaste commissies vastgestelde procedure.
4. Het Parlement stelt de algemene bevoegdheden van de verschillende delegaties vast. Het kan te allen tijde tot uitbreiding en beperking van deze bevoegdheden besluiten.
5. De Conferentie van voorzitters stelt op voorstel van de Conferentie van delegatievoorzitters de voor de werkzaamheden van de delegaties noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.
6. De voorzitter van een delegatie brengt regelmatig verslag uit aan de voor buitenlandse zaken bevoegde commissie over de werkzaamheden van de delegatie.
7. De voorzitter van een delegatie krijgt de gelegenheid in een commissie het woord te voeren wanneer er een onderwerp aan de orde is dat onder de bevoegdheid van de delegatie valt. Hetzelfde geldt bij vergaderingen van de delegatie voor de voorzitter of rapporteur van die commissie.

Artikel 213

(Geschrapt)

⁵⁸ De versie van artikel 212 die van kracht zal worden bij de opening van de vergaderperiode van juli 2019 is weergegeven in het Aanhangsel bij deze versie van het Reglement.

Artikel 214**Gemengde parlementaire commissies**

1. Het Europees Parlement kan met de parlementen van de staten die met de Unie geassocieerd zijn of waarmee de Unie toetredingsonderhandelingen heeft opgestart, gemengde parlementaire commissies instellen.

Deze commissies kunnen aanbevelingen tot de betrokken parlementen richten. In het geval van het Europees Parlement worden deze voorstellen verwezen naar de bevoegde commissie, die voorstellen doet met betrekking tot het eraan te geven gevolg.

2. De algemene bevoegdheden van de diverse gemengde parlementaire commissies worden door het Europees Parlement vastgesteld in overeenstemming met de overeenkomsten met de derde landen.

3. Voor de gemengde parlementaire commissies gelden de procedurele bepalingen die in de betrokken overeenkomst zijn vastgesteld. Deze zijn gebaseerd op de pariteit tussen de delegatie van het Europees Parlement en die van het parlement van de betrokken staat.

4. De gemengde parlementaire commissies stellen hun reglement vast en leggen dit ter goedkeuring voor, binnen het Europees Parlement aan het Bureau en binnen het parlement van het betrokken derde land aan het bevoegde orgaan van dat land.

5. De verkiezing van de leden van de delegaties van het Europees Parlement in de gemengde parlementaire commissies en de samenstelling van de bureaus van deze delegaties vinden plaats volgens de voor de interparlementaire delegaties vastgestelde procedure.

Artikel 214 bis**Samenwerking met de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa**

1. De organen van het Parlement, en meer in het bijzonder de commissies, werken samen met hun tegenhangers van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa op gebieden van gemeenschappelijk belang, met name om de doelmatigheid van hun werkzaamheden te vergroten en dubbel werk te voorkomen.

2. De Conferentie van voorzitters bepaalt in overleg met de bevoegde autoriteiten van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa de regelingen voor deze samenwerking.

TITEL IX

VERZOEKSCHRIFTEN

Artikel 215

Petitierecht

1. Overeenkomstig artikel 227 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie heeft iedere burger van de Europese Unie, alsmede iedere natuurlijke of rechtspersoon met verblijfplaats of statutaire zetel in een lidstaat, het recht om individueel of samen met andere burgers of personen een verzoekschrift tot het Parlement te richten betreffende een onderwerp dat tot de werkterreinen van de Europese Unie behoort en dat hem rechtstreeks aangaat.

2. Aan het Parlement gerichte verzoekschriften vermelden de naam en de vaste woonplaats van iedere indiener.

3. Bij het Parlement ingediende geschriften die duidelijk niet bedoeld zijn als verzoekschrift, worden niet als verzoekschrift ingeschreven. In plaats daarvan worden zij onverwijld toegezonden aan de passende dienst voor verdere behandeling.

4. Wanneer een verzoekschrift door verscheidene natuurlijke of rechtspersonen is ondertekend, wijzen de ondertekenaars een vertegenwoordiger en plaatsvervangende vertegenwoordigers aan die voor de toepassing van deze titel van het Reglement als de indieners worden beschouwd.

Wanneer geen dergelijke vertegenwoordigers zijn aangewezen, wordt de eerste ondertekenaar of een andere geschikte persoon als de indiener beschouwd.

5. Iedere indiener kan op elk moment zijn handtekening onder het verzoekschrift intrekken.

Indien alle indieners hun handtekeningen intrekken, dan vervalt het verzoekschrift.

6. De verzoekschriften moeten gesteld zijn in een officiële taal van de Europese Unie.

In een andere taal gestelde verzoekschriften worden alleen in behandeling genomen als de indiener een in een officiële taal gestelde vertaling heeft bijgevoegd. De briefwisseling van het Parlement met de indiener van het verzoekschrift wordt gevoerd in de taal van de vertaling.

Het Bureau kan besluiten dat verzoekschriften en briefwisseling met indieners in andere talen gesteld kunnen zijn, mits deze talen overeenkomstig de grondwettelijke orde van de betrokken lidstaten op hun gehele grondgebied of een deel daarvan als officiële taal gelden.

7. Verzoekschriften kunnen worden ingediend per post of via het verzoekschriftenportaal dat beschikbaar wordt gesteld op de website van het Parlement, waar de indiener aanwijzingen krijgt om het verzoekschrift te formuleren op een wijze die in overeenstemming is met de leden 1 en 2.

8. Indien meerdere verzoekschriften worden ontvangen over eenzelfde onderwerp, kunnen zij gezamenlijk worden behandeld.

9. Verzoekschriften die aan de in lid 2 gestelde voorwaarden voldoen, worden in volgorde van binnenkomst in een algemeen register ingeschreven. Verzoekschriften die daar niet aan voldoen, worden ter zijde gelegd. De redenen daarvoor worden meegedeeld aan de indiener van het verzoekschrift.

10. De in het algemeen register ingeschreven verzoekschriften worden door de Voorzitter naar de voor verzoekschriften bevoegde commissie verwezen, die eerst vaststelt of het verzoekschrift ontvankelijk is overeenkomstig artikel 227 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Indien de commissie geen overeenstemming bereikt over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift, wordt het ontvankelijk verklaard als ten minste een derde van de leden van de commissie daarom verzoekt.

11. Verzoekschriften die door de commissie niet-ontvankelijk zijn verklaard, worden gearchiveerd. De indiener van het verzoekschrift wordt met opgave van redenen hiervan in kennis gesteld. Eventueel kunnen alternatieve verhaalmiddelen worden aanbevolen.

12. Verzoekschriften worden openbare documenten zodra zij zijn geregistreerd. Om redenen van transparantie mag het Parlement de naam van de indiener, eventuele mede-indieners en eventuele medeondertekenaars en de inhoud van het verzoekschrift publiceren. De indiener, mede-indieners en medeondertekenaars worden dienovereenkomstig geïnformeerd.

13. Niettegenstaande lid 12 kunnen indieners, mede-indieners of medeondertekenaars verzoeken hun naam niet te publiceren ter bescherming van hun privacy, in welk geval het Parlement dit verzoek dient in te willigen.

Wanneer de klacht van de indiener omwille van de anonimiteit van de indiener niet kan worden behandeld, wordt de indiener geraadpleegd over de vraag welke verdere stappen moeten worden ondernomen.

14. Om de rechten van derden te beschermen, kan het Parlement op eigen initiatief of op verzoek van de betrokken derde een verzoekschrift en/of andere daarin vervatte gegevens anonimiseren indien het dit gepast acht.

15. Verzoekschriften die bij het Parlement zijn ingediend door natuurlijke of rechtspersonen die geen burger van de Europese Unie zijn en niet hun verblijfplaats of statutaire zetel in een lidstaat hebben, worden afzonderlijk geregistreerd en gearchiveerd. De Voorzitter zendt maandelijks een overzicht van de in de voorafgaande maand ontvangen verzoekschriften, met vermelding van het onderwerp, naar de commissie. De commissie kan de verzoekschriften waarvan zij behandeling dienstig acht opvragen.

Artikel 216

Behandeling van verzoekschriften

1. Ontvankelijke verzoekschriften worden door de voor verzoekschriften bevoegde commissie behandeld in het kader van haar normale werkzaamheden, in een debat tijdens een gewone vergadering dan wel middels een schriftelijke procedure. Indieners kunnen worden uitgenodigd of kunnen verzoeken om deel te nemen aan de vergaderingen van de commissie waarop hun verzoekschrift zal worden besproken. De voorzitter bepaalt of de indieners het woord mogen voeren.

2. De commissie kan besluiten om over een ontvankelijk verklaard verzoekschrift een beknopte ontwerp-resolutie aan het Parlement voor te leggen, mits de Conferentie van commissievoorzitters hierover op voorhand wordt geïnformeerd en de Conferentie van voorzitters hiertegen geen bezwaar maakt. Deze ontwerp-resoluties worden ingeschreven op de ontwerp-agenda van de vergaderperiode die uiterlijk acht weken na goedkeuring van die ontwerp-resoluties in de commissie wordt gehouden. Zij worden bij een enkele stemming in stemming gebracht. De

TITEL IX Artikel 216 bis

Conferentie van voorzitters kan voorstellen artikel 151 toe te passen en bij ontstentenis daarvan worden die ontwerpresoluties zonder debat in stemming gebracht.

3. Indien de commissie voornemens is over een ontvankelijk verzoekschrift een initiatiefverslag overeenkomstig artikel 52, lid 1, op te stellen en het verslag met name betrekking heeft op de toepassing of interpretatie van het Unierecht of op voorstellen tot wijziging van bestaand recht, wordt de ter zake bevoegde commissie overeenkomstig artikel 53 en artikel 54 als medeverantwoordelijke commissie aangewezen. De commissie aanvaardt zonder te stemmen suggesties van de ter zake bevoegde commissie voor onderdelen van de ontwerpresolutie wanneer die suggesties betrekking hebben op de toepassing of interpretatie van het Unierecht of op wijzigingen van bestaand recht. Indien de commissie dergelijke suggesties niet aanvaardt, kan de ter zake bevoegde commissie deze rechtstreeks ter plenaire vergadering indienen.

4. Ondertekenaars kunnen hun handtekening plaatsen onder een ontvankelijk verklaard verzoekschrift op het verzoekschriftenportaal. Dit portaal beschikbaar wordt gesteld op de website van het Parlement, of kunnen aangeven dat zij hun steun voor een verzoekschrift intrekken.

5. De commissie kan de Commissie verzoeken haar bij te staan, met name door nadere informatie met betrekking tot de toepassing of de naleving van het Unierecht dan wel alle voor het verzoekschrift relevante inlichtingen of documenten te verstrekken. Vertegenwoordigers van de Commissie wordt verzocht aan de vergaderingen van de commissie deel te nemen.

6. De commissie kan de Voorzitter verzoeken haar advies of aanbeveling voor verdere actie of met het oog op een antwoord toe te zenden aan de Commissie, de Raad of de betrokken nationale autoriteiten.

7. De commissie dient jaarlijks een verslag in bij het Parlement over de resultaten van haar beraadslagingen en, indien passend, over de maatregelen die de Raad en de Commissie hebben genomen naar aanleiding van door het Parlement naar hen verwezen verzoekschriften.

Is de behandeling van een ontvankelijk verzoekschrift afgerond, dan wordt de behandeling voor gesloten verklaard bij besluit van de commissie.

8. De indiener wordt op de hoogte gesteld van alle relevante besluiten van de commissie en de daaraan ten grondslag liggende redenen.

9. Bij besluit van de commissie kan de behandeling van een verzoekschrift worden heropend indien relevante nieuwe feiten die verband houden met het verzoekschrift onder haar aandacht zijn gebracht en de indiener daarom verzoekt.

10. De commissie stelt bij meerderheid van haar leden richtsnoeren vast voor de behandeling van verzoekschriften overeenkomstig dit Reglement.

Artikel 216 bis

Onderzoeksmissies

1. In het kader van de behandeling van verzoekschriften, de vaststelling van feiten of het zoeken naar oplossingen kan de commissie onderzoeksmissies doen in de lidstaat of regio die het voorwerp is van een ontvankelijk verklaard verzoekschrift waarover reeds in de commissie is beraadslaagd. In de regel hebben onderzoeksmissies betrekking op vraagstukken die in meerdere verzoekschriften zijn opgeworpen. De regeling van het Bureau inzake reizen van commissiedelegaties binnen de Europese Unie is van toepassing.

2. In de lidstaat van bestemming gekozen leden maken geen deel uit van de delegatie. Zij kunnen de delegatie tijdens de onderzoeksmis­sie wel ambtshalve begeleiden.

3. Na elke onderzoeksmis­sie wordt een missieverslag opgesteld door de officiële leden van de delegatie. Het hoofd van de delegatie coördineert het opstellen van het verslag en tracht op voet van gelijkheid tussen de officiële leden consensus te bereiken over de inhoud ervan. Indien geen consensus wordt bereikt, zet het missieverslag de uiteenlopende beoordelingen uiteen.

Leden die de delegatie ambtshalve begeleiden, nemen geen deel aan de opstelling van het verslag.

4. Het missieverslag wordt, met inbegrip van eventuele aanbevelingen, aan de commissie voorgelegd. Leden kunnen amendementen indienen op de aanbevelingen, maar niet op onderdelen van het verslag die betrekking hebben op door de commissie vastgestelde feiten.

De commissie stemt eerst over de eventuele amendementen op de aanbevelingen en vervolgens over het missieverslag in zijn geheel.

Indien het missieverslag wordt goedgekeurd, wordt het ter informatie toegezonden aan de Voorzitter.

Artikel 217

Bekendmaking van verzoekschriften

1. Van de verzoekschriften die zijn ingeschreven in het in artikel 215, lid 9, genoemde algemeen register, alsmede van de belangrijkste besluiten over de te volgen procedure voor de behandeling van specifieke verzoekschriften wordt ter plenaire vergadering mededeling gedaan. Deze mededelingen worden opgenomen in de notulen van de vergadering.

2. De titels en samenvattingen van de in het algemeen register ingeschreven verzoekschriften, alsmede de samen met de verzoekschriften toegezonden adviezen en belangrijkste besluiten worden voor het publiek toegankelijk gemaakt op het verzoekschriftenportaal op de website van het Parlement.

Artikel 218

Burgerinitiatief

1. Wanneer het Parlement ervan in kennis wordt gesteld dat de Commissie overeenkomstig Verordening (EU) nr. 211/2011 is verzocht een voorstel voor een rechtshandeling krachtens artikel 11, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie in te dienen, gaat de voor de verzoekschriften bevoegde commissie na of dit gevolgen kan hebben voor haar werkzaamheden en stelt zij in voorkomend geval de indieners die verzoekschriften hebben ingediend over hiermee samenhangende onderwerpen, hiervan in kennis.

2. Voorgestelde burgerinitiatieven die overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EU) nr. 211/2011 zijn geregistreerd, maar die niet overeenkomstig artikel 9 van die verordening bij de Commissie kunnen worden ingediend omdat niet aan alle toepasselijke procedures en voorwaarden is voldaan, kunnen door de voor de verzoekschriften bevoegde commissie onderzocht worden indien zij dit wenselijk acht. De artikelen 215, 216, 216 bis en 217 zijn van overeenkomstige toepassing.

TITEL X

EUROPESE OMBUDSMAN

Artikel 219

Verkiezing van de Europese Ombudsman

1. Aan het begin van elke zittingsperiode of in geval van overlijden of vrijwillig ontslag van de Ombudsman of ontheffing van de Ombudsman uit zijn ambt, roept de Voorzitter op tot de voordracht van kandidaten voor het ambt van Europese Ombudsman en stelt hij hiervoor de indieningstermijn vast. Deze oproep wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. De kandidaten moeten door ten minste veertig leden uit ten minste twee lidstaten worden gesteund.

Ieder lid mag slechts één kandidaat steunen.

De voordrachten bevatten alle bewijsstukken op grond waarvan met zekerheid kan worden vastgesteld dat de kandidaat voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, lid 2, van Besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom van het Europees Parlement⁵⁹.

3. De voordrachten worden toegezonden aan de bevoegde commissie. Een volledige lijst van leden die de kandidaten hebben gesteund, wordt tijdig beschikbaar gesteld aan het publiek.

4. De bevoegde commissie kan verzoeken de kandidaten te horen. Deze hoorzittingen zijn toegankelijk voor alle leden.

5. Een alfabetische lijst met ontvankelijke voordrachten wordt vervolgens aan het Parlement ter goedkeuring voorgelegd.

6. De Ombudsman wordt gekozen bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen.

Indien na de eerste twee stemrondes geen enkele kandidaat is gekozen, blijven alleen de twee kandidaten over die in de tweede stemronde het hoogste aantal stemmen hebben behaald.

Bij staking van stemmen gaat de kandidaat met de hoogste leeftijd voor.

7. Voordat tot stemming wordt overgegaan, vergewist de Voorzitter zich ervan dat ten minste de helft van de leden van het Parlement aanwezig is.

8. Behalve in geval van overlijden of ontheffing van het ambt blijft de Ombudsman in functie totdat zijn opvolger is geïnstalleerd.

Artikel 220

Werkzaamheden van de Ombudsman

1. De bevoegde commissie onderzoekt gevallen van wanbeheer waarvan zij door de Ombudsman overeenkomstig artikel 3, leden 6 en 7, van Besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom in

⁵⁹ Besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom van het Europees Parlement van 9 maart 1994 inzake het Statuut van de Europese ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt (PB L 113 van 4.5.1994, blz. 15).

kennis is gesteld, waarna zij kan beslissen om uit hoofde van artikel 52 een verslag opstellen.

De bevoegde commissie onderzoekt het verslag dat de Ombudsman overeenkomstig artikel 3, lid 8, van Besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom, aan het einde van elke zitting het Parlement over het resultaat van zijn onderzoeken indient. De bevoegde commissie kan bij het Parlement een ontwerpresolutie indienen indien zij van mening is dat het Parlement een standpunt moet innemen ten aanzien van een bepaald aspect van het verslag.

2. De Ombudsman kan eveneens de bevoegde commissie op haar verzoek informatie verstrekken dan wel op eigen initiatief door die commissie worden gehoord.

Artikel 221

Ontheffing van de Ombudsman van het ambt

1. Een tiende van de leden van het Parlement kan verzoeken om ontheffing van de Ombudsman uit zijn ambt indien hij niet meer aan de voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten. Indien in de twee voorgaande maanden is gestemd over een dergelijk verzoek om ontheffing van de Ombudsman uit zijn ambt kan een nieuw verzoek alleen worden ingediend door een vijfde van de leden.

2. Het verzoek wordt voorgelegd aan de Ombudsman en de bevoegde commissie, die verslag uitbrengt aan het Parlement indien de meerderheid van haar leden van mening is dat de aangevoerde argumenten gegrond zijn. De Ombudsman wordt op eigen verzoek vóór de stemming over het verslag gehoord. Het Parlement neemt na een debat een besluit bij geheime stemming.

3. Voordat tot stemming wordt overgegaan, vergewist de Voorzitter zich ervan dat ten minste de helft van de leden van het Parlement aanwezig is.

4. Indien voor ontheffing van de Ombudsman uit het ambt is gestemd en hij hieraan geen gevolg heeft gegeven, verzoekt de Voorzitter uiterlijk tijdens de vergaderperiode volgend op die waarin de stemming plaatsvond het Hof van Justitie om de Ombudsman uit het ambt ontheven te verklaren en om onverwijld hierover uitspraak te doen.

De procedure wordt gestaakt bij vrijwillige ontslagneming van de Ombudsman.

TITEL XI

SECRETARIAAT-GENERAAL VAN HET PARLEMENT

Artikel 222

Secretariaat-generaal van het Parlement

1. Het Parlement wordt bijgestaan door een door het Bureau benoemde secretaris-generaal.

De secretaris-generaal legt ten overstaan van het Bureau de plechtige belofte af dat hij zijn ambt naar eer en geweten en volstrekt onpartijdig zal uitoefenen.

2. De secretaris-generaal van het Parlement heeft de leiding over het secretariaat-generaal, waarvan de samenstelling en organisatie door het Bureau worden bepaald.

3. Het Bureau stelt het organigram van het secretariaat-generaal van het Parlement vast alsmede de regelingen betreffende de administratieve en financiële positie van de ambtenaren en andere personeelsleden.

De Voorzitter van het Parlement doet aan de bevoegde instellingen van de Europese Unie de noodzakelijke mededelingen.

TITEL XII

BEVOEGDHEDEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN MET BETREKKING TOT EUROPESE POLITIEKE PARTIJEN EN EUROPESE POLITIEKE STICHTINGEN

Artikel 223**(Geschrapt)****Artikel 223 bis****Bevoegdheden en verantwoordelijkheden met betrekking tot Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen⁶⁰**

1. Indien het Parlement overeenkomstig artikel 65, lid 1, van het Financieel Reglement besluit zich het recht voor te behouden uitgaven toe te staan, treedt het op via zijn Bureau.

Op basis hiervan is het Bureau bevoegd besluiten te nemen overeenkomstig de artikelen 17, 18, 24, 27, lid 3, en 30 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁶¹.

Individuele door het Bureau op basis van dit lid vastgestelde besluiten worden door de Voorzitter ondertekend namens het Bureau en worden ter kennis van de aanvrager of begunstigde gebracht overeenkomstig artikel 297 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Individuele besluiten worden overeenkomstig artikel 296, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met redenen omkleed.

Het Bureau kan te allen tijde het advies van de Conferentie van voorzitters inwinnen.

2. Op verzoek van een vierde van de leden van het Parlement dat ten minste drie fracties vertegenwoordigt, stemt het Parlement over het besluit om overeenkomstig artikel 10, lid 3, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 de Autoriteit voor Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen te verzoeken na te gaan of een geregistreerde Europese politieke partij of geregistreerde Europese politieke stichting de in artikel 3, lid 1, onder c, en artikel 3, lid 2, onder c, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 gestelde voorwaarden naleeft.

3. Op grond van artikel 10, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014, kan een groep van ten minste 50 burgers een gemotiveerd verzoek indienen, waarin zij het Parlement verzoekt om te verzoeken om de in lid 2 genoemde verificatie. Het gemotiveerd verzoek wordt ingediend noch ondertekend door de leden. Het verzoek bevat feitelijke gegevens waaruit blijkt dat de betrokken Europese politieke partij of de betrokken Europese politieke stichting niet voldoet aan de in lid 2 genoemde voorwaarden.

De Voorzitter zendt ontvankelijke verzoeken van groepen burgers voor nadere behandeling door

⁶⁰ Artikel 223 bis is uitsluitend van toepassing op Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen als bedoeld in artikel 2, lid 3 en 4, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

⁶¹ Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende het statuut en de financiering van Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen (PB L 317 van 4.11.2014, blz. 1).

TITEL XII Artikel 224

aan de bevoegde commissie.

Na deze behandeling, die binnen vier maanden na verwijzing door de Voorzitter moet plaatsvinden, kan de bevoegde commissie bij meerderheid van haar leden die ten minste drie fracties vertegenwoordigen, een voorstel indienen om gevolg te geven aan het verzoek, en stelt zij de Voorzitter daarvan in kennis.

De groep burgers wordt in kennis gesteld van de resultaten van de behandeling in de commissie.

Onmiddellijk na ontvangst van het voorstel van de commissie stelt de Voorzitter het Parlement in kennis van het verzoek.

Na een dergelijke kennisgeving door de Voorzitter besluit het Parlement bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen om al dan niet een verzoek in te dienen bij de Autoriteit voor Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen.

De commissie stelt richtsnoeren vast voor de behandeling van dergelijke verzoeken van groepen burgers.

4. Op verzoek van een vierde van de leden van het Parlement dat ten minste drie fracties vertegenwoordigt, stemt het Parlement over een voorstel voor een met redenen omkleed besluit om overeenkomstig artikel 10, lid 4, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 bezwaar te maken tegen het besluit van de Autoriteit voor Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen tot schrapping van een Europese politieke partij of Europese politieke stichting uit het register, binnen drie maanden na de kennisgeving van dat besluit aan het Parlement.

De bevoegde commissie stelt een met redenen omkleed ontwerpbesluit op. Bij verwerping van een ontwerpbesluit wordt het tegengestelde besluit geacht te zijn aangenomen.

5. Op basis van een voorstel van de bevoegde commissie wijst de Conferentie van voorzitters krachtens artikel 11, lid 1, van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 twee leden aan voor het comité van onafhankelijke vooraanstaande personen.

Artikel 224

Bevoegdheden van het Bureau (Geschrapt)⁶²

1. Het Bureau neemt een besluit over aanvragen tot financiering van politieke partijen op Europees niveau alsmede over de verdeling van de kredieten tussen de begunstigde politieke partijen. Het stelt een lijst op van de begunstigde partijen en van de toegewezen bedragen.

2. Het Bureau beslist over eventuele opschorting of verlaging van de financiering en over eventuele terugvordering van ten onrechte ontvangen bedragen.

3. Na afloop van het begrotingsjaar keurt het Bureau het definitieve activiteitenverslag en de financiële eindafrekening van elke begunstigde politieke partij goed.

⁶² Artikel 224 in zijn huidige formulering blijft van toepassing op rechtshandelingen en vastleggingen met betrekking tot de financiering van politieke partijen en politieke stichtingen op Europees niveau voor de begrotingsjaren 2014, 2015, 2016 en 2017, die zoals bepaald in artikel 40 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1141/2014 blijven vallen onder Verordening (EG) nr. 2004/2003 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het statuut en de financiering van politieke partijen op Europees niveau. Zie ook de voetnoten bij artikelen 223 bis en 225.

4. Onder de voorwaarden als bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/2003 van het Europees Parlement en de Raad kan het Bureau de politieke partijen op Europees niveau overeenkomstig hun voorstellen technische ondersteuning verlenen. Het Bureau kan bepaalde specifieke besluiten tot verlening van technische ondersteuning delegeren aan de secretaris-generaal.

5. In alle in de voorgaande leden genoemde gevallen handelt het Bureau op voorstel van de secretaris-generaal. Behalve in de in de leden 1 en 4 genoemde gevallen hoort het Bureau, alvorens een besluit te nemen, de vertegenwoordigers van de betrokken politieke partij. Het Bureau kan te allen tijde het advies van de Conferentie van voorzitters inwinnen.

6. Als het Parlement na verificatie constateert dat een politieke partij op Europees niveau niet langer de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden alsmede van de rechtsstaat in acht neemt, besluit het Bureau deze politieke partij van financiering uit te sluiten.

Artikel 225

Bevoegdheden van de bevoegde commissie en van het Parlement in plenaire vergadering bijeen (Geschrapt)⁶³

1. Op verzoek van een vierde van de leden van het Parlement dat ten minste drie fracties vertegenwoordigt, verzoekt de Voorzitter, na een gedachtewisseling in de Conferentie van voorzitters, de bevoegde commissie na te gaan of een politieke partij op Europees niveau nog altijd, met name in haar programma en optreden, de beginselen eerbiedigt waarop de Europese Unie gegrondvest is, te weten vrijheid, democratie, eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden alsmede de rechtsstaat.

2. Alvorens een ontwerpbesluit aan het Parlement voor te leggen, hoort de bevoegde commissie de vertegenwoordigers van de desbetreffende politieke partij, verzoekt zij het in Verordening (EG) nr. 2004/2003 bedoelde comité van onafhankelijke vooraanstaande personen om advies en behandelt zij dit advise.

3. Het Parlement neemt bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen een ontwerpbesluit aan waarin wordt vastgesteld of de desbetreffende politieke partij al dan niet de in lid 1 genoemde beginselen eerbiedigt. Er kunnen geen amendementen worden ingediend. Behaalt het ontwerpbesluit geen meerderheid, dan wordt het tegengestelde besluit geacht te zijn aangenomen.

4. Het besluit van het Parlement treedt in werking vanaf de dag waarop het in lid 1 bedoelde verzoek is ingediend.

5. De Voorzitter vertegenwoordigt het Parlement in het comité van onafhankelijke vooraanstaande personen.

6. Het in Verordening (EG) nr. 2004/2003 bedoelde verslag over de toepassing van deze verordening en over de gefinancierde activiteiten wordt door de bevoegde commissie opgesteld en aan de plenaire vergadering voorgelegd.

⁶³ Artikel 225 in zijn huidige formulering blijft van toepassing op politieke partijen en politieke stichtingen op Europees niveau als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2004/2003, zolang zij financiering ontvangen voor de begrotingsjaren 2014, 2015, 2016 en 2017 in het kader van de toepassing van deze verordening. Zie ook de voetnoten bij artikelen 223 bis en 224.

TITEL XIII

TOEPASSING EN WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Artikel 226

Toepassing van het Reglement

1. Bij twijfel over de toepassing of de interpretatie van dit Reglement kan de Voorzitter de zaak voor behandeling naar de bevoegde commissie verwijzen.

Dit geldt ook voor commissievoorzitters, indien tijdens commissiewerkzaamheden twijfel dienaangaande rijst.

2. De commissie beslist of het noodzakelijk is een wijziging van het Reglement voor te stellen. In dat geval wordt de procedure van artikel 227 gevolgd.

3. Indien de commissie beslist dat een interpretatie van het geldende artikelen volstaat, dan doet zij deze interpretatie aan de Voorzitter toekomen, die op zijn beurt het Parlement tijdens de eerstvolgende vergaderperiode ervan in kennis stelt.

4. Indien de door de commissie gegeven interpretatie door een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken binnen 24 uur na de bekendmaking ervan wordt betwist, wordt de aangelegenheid in het Parlement in stemming gebracht. Goedkeuring van de tekst geschiedt bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen, mits ten minste een derde van de leden van het Parlement aanwezig is. Bij verwerping wordt de zaak terugverwezen naar de commissie.

5. Niet-betwiste interpretaties en door het Parlement goedgekeurde interpretaties worden cursief gedrukt als toelichting bij de betrokken artikelen van het Reglement.

6. Interpretaties gelden als precedent bij de latere toepassing en interpretatie van de betrokken artikelen.

7. Het Reglement en de interpretaties worden regelmatig door de bevoegde commissie aan een herziening onderworpen.

8. Wanneer het Reglement rechten toekent aan een specifiek aantal leden, dan wordt dit aantal automatisch vervangen door het dichtstbij liggende gehele getal dat met hetzelfde percentage van het totale aantal leden van het Parlement overeenkomt, ingeval het totale aantal leden van het Parlement, met name als gevolg van uitbreidingen van de Europese Unie, wordt gewijzigd.

Artikel 227

Wijziging van het Reglement

1. Ieder lid kan wijzigingen op dit Reglement en de bijlagen voorstellen, die vergezeld kunnen gaan van korte motiveringen.

De bevoegde commissie behandelt deze wijzigingsvoorstellen en beslist om ze al dan niet aan het Parlement voor te leggen.

Voor de toepassing van de artikelen 169, 170 en 174 op de behandeling van dergelijke voorgestelde wijzigingen ter plenaire vergadering, wordt met in die artikelen gemaakte verwijzingen naar de “oorspronkelijke tekst” of naar het voorstel voor een wetgevingshandeling

naar de op dat moment geldende bepaling verwezen.

2. Overeenkomstig artikel 232 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voor de aanneming van amendementen op dit Reglement de meerderheid van de leden van het Parlement vereist.

3. Tenzij dat anders is aangegeven bij de stemming, treden wijzigingen van dit Reglement en de bijlagen in werking op de eerste dag van de vergaderperiode die volgt op de aanneming ervan.

TITEL XIV

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 228

De symbolen van de Unie

1. Het Parlement erkent en voert de volgende symbolen van de Unie:
 - de vlag met een cirkel van twaalf gouden sterren op een blauw veld;
 - de hymne ontleend aan de “Ode aan de vreugde” uit de negende symfonie van Ludwig van Beethoven;
 - het devies “In verscheidenheid verenigd”.
2. Het Parlement viert op 9 mei de “Dag van Europa”.
3. De vlag hangt uit in alle gebouwen van het Parlement en ter gelegenheid van officiële gebeurtenissen. De vlag wordt gebruikt in elke vergaderruimte van het Parlement.
4. De hymne wordt gespeeld bij de opening van elke constituerende vergadering en bij andere plechtige vergaderingen, met name die ter verwelkoming van staatshoofden en regeringsleiders of van nieuwe leden na een uitbreiding.
5. Het devies staat op de officiële documenten van het Parlement.
6. Het Bureau bestudeert het verdere gebruik van de symbolen binnen het Parlement. Het Bureau stelt nadere bepalingen vast voor de tenuitvoerlegging van dit artikel.

Rule 228 bis

Gendermainstreaming

Het Bureau stelt een genderactieplan op dat beoogt in alle activiteiten van het Parlement, op alle niveaus en in alle fasen, een genderperspectief te integreren. Het genderactieplan wordt tweejaarlijks geëvalueerd en ten minste elke vijf jaar herzien.

Artikel 229

Onafgedane zaken

Aan het einde van de laatste vergaderperiode vóór de verkiezingen worden alle door het Parlement onafgedane zaken, onder voorbehoud van de tweede alinea, als vervallen beschouwd.

Aan het begin van elke zittingsperiode neemt de Conferentie van voorzitters een besluit over de met redenen omklede verzoeken van de parlementaire commissies en de andere instellingen om de behandeling van onafgedane zaken opnieuw te beginnen of voort te zetten.

Deze bepalingen gelden niet voor verzoekschriften, voor burgerinitiatieven en voor mededelingen waarover geen besluit hoeft te worden genomen.

Artikel 230

(Geschrapt)

Artikel 231

Rectificaties

1. Indien in een door het Parlement aangenomen tekst een fout wordt geconstateerd, doet de Voorzitter zo nodig aan de bevoegde commissie een ontwerprectificatie toekomen.
2. Indien in een door het Parlement aangenomen tekst waarover met andere instellingen overeenstemming is bereikt een fout wordt geconstateerd, tracht de Voorzitter met die instellingen tot overeenstemming over de noodzakelijke correcties te komen alvorens overeenkomstig lid 1 te handelen.
3. De bevoegde commissie behandelt de ontwerprectificatie en legt deze aan het Parlement voor, wanneer zij ervan overtuigd is dat er sprake is van een fout die op de voorgestelde wijze kan worden gecorrigeerd.
4. De rectificatie wordt in de eerstvolgende vergaderperiode bekendgemaakt. Zij wordt geacht te zijn goedgekeurd, tenzij een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken uiterlijk vierentwintig uur na de bekendmaking verzoeken de rectificatie in stemming te brengen. Indien de rectificatie niet wordt goedgekeurd, wordt zij terugverwezen naar de bevoegde commissie. De bevoegde commissie kan een gewijzigde rectificatie voorstellen of de procedure sluiten.
5. Goedgekeurde rectificaties worden op dezelfde wijze bekendgemaakt als de tekst waarop zij betrekking hebben. Artikel 78 is van overeenkomstige toepassing.

BIJLAGE I

BIJLAGE I

GEDRAGSCODE VOOR DE LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT INZAKE FINANCIËLE BELANGEN EN BELANGENCONFLICTEN

Artikel 1

Grondbeginselen

Bij de uitoefening van hun taken als lid van het Europees Parlement:

- a) laten de leden zich leiden en inspireren door de volgende algemene gedragsprincipes: belangeloosheid, integriteit, transparantie, toewijding, eerlijkheid, verantwoordelijkheid en respect voor het aanzien van het Parlement,
- b) handelen de leden uitsluitend in het algemeen belang, zonder direct of indirect financieel voordeel of enige vorm van beloning te verkrijgen of te willen verkrijgen.

Artikel 2

Belangrijkste plichten van de leden

Bij de uitoefening van hun mandaat als lid van het Europees Parlement:

- a) maken de leden geen afspraken die hen ertoe brengen in het belang van derde natuurlijke of rechtspersonen te handelen of te stemmen en die afbreuk zouden kunnen doen aan hun stemvrijheid zoals neergelegd in artikel 6 de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen en in artikel 2 van het statuut van de leden van het Europees Parlement,
- b) verlangen, aanvaarden of ontvangen de leden geen enkel direct of indirect voordeel in geld of in natura in ruil voor specifiek gedrag in het kader van de parlementaire werkzaamheden van het lid, en gaan zij zorgvuldig elke situatie uit de weg die de schijn van omkoping, corruptie of ongepaste beïnvloeding zou kunnen wekken.
- c) houden de leden zich niet beroepsmatig bezig met betaalde lobbyactiviteiten die rechtstreeks verband houden met het besluitvormingsproces van de Unie.

Artikel 3

Belangenconflicten

1. Van een belangenconflict is sprake wanneer een lid van het Europees Parlement een persoonlijk belang heeft dat een ongewenste invloed kan hebben op de wijze waarop hij zijn taken als lid uitoefent. Van een belangenconflict is geen sprake wanneer een lid voordeel geniet door het enkele feit dat hij tot de bevolking als geheel of tot een grote categorie van mensen behoort.

2. Wanneer een lid vaststelt dat hij in een belangenconflict kan komen, neemt hij onmiddellijk de nodige maatregelen om dit te voorkomen, overeenkomstig de beginselen en bepalingen van deze gedragscode. Wanneer het lid het belangenconflict niet weet op te lossen, laat

hij dit de Voorzitter schriftelijk weten. In geval van twijfel kan het lid het vertrouwelijke advies inwinnen van het bij artikel 7 ingestelde raadgevend comité voor het gedrag van de leden.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 2 geven de leden, alvorens in de plenaire vergadering of in enig orgaan van het Parlement het woord te voeren of te stemmen, of zich als rapporteur te laten benoemen, bekendheid aan feitelijke of potentiële belangenconflicten in het licht van de behandelde aangelegenheid, voor zover een dergelijk conflict niet reeds duidelijk blijkt uit de overeenkomstig artikel 4 opgegeven informatie. Deze mededeling wordt in de loop van de desbetreffende parlementaire debatten schriftelijk of mondeling aan de voorzitter gedaan.

Artikel 4

Opgave door de leden

1. Omwille van de transparantie doen de leden van het Europees Parlement onder hun persoonlijke verantwoordelijkheid voor het einde van de eerste vergaderperiode na de verkiezingen voor het Europees Parlement (of, bij ambtsaanvaarding in de loop van de zittingsperiode, binnen 30 dagen na het begin van hun mandaat) aan de Voorzitter opgave van hun financiële belangen, met gebruikmaking van het ingevolge artikel 9 door het Bureau vastgestelde formulier. Zij stellen de Voorzitter op de hoogte van elke wijziging die voor hun opgave van belang is, voor het einde van de maand die volgt op de wijziging.

2. De opgave van financiële belangen bevat de volgende, nauwkeurig te vermelden informatie:

- a) de beroepswerkzaamheid of beroepswerkzaamheden van het lid gedurende de drie jaar voor zijn ambtsaanvaarding in het Parlement, alsmede van zijn deelname in die periode aan comités of raden van bestuur van ondernemingen, niet-gouvernementele organisaties, verenigingen of andere rechtens opgerichte organisaties,
- b) elke bezoldiging die het lid voor de uitoefening van een mandaat in een ander parlement ontvangt,
- c) elke vaste bezoldigde activiteit die het lid naast zijn taken uitoefent, in loondienst dan wel als zelfstandige,
- d) zijn al dan niet bezoldigde deelname aan comités of raden van bestuur van ondernemingen, niet-gouvernementele organisaties, verenigingen of andere rechtens opgerichte organisaties, of van de uitoefening van enige andere externe werkzaamheid die hij al dan niet bezoldigd verricht,
- e) incidentele externe werkzaamheden die hij tegen vergoeding verricht (waaronder publicaties, lezingen of deskundigenadvies), wanneer de vergoedingen voor alle incidentele externe werkzaamheden van het lid in totaal meer bedragen dan 5 000 EUR per kalenderjaar,
- f) deelname in ondernemingen of maatschappen wanneer dit gevolgen kan hebben voor het overheidsbeleid of wanneer die deelname het lid aanzienlijke invloed verschaft op de zakelijke belangen van de betrokken organisatie,
- g) alle in het kader van zijn politieke activiteiten door derden verleende financiële, personele of materiële steun, naast de door het Parlement beschikbaar gestelde middelen, die aan het lid in het kader van zijn politieke activiteiten door derden

BIJLAGE I

wordt verleend, met vermelding van hun identiteit,

- h) overige financiële belangen die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van zijn taken.

Voor elk van de ingevolge de eerste alinea op te geven punten vermeldt het lid in voorkomend geval of de activiteit al dan niet bezoldigd act is; voor de punten a), c), d), e) en f) vermeldt het lid tevens een van de volgende inkomstencategorieën:

- onbezoldigd;
- van 1 tot 499 EUR per maand;
- van 500 tot 1 000 EUR per maand;
- van 1 001 tot 5 000 EUR per maand;
- van 5 001 tot 10 000 EUR per maand;
- boven 10 000 EUR per maand, met vermelding van het dichtstbijzijnde bedrag, afgerond op 10 000 EUR.

Alle inkomsten die het lid ontvangt uit hoofde van elk van de ingevolge de eerste alinea op te geven punten, doch niet op regelmatige basis, worden op jaarbasis berekend, door twaalf gedeeld en in een van de in de tweede alinea genoemde categorieën ingedeeld.

3. De uit hoofde van dit artikel aan de Voorzitter verstrekte informatie wordt in een gemakkelijk toegankelijke vorm op de website van het Parlement gepubliceerd.

4. Leden zijn niet verkiesbaar voor functies in het Parlement of diens organen, kunnen niet tot rapporteur worden benoemd en kunnen niet deelnemen aan een officiële delegatie of interinstitutionele onderhandelingen, zolang zij geen opgave van hun financiële belangen hebben gedaan.

5. Indien de Voorzitter informatie ontvangt die hem doet vermoeden dat de opgave van financiële belangen van een lid grotendeels onjuist of niet langer actueel is, kan hij het in artikel 7 bedoelde raadgevend comité raadplegen. Indien nodig verzoekt de Voorzitter het lid zijn opgave binnen 10 dagen te corrigeren. Het Bureau kan een besluit goedkeuren om lid 4 toe te passen op leden die geen gehoor geven aan het verzoek tot correctie van de Voorzitter.

6. Rapporteurs kunnen uit eigen beweging in de toelichting bij hun verslag een overzicht geven van de vertegenwoordigers van externe belangen die in verband met het onderwerp van het verslag zijn geraadpleegd⁶⁴.

Artikel 5

Geschenken en soortgelijke voordelen

1. De leden van het Europees Parlement onthouden zich bij de uitoefening van hun taken van aanvaarding van geschenken of soortgelijke voordelen, met uitzondering van geschenken en soortgelijke voordelen met een approximatieve waarde van minder dan 150 EUR die hun uit hoffelijkheid worden aangeboden, of geschenken en soortgelijke voordelen die hun uit

⁶⁴ Zie Besluit van het Bureau van 12 september 2016 over de uitvoering van het Interinstitutioneel Akkoord over het transparantieregister.

hoffelijkheid worden aangeboden wanneer zij het Parlement officieel vertegenwoordigen.

2. Geschenken die de leden overeenkomstig lid 1 worden aangeboden wanneer zij het Parlement officieel vertegenwoordigen, worden overgedragen aan de Voorzitter en behandeld volgens de uit hoofde van artikel 9 door het Bureau vastgestelde uitvoeringsvoorschriften.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op de vergoeding van reis-, accommodatie- en verblijfkosten van leden of op de rechtstreekse betaling van zulke onkosten door derden, wanneer de leden op uitnodiging en in het kader van de uitoefening van hun taken door derden georganiseerde gelegenheden bijwonen.

De draagwijdte van onderhavig lid en met name de regels ter waarborging van transparantie worden nader omschreven in de door het Bureau uit hoofde van artikel 9 vastgestelde uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 6

Activiteiten van oud-leden

Oud-leden van het Europees Parlement die zich beroepsmatig bezighouden met lobby- of representatieactiviteiten die rechtstreeks verband houden met het besluitvormingsproces van de Unie, moeten het Europees Parlement daarvan in kennis stellen en kunnen gedurende de gehele duur van zulke activiteiten geen gebruik maken van de faciliteiten die aan oud-leden overeenkomstig de daartoe door het Bureau vastgestelde regeling⁶⁵ worden toegekend.

Artikel 7

Raadgevend comité voor het gedrag van de leden

1. Er wordt een raadgevend comité voor het gedrag van de leden (het "raadgevend comité") ingesteld.

2. Het raadgevend comité bestaat uit vijf leden, die de Voorzitter aan het begin van zijn ambt kiest uit de leden van de Commissie constitutionele zaken en de Commissie juridische zaken, met inachtneming van de ervaring van de leden en het politiek evenwicht.

Ieder lid van het raadgevend comité neemt het voorzitterschap bij toerbeurt voor een periode van zes maanden waar.

3. Aan het begin van zijn ambt kiest de Voorzitter tevens de reserveleden van het raadgevend comité, en wel één lid voor elke fractie die niet in het raadgevend comité vertegenwoordigd is.

In geval van vermoedelijke overtreding van deze gedragscode door een lid van een fractie die niet in het raadgevend comité vertegenwoordigd is, fungeert het desbetreffende reservelid als volwaardig zesde lid van het comité bij het onderzoek naar de vermoedelijke overtreding.

4. Op verzoek van een lid geeft het raadgevend comité in vertrouwen en binnen 30 kalenderdagen richtsnoeren omtrent de uitlegging en toepassing van de bepalingen in deze gedragscode. Het lid in kwestie is gerechtigd zich op deze richtsnoeren te verlaten.

Op verzoek van de Voorzitter beoordeelt het raadgevend comité ook vermoedelijke gevallen van

⁶⁵ Besluit van het Bureau van 12 april 1999 over faciliteiten voor oud-leden van het Europees Parlement.

BIJLAGE I

overtreding van deze gedragscode en dient het de Voorzitter van advies voor wat betreft de eventueel te nemen maatregelen.

5. Het raadgevend comité kan zich na overleg met de Voorzitter laten adviseren door externe deskundigen.

6. Het raadgevend comité brengt jaarlijks verslag uit over zijn werkzaamheden.

Artikel 8

Procedure in geval van eventuele overtreding van de gedragscode

1. Ingeval er gronden zijn om aan te nemen dat een lid van het Europees Parlement deze gedragscode wellicht heeft overtreden, verwijst de Voorzitter de zaak naar het raadgevend comité, behalve in gevallen van kennelijk vexatoir gedrag.

2. Het raadgevend comité onderzoekt de omstandigheden rond de vermoedelijke overtreding en kan het desbetreffende lid horen. Op grond van zijn bevindingen formuleert het een aanbeveling voor een eventueel besluit aan de Voorzitter.

In geval van vermoedelijke overtreding van de gedragscode door een vast lid of door een reservelid van het raadgevend comité ziet het vaste lid of het reservelid af van deelname aan de werkzaamheden van het raadgevend comité met betrekking tot die vermoedelijke overtreding.

3. Wanneer de Voorzitter, gelet op de aanbeveling van het raadgevend comité, na het betrokken lid te hebben verzocht om schriftelijke opmerkingen in te dienen, tot de conclusie komt dat het betrokken lid de gedragscode heeft overtreden, stelt hij bij een met redenen omkleed besluit een sanctie vast. De Voorzitter stelt dat lid in kennis van dat met redenen omkleed besluit.

De opgelegde sanctie kan een of meerdere van de in artikel 166, leden 4 tot en met 6, van het Reglement genoemde maatregelen omvatten.

4. Voor het betrokken lid staan de in artikel 167 van het Reglement genoemde interne beroepsmogelijkheden open.

Artikel 9

Uitvoering

Het Bureau stelt de uitvoeringsvoorschriften voor deze gedragscode, inclusief een controleprocedure, vast en stelt zo nodig de in de artikelen 4 en 5 genoemde bedragen bij.

Het Bureau kan voorstellen tot herziening van deze gedragscode formuleren.

BIJLAGE I BIS

CODE VOOR PASSEND GEDRAG VOOR LEDEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT BIJ DE UITVOERING VAN HUN TAKEN

1. Bij de uitvoering van hun taken behandelen leden van het Europees Parlement iedereen die bij het Europees Parlement werkt met waardigheid, beleefdheid en respect en zonder vooroordelen of discriminatie.
2. Bij de uitvoering van hun taken gedragen de leden zich op professionele wijze en onthouden zij zich in hun contacten met personeelsleden van neerbuigende, kwetsende, beledigende of discriminerende taal en andere onethische, vernederende of onrechtmatige handelingen.
3. Leden mogen met hun handelingen personeelsleden niet aanzetten of aansporen tot het schenden, omzeilen of negeren van de geldende wetgeving, de interne regels van het Parlement of deze code, noch dergelijk gedrag tolereren van onder hun verantwoordelijkheid vallende personeelsleden.
4. Leden zullen er met passende discretie naar streven dat onenigheid of een conflict met een onder hun verantwoordelijkheid vallend personeelslid snel, eerlijk en doeltreffend wordt aangepakt, zodat het Europees Parlement op doeltreffende wijze kan functioneren.
5. Indien nodig volgen de leden de procedures voor het beheersen van conflictsituaties of gevallen van (psychische of seksuele) intimidatie onmiddellijk en volledig, onder meer door snel te reageren op beschuldigingen van intimidatie. De leden moeten deelnemen aan een voor hen georganiseerde speciale opleiding over het voorkomen van conflicten en intimidatie op het werk en over goed leiderschap aan hun team.

BIJLAGE II

BIJLAGE II

CRITERIA VOOR VRAGEN EN INTERPELLATIES MET VERZOEK OM SCHRIFTELIJK ANTWOORD OVEREENKOMSTIG DE ARTIKELEN 130, 131 EN 131 BIS

1. Vragen met verzoek om schriftelijk antwoord:
 - vermelden duidelijk de adressaat aan wie zij via de gebruikelijke interinstitutionele kanalen moeten worden doorgezonden;
 - vallen uitsluitend binnen de grenzen van de bevoegdheden van de adressaat, zoals neergelegd in de desbetreffende Verdragen of rechtshandelingen van de Unie, of binnen het kader van diens werkzaamheden;
 - zijn van algemeen belang;
 - zijn beknopt en zijn als een begrijpelijke vraag geformuleerd;
 - mogen niet langer dan 200 woorden zijn;
 - mogen geen beledigende uitlatingen bevatten;
 - mogen geen louter persoonlijke aangelegenheden betreffen;
 - mogen niet meer dan drie deelvragen omvatten.
2. Vragen aan de Raad mogen geen betrekking hebben op een onderwerp van een lopende gewone wetgevingsprocedure of op de begrotingsfuncties van de Raad.
3. Desgewenst verleent het secretariaat vraagstellers assistentie om in een afzonderlijk geval aan de criteria van punt 1 te voldoen.
4. Is in de voorgaande zes maanden een identieke of soortgelijke vraag gesteld en beantwoord, of is een vraag louter bedoeld om nadere informatie te verkrijgen ten aanzien van het vervolg dat aan een specifieke resolutie van het Parlement is gegeven, terwijl die informatie in de voorgaande zes maanden reeds door de Commissie is verstrekt in een schriftelijke vervolgmededeling, dan doet het secretariaat de vraagsteller een kopie van de vorige vraag en van het antwoord of de vervolgmededeling toekomen. De nieuwe vraag wordt niet aan de adressaten voorgelegd, tenzij de Voorzitter daartoe besluit naar aanleiding van nieuwe ontwikkelingen van betekenis en een met redenen omkleed verzoek van de vraagsteller.
5. Wordt in een vraag om feitelijke of statistische informatie verzocht die reeds bij de onderzoeksdiensten van het Parlement beschikbaar is, dan wordt de vraag niet aan de adressaat voorgelegd maar eerder aan die diensten toegestuurd, tenzij de Voorzitter op verzoek van de vraagsteller anders besluit.
6. Vragen die onderling samenhangende onderwerpen betreffen, kunnen door het secretariaat tot één vraag worden samengevoegd en gezamenlijk worden beantwoord.

BIJLAGE III

RICHTSNOEREN EN ALGEMENE CRITERIA VOOR DE KEUZE VAN DE ONDERWERPEN DIE MOETEN WORDEN GEPLAATST OP DE AGENDA VOOR HET DEBAT OVER GEVALLEN VAN SCHENDING VAN DE MENSENRECHTEN, DE DEMOCRATIE EN DE RECHTSSTAAT, ALS BEDOELD IN ARTIKEL 135**Criteria voor prioriteit**

1. Prioriteit krijgen ontwerp-resoluties waarmee het Parlement ten aanzien van de Raad, de Commissie, de lidstaten, derde landen of internationale organisaties, een standpunt wenst in te nemen, alvorens een aangekondigde gebeurtenis plaatsvindt, wanneer de vergaderperiode waarin de stemming plaatsvindt de lopende vergaderperiode is.
2. De ontwerp-resoluties mogen niet langer zijn dan 500 woorden.
3. Onderwerpen die onder de in de Verdragen vastgelegde bevoegdheden van de Europese Unie vallen, krijgen prioriteit, mits zij van bijzonder belang zijn.
4. Het aantal geselecteerde onderwerpen dient zodanig te zijn dat een debat kan worden gehouden dat is afgestemd op het belang ervan; er geldt een maximum van drie onderwerpen, met inbegrip van rubrieken.

Procedure

5. De prioriteitscriteria voor de opstelling van de lijst van de in het debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat op te nemen onderwerpen worden ter kennis gebracht van het Parlement en de fracties.

Beperking en verdeling van de spreektijd

6. Met het oog op een optimale benutting van de beschikbare tijd, komt de Voorzitter in overleg met de fractievoorzitters, met de Raad en de Commissie een beperking van de spreektijd voor hun eventuele uiteenzettingen in het kader van het debat over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat overeen.

Indieningstermijn voor amendementen

7. De termijn voor de indiening van amendementen dient zodanig te zijn dat tussen de ronddeling van de teksten van de amendementen in de officiële talen en het tijdstip van het debat over de ontwerp-resoluties voldoende tijd voor een adequate behandeling van deze amendementen door de leden en de fracties overblijft.

BIJLAGE IV

BIJLAGE IV

PROCEDURE VOOR DE BEHANDELING EN AANNEMING VAN BESLUITEN INZAKE DE VERLENING VAN KWIJTING

Artikel 1

Documenten

1. De volgende documenten worden gedrukt en rondgedeeld:
 - a) de jaarrekening, de analyse van het financieel beheer en de financiële balans als ingediend door de Commissie;
 - b) het jaarverslag en de speciale verslagen van de Rekenkamer met de antwoorden van de instellingen;
 - c) de verklaring van de Rekenkamer waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen worden bevestigd, als bedoeld in artikel 287 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
 - d) de aanbeveling van de Raad.
2. Deze documenten worden aan de bevoegde commissie voorgelegd. Alle betrokken commissies kunnen advies uitbrengen.
3. Mochten andere commissies advies willen uitbrengen, dan stelt de Voorzitter de termijn vast waarbinnen deze adviezen aan de bevoegde commissie moeten worden uitgebracht.

Artikel 2

Behandeling van het verslag

1. Overeenkomstig het Financieel Reglement behandelt het Parlement uiterlijk op 30 april van het jaar volgende op het jaar waarin het jaarverslag van de Rekenkamer is aangenomen, het kwijtingsverslag van de bevoegde commissie.
2. Tenzij in deze bijlage anders is bepaald, zijn de bepalingen van het Reglement inzake amendementen en stemmingen van toepassing.

Artikel 3

Inhoud van het verslag

1. Het kwijtingsverslag van de bevoegde commissie bevat:
 - a) een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting of tot uitstel van het kwijtingsbesluit (stemming tijdens de vergaderperiode van april) of een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting of tot weigering kwijting te verlenen (stemming tijdens de vergaderperiode van oktober);
 - b) een ontwerpbesluit tot afsluiting van de rekeningen van alle inkomsten, uitgaven, activa en passiva van de Unie;

- c) een ontwerpresolutie met opmerkingen bij het ontwerpbesluit als bedoeld onder a), inclusief een beoordeling van het begrotingsbeheer door de Commissie in het desbetreffende begrotingsjaar en opmerkingen over de uitvoering van de uitgaven in de toekomst;
- d) als bijlage, een lijst van de van de Commissie ontvangen documenten alsmede van de aangevraagde, maar niet ontvangen documenten;
- e) de adviezen van de betrokken commissies.

2. Indien de bevoegde commissie voorstelt het kwijtingsbesluit uit te stellen, wordt in de desbetreffende ontwerpresolutie onder meer gewezen op:

- a) de redenen voor het uitstel;
- b) de verdere maatregelen die van de Commissie worden verwacht en de daaraan gestelde termijnen;
- c) de documenten die nodig zijn om het Parlement in de gelegenheid te stellen een gefundeerd besluit te nemen.

Artikel 4

Behandeling en stemming in het Parlement

1. Een kwijtingsverslag van de bevoegde commissie wordt opgenomen op de agenda van de vergaderperiode die volgt op de indiening ervan.
2. Alleen amendementen op de overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder c), ingediende ontwerpresolutie zijn ontvankelijk.
3. Bij de stemming over de ontwerpbesluiten en de ontwerpresolutie wordt, voor zover in artikel 5 niet anders wordt bepaald, de volgorde als vermeld in artikel 3 aangehouden.
4. Het Parlement spreekt zich uit met volstreekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen, overeenkomstig artikel 231 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 5

Procedurevarianten

1. Stemming tijdens de vergaderperiode van april

In eerste instantie bevat het kwijtingsverslag een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting of tot uitstel van kwijting.

a) Behaalt een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting de meerderheid, dan betekent dit dat kwijting wordt verleend. Dit houdt ook de afsluiting van de rekeningen in.

Behaalt een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting geen meerderheid, dan wordt de kwijting geacht te zijn uitgesteld en dient de bevoegde commissie binnen zes maanden een nieuw verslag in met een nieuw ontwerpbesluit tot verlening van kwijting of tot weigering kwijting te verlenen.

b) Wordt een ontwerpbesluit tot uitstel van kwijting aangenomen, dan dient de bevoegde commissie binnen zes maanden een nieuw verslag in met een nieuw ontwerpbesluit tot verlening

BIJLAGE IV

van kwijting of tot weigering kwijting te verlenen. In dat geval wordt ook de afsluiting van de rekeningen uitgesteld en met het nieuwe verslag opnieuw een ontwerpbesluit hiertoe ingediend.

Behaalt een ontwerpbesluit tot uitstel van kwijting geen meerderheid, dan wordt de kwijting geacht te zijn verleend. In dat geval houdt het besluit ook de afsluiting van de rekeningen in. De ontwerpresolutie kan alsnog in stemming worden gebracht.

2. Stemming tijdens de vergaderperiode van oktober

In tweede instantie bevat het kwijtingsverslag een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting of tot weigering kwijting te verlenen.

a) Behaalt een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting de meerderheid, dan betekent dit dat kwijting wordt verleend. Dit houdt tevens afsluiting van de rekeningen in.

Behaalt een ontwerpbesluit tot verlening van kwijting geen meerderheid, dan houdt dit weigering van het verlenen van kwijting in. Een formeel ontwerpbesluit tot afsluiting van de rekeningen voor het betreffende jaar wordt ingediend voor een volgende vergaderperiode waarin de Commissie wordt verzocht een verklaring af te leggen.

b) Behaalt een ontwerpbesluit tot weigering kwijting te verlenen de meerderheid, dan wordt een formeel ontwerpbesluit tot afsluiting van de rekeningen voor het betreffende jaar ingediend voor een volgende vergaderperiode waarin de Commissie wordt verzocht een verklaring af te leggen.

Behaalt een ontwerpbesluit tot weigering kwijting te verlenen geen meerderheid, dan wordt de kwijting geacht te zijn verleend. In dat geval houdt het besluit ook de afsluiting van de rekeningen in. De ontwerpresolutie kan alsnog in stemming worden gebracht.

3. Indien de ontwerpresolutie of het ontwerpbesluit tot afsluiting van de rekeningen bepalingen bevat die niet in overeenstemming lijken te zijn met de stemming in het Parlement inzake de kwijting, dan kan de Voorzitter na overleg met de voorzitter van de bevoegde commissie de stemming uitstellen en een nieuwe termijn voor de indiening van amendementen vaststellen.

Artikel 6

Uitvoering van kwijtingsbesluiten

1. De Voorzitter doet alle overeenkomstig artikel 3 door het Parlement aangenomen besluiten en resoluties aan de Commissie en aan alle andere instellingen toekomen, en draagt zorg voor de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* in de voor wetgevingsbesluiten bestemde reeks.

2. De bevoegde commissie brengt ten minste éénmaal per jaar aan het Parlement verslag uit over de maatregelen die de instellingen naar aanleiding van de opmerkingen bij de kwijtingsbesluiten en van de andere opmerkingen in de resoluties van het Parlement betreffende de uitvoering van de uitgaven hebben genomen.

3. De Voorzitter kan namens het Parlement, op basis van een verslag van de voor de begrotingscontrole bevoegde commissie, overeenkomstig artikel 265 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bij het Hof van Justitie van de Europese Unie beroep instellen tegen de betrokken instelling wegens niet-nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit de opmerkingen bij de kwijtingsbesluiten of in andere resoluties ter uitvoering van de uitgaven.

BIJLAGE V

BEVOEGDHEDEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE PARLEMENTAIRE COMMISSIES⁶⁶**I. Commissie buitenlandse zaken**

Deze commissie is bevoegd voor de bevordering, tenuitvoerlegging en controle van het buitenlands beleid van de Unie ten aanzien van:

1. het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB), waarbij de commissie wordt bijgestaan door een Subcommissie veiligheid en defensie;
2. de betrekkingen met andere instellingen en organen van de Unie, met de VN en met andere internationale organisaties en interparlementaire vergaderingen voor aangelegenheden die onder haar bevoegdheid vallen;
3. het toezicht op de Europese Dienst voor extern optreden
4. de intensivering van de politieke betrekkingen met derde landen door middel van veelomvattende samenwerkings- en hulpverleningsprogramma's of internationale overeenkomsten, zoals associatie- en partnerschapsovereenkomsten;
5. de opening, follow-up en sluiting van onderhandelingen over toetreding van Europese staten tot de Unie;
6. de volledige wetgeving, planning en nauwkeurig onderzoek van de maatregelen in het kader van het Europees instrument voor democratie en de mensenrechten, het Europees nabuurschapsinstrument, het instrument voor pretoetredingssteun, het instrument voor bijdrage aan vrede en stabiliteit en het partnerschapsinstrument voor samenwerking met derde landen, en het beleid dat daaraan ten grondslag ligt;
7. het toezicht op en de follow-up van, onder andere, het Europees nabuurschapsbeleid (ENB), met name met betrekking tot de jaarlijkse ENB-voortgangsverslagen;
8. kwesties betreffende de democratie, de rechtsstaat, de rechten van de mens, met inbegrip van de rechten van minderheden, in derde landen en de beginselen van het internationale recht; waarbij de commissie wordt bijgestaan door een Subcommissie mensenrechten, die moet zorgen voor de samenhang tussen alle externe beleidsmaatregelen van de Unie en haar beleid inzake de mensenrechten; onverminderd de relevante bepalingen, kunnen de vergaderingen van de subcommissie worden bijgewoond door leden van andere commissies en organen met bevoegdheden op dit terrein;
9. de betrokkenheid van het Parlement bij missies voor verkiezingswaarneming, zo nodig in samenwerking met andere relevante commissies en delegaties.

De commissie draagt zorg voor het beleidstoezicht en de coördinatie van de werkzaamheden van de gemengde parlementaire commissies en parlementaire samenwerkingscommissies, alsmede van de werkzaamheden van de interparlementaire delegaties en delegaties ad hoc die onder haar

⁶⁶ Aangenomen bij besluit van het Parlement van 15 januari 2014.

BIJLAGE V

bevoegdheid vallen.

II. Commissie ontwikkelingssamenwerking

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de bevordering en tenuitvoerlegging van en het toezicht op het ontwikkelingsamenwerkingsbeleid van de Unie, met name
 - a) de politieke dialoog met de ontwikkelingslanden, zowel bilateraal als in relevante internationale organisaties en interparlementaire fora,
 - b) hulpverlening aan en samenwerkingsovereenkomsten met de ontwikkelingslanden, met name het toezicht op doeltreffende steunverlening en de evaluatie van de resultaten, mede ten aanzien van de uitroeiing van de armoede,
 - c) toezicht op het verband tussen de beleidsmaatregelen van de lidstaten en die welke op het niveau van de Unie ten uitvoer worden gelegd,
 - d) bevordering van democratische waarden, goed bestuur en mensenrechten in de ontwikkelingslanden,
 - e) tenuitvoerlegging van, toezicht op en bevordering van de samenhang van de maatregelen van het ontwikkelingsbeleid;
2. de volledige wetgeving, planning en nauwkeurig onderzoek van de maatregelen in het kader van het Instrument voor ontwikkelingssamenwerking (DCI), het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) – in nauwe samenwerking met de nationale parlementen – en het Instrument voor humanitaire hulp, alsmede alle kwesties in verband met humanitaire hulp in ontwikkelingslanden en het beleid dat daaraan ten gronde ligt;
3. kwesties betreffende de ACS-EU-Partnerschapsovereenkomst en de betrekkingen met relevante organen;
4. kwesties die verband houden met de landen en gebieden overzee (de LGO);
5. de betrokkenheid van het Parlement bij missies voor verkiezingswaarneming, zo nodig in samenwerking met andere relevante commissies en delegaties.

Deze commissie draagt zorg voor de coördinatie van de werkzaamheden van de interparlementaire delegaties en delegaties ad hoc die onder haar bevoegdheid vallen.

III. Commissie internationale handel

Deze commissie is bevoegd voor aangelegenheden in verband met de vaststelling en tenuitvoerlegging van en het toezicht op het gemeenschappelijk handelsbeleid en met de externe economische betrekkingen van de Unie, met name:

1. financiële, economische en handelsbetrekkingen met derde landen en regionale organisaties;
2. het gemeenschappelijk buitentarief en de handelsfacilitatie, alsmede de externe aspecten van de douanevoorschriften en het douanebeheer;

3. het aangaan, toezien op, sluiten en volgen van bilaterale, multilaterale en plurilaterale handelsovereenkomsten waarin de economische, handels- en investeringsbetrekkingen met derde landen en regionale organisaties geregeld zijn;
4. technische harmonisatie- of normalisatiemaatregelen op gebieden die bij internationale rechtsinstrumenten zijn geregeld;
5. betrekkingen met relevante internationale organisaties en internationale fora over met handel verband houdende zaken, en met organisaties ter bevordering van de regionale, economische en commerciële integratie buiten de Unie;
6. de betrekkingen met de Wereldhandelsorganisatie, met inbegrip van de parlementaire dimensie ervan.

Deze commissie onderhoudt contacten met de relevante interparlementaire delegaties en delegaties ad hoc voor zover het gaat om de economische en commerciële aspecten van de betrekkingen met derde landen.

IV. Begrotingscommissie

Deze commissie is bevoegd voor:

1. het meerjarig financieel kader voor de ontvangsten en uitgaven van de Unie en voor het stelsel van eigen middelen van de Unie;
2. de begrotingsbevoegdheden van het Parlement ten aanzien van de begroting van de Unie en het voeren van onderhandelingen over en het ten uitvoer leggen van interinstitutionele akkoorden op dit gebied;
3. de raming van het Parlement overeenkomstig de in het Reglement vastgestelde procedure;
4. de begrotingen van de gedecentraliseerde organen;
5. de financiële activiteiten van de Europese Investeringsbank die geen deel uitmaken van de Europese economische beleidsaansturing;
6. de budgettering van het Europees Ontwikkelingsfonds, onverminderd de bevoegdheden van de voor de ACS-EU-Partnerschapsovereenkomst bevoegde commissie;
7. de financiële gevolgen van alle handelingen van de Unie en de verenigbaarheid daarvan met het meerjarig financieel kader, onverminderd de bevoegdheden van de relevante commissies;
8. de follow-up en evaluatie van de tenuitvoerlegging van de lopende begroting onverminderd artikel 92 bis, lid 1, kredietoverschrijvingen, procedures voor personeelsformaties, huishoudelijke kredieten en adviezen inzake vastgoedprojecten met aanzienlijke financiële gevolgen;
9. het Financieel Reglement, met uitzondering van vraagstukken betreffende begrotingsuitvoering, -beheer en -controle.

V. Commissie begrotingscontrole

BIJLAGE V

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de controle op de uitvoering van de begroting van de Unie en van het Europees Ontwikkelingsfonds, alsook de door het Parlement te nemen besluiten inzake de verlening van kwijting, met inbegrip van de interne kwijtingsprocedure, alsmede alle begeleidende maatregelen bij deze besluiten of ter uitvoering daarvan;
2. de afsluiting, verslaglegging en controle betreffende de rekeningen en balansen van de Unie, haar instellingen alsmede alle lichamen die door de Unie worden gefinancierd, met inbegrip van de vaststelling van de over te dragen kredieten en de bepaling van de saldi;
3. de controle op de financiële activiteiten van de Europese Investeringsbank;
4. het toezicht op de kosteneffectiviteit van de diverse vormen van financiering van de Unie bij de tenuitvoerlegging van beleid van de Unie, op verzoek van de Commissie begrotingscontrole met medewerking van de gespecialiseerde commissies en op verzoek van de Commissie begrotingscontrole in samenwerking met de gespecialiseerde commissies voor de behandeling van de speciale verslagen van de Rekenkamer;
5. betrekkingen met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), de behandeling van gevallen van fraude en onregelmatigheden bij de uitvoering van de begroting van de Unie, maatregelen ter voorkoming van en tot instelling van vervolging wegens dergelijke gevallen, de rigoureuze bescherming van de financiële belangen van de Unie en het desbetreffende optreden van de Europese openbare aanklager op dit gebied;
6. de betrekkingen met de Rekenkamer, de benoeming van haar leden en de behandeling van haar verslagen;
7. het Financieel Reglement voor zover het om begrotingsuitvoering, -beheer en -controle gaat.

VI. Commissie economische en monetaire zaken

Deze commissie is bevoegd voor:

1. het economisch en monetair beleid van de Unie, de werking van de Economische en Monetaire Unie en het Europees monetair en financieel stelsel (met inbegrip van de betrekkingen met relevante instellingen of organisaties);
2. het vrij verkeer van kapitaal en betalingen (grensoverschrijdende betalingen, eengemaakte betalingsruimte, betalingsbalans, kapitaalverkeer en het beleid ten aanzien van het aangaan en verstrekken van leningen, controle op kapitaalbewegingen uit derde landen, maatregelen ter bevordering van de uitvoer van kapitaal van de Unie);
3. het internationaal monetair en financieel stelsel (met inbegrip van de betrekkingen met financiële en monetaire instellingen en organisaties);
4. regels inzake mededinging en staats- en overheidssteun;
5. belastingen;

6. de regeling van en het toezicht op financiële diensten, instellingen en markten, met inbegrip van financiële verslaggeving, controle, regels inzake financiële administratie, bedrijfsbestuur en andere vennootschapsrechtsaspecten die specifiek betrekking hebben op financiële diensten;
7. de desbetreffende financiële activiteiten van de Europese Investeringsbank in het kader van de Europese economische beleidsaansturing in de eurozone.

VII. Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

Deze commissie is bevoegd voor:

1. het werkgelegenheidsbeleid en alle aspecten van het sociaal beleid, met inbegrip van arbeidsomstandigheden, sociale zekerheid, sociale inclusie en sociale bescherming;
2. de rechten van werknemers;
3. gezondheids- en veiligheidsmaatregelen op het werk;
4. het Europees Sociaal Fonds;
5. het beroepsopleidingsbeleid, met inbegrip van beroepskwalificaties;
6. het vrije verkeer van werknemers en gepensioneerden;
7. de dialoog tussen de sociale partners;
8. alle vormen van discriminatie op het werk en op de arbeidsmarkt, met uitzondering van discriminatie op grond van geslacht;
9. de betrekkingen met
 - het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop),
 - de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden,
 - de Europese Stichting voor opleiding,
 - het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk;

alsook betrekkingen met andere relevante organen van de Unie en internationale organisaties.

VIII. Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

Deze commissie is bevoegd voor:

1. milieubeleid en maatregelen ter bescherming van het milieu, met name met betrekking tot:
 - a) klimaatverandering,
 - b) lucht-, bodem- en waterverontreiniging, afvalbeheer en recycling, gevaarlijke stoffen en preparaten, geluidsniveaus en de bescherming van

BIJLAGE V

- biodiversiteit,
 - c) duurzame ontwikkeling,
 - d) maatregelen en overeenkomsten op internationaal en regionaal niveau ter bescherming van het milieu,
 - e) herstel van milieuschade,
 - f) civiele bescherming,
 - g) het Europees Milieuagentschap,
 - h) het Europees Agentschap voor chemische stoffen;
2. volksgezondheid, met name:
- a) programma's en specifieke acties op het gebied van de volksgezondheid,
 - b) farmaceutische en cosmetische producten,
 - c) gezondheidsaspecten van bioterrorisme,
 - d) het Europees Geneesmiddelenbureau en het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding;
3. aangelegenheden betreffende voedselveiligheid, met inbegrip van met name:
- a) etikettering en veiligheid van voedingsmiddelen,
 - b) veterinaire wetgeving betreffende de bescherming tegen risico's voor de gezondheid van de mens; gezondheidscontrole op voedingsproducten en voedselproductiestelsels,
 - c) de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en het Europees Voedsel- en Veterinair Bureau.

IX. Commissie industrie, onderzoek en energie

Deze commissie is bevoegd voor:

1. het industriebeleid van de Unie en aanverwante maatregelen, en de toepassing van nieuwe technologieën, met inbegrip van maatregelen betreffende kleine en middelgrote ondernemingen;
2. het onderzoeks- en innovatiebeleid van de Unie, met inbegrip van wetenschap en technologie, alsmede de verspreiding en benutting van onderzoeksresultaten;
3. het Europees ruimtevaartbeleid;
4. de activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, de Europese Onderzoeksraad, het Europees Instituut voor innovatie en technologie, het Instituut voor referentiematerialen en metingen, JET, ITER en andere projecten op dit gebied;
5. maatregelen van de Unie betreffende het energiebeleid in het algemeen en in het

kader van de totstandbrenging en werking van de interne energiemarkt, met inbegrip van maatregelen met betrekking tot:

- a) de gegarandeerde energievoorziening in de Unie,
 - b) het bevorderen van de energie-efficiëntie en energiebesparing en de ontwikkeling van nieuwe en hernieuwbare vormen van energie,
 - c) het bevorderen van de koppeling van energienetwerken en energie-efficiëntie, met inbegrip van de totstandbrenging en ontwikkeling van trans-Europese netwerken op het gebied van de energie-infrastructuur;
6. het Euratom-Verdrag en het Voorzieningsagentschap van Euratom, nucleaire veiligheid, sluiting van nucleaire installaties en verwijdering van nucleair afval;
 7. de informatiemaatschappij, informatietechnologie en communicatienetwerken en diensten, met inbegrip van technologieën en veiligheidsaspecten en de totstandbrenging en ontwikkeling van trans-Europese netwerken op het gebied van de telecommunicatie-infrastructuur, alsmede de activiteiten van het Agentschap van de Europese Unie voor netwerk- en informatiebeveiliging (Enisa).

X. Commissie interne markt en consumentenbescherming

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de coördinatie op het niveau van de Unie van de nationale wetgeving op het gebied van de interne markt en van de douane-unie, met name:
 - a) het vrije verkeer van goederen, met inbegrip van de harmonisatie van technische normen,
 - b) het recht van vestiging,
 - c) het vrij verrichten van diensten, met uitzondering van financiële diensten en postdiensten;
2. de werking van de interne markt, met inbegrip van maatregelen ter vaststelling en afschaffing van potentiële belemmeringen voor de totstandbrenging van de interne markt, met inbegrip van de digitale interne markt;
3. de bevordering en bescherming van de economische belangen van consumenten, met uitzondering van vraagstukken in verband met volksgezondheid en voedselveiligheid;
4. beleid en wetgeving inzake de handhaving van de internemarktregelgeving en consumentenrechten.

XI. Commissie vervoer en toerisme

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid voor het vervoer per spoor, over de weg, over binnenwateren, over zee en door de lucht, met name:
 - a) gemeenschappelijke regels voor het vervoer binnen de Europese Unie,

BIJLAGE V

- b) de totstandbrenging en ontwikkeling van trans-Europese netwerken op het gebied van de vervoersinfrastructuur,
 - c) de verlening van vervoersdiensten en de betrekkingen op vervoersgebied met derde landen,
 - d) veiligheid van het vervoer,
 - e) betrekkingen met internationale vervoersorganisaties,
 - f) het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid, het Europees Spoorwegbureau, het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart en de Gemeenschappelijke Onderneming SESAR;
- 2. postdiensten;
 - 3. toerisme.

XII. Commissie regionale ontwikkeling

Deze commissie is bevoegd voor:

- 1. de werking en ontwikkeling van het beleid van de Unie inzake regionale ontwikkeling en cohesie, zoals vastgelegd in de Verdragen;
- 2. het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Cohesiefonds en de overige instrumenten in het kader van het regionaal beleid van de Unie;
- 3. de beoordeling van de gevolgen van andere beleidsvormen van de Unie inzake economische en sociale samenhang;
- 4. coördinatie van de structuurinstrumenten van de Unie;
- 5. de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid;
- 6. ultraperifere regio's en eilanden alsmede de grensoverschrijdende en interregionale samenwerking;
- 7. de betrekkingen met het Comité van de Regio's, de interregionale samenwerkingsorganisaties en de plaatselijke en regionale autoriteiten.

XIII. Commissie landbouw en plattelandontwikkeling

Deze commissie is bevoegd voor:

- 1. de werking en ontwikkeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- 2. plattelandontwikkeling, met inbegrip van de activiteiten van de relevante financiële instrumenten;
- 3. wetgeving
 - a) op veterinaire en fytosanitaire gebied en inzake diervoeding, voor zover deze maatregelen niet bedoeld zijn om de gezondheid van de mens tegen risico's te beschermen,

- b) inzake dierhouderij en het welzijn van dieren;
- 4. verbetering van de kwaliteit van landbouwproducten;
- 5. voorziening van basislandbouwproducten;
- 6. het Communautair Bureau voor plantenrassen;
- 7. bosbouw en boslandbouw.

XIV. Commissie visserij

Deze commissie is bevoegd voor:

- 1. de werking en ontwikkeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid en het beheer daarvan;
- 2. instandhouding van de visbestanden, beheer van de visserijtakken en vloten die deze rijkdommen exploiteren, en marien en toegepast visserijonderzoek;
- 3. de gemeenschappelijke ordening van de markt in de sector visserij- en aquacultuurproducten en de verwerking en het op de markt brengen ervan;
- 4. het structuurbeleid in de sector visserij en aquacultuur, met inbegrip van de financieringsinstrumenten en middelen voor de oriëntatie van de visserij om deze sectoren te steunen;
- 5. het geïntegreerd maritiem beleid ten aanzien van de visserijactiviteiten;
- 6. duurzame partnerschapsovereenkomsten inzake visserij, regionale visserijorganisaties en het nakomen van internationale verplichtingen op het gebied van visserij.

XV. Commissie cultuur en onderwijs

Deze commissie is bevoegd voor:

- 1. de culturele aspecten van de Europese Unie, met name:
 - a) de verbetering van de kennis en verbreiding van cultuur,
 - b) de bescherming en bevordering van culturele en taaldiversiteit,
 - c) de instandhouding en bescherming van het cultureel erfgoed, culturele uitwisselingen en scheppend werk op artistiek gebied;
- 2. het onderwijsbeleid van de Unie, waaronder het hoger onderwijs in Europa, en bevordering van het stelsel van Europese scholen en levenslang leren;
- 3. audiovisueel beleid en de culturele en onderwijsaspecten van de informatiemaatschappij;
- 4. jeugdbeleid;
- 5. de ontwikkeling van een sport- en vrijetijdsbeleid;
- 6. voorlichtings- en mediabeleid;

BIJLAGE V

7. samenwerking met derde landen op het gebied van cultuur en onderwijs, en betrekkingen met relevante internationale organisaties en instellingen.

XVI. Commissie juridische zaken

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de interpretatie, toepassing en controle van het recht van de Unie, de conformiteit van handelingen van de Unie met het primaire recht, met name de keuze van rechtsgronden en de naleving van het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel;
2. de interpretatie en toepassing van het internationaal recht, voor zover dit de Europese Unie betreft;
3. beter wetgeven en de vereenvoudiging van het recht van de Unie;
4. de rechtsbescherming van de rechten en prerogatieven van het Parlement, met inbegrip van interventies van het Parlement in voor het Hof van Justitie van de Europese Unie aanhangige zaken;
5. besluiten van de Unie die de rechtsorde van de lidstaten aangaan, met name op het gebied van:
 - a) civiel recht en handelsrecht,
 - b) vennootschapsrecht,
 - c) recht inzake intellectuele eigendom,
 - d) procesrecht;
6. maatregelen betreffende justitiële en bestuurlijke samenwerking in civiele zaken;
7. aansprakelijkheid voor milieuschade en sancties wegens milieudelicten;
8. ethische vraagstukken in verband met nieuwe technologieën, met toepassing van de procedure met medeverantwoordelijke commissies met de relevante commissies;
9. het Statuut van de leden en het Statuut van het personeel van de Europese Unie;
10. voorrechten en immuniteiten, en onderzoek van de geloofsbrieven van de leden;
11. de organisatie en het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie;
12. het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie.

XVII. Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de bescherming, op het grondgebied van de Unie, van de rechten van de burger, mensenrechten en grondrechten, met inbegrip van de bescherming van minderheden, als verankerd in de Verdragen en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
2. maatregelen ter bestrijding van alle vormen van discriminatie, behalve van

- discriminatie op grond van geslacht, of op het werk en op de arbeidsmarkt;
3. wetgeving inzake transparantie en de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens;
 4. de totstandbrenging en ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, met name:
 - a) maatregelen betreffende de binnenkomst en het verkeer van personen, asiel en migratie,
 - b) maatregelen betreffende een geïntegreerd gemeenschappelijk beheer van de buitengrenzen,
 - c) maatregelen betreffende politie en justitie samenwerking in strafzaken, met inbegrip van terrorisme, en materieelrechtelijke en procesrechtelijke maatregelen in verband met het uitwerken van een coherenter aanpak door de Unie van het strafrecht;
 5. het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten, Europol, Eurojust, Cepol, het Europees openbaar ministerie en andere organen en agentschappen op dit gebied;
 6. de constatering van een duidelijk gevaar van ernstige schending, door een lidstaat, van de beginselen welke de lidstaten gemeen hebben.

XVIII. Commissie constitutionele zaken

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de institutionele aspecten van het Europese integratieproces, met name de voorbereiding, de inleiding en het verloop van gewone en vereenvoudigde procedures voor de herziening van het Verdrag;
2. de tenuitvoerlegging van de Verdragen en de evaluatie van de werking ervan;
3. de institutionele gevolgen van de uitbreidingsonderhandelingen of van terugtrekking uit de Unie;
4. interinstitutionele betrekkingen, met inbegrip van de beoordeling van interinstitutionele akkoorden als bedoeld in artikel 140, lid 2, van het Reglement, met het oog op goedkeuring ervan door het Parlement;
5. eenvormige verkiezingsprocedure;
6. Europese politieke partijen en politieke stichtingen, onverminderd de bevoegdheden van het Bureau;
7. de constatering van een ernstige en voortdurende schending, door een lidstaat, van de beginselen welke de lidstaten gemeen hebben;
8. de interpretatie en toepassing van het Reglement en voorstellen tot wijziging daarvan.

BIJLAGE V

XIX. Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid

Deze commissie is bevoegd voor:

1. de definiëring, bevordering en bescherming van de rechten van de vrouw in de Unie en daarmee samenhangende maatregelen van de Unie;
2. bevordering van de rechten van de vrouw in derde landen;
3. beleid gericht ter bewerkstelling van gelijke kansen, waaronder het bevorderen van de gelijkheid van mannen en vrouwen wat hun kansen op de arbeidsmarkt en de behandeling op het werk betreft;
4. de afschaffing van alle vormen van geweld en discriminatie op grond van geslacht;
5. de toepassing en verdere bevordering van genderevenwicht in alle beleidssectoren;
6. de follow-up en uitvoering van internationale overeenkomsten en verdragen die voor de rechten van de vrouw van belang zijn;
7. de bevordering van de bewustwording van de rechten van de vrouw.

XX. Commissie verzoekschriften

Deze commissie is bevoegd voor:

1. verzoekschriften;
2. het organiseren van openbare hoorzittingen naar aanleiding van een burgerinitiatief uit hoofde van artikel 211;
3. betrekkingen met de Europese Ombudsman.

BIJLAGE VI

GOEDKEURING VAN DE COMMISSIE EN MONITORING VAN TIJDENS DE HOORZITTINGEN GEDANE TOEZEGGINGEN

Deel I – Goedkeuring door het Parlement van de gehele Commissie**Artikel 1****Beoordelingsbasis**

1. Het Parlement beoordeelt de voorgedragen kandidaten op grond van hun algemene bekwaamheid, Europese inzet en persoonlijke onafhankelijkheid. Het beoordeelt hun kennis van de desbetreffende portefeuille en hun communicatieve vaardigheden.
2. Het Parlement houdt in het bijzonder rekening met het genderevenwicht. Het kan zich uitspreken over de verdeling van de portefeuillevaardigheden door de gekozen voorzitter.
3. Het Parlement kan alle informatie inwinnen die relevant is om tot een besluit over de bekwaamheid van de voorgedragen kandidaten te komen. Het verwacht volledige openbaarmaking van informatie betreffende hun financiële belangen. De belangenverklaringen van de voorgedragen kandidaten worden ter toetsing naar de voor juridische zaken bevoegde commissie verwezen.

Artikel 2**Toetsing van de opgave van financiële belangen**

1. De voor juridische zaken bevoegde commissie toetst de opgaven van financiële belangen en gaat na of de inhoud van de opgave van de voorgedragen kandidaat waarheidsgetrouw en volledig is, en of er een belangenconflict kan worden afgeleid.
2. Als een essentiële voorwaarde voor het houden van de hoorzitting door de ter zake bevoegde commissie moet de voor juridische zaken bevoegde commissie, bevestigen dat van belangenconflicten geen sprake is. Bij ontstentenis van een dergelijke bevestiging wordt de procedure voor de benoeming van de voorgedragen kandidaat opgeschort waarbij de in lid 3, onder c), bedoelde procedure wordt gevolgd.
3. Bij de toetsing van de opgave van financiële belangen door de voor juridische zaken bevoegde commissie worden de volgende richtlijnen gehanteerd:
 - a) indien de commissie bij de toetsing van een opgave van financiële belangen op grond van de voorgelegde documenten tot de slotsom komt dat de opgave waarheidsgetrouw en volledig is en geen aanwijzingen bevat voor een feitelijk of potentieel belangenconflict in verband met de portefeuille van de voorgedragen kandidaat, stuurt de commissievoorzitter aan de voor de hoorzitting bevoegde commissies of – in geval van een toetsingsprocedure tijdens de lopende ambtsperiode van een commissaris – aan de betrokken commissies een brief waarin wordt bevestigd dat geen sprake is van een belangenconflict;
 - b) indien de commissie van mening is dat de opgave van financiële belangen van een voorgedragen kandidaat onvolledige of tegenstrijdige informatie bevat dan wel nadere toelichting behoeft, vraagt zij de voorgedragen kandidaat, krachtens het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese

BIJLAGE VI

Commissie, om die nadere informatie onverwijld te verstrekken en wacht zij met haar besluit totdat zij die informatie naar behoren heeft bestudeerd en geanalyseerd; de voor juridische zaken bevoegde commissie kan zo nodig besluiten de voorgedragen kandidaat voor een discussie uit te nodigen;

- c) indien de commissie uit de opgave van financiële belangen of uit de door de voorgedragen kandidaat verschaft nadere informatie een belangenconflict afleidt, brengt zij aanbevelingen uit die aan dit belangenconflict een einde moeten maken; die aanbevelingen kunnen inhouden dat de voorgedragen kandidaat afstand doet van de betrokken financiële belangen of dat de voorzitter van de Commissie voor een herschikking van zijn portefeuille zorgt; in ernstigere gevallen kan de voor juridische zaken bevoegde commissie, als geen oplossing voor het belangenconflict wordt gevonden en als in laatste instantie, concluderen dat de voorgedragen kandidaat niet in staat is zijn taak volgens het Verdrag en de gedragscode te vervullen; de Voorzitter van het Parlement moet vervolgens bij de voorzitter van de Commissie informeren naar de verdere stappen die deze voornemens is te nemen.

Artikel 3

Hoorzittingen

1. Iedere voorgedragen kandidaat wordt verzocht om voor een hoorzitting voor de bevoegde commissie of commissies te verschijnen.
2. De hoorzittingen worden door de Conferentie van voorzitters op aanbeveling van de Conferentie van commissievoorzitters georganiseerd. De voorzitter en de coördinatoren van elke commissie zijn verantwoordelijk voor de nadere regeling ervan. Er kunnen rapporteurs worden benoemd.
3. In gevallen waarin portefeuilles elkaar overlappen worden passende regelingen getroffen om de relevante commissies bij de procedure te betrekken. Er kunnen zich drie gevallen voordoen:
 - a) indien de portefeuille van de voorgedragen kandidaat onder het werkteerrein van een enkele commissie valt, wordt de voorgedragen kandidaat alleen door die commissie (de bevoegde commissie) gehoord;
 - b) indien de portefeuille van de voorgedragen kandidaat in min of meer gelijke proporties onder de werkteerreinen van meerdere commissies valt, wordt de voorgedragen kandidaat door die commissies (gezamenlijke commissies) gezamenlijk gehoord, en
 - c) indien de portefeuille van de voorgedragen kandidaat grotendeels onder het werkteerrein van een enkele commissie en slechts zijdelings onder de werkteerreinen van een of meer andere commissies valt wordt de voorgedragen kandidaat gehoord door de ten principale bevoegde commissie, en worden de andere commissie of commissies (medeverantwoordelijke commissies) hierbij betrokken.
4. De gekozen voorzitter van de Commissie wordt uitvoerig over de organisatie geraadpleegd.
5. De commissies leggen de voorgedragen kandidaten tijdig voor de hoorzittingen schriftelijke vragen voor. Aan alle voorgedragen kandidaten worden twee gezamenlijke vragen gesteld die door de Conferentie van commissievoorzitters worden opgesteld; de eerste vraag betreft zaken van algemene bekwaamheid, Europese inzet en persoonlijke onafhankelijkheid,

terwijl de tweede betrekking heeft op het beheer van de portefeuille en de samenwerking met het Parlement. De bevoegde commissie legt vijf andere vragen voor, waarbij deelvragen niet zijn toegestaan. In geval van gezamenlijke commissies heeft elke commissie het recht drie vragen voor te leggen.

De cv's van de voorgedragen kandidaten en hun antwoorden op de schriftelijke vragen worden vóór de openbare hoorzitting gepubliceerd op de website van het Parlement.

6. Voor elke hoorzitting wordt drie uur uitgetrokken. De hoorzittingen vinden plaats in omstandigheden en onder voorwaarden die waarborgen dat de voorgedragen kandidaten een gelijke en eerlijke mogelijkheid krijgen om zichzelf en hun standpunten te presenteren.

7. De voorgedragen kandidaten worden verzocht een inleidende mondelinge verklaring af te leggen van ten hoogste vijftien minuten. Tijdens de hoorzitting worden maximaal 25 vragen gesteld, zo mogelijk naar onderwerp gegroepeerd. Binnen de toegewezen tijd mag onmiddellijk één vervolgvraag worden gesteld. Het grootste deel van de spreektijd wordt *mutatis mutandis* overeenkomstig artikel 162 aan de fracties toebedeeld. De hoorzittingen zijn bedoeld om een brede politieke dialoog tussen de voorgedragen kandidaten en de leden op gang te brengen. Voor het einde van de hoorzitting worden de voorgedragen kandidaten in de gelegenheid gesteld om een korte afsluitende verklaring af te leggen.

8. De hoorzittingen worden rechtstreeks audiovisueel uitgezonden, en deze uitzendingen worden kosteloos ter beschikking gesteld van het publiek en de media. Binnen 24 uur wordt een opname met index van de hoorzittingen openbaar gemaakt.

Artikel 4

Evaluatie

1. Na de hoorzittingen komen de voorzitter en de coördinatoren onverwijld bijeen om een evaluatie te maken van de afzonderlijke voorgedragen kandidaten. Deze vergaderingen vinden met gesloten deuren plaats. De coördinatoren wordt verzocht te verklaren of zij de voorgedragen kandidaten geschikt achten om zitting te nemen in het college en de hun toebedeelde taken te vervullen. De Conferentie van commissievoorzitters werkt een model uit om de evaluatie te vergemakkelijken.

2. In geval van gezamenlijke commissies werken de voorzitters en de coördinatoren van de betrokken commissies gedurende de gehele procedure samen.

3. Er wordt één evaluatiebrief per voorgedragen kandidaat opgesteld. De standpunten van alle bij de hoorzitting betrokken commissies worden daarin opgenomen.

4. De volgende beginselen zijn van toepassing op de evaluatie door de coördinatoren:

- a) Indien de coördinatoren de voorgedragen kandidaat unaniem goedkeuren, legt de voorzitter namens hen een goedkeuringsbrief over.
- b) Indien de coördinatoren de voorgedragen kandidaat unaniem afkeuren, legt de voorzitter namens hen een schriftelijke afkeuring over.
- c) Indien een meerderheid van ten minste twee derde van de leden van de commissie de voorgedragen kandidaat goedkeurt, legt de voorzitter namens hen een brief over waarin wordt meegedeeld dat een grote meerderheid haar goedkeuring heeft gegeven aan de kandidaat. Minderheidsstandpunten worden op verzoek vermeld.

BIJLAGE VI

- d) Indien de coördinatoren niet erin slagen een meerderheid te bereiken van ten minste twee derde van de leden van de commissie die de kandidaat goedkeurt:
 - verzoeken zij eerst om aanvullende informatie via aanvullende schriftelijke vragen;
 - verzoeken zij, bij aanhoudende ontevredenheid, om een aanvullende hoorzitting van 1,5 uur, na goedkeuring van de Conferentie van voorzitters;
- e) Indien, na toepassing van punt d), coördinatoren die een meerderheid van ten minste twee derde van de leden van de commissie vertegenwoordigen de kandidaat goedkeuren, legt de voorzitter namens hen een brief over dat een overgrote meerderheid haar goedkeuring heeft verleend aan de voorgedragen kandidaat. Minderheidsstandpunten worden op verzoek vermeld.
- f) Indien er, na toepassing van punt d), nog steeds geen meerderheid is van coördinatoren die een meerderheid van ten minste twee derde van de leden van de commissie vertegenwoordigen die de voorgedragen kandidaat goedkeuren, roept de voorzitter een commissievergadering bijeen waarin hij de twee in lid 1 genoemde kwesties in stemming brengt. De voorzitter legt een brief over met daarin de evaluatie van de commissie.

5. De evaluatiebrieven van de commissies worden binnen 24 uur na de afronding van het evaluatieproces doorgezonden. De brieven worden door de Conferentie van commissievoorzitters behandeld en vervolgens aan de Conferentie van voorzitters voorgelegd. Na een gedachtewisseling verklaart de Conferentie van voorzitters de hoorzittingen voor gesloten, tenzij zij besluit extra informatie in te winnen, en geeft zij toestemming voor de openbaarmaking van alle evaluatiebrieven.

Artikel 5

Presentatie van het college

1. De gekozen voorzitter van de Commissie wordt verzocht het gehele college van voorgedragen kandidaten en hun programma te presenteren in een plenaire vergadering van het Parlement, waarvoor de voorzitter van de Europese Raad en de voorzitter van de Raad worden uitgenodigd. De presentatie wordt gevolgd door een debat. Een fractie of leden die ten minste de lage drempel bereiken, kunnen een ontwerpresolutie indienen tot besluit van het debat. Artikel 123, leden 3 tot en met 8, is van toepassing.

2. Na de stemming over de ontwerpresolutie stemt het Parlement over de vraag of het al dan niet zijn goedkeuring hecht aan de benoeming van de gekozen voorzitter en de voorgedragen kandidaten als college. Het Parlement besluit bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen bij hoofdelijke stemming. Het kan de stemming tot de volgende vergadering uitstellen.

Artikel 6

Monitoren van door voorgedragen kandidaten tijdens hoorzittingen gedane toezeggingen

De door voorgedragen kandidaten tijdens hoorzittingen gedane toezeggingen en genoemde prioriteiten worden gedurende de gehele duur van de ambtstermijn geëvalueerd door de bevoegde commissie in het kader van de jaarlijkse structurele dialoog met de Commissie overeenkomstig paragraaf 1 van bijlage IV bij het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees

Parlement en de Europese Commissie.

Deel II – Ingrijpende herschikking van portefeuilles of wijziging van het college van commissarissen tijdens zijn ambtstermijn

Artikel 7

Vacatures

Wanneer een post vrijkomt door ontslagneming, gedwongen terugtreden of overlijden, nodigt het Parlement onverwijld de voorgedragen kandidaat uit om deel te nemen aan een hoorzitting onder dezelfde voorwaarden als die welke zijn vastgesteld in deel I.

Artikel 8

Toetreding van een nieuwe lidstaat

In geval van toetreding van een nieuwe lidstaat nodigt het Parlement de voorgedragen kandidaat uit om deel te nemen aan een hoorzitting onder dezelfde voorwaarden als die welke zijn vastgesteld in deel I.

Artikel 9

Ingrijpende herschikking van de portefeuilles

In geval van een ingrijpende herschikking van portefeuilles tijdens de ambtstermijn van de Commissie worden de betrokken commissarissen uitgenodigd om voor het aanvaarden van hun nieuwe verantwoordelijkheden deel te nemen aan een hoorzitting onder dezelfde voorwaarden als die welke zijn vastgesteld in deel I.

Artikel 10

Stemming ter plenaire vergadering

In afwijking van de procedure in artikel 118, lid 7, vindt goedkeuring ter plenaire vergadering van de benoeming van een enkele commissaris bij geheime stemming plaats.

BIJLAGE VII

BIJLAGE VII

VEREISTEN VOOR DE FORMULERING VAN HANDELINGEN DIE WORDEN VASTGESTELD VOLGENS DE GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

1. Handelingen vermelden het type handeling, gevolgd door het referentienummer, de namen van de instellingen die de handeling hebben aangenomen, de datum van ondertekening en een aanduiding van het onderwerp.
2. Handelingen bevatten de volgende gegevens:
 - (a) “Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie”;
 - (b) een verwijzing naar de bepalingen krachtens welke de handeling wordt vastgesteld, voorafgegaan door het woord “Gezien”;
 - (c) een aanhaling met een verwijzing naar ingediende voorstellen, verkregen adviezen en gedane raadplegingen;
 - (d) een motivering van de handeling, beginnend met de woorden "Overwegende hetgeen volgt";
 - (e) een formule zoals "hebben de volgende verordening vastgesteld" of “hebben de volgende richtlijn vastgesteld” of “hebben het volgende besluit vastgesteld”, gevolgd door de tekst van de handeling.
3. Handelingen worden onderverdeeld in artikelen, die waar nodig worden gegroepeerd onder delen, titels, hoofdstukken en afdelingen.
4. Het laatste artikel van een handeling vermeldt de datum van inwerkingtreding, ingeval deze voor of na de twintigste dag volgende op die van bekendmaking valt.
5. Het laatste artikel van een handeling wordt gevolgd door:
 - de volgens de desbetreffende bepalingen van de Verdragen toepasselijke formulering inzake de toepasselijkheid;
 - de formule "Gedaan te ..." waarbij de datum die is waarop de handeling is ondertekend;
 - de formule “Voor het Europees Parlement De voorzitter”, “Voor de Raad De voorzitter”, gevolgd door de naam van de voorzitter van het Europees Parlement en de naam van de voorzitter van de Raad die op het ogenblik van de ondertekening van de handeling in functie is.

AANHANGSEL

VERSIE VAN ARTIKEL 11, LID 6, DE ARTIKELEN 196 TOT EN MET 200, ARTIKEL 204 EN ARTIKEL 212 DIE GELDT VANAF DE OPENING VAN DE VERGADERPERIODE VAN JULI 2019 (OVEREENKOMSTIG DE BESLUITEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT VAN 13 DECEMBER 2016 EN 31 JANUARI 2019)

Artikel 11

6. De leden onthouden zich van elke vorm van psychologische of seksuele intimidatie en nemen de als bijlage bij dit Reglement gevoegde code voor passend gedrag voor de leden van het Europees Parlement bij de uitoefening van hun mandaat in acht.

Leden zijn niet verkiesbaar voor functies in het Parlement of diens organen, kunnen niet tot rapporteur worden benoemd en kunnen niet deelnemen aan een officiële delegatie of interinstitutionele onderhandelingen zolang zij de verklaring bij deze code niet hebben ondertekend.

Artikel 196**Instelling van vaste commissies**

Op voorstel van de Conferentie van voorzitters stelt het Parlement vaste commissies in. Hun bevoegdheden worden omschreven in een bijlage bij het Reglement⁶⁷. Deze bijlage wordt vastgesteld bij meerderheid van de uitgebrachte stemmen. De benoeming van de leden van deze commissies vindt plaats in de eerste vergaderperiode van het nieuwgekozen Parlement.

De bevoegdheden van de vaste commissies kunnen ook op een ander tijdstip dan de datum van instelling opnieuw worden omschreven.

Artikel 197**Bijzondere commissies**

1. Het Parlement kan, op voorstel van de Conferentie van voorzitters, te allen tijde bijzondere commissies instellen, waarvan de bevoegdheden, het aantal leden en de ambtstermijn tegelijk met het besluit tot instelling worden vastgesteld.

2. De ambtstermijn van bijzondere commissies is maximaal twaalf maanden, tenzij het Parlement deze termijn bij het verstrijken ervan verlengt. Tenzij in het besluit van het Parlement tot instelling van een bijzondere commissie anders is besloten, begint de ambtstermijn van de bijzondere commissie op de datum van haar constituerende vergadering.

3. Bijzondere commissies zijn niet gerechtigd adviezen uit te brengen aan andere commissies.

Artikel 198

⁶⁷ Zie Bijlage V.

AANHANGSEL

Enquêtecommissies

1. Overeenkomstig artikel 226 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 2 van Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie⁶⁸, kan het Parlement, op verzoek van een vierde van zijn leden, een enquêtecommissie instellen om vermeende inbreuken op het recht van de Unie of gevallen van wanbeheer bij de toepassing van het recht van de Unie te onderzoeken, die zouden zijn toe te schrijven aan een instelling of een orgaan van de Europese Unie, aan een overheidsdienst van een lidstaat, of aan personen die krachtens het Unierecht gemachtigd zijn dit recht toe te passen.

Noch op het voorwerp van de enquête als omschreven door een vierde van de leden van het Parlement noch op de in lid 11 vastgestelde termijn kunnen amendementen worden ingediend.

2. Het besluit tot instelling van een enquêtecommissie wordt binnen een maand bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

3. Voor de werkwijze van een enquêtecommissie gelden de bepalingen van dit Reglement die op de commissies van toepassing zijn, onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen zoals vermeld in dit artikel en in Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS.

4. Een verzoek om instelling van een enquêtecommissie moet het voorwerp van de enquête vermelden en een uitvoerige toelichting omvatten waarin de gegrondheid ervan wordt aangetoond. Het Parlement besluit op voorstel van de Conferentie van voorzitters over het al dan niet instellen van de commissie en, in het eerste geval, over het aantal leden ervan.

5. Enquêtecommissies zijn niet gerechtigd adviezen uit te brengen aan andere commissies.

6. In alle stadia van haar beraadslagingen hebben in een enquêtecommissie alleen gewone leden of, indien deze afwezig zijn, hun plaatsvervangers stemrecht.

7. De enquêtecommissie kiest haar voorzitter en ondervoorzitters en benoemt één of meer rapporteurs. De commissie kan voorts haar leden met opdrachten en specifieke taken belasten of bevoegdheden aan hen overdragen, die daarover nadien uitvoerig verslag uitbrengen.

8. In de periode tussen de vergaderingen worden de bevoegdheden van de commissie, wanneer zulks dringend gewenst of noodzakelijk is, uitgeoefend door de commissiecoördinatoren, onder voorbehoud van bekrachtiging op de eerstvolgende vergadering.

9. Voor het gebruik van de talen houdt de enquêtecommissie zich aan het bepaalde in artikel 158. Het bureau van de commissie kan evenwel:

- de vertolking beperken tot de officiële talen van degenen die bij de werkzaamheden betrokken zijn, indien het dit om redenen van vertrouwelijkheid noodzakelijk acht,
- voor de vertaling van de ingekomen stukken zodanige beslissingen nemen dat de werkzaamheden snel en doelmatig kunnen verlopen en de noodzakelijke geheimhouding en vertrouwelijkheid wordt betracht.

10. Wanneer vermeende inbreuken op het Unierecht of vermeend wanbeheer bij de toepassing van het Unierecht toe te schrijven zouden kunnen zijn aan een instelling of een overheidsdienst

⁶⁸ Besluit 95/167/EG, Euratom, EGKS van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 19 april 1995 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het enquêterecht van het Europees Parlement (PB L 113 van 19.5.1995, blz. 1).

van een lidstaat, dan kan de enquêtecommissie het parlement van de desbetreffende lidstaat verzoeken om aan het onderzoek mee te werken.

11. Een enquêtecommissie sluit haar werkzaamheden af door het Parlement binnen twaalf maanden na haar constituerende vergadering verslag uit te brengen over de resultaten van haar werkzaamheden. Het Parlement kan tweemaal beslissen deze termijn met drie maanden te verlengen. In voorkomend geval kan het verslag minderheidsstandpunten bevatten overeenkomstig de in artikel 52 bis gestelde voorwaarden. Dit verslag wordt gepubliceerd.

Op verzoek van de enquêtecommissie behandelt het Parlement dit verslag in de eerstvolgende vergaderperiode na de indiening ervan.

12. De enquêtecommissie kan het Parlement ook een tot de instellingen of organen van de Europese Unie of van de lidstaten gerichte ontwerpaanbeveling voorleggen.

13. De Voorzitter van het Parlement gelast de op grond van bijlage V bevoegde commissie toe te zien op het gevolg dat aan de bevindingen van de enquêtecommissie wordt gegeven en hierover zo nodig verslag uit te brengen. De Voorzitter neemt alle verdere maatregelen die hij voor de concrete tenuitvoerlegging van de conclusies van de enquêtes dienstig acht.

Artikel 199

Samenstelling van de commissies

1. De leden van de commissies, bijzondere commissies en enquêtecommissies worden benoemd door de fracties en de niet-fractiegebonden leden.

De Conferentie van voorzitters stelt een termijn vast waarbinnen fracties en niet-fractiegebonden leden hun benoemingen meedelen aan de Voorzitter, die deze benoemingen vervolgens bekendmaakt aan het Parlement.

2. De samenstelling van de commissies is voor zover mogelijk een afspiegeling van de samenstelling van het Parlement. De zetelverdeling tussen de fracties in de commissies moet overeenkomen met hetzij het dichtstbijzijnde hele getal boven, hetzij het dichtstbijzijnde hele getal onder de evenredige berekening.

Wanneer de fracties geen overeenstemming bereiken over de getalsverhouding in een of meerdere specifieke commissies, beslist de Conferentie van voorzitters.

3. Indien een fractie beslist om geen zetels in te nemen in een commissie, of nalaat om binnen de door de Conferentie van voorzitters gestelde termijn leden te benoemen, blijven de betrokken zetels vacant. Ruilen van zetels tussen fracties is niet toegestaan.

4. Heeft het feit dat een lid van fractie verandert tot gevolg dat de in lid 2 omschreven evenredige zetelverdeling in de commissie wordt verstoord en bestaat er geen overeenstemming tussen de fracties om naleving van de hierin vervatte beginselen te waarborgen, dan neemt de Conferentie van voorzitters de noodzakelijke besluiten.

5. Besluiten tot wijziging van de benoemingen door fracties en niet-fractiegebonden leden worden meegedeeld aan de Voorzitter, die deze uiterlijk aan het begin van de eerstvolgende plenaire vergadering bekendmaakt aan het Parlement. Deze besluiten worden van kracht op de dag van de bekendmaking ervan.

6. De fracties en de niet-fractiegebonden leden kunnen voor elke commissie een aantal

AANHANGSEL

plaatsvervangers benoemen dat niet hoger is dan het aantal gewone leden dat de fracties en de niet-fractiegebonden leden in de betrokken commissies mogen benoemen. Dit wordt ter kennis gebracht van de Voorzitter. Deze plaatsvervangers mogen de commissievergaderingen bijwonen, daar het woord voeren en, bij afwezigheid van het gewone lid, aan de stemming deelnemen.

7. Indien het gewone lid afwezig is en er geen plaatsvervangers zijn aangewezen of de plaatsvervangers afwezig zijn, kan het gewone lid zich tijdens vergaderingen laten vertegenwoordigen door een ander lid van dezelfde fractie of, ingeval het lid een niet-fractiegebonden lid is, door een ander niet-fractiegebonden lid, dat dan stemrecht heeft. Dit wordt uiterlijk voor het begin van de stemming meegedeeld aan de voorzitter van de commissie.

De in de laatste zin van lid 7 bedoelde voorafgaande mededeling moet worden gedaan voor het einde van de beraadslaging of voor de opening van de stemming over het agendapunt of de agendapunten waarvoor het gewone lid zich laat vervangen.

Overeenkomstig dit artikel:

- is de hoedanigheid van gewoon lid of vaste plaatsvervanger van een commissie uitsluitend gekoppeld aan het lidmaatschap van een bepaalde fractie;*
- wordt, indien het aantal gewone leden van een fractie in een commissie wijzigt, het maximum aantal vaste plaatsvervangers dat zij voor die commissie mag aanwijzen dienovereenkomstig gewijzigd;*
- kunnen leden die van fractie veranderen, niet de hoedanigheid van gewoon lid of vaste plaatsvervanger van een commissie behouden die zij als lid van hun oorspronkelijke fractie hadden;*
- kan een lid van een commissie in geen geval plaatsvervanger zijn van een collega die tot een andere fractie behoort.*

Artikel 200 - Plaatsvervangers

(Geschrapt)

Artikel 204

Commissiebureaus

1. In de eerstvolgende commissievergadering na de benoeming van de leden van de commissie overeenkomstig artikel 199, en vervolgens nogmaals na verloop van twee en een half jaar, kiest de commissie uit haar gewone leden een voorzitter en, bij aparte stemmingen, ondervoorzitters, die het commissiebureau vormen. Het aantal te kiezen ondervoorzitters wordt op voorstel van de Conferentie van voorzitters door het Parlement vastgesteld. Elk commissiebureau moet qua samenstelling een afspiegeling vormen van de diversiteit van het Parlement, en mag niet bestaan uit uitsluitend mannelijke of uitsluitend vrouwelijke leden en de ondervoorzitters mogen niet allen uit dezelfde lidstaat afkomstig zijn.

2. Komt het aantal kandidaten overeen met het aantal te vervullen zetels, dan vindt verkiezing bij acclamatie plaats. Zijn er bij een gegeven stemming echter meerdere kandidaten of verzoeken leden of een fractie of fracties die ten minste de hoge drempel bereiken in de commissie om een

stemming, dan vindt de verkiezing bij geheime stemming plaats.

Indien er slechts één kandidaat is, dan vindt de verkiezing plaats bij volstreekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen, voor en tegen.

Indien er meerdere kandidaten zijn, dan is de kandidaat gekozen die de volstreekte meerderheid van de bij de eerste stemronde uitgebrachte stemmen behaalt. Bij de tweede stemronde is de kandidaat gekozen die de meeste stemmen behaalt. Bij staking van stemmen is de kandidaat met de hoogste leeftijd gekozen.

3. De volgende artikelen betreffende ambtsdragers in het Parlement zijn van overeenkomstige toepassing op commissies: artikel 14 (Voorlopig voorzitterschap), artikel 15 (Voordracht van kandidaten en algemene bepalingen), artikel 16 (Verkiezing van de Voorzitter - openingstoespraak), artikel 19 (Ambtstermijn) en artikel 20 (Vacatures).

Artikel 212

Instelling en taken van interparlementaire delegaties

1. Op voorstel van de Conferentie van voorzitters stelt het Parlement vaste interparlementaire delegaties in en besluit het over de aard en het aantal leden. Het aantal leden van elke delegatie wordt vastgesteld naargelang de taken van de delegatie. De leden worden tijdens de eerste of de tweede vergaderperiode van het nieuwgekozen Parlement voor de duur van de zittingsperiode benoemd door de fracties en de niet-fractiegebonden leden.

2. De fracties zorgen voor zover mogelijk voor een billijke vertegenwoordiging van de lidstaten, de politieke stromingen en de geslachten. In delegaties mag niet meer dan een derde van de leden dezelfde nationaliteit hebben. Artikel 199 is van overeenkomstige toepassing.

3. De bureaus van de delegaties worden samengesteld volgens de procedure van artikel 204 voor de vaste commissies.

4. Het Parlement stelt de algemene bevoegdheden van de verschillende delegaties vast. Het kan te allen tijde tot uitbreiding en beperking van deze bevoegdheden besluiten.

5. De Conferentie van voorzitters stelt op voorstel van de Conferentie van delegatievoorzitters de voor de werkzaamheden van de delegaties noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.

6. De voorzitter van de delegatie brengt regelmatig verslag uit aan de voor buitenlandse zaken bevoegde commissie over de werkzaamheden van de delegatie.

7. De voorzitter van een delegatie krijgt de gelegenheid in een commissie het woord te voeren wanneer er een onderwerp aan de orde is dat onder de bevoegdheid van de delegatie valt. Hetzelfde geldt bij vergaderingen van delegaties voor de voorzitter of rapporteur van die commissie.